

શ્રી જૈન પ્રાચીન સાહિત્યોદ્ધાર ગ્રન્થાવલિ પુષ્પ રા મું

શ્રી જૈન નિત્યપાઠ સંગ્રહ

અને

જિન પૂજન વિધિ

[સચિત્ર]

સંપાદક : સારાભાઈ મણિલાલ નવાળ

પ્રકાશક :

શ્રી મેઘરાજ જૈન પુસ્તક ભંડાર

ગોડીછત્રી ચાલ; ૨૦ પાયધુની મુંબઈ-૩

ગ્રંથ સ્વામિત્વના સર્વલક્ષ સંપાદકને સ્વાધીન છે.
વિ. સં. ૧૯૯૭ પ્રથમાવૃત્તિ ૧૦૦૦ ઇ. સ. ૧૯૪૧

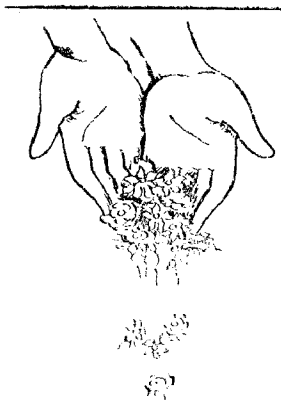
મૂલ્ય ૧૨ આના

મુદ્રક :

મણિલાલ કલ્યાણદાસ પટેલ

ધી સૂર્યપ્રકાશ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ

પાંચકુવા દરવાજા, અમદાવાદ

अनुक्रमणिका

विषय	कर्ता	पानं
श्री गुणवन्दनविधि		२
शैल्यवन्दनविधि		३-१०
स्नात्रपूजा	श्री वीरविजयशु	११-२८
मांगलिक श्लोको	पूर्वाचार्य	२९-३०
प्रभातिक मंगल		३०-३१
आत्मरक्षा नवकारमंत्र	„	३२-३३
नवकारमंत्र	„	३३
विसृग्गण्डरस्तोत्र	ब्रह्म्याडुस्वामी	३३-३४
संतिकरस्तोत्र	मुनिसुन्दरसूरि	३४-३६
तिज्यपडुत्तस्तोत्र	पूर्वाचार्य	३७-३९
नभिजिणुस्तोत्र	मानतुंगसूरि	३९-४३
अजितशांतिस्तव	नंदिणेषुमुनि	४३-५२
भक्तामरस्तोत्र	मानतुंगसूरि	५२-६२
इत्याणुमंदिरस्तोत्र	सिद्धसेनद्विवाकर	६२-७१

गृहस्थांतिस्तव	शांतिस्वरि	७२-७७
गृहशांतिस्तोत्र	भद्रयादुस्वामी	७८-७९
लघुशांतिस्तव	मानदेवस्वरि	७९-८२
मंत्राधिराजस्तोत्र	पूर्वाचार्य	८३-८७
त्रिंतामणुस्तोत्र	जिनपतिस्वरि	८८-९१
ऋषिमंडलस्तोत्र	पूर्वाचार्य	९१-९९
जिनपंजरस्तोत्र	उमलप्रभस्वरि	१००-१०३
न्यतिदुःखस्तोत्र	अभयदेवस्वरि	१०४-११२
पद्मावतीकवय	पूर्वाचार्य	११३-११४
उल्लासिक्कमस्तोत्र	जिणुवधमस्वरि	११४-११८
तंज्युस्तोत्र	जिणुदत्तस्वरि	११८-१२३
गुरुपारतंज्यस्तोत्र	”	१२३-१२६
सिग्धभवडरुस्तोत्र	”	१२६-१२८
धरण्यारगेन्द्रस्तोत्र	शिवनाग	१२९-१३५
मंत्रगर्भितकलिङ्गुपाश्वर्चनाथस्तोत्र	पूर्वाचार्य	१३५-१३७
श्रीपद्मावतीस्तोत्र	पूर्वाचार्य	१३८-१४८
मंत्रगर्भितगौतमस्वामीस्तोत्र	”	१४९-१५२
गौतमस्वामीनोरास	”	१५२-१६६

મહાદેવસ્તોત્રનો અનુવાદ હેમચંદ્રાચાર્ય	૧૬૬-૧૭૮
ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથનો છંદ ચેતનમુનિ	૧૭૮-૧૮૩
૧ શ્રી પાર્શ્વનાથનો છંદ રંગવિજયજી	૧૮૩-૧૮૯
૨ " લઙ્ગિધરચિ	૧૮૯-૧૯૫
૩ " સમયસુંદર	૧૯૫-૧૯૬
શ્રી શાંતિનાથનો છંદ ગુણસાગર	૧૯૬-૨૦૦
મહાવીરસ્વામીનો છંદ વિવેકમુનિ	૨૦૦-૨૦૩
ગૌતમસ્વામીનો છંદ લાવણ્યસમય	૨૦૩-૨૦૫
સોલસતીનો છંદ ઉદયરતન	૨૦૫-૨૦૮
મહાવીરસ્વામીનો છંદ ધર્મસિંહ મુનિ	૨૦૮-૨૦૯
પાંસઠિયાચંત્રનો છંદ "	૨૦૯-૨૧૦
નવકારનો છંદ જિનપ્રભશિષ્ય	૨૧૦-૨૧૨
" કુશલલાલ	૨૧૨-૨૧૬
પદ્માવતીનો છંદ હર્ષસાગર	૨૧૭-૨૨૦
તાવનો છંદ કાંતિમુનિ	૨૨૦-૨૨૩
મહાલક્ષ્મી અષ્ટક પૂર્વાચાર્ય	૨૨૪-૨૨૫
માણિભદ્રજીનો છંદ ઉદયકુસલ	૨૨૫-૨૩૦
ધંટાકર્ણ મંત્ર પૂર્વાચાર્ય	૨૩૦-૨૩૧

સીમંધરસ્વામીના દૂહા	૨૩૧-૨૩૨
સિદ્ધાયલજ્ઞના દૂહા	૨૩૨-૨૩૩
સિદ્ધાયલજ્ઞનારૂપમાસમણા-વીરવિજયજી	૨૩૩-૨૩૯
નમુસ્કારસહિતું પચ્ચખ્યાણુ	૨૪૦
નમુસ્કારસહિ મુઠસહિતું „	૨૪૦
પોરસિ સાઠપોરસિતું „	૨૪૦-૨૪૧
પુરિમઠ્ઠુ અવઠ્ઠુનું „	૨૪૧
વિગઠ્ઠુ નિવિગઠ્ઠુનું „	૨૪૧
એઆસણા એકાસણાનું „	૨૪૨
આયંખિલનું „	૨૪૩-૨૪૪
ચઉવિહાર ઉપવાસનું „	૨૪૪
તિવિહાર ઉપવાસનું „	૨૪૪-૨૪૫
ગંઠસહિ આદિ અભિગ્રહોનું „	૨૪૫
દેશાવગાસિકનું „	૨૪૫-૨૪૬
પચ્ચખ્યાણુ પારવાનું	૨૪૬
જ્ઞિનપૂજન દોહા તથા વિવેચન સહિત	૨૪૭-૩૦૪
શત્રુંજયના સ્તવનો	૩૦૪-૩૧૩
ગિરનારજીનું સ્તવન	૩૧૩-૩૧૫

અષ્ટાપદશત્તુ સ્તવન	૩૧૫-૩૧૭
તારંગાશત્તુ સ્તવન	૩૧૭-૩૧૮
આશુશત્તુ સ્તવન	૩૧૮-૩૨૧
શ્રી રાણકપુરનું સ્તવન	૩૨૧-૩૨૩
શ્રી કેસરીયાશત્તુ સ્તવન	૩૨૩
શિખરશત્તુ સ્તવન	૩૨૩-૩૨૪
શ્રી રાજગૃહીનું સ્તવન	૩૨૫-૩૨૬
શ્રી બનારસનું સ્તવન	૩૨૬-૩૨૭
શ્રી પાવાપુરીનું સ્તવન	૩૨૭-૩૨૮
શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથનું સ્તવન	૩૨૮-૩૨૯
શ્રી ભોયણીતીર્થનું સ્તવન	૩૨૯-૩૩૦
શ્રી તીર્થમાળાનું	૩૩૦-૩૩૨
શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન	૩૩૨-૩૩૩

ॐ

वर्तमान जैन

साहित्यना

अपूर्व ग्रंथो

नर आपणी धर
लायण्णरीमां वसावो

श्री मेधराज जैन

पुस्तक लंकार

पुस्तकालय अने पण्डीशर

२०, पायधुनी-मुंण्ड-३

કલ્પસુત્ર સુખળોધિકા સચિત્ર	
ગુજરાતી-પૃષ્ઠ ૫૫૦ ચિત્રો ૨૪	
પ્ર. જર્મન ડૉ. હર્બન જેકોબી	૩-૦-૦
સમ્રાટ સંપ્રતિ, ઐતિહાસીક ગ્રંથ	૫-૦-૦
પાંડવચરીત્ર-પૃષ્ઠ ૭૭૬-ચિત્રો ૧૪	૪-૦-૦
સ્થૂલિભદ્ર (જયભિખખુ)	૨-૮-૦
હેમચંદ્રાચાર્ય (ધુમકેતુ)	૧-૮-૦
ચંદરાબ ચરીત્ર (સચિત્ર)	૧-૮-૦
વિક્રમચરીત્ર (મ. ન્યાલયંદ)	૩-૦-૦
પૃથ્વીચંદ્ર અને ગુણુસાગર ચરીત્ર	
(મ. ન્યાલયંદ)	૩-૦-૦
ઉત્તમકુમારચરીત્ર (સચિત્ર)	૧-૮-૦
દેવકુમાર (ભોગીલાલ કવિ)	૨-૦-૦
મેવાડના અણુમોલ જવાહર	૪-૦-૦
દાનવીર રત્નપાલ (સચિત્ર)	૧-૮-૦
મહાવીરભક્ત મણીભદ્ર	૧-૪-૦

જૈન ભૂગોળ	૪-૮-૦
ધર્મગિન્દુ (હરિભદ્રસૂરિ)	૧-૮-૦
ઉત્તરહિંદમાં જૈનધર્મ	૫-૦-૦
મહર્ષિ મેતારજ (જયભિષ્મુ)	૨-૮-૦
કાલિકાચાર્ય (ધી. ધ. શાહ)	૩-૦-૦
મહાવીર જીવન વિસ્તાર (સુશીલ)	૧-૦-૦
અભ્યુદયમાર્ગ (મેઘજીભાઈ)	૦-૮-૦
આરાધના (સરલાબેન)	૧-૮-૦
શ્રીપાલચરીત્ર ચિત્રો પર	૨-૦-૦
શ્રીપાલરાસ ચિત્રો પર	૩-૮-૦
શ્રીપાલરાસ સચિત્ર	૨-૮-૦
શ્રીપાલરાસ (આત્માનંદ સભા)	૧-૮-૦
ચંદરાબનો રાસ	૪-૦-૦
પ્રાચીન ભારતવર્ષનો ઇતિહાસ (ડૉ. ત્રિલોચનદાસ) ભા. ૧ થી ૫	૨૫-૦-૦

ભરતેશ્વરબાહુબલીવૃત્તિ

ભા. ૧-૨-૩ દરેકના	૫-૮-૦
ઘંટાકરણ માણિભદ્રકલ્પ (નવાળ)	૫-૦-૦
મહાપ્રભાવિક નવસ્મરણ	૨૫-૦-૦
ભૈરવપદ્મમાવતીકલ્પ	૧૫-૦-૦
મંત્રાધિરાજ ત્રિંતામણી	૭-૮-૦
અનુભવસિદ્ધિ વીસાકલ્પ	૫-૦-૦
આકાશગામિની વિદ્યા	૫-૦-૦
જ્યોતિષના અમૂલ્ય ગ્રંથો	
નરચંદ્ર જૈન જ્યોતિષ	૩-૦-૦
ભદ્રબાહુ સંહિતા	૩-૦-૦
વર્ષપ્રબોધ-અષ્ટાંગ નિમીત્ત	૪-૦-૦
વર્ષભાવ વિચાર	૩-૧૨-૦
ભવિષ્ય ભાવફળ	૫-૦-૦
કોટન કલ્પતરુ	૨-૮-૦
વ્યાપાર દર્શન	૨-૮-૦

ભવિષ્ય વ્યાપારનો ભોમીયો	૩-૦-૦
જ્યોતિષ શિક્ષક	૪-૦-૦
જૈનમત પતાકા (શાંતિવિજયજી)	૧૦-૦-૦
જૈનમત પ્રભાકર (,,)	૨૦-૦-૦
સરસ્વતી પ્રકાશ	૩-૦-૦
શિલ્પ રત્નાકર	૧૦-૦-૦
વાસ્તુસાર પ્રકરણ	૫-૦-૦
ભારતનાં જૈન તીર્થો (નવાળ)	૧૫-૦-૦

— ૦ —

વિવિધપૂજાસંગ્રહ ભા. ૧-૮ સચિત્ર	૧-૮-૦
પંચપ્રતિક્રમણ સૂત્રાર્થ	૧-૪-૦
,, વિધી સહીત	૦-૧૨-૦
,, મૂળ ,,	૦-૧૦-૦
દેવસીરાઈ મૂળ ,,	૦-૪-૦
,, વિધીસહીત	૦-૫-૦
,, સૂત્રાર્થ	૦-૬-૦

દેવવંદનમાળા	૧-૦-૦
કર્મગ્રંથ ભાગ ૧-૨	૨-૧૨-૦
જીવવિચાર	૦-૫-૦
નવતત્વ પ્રકરણ સાથે	૦-૧૩-૦
દંડક પ્રકરણ	૧-૦-૦
સજ્જન સન્મિત્ર	૩-૦-૦
સ્તવન મંજુષા (સ્તવનો ૧૧૫૧)	૨-૮-૦
જૈન સજ્જાયમાળા સચિત્ર (નવાળ)	૨-૮-૦
જૈન સજ્જાયમાલા ભાગ ૧ થી ૪	
દરેકના	૧-૪-૦
જૈન સજ્જાયમાલા પોકેટ	૦-૬-૦
દર્શનચોવિશી	૦-૪-૦
આદર્શદર્શન ચોવિશી (ભગવાનદાસ)	૧-૮-૦
જિનદર્શન ચોવીશી (નવાળ)	૦-૪-૦
કલકત્તાવાલા નથમલ ચંડાલીઆના	
દરેક તીર્થો, તીર્થકરોનાં સુશોભિત ત્રિરંગી	
નકશાઓ સાથે ૧૫x૨૦	

જૈન ધર્મની પુસ્તકો અને સ્તવનોની રેકર્ડો અમારે ત્યાંથી મલશે.

વધુ માટે બૃહદ્ સૂચિપત્ર મંગાવો નવા વર્ષાભિનંદનના તથા પર્યુષણાદિ પર્વના ફેન્સી કાર્ડો, કંકેત્રીઓ તથા ચરવળા (હલકા તથા ભારી), રેશમની તથા સુતરની તથા અસલ અંદનની માળાઓ, કટાસણા, વાળા-કુંચી, તથા સામાયિક કરવાની ઘડીઓ જથા-બંધ તથા છુટક કીકાયત ભાવથી મલશે.

એક વખત પત્રવ્યવહાર કરી ખાત્રી કરો.

श्री
जैन नित्यपाठ संग्रह

✽

सारासार्थ नवाण्य

અથ ગુરુવંદન વિધિ

ઇચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉંન્નવણિન્નન્નએ
નિસીહિઆએ મત્થએણુ વંદામિ.

(આ પ્રમાણે બે ખમાસમણ દેઈ પછી)

ઇચ્છકાર, સુહરાઈ, સુહદેવસિ,* સુખતપ,
શરીર નિરાખાઘ, સુખસંજ્મ જાત્રા નિર્વાહો
છો જી? સ્વામી શાતા છે જી? ભાત પાણીનો
લાભ દેજો જી.

(આ પ્રમાણે સુખશાતા પૂછીને ઇચ્છકારેણુ
સંદિસહ ભગવન્ અખ્ભુદ્ધિઓ હં અખિંભતરદેવસિઅં*
ખામેઉં)

આ પ્રમાણે કહીને અખ્ભુદ્ધિઓ સૂત્ર
સંપૂર્ણ કહેવું.

* ખપારના ખાર વાગ્યા સુધી સુહદેવસિની
જગ્યાએ સુહરાઈ ખોલવું અને પછી દેવસિઅંની જગ્યાએ
રાઈઅં કહેવું.

અથ ચૈત્યવંદન વિધિ

ઈચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉં જ્ઞવણિ-
જ્ઞજ્યે નિસીહિઆજ્યે, મત્યજ્યેણુ વંદામિ.

(એ પ્રમાણે ઉપર મુજબ ત્રણ ખમાસમણુ દર્ષ,
ઈચ્છાકારેણુ સંહિસહ ભગવન ચૈત્યવંદન કરું. એમ
કહી, નીચેનું ચૈત્યવંદન શરૂ કરવું.)

અથ ચૈત્યવંદન

બાર ગુણુ અરિહંત દેવ, પ્રણુમીજે ભાવે;
સિદ્ધ આઠ ગુણુ સમરતાં, દુઃખ દોહુગ જ્ઞવે.
આચારજ ગુણુ છત્રીશ, પચવીશ ઉવજ્ઞાય;
સત્યાવીશ ગુણુ સાધુના, જપતાં સુખ થાય.
અષ્ટોત્તર સય ગુણુ મળીજ્યે, એમ સમરો નવકાર;
ધીરવિમળ પંડિત તણો, નય પ્રણુમે નિત્ય સાર.

અથ જંકિચિ

જંકિચિ નામ તિથ્થં, સગ્ગે પાયાલિ

માણુસે લોએ; જાઈ જિણુખિયાઈ, તાઈ
સંવાઈ વંદામિ.

અથ નમુત્યુણું

(એ હાથ જોડી નાસિકા સુધી ઉંચા રાખી કહેવું.)

નમુત્યુણું, અરિહંતાણું, ભગવંતાણું, આઈ-
ગરાણું, તિત્થયરાણું, સયંસંખુદ્ધાણું, પુરિ-
સુત્તમાણું પુરિસસીહાણું, પુરિસવરપુંડરીઆણું,
પુરિસવરગંધહત્થીણું, લોગુત્તમાણું, લોગના-
હાણું, લોગહિઆણું, લોગપઈવાણું, લોગપજ્જો-
અગરાણું, અભયદયાણું, ચક્રખુદયાણું, મગ્ગ-
દયાણું, સરણુદયાણું, ઝોહિદયાણું, ધમ્મદયાણું,
ધમ્મદેસયાણું, ધમ્મનાયગાણું, ધમ્મસારહીણું,
ધમ્મવરચાઉરંતચક્કવટ્ટીણું, અપ્પહિહયવરના-
ણુંદંસણુધરાણું, વિઅદ્દછઉમાણું, જિણુણું જ્ઞ-
વયાણું, તિન્નાણું તારયાણું, ખુદ્ધાણું ઝોહયા-
ણું, મુત્તાણું મોઅગાણું, સંવન્નૂણું, સંવદરિ-

સીણું, સિવ-મયલ-મરુચ્ચ-મણુંત-મકખય-
મવાખાહ-મપુણુરાવિત્તિ-સિદ્ધિગઘનામધેયં ઠાણુ
સંપત્તાણું, નમો જિણાણું, જિચ્ચભયાણું, જે ચ્ચ
અધચ્ચા સિદ્ધા, જે ચ્ચ ભવિસ્સંતિ ણાગચ્ચે કાલે
સંપઠ અ વટ્ટમાણા, સંવે તિવિહેણુ વંદામિ.

અથ જ્ઞવંતિ ચ્ચેઠચ્ચાઈ

જ્ઞવંતિ ચ્ચેઠચ્ચાઈ, ઉટ્ટે ચ્ચ અચ્ચે અ તિરિ-
અલોચ્ચે ચ્ચ; સંવાઈ તાઈ વંદે, ઈહ સંતો,
તત્થ સંતાઈ.

(ઈચ્ચામિ ખમાસમણો વંદિઉં જ્ઞવણિ-
જ્ઞચ્ચે નિસીહિચ્ચાચ્ચે મત્થચ્ચેણુ વંદામિ.)

અથ જ્ઞવંત કે વિ સાહુ

જ્ઞવંત કે વિ સાહુ, ભરહરવચ્ચમહાવિદ્દેચ્ચે અ;
સંવેસિં તેસિં પણુચ્ચો, તિવિહેણુ તિદંડવિરયાણું.

અથ નમસ્કાર

નમોડહંતિસિદ્ધાચ્ચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ

અથ સ્તવન

અંતરજામી સુણ અલવેસર,
 મહિમા ત્રિજગ તુમારો;
 સાંભળીને આવ્યો હું તીરે,
 જન્મ મરણ દુઃખ વારો.
 સેવક અરજ કરે છે રાજ,
 અમને શિવસુખ આપો—એ આંકણી
 સહુ કોના મનવાંછિત પુરો,
 ચિંતા સહુની ચૂરો;
 એવું ણિરૂદ્ધ છે રાજ તમારું,
 કેમ રાખો છો દૂરે ?.....સેવક૦ ૨
 સેવકને વળવળતો દેખી,
 મનમાં મહેર ન ધરશો;
 કૃષ્ણાસાગર કેમ કે'વાશો,
 જો ઉપકાર ન કરશો ?.....સેવક૦ ૩
 લટપટનું હવે કામ નહીં છે,

પ્રત્યક્ષ દરિસણુ દીને;
 ધુંઆડે ધીન્નુ' નહીં સાહેબ,
 પેટ પડયાં પતીને.....સેવક૦ ૪
 શ્રી શંખેશ્વર મંડણુ સાહેબ,
 વીનતડી અવધારો,
 કહે જિનહર્ષ મયા કરી મુજને,
 ભવસાગરથી તારો.....સેવક૦ ૫

અથ જયવીયરાય

(જે હાથ જોડી માથા સુધી ઊંચા રાખી 'જય વીયરાય આભવમખંડા' સુધી કહી, હાથ જરા નીચા ઉતારી બાકી રહેલા 'જય વીયરાય' પૂરા કરવા.)

જય વીયરાય ! જગગુરૂ ! હોઉ મમં તુહ
 પભાવચો ભયવં ! ભવનિન્વેચો મગ્ગા-ણુસા-
 રિઆ ઈટ્ટુક્કલસિદ્ધી । ૧ । લોગવિરૂદ્ધચ્યાચો, ગુરૂ-
 જણુપૂઆ પરત્થકરણું ચ, સુહગુરૂજ્ઞેગો તન્વચ
 -ણુસેવણા આભવમખંડા । ૨ । વારિજજઠજઠ વિ

નિયાણુ-ગંધણુ' વીયરાય ! તુહ સમચ્ચે તહ વિ
મમ હુજ્જ સેવા, ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણુ'
૧૩૧ દુકખખચ્ચો કમ્મખચ્ચો, સમાહિમરણુ' ચ
ખોહિલાભો ચ, સંપજ્જઉ મહ ચ્ચેચ્ચં, તુહ
નાહ ! પણામકરણેણુ' ૧૪૧ સર્વમંગલમાંગલ્યં,
સર્વકલ્યાણુકારણુ'; પ્રધાનં સર્વધર્માણાં, જૈનં
જયતિ શાસનમ્ ૧૫૧

અથ અરિહંતચેઘ્યાણુ'

(ઊભા થઈ ઝોલવું)

અરિહંતચેઘ્યાણુ', કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં,
વંદણુવત્તિયાચ્ચે, પૂચ્ચણુવત્તિયાચ્ચે, સક્કારવત્તિ-
યાચ્ચે, સમ્માણુવત્તિયાચ્ચે, ખોહિલાભવત્તિયાચ્ચે,
નિરૂવસગ્ગવત્તિયાચ્ચે, સદ્ધાચ્ચે, મેહાચ્ચે, ઘિઘચ્ચે,
ધારણાચ્ચે, આણુપ્પેહાચ્ચે, વહ્ઠ્ઠમાણીચ્ચે, ઠામિ
કાઉસ્સગ્ગં.

અથ અન્નતથ ઊસસિએણું

અન્નતથ ઊસસિએણું, નીસસિએણું, ખાસિ-
એણું, છીએણું, જંભાઈએણું, ઉદુએણું, વાયનિ-
સગ્ગેણું, ભમલીએ, પિત્તમુચ્છાએ, સુહુમેહિ અંગ-
સંચાલેહિ, સુહુમેહિ ખેલસંચાલેહિ, સુહુમેહિ
દિદ્ધિસંચાલેહિ, એવમાઈએહિ આગારેહિ, અ-
ભગ્ગો અવિરાહિઓ, હુજ્જ મે કાઉસ્સગ્ગો, જવ
અરિહંતાણું ભગવંતાણું, નમુક્કારેણું, ન પારેમિ,
તાવ કાયં, ઠાણેણું, મોણેણું, આણેણું, અપ્પાણું
વોસિરામિ.

ત્યારપછી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ
કરી નમો અરિહંતાણું ખોલી, નમોડહંત્સિ-
દ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ કહી થાય કહેવી.

અથ થાય

શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર, ગિરિવરમાં
જેમ મેરૂ ઉદ્ધાર, ઠાકુર રામ અપાર ॥ મંત્ર

માંહિ નવકાર જ બાણું, તારામાં જેમ ચંદ્ર
 વખાણું, જળધર જળમાં બાણું ॥ પંખીમાં
 જેમ ઉત્તમ હંસ, કુળ માંહિ જેમ ઋષભનો
 વંશ, નાલિતણે એ અંશ ॥ ક્ષમાવંતમાં શ્રી
 અરિહંત, તપશૂરામાં મહા મુનિવંત, શત્રુજય
 ગિરિ ગુણવંત ॥

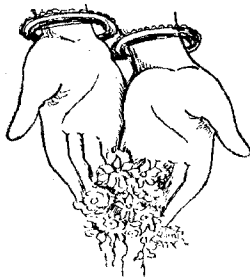
*

જૈન ધર્મને લગતા સંસ્કૃત, પ્રાકૃત,
 હિંદી, ગુજરાતી દરેક ભતના ગ્રંથો
 અમારે ત્યાંથી મળી શકશે.

-સારાભાઈ મણિલાલ નવાળ
 નાગજીસૂદરની પોળ, અમદાવાદ.

॥ अथ पंडित श्री वीरविजयञ्ज कृत ॥

॥ स्नात्र पूज प्रारंभ ॥

॥ अथ ॥ द्रुतविद्वंजितवृत्तम ॥

सरसशांतिसुधारससागरं, शुचितरं गुणु-
स्तनमडाकरं ॥ लविक पंकञ्ज षोड द्विवाकरं,
प्रतिदिनं प्रणुमामि जिनेश्वरं ॥ १ ॥

॥ દોહા ॥

કુસુમાભરણ ઉતારીને, પડિમા ધરીય વિવેક ॥
મનજનપીઠે થાપિને, કરીયે જળઅલિષેકારા ॥

॥ ગાથા આર્યાગિતિ ॥

જિણુ જન્મ સમય મેરૂ, સિહરં રચણુ
કણુય કલસેહિં ॥ દેવા સુરહિ ણહવિઉ, તે ધન્ના
જેહિં દિહોસિ ॥ ૩ ॥

[પ્રભુના જમણા અંગુઠે કુસુમાંજલિ મૂકવી.]

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

નિર્મલ જળકલશે નહવરાવે ॥ વસ્ત્ર અમુ-
લક અંગ ધરાવે ॥ કુસુમાંજલિ મેલો આદિ
જિણુંદા ॥ સિદ્ધસ્વરૂપી અંગ પખાલી, આતમ
નિર્મળ હુઈ સુકુમાળી ॥ કુ૦ ॥ ૪ ॥

॥ ગાથા આર્યાગીતિ ॥

મચકુંદ અંપ માલઈ, કમલાઈં પુષ્ક
પંચ વણુણાઈં ॥ જગનાહ નહવણુસમયે, દેવા
કુસુમાંજલિ દિંતી ॥ ૫ ॥

॥ નમોઽર્હત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વ-
સાધુભ્યઃ ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

રચણુ સિંહાસન જિન થાપીજે, કુસુમાંજલિ
પ્રભુચરણે દીજે ॥ કુસુમાંજલિ મેલો શાંતિ
જિણુંદા ॥ ૬ ॥

॥ દોહા ॥

જિણુ તિહુંકાલય સિદ્ધની, પડિમા ગુણુભંડાર ॥
તસુ ચરણે કુસુમાંજલિ, ભવિક દુરિત હરનારા ॥ ૭ ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

કૃશ્નાગરૂ વરે ધૂપ ધરીજે, સુગંધ કર
કુસુમાંજલિ દિજે ॥ કુસુમાંજલિ મેલો નેમિ
જિણુંદા ॥ ૮ ॥

॥ ગાથા ॥ આર્યા ગીતિ ॥

જસુ પરિમલ બલ દહદિસિ, મહુકરઝંકાર
સદસંગીયા ॥ જિણુ ચરણોવરિ મુક્કા, સુરનર
કુસુમાંજલિ સિદ્ધા ॥ ૯ ॥

॥ નમોઽહત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વ-
સાધુભ્યઃ ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

પાસ જિણેસર જગ જયકારી, જલથલ
કૂલ-ઉદક કરધારી ॥ કુસુમાંજલિ મેલો
પાર્શ્વજિણુંદા ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાહા ॥

મૂકે કુસુમાંજલિ સુરા, વીરચરણ સુકુમાલ ॥
તે કુસુમાંજલિ ભવિકનાં, પાપ હરે ત્રણકાળ ॥ ૧૧ ॥

॥ નમોઽહત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વ-
સાધુભ્યઃ ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

વિવિધ કુસુમ વરજતિ ગહેવી, જિનચરણે
પણમંત ઠવેવી ॥ કુસુમાંજલિ મેલો વીર
જિણુંદા ॥ ૧૨ ॥

॥ વસ્તુ છંદ ॥

નહવણકાળે નહવણકાળે, દેવદાણુવ સમુ-

ચિયય ॥ કુસુમાંજલિ તહિં સંઠવિય, પસરંત
 દિસિ પરિમલસુગંધિય ॥ જિણુપયકમલે નિવ-
 ડેઈ, વિગ્ધહર જસ નામ મંતો ॥ અનંત
 ચઉવીશ જિન ॥ વાસવ મલિય અસેસ, સા
 કુસુમાંજલિ સુહકરો ॥ ચઉવિહ સંઘ વિસેસ
 ॥ કુસુમાંજલિ મેલો ચઉવીશ જિણુંદા ॥૧૩૥

॥ નમોડહંત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વ-
 સાધુભ્યઃ ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

અનંત ચઉવીસી જિનજી જુહારું, વર્તમાન
 ચઉવીસી સંભારું ॥ કુસુમાંજલિ મેલો ચોવીશ
 જિણુંદા ॥ ૧૪ ॥

॥ દોહા ॥

મહાવિદેહે સંપ્રતિ, વિહરમાન જિન વીશ ॥
 ભક્તિભરે તે પૂજિયા, કરો સંઘ સુજીશ ॥૧૫॥

॥ નમોડહંત્-સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સર્વ-
 સાધુભ્યઃ ॥

॥ કુસુમાંજલિ ॥ ઢાળ ॥

અપહરમંડલી ગીત ઉચ્ચારા, શ્રી શુભવીર
વિજય જયકારા ॥ કુસુમાંજલિ મેલો સર્વ
જિણુંદા ॥ ૧૬ ॥

॥ ઇતિશ્રી કુસુમાંજલયઃ ॥

[પછી સ્નાત્રીયા ત્રણ ખમાસપણુ દેઈ 'જગચિં-
તામણિનું ચૈત્યવંદન કરી 'નમુત્યણુ' કહી જયવીયરાય
આલવમખંડા સુધી કહે, પછી હાથ ધ્રુપવાળા કરી મુખ-
કાશ ખાંધી કલશ હાથમાં લઈ નીચે પ્રમાણે કલશ કહે.]

॥ અથ કલશ ॥ ઢાણા ॥

સયલ જિણેસર પાય નમિ, કલ્યાણુક વિધિ તાસ ॥
વર્ણવતાં સુણુતાં થકાં, સંઘની પૂજે આંશ ॥૧॥

॥ ઢાળ ॥

[એક દિન અચિરા હુલરાવતી ॥ એ દેશી]

સમકિત ગુણુઠાણે પરિણમ્યા, વળી વ્રતધર
સંયમસુખ રમ્યા ॥ વીશયાનક વિધિએ તપ
કરી, એસી ભાવ દયા દિલમાં ધરી ॥ ૧ ॥
જે હોવે મુજ શક્તિ ઈસી, સવી જીવ કરું
શાસનરસી ॥ શુચિરસ ઢલતે તિહાં બાંધતાં,
તીર્થકર નામ નિકાચતા ॥૨॥ સરાગથી સંયમ
આચરી, વચમાં એક દેવનો ભવ કરી ॥ ચવી
પન્નર ક્ષેત્રે અવતરે, મધ્યખંડે પણ રાજવી
કુલે ॥ ૩ ॥ પટરાણી કૂખે ગુણુનિલો, જેમ
માનસરોવર હંસલો ॥ સુખશય્યાએ રજની
શેષે, ઊતરતાં ચઉદ સુપન દેખે ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥ સ્વપ્નની ॥

પહેલે ગજવર દીઠો, બીજે વૃષભ પઈકો ॥
ત્રીજે કેસરીસિંહ, ચોથે લક્ષ્મી અગિહ ॥ ૧ ॥

પાંચમે કૂલની માળા, છઠ્ઠે ચંદ્ર વિશાળા ॥
 રવિ રાતો ધ્વજ મોહોટો, પૂરણકળશ નહિ
 છોટો ॥ ૨ ॥ દશમે પદ્મ સરોવર, અગિયારમે
 રત્નાકર ॥ ભુવન વિમાન રત્નગંજી, અગ્નિશિખા
 ધૂમવર્ણ ॥ ૩ ॥ સ્વપ્ન લહિ જઈ રાયને ભાસે,
 રાજ અર્થપ્રકાશે ॥ પુત્ર તીર્થકર ત્રિભુવન
 નમશે, સકલ મનોરથ ફળશે ॥ ૪ ॥

॥ વસ્તુ છંદ ॥

અવધિનાણે અવધિનાણે, ઉપના જિનરાજ.
 જગત જસ પરમાણુઆ, વિસ્તર્યા વિશ્વજંતુ
 સુખકાર ॥ મિથ્યાત્વ તારા નિર્ણલા, ધર્મઉદય
 પરભાતસુંદર ॥ માતા પણ આણુંદિયાં, જગતી
 ધર્મ વિધાન ॥ જાણુંતી જગતિલક સમો,
 હોશે પુત્ર પ્રધાન ॥ ૧ ॥

॥ દોહા ॥

શુભલગ્ને જિન જનમિયા, નારકીમાં સુખ જ્યોત ॥
 સુખ પામ્યા ત્રિભુવન જના, હુઓ જગતઉદ્યોત. ૧

॥ ઠાળ ॥

॥ કડખાની દેશી ॥

સાંભળો કળશ જિન, મહોત્સવનો ઈડાં ॥
છખન કુમરી દિશિ, વિદિશિ આવે તિડાં ॥
માય સુત નમિય, આણુંદ અધિકો ધરે ॥
અષ્ટસંવર્ત વાયુથી કચરો હરે ॥ ૧ ॥

વૃષ્ટિગંધોદકે, અષ્ટ કુમરી કરે ॥
અષ્ટ કલશા ભરે, અષ્ટ દર્પણુ ધરે,
અષ્ટ ચામર ધરે, અષ્ટ પંખા લહી ॥
ચાર રક્ષા કરી, ચાર દીપક ગ્રહી ॥ ૨ ॥
ધર કરી કેલનાં, માય સુત લાવતી ॥
કરણશુચિ કર્મજળ, કલશે નહવરાવતી ॥
કુસુમ પૂજી અલંકાર, પહેરાવતી ॥
રાખડી ખાંધી જઈ, શયન પદરાવતી ॥ ૩ ॥
નમિય કહે માય તુજ ખાળ લીલાવતી ॥

મેરૂ રવિ ચંદ્ર લગે, જીવજ્ઞે જગપતિ ॥
 સ્વામિ ગુણુ ગાવતી, નિજ ઘર જાવતી ॥
 તેણે સમે ઇંદ્ર, સિંહાસન કંપતી ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

॥ એકવીશાની દેશી ॥

જિન જન્મ્યાજી, જિણુ વેળા જનની ઘરે ॥
 તિણુ વેળાજી, ઇંદ્રસિંહાસન થરહરે ॥
 દાહિણોત્તરજી, જેતા જિન જનમે યદા ॥
 દિશિનાયકજી, સોહમ ઇશાન ખેહુ તદા ॥૧॥

॥ ત્રુટક ॥

તદા ચિંતે ઇંદ્ર મનમાં, કોણુ અવસર
 એ બન્યો ॥ જિનજન્મ અવધિ નાણે જાણી,
 હર્ષ આનંદ ઉપન્યો ॥ સુઘોષ આદે ઘંટનાદે,
 ઘોષણા સુરમે કરે ॥ સવિ દેવી દેવા જન્મ-
 મહોત્સવે, આવજ્ઞે સુરગિરિવરે ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥ પૂર્વની ॥

એમ સાંભળીજી, સુરવરકોડિ આવી મળે ॥
જન્મ મહોત્સવજી, કરવા મેરુ ઉપર ચલે ॥
સોહમપતિજી, બહુ પરિવારે આવીયા ॥
માય જિનનેજી, વાંદી પ્રભુને વધાવીયા ॥ ૩ ॥

[પ્રભુને ચાખ્ખાથી વધાવવા]

॥ ત્રુટક ॥

વધાવી ખોલે હે રત્નકૂખ, ધારિણી તુજ
સુત તણો ॥ હું શક સોહમ નામે કરશું, જન્મ
ઉત્સવ અતિ ઘણો ॥ એમ કહી જિન પ્રતિ-
બિંબ થાપી, પંચરૂપે પ્રભુ ગ્રહી ॥ દેવ દેવી
નાચે હર્ષ સાથે, સુરગિરિ આવ્યા વહી ॥૪॥

॥ ઢાળ ॥ પૂર્વની ॥

મેરુ ઉપરજી, પાંડુકવનમેં ચિહું દિશે ॥
શિલા ઉપરજી, સિંહાસન મન ઉલ્લસે ॥
તિહાં ખેસીજી, શકે જિન ખોળે ધર્યા ॥
હરિત્રેશઠજી, ખીલ્લ તિહાં આવી મળ્યા ॥૫॥

॥ ત્રુટક ॥

મળ્યા ચોસઠ સુરપતિ તિહાં, કરે કળશ
અષ્ટ જાતિના ॥ માગધાદિ જળ તીર્થ ઔષધિ,
ધૂપ વળિ ખડુ ભાતિના ॥ અચ્યુતપતિએ હુકમ
કીનો, સાંભળો દેવા સવે ॥ ખીરજલધિ ગંગા-
નીર લાવો, અટિતી જિન મહોત્સવે ॥ ૬ ॥

॥ ઢાળ ॥

॥ વિવાહલાની દેશી ॥

સુર સાંભળીને સંચરીઆ, માગધ વરદામે
ચલીઆ ॥ પદ્મદ્રહ ગંગા આવે, નિર્મળ જળ
કળશા ભરાવે ॥ ૧ ॥ તીરથ જળ ઔષધિ લેતા,
વળી ખીરસમુદ્રે જતા ॥ જળકળશા ખડુલ
ભરાવે, ફૂલ ચંગેરી થાળા લાવે ॥ રાા સિંહા-
સન ચામર ધારી, ધૂપધાણાં રકેખી સારી ॥
સિદ્ધાંતે ભાંખ્યા જેહ, ઉપકરણ મિલાવે તેહ
॥ ૩ ॥ તે દેવા સુરગિરિ આવે, પ્રભુ દેખી

આનંદ પાવે ॥ કળશાદિક સહુ તિહાં ઠાવે,
લકતે પ્રભુના ગુણ ગાવે ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

॥ રાગ ધનાશ્રી ॥

આતમભક્તિ મળ્યા કેઈ દેવા, કેતા
મિત્તનું જાઈ ॥ નારીપ્રેર્યા વળી નિજ કુલ-
વટ, ધર્મી ધર્મ સગાઈ ॥ જોઈશિ વ્યંતર ભુવ-
નપતિના, વૈમાનિક સુર આવે ॥ અચ્યુતપતિ
હુકમે ધરી કળશા, અરિહાને નવરાવે ॥ આ ૦ ॥ ૧ ॥
અષ્ટજાતિ કળશા પ્રત્યેકે, આઠ આઠ સહસ
પ્રમાણે ॥ અઉસકું સહસ હુઆ અભિષેકે,
અઠીસેં ગુણા કરી જાણે ॥ સાઠ લાખ ઉપર
એક કોડી, કળશાના અધિકાર ॥ બાસઠ ઈંદ્રિ-
તણા તિહાં બાસઠ, લોકપાલના ચાર ॥ આ ૦
॥ ૨ ॥ ચંદ્રની પંક્તિ છાસઠ છાસઠ, રવિ-
સેણી નરલોકે ॥ ગુરુચાનક સુર કેરો એક જ,
સામાનિકનો એકે ॥ સોહમપતિ ઈશાનપતિની,

ઇંદ્રાણીના સોળ ॥ અસુરની દશ ઇંદ્રાણી
 નાગની, આર કરે કલ્લોલ ॥ આં ॥ ૩ ॥
 જ્યોતિષ વ્યતંર ઇંદ્રની ચઉ ચઉ, પર્ષદા
 ત્રણનો એકો ॥ કટકપતિ અંગરક્ષક કેરો,
 એક એક સુવિવેકો ॥ પરચુરણ સુરનો એક
 છેલ્લો, એ અઠીસે અભિષેકો ॥ ઇંશાન ઇંદ્ર
 કહે મુજ આપો, પ્રભુ ને ક્ષણ અતિરેકો ॥
 આં ॥ ૪ ॥ તવ તસ ઝોળે ઠવિ અરિહાને,
 સોહમપતિ મનરંગે ॥ વૃષભરૂપ કરી શૃંગ
 જળે ભરી, નહવણુ કરે પ્રભુ અંગે ॥ પુષ્પા-
 દ્ધિક પૂજને છાંટે, કરી કેશર રંગ રોલે ॥
 મંગળદીવો આરતી કરતાં, સુરવર જ્યજ્ય
 ઝોલે ॥ આં ॥ ૫ ॥ ભેરી ભૂંગળ તાલ
 ઝબ્બવત, વણિયા જિન કરે ધારી ॥ જનની-
 ધર માતાને સોંપી, એણિ પરે વચનઉચ્ચારી
 ॥ પુત્ર તમારો સ્વામી હુમારો, અમ સેવક

આધાર ॥ પંચ ધાત્રી રંભાદિક થાપી, પ્રભુ
ખેલાવણુ હાર ॥ આ૦ ॥ ૬ ॥ ખત્રીશ કોડિ
કનક મણિ માણિક, વસ્ત્રની વૃષ્ટિ કરાવે ॥
પૂરણુ હુર્ષ કરેવા કારણુ, દ્વીપ નંદીસર જાવે
॥ કરિય અક્રાઈ ઉત્સવ દેવા, નિજ નિજ કલ્પ
સધાવે ॥ દિક્ષા કેવલને અલિલાષે, નિતનિત
જિન ગુણુ ગાવે ॥ આ૦ ॥ ૭ ॥ તપગચ્છ
ઠસિર સિંહુ સૂરીસર, કેરા શિષ્ય વડેરા ॥
સત્યવિજય પન્યાસતણે પદ, કપૂરવિજય ગં-
ભીરા ॥ ખિમાવિજય તસ સુજશવિજયના, શ્રી
શુભવિજય સવાયા ॥ પંડિત **વીરવિજય**
શિષ્યે જિન, જન્મ મહોત્સવ ગાયા ॥ આ૦
॥ ૮ ॥ ઉત્કૃષ્ટા એકશેને સિત્તેર, સંપ્રતિ
વિચરે વીશ ॥ અતીત અનાગત કાળે અનંતા,
તીર્થકર જગદીશ ॥ સાધારણુ એ કળશ જે
ગાવે, શ્રી **શુભવીર** સવાઈ ॥ મંગળલીલા સુખ-

ભર પાવે, ઘર ઘર હર્ષ વધાર્થ ॥ આં ॥ ૯ ॥

[અહીં કળશાભિષેક કરીયે. પછી દુધ, દહીં, ઘી, જળ અને શર્કરા એ પંચામૃતનો પખાલ કરીને પછી પૂજા કરીએ તે કૂલ ચઢાવીએ. પછી લૂણ ઉતારી આરતી ઉતારવી. પછી પ્રતિમાજીને આડો પડદો રાખી રનાત્રીઆઓએ પોતાના નવ અંગે કંકુના ચાંદ્યા કરવા પછી પડદો ઢાઢી નાખી મંગલત્રીવે ઉતારવો.]

॥ અથ લૂણ ઉતારણુ ॥

લૂણ ઉતારો જિનવર અંગે, નિર્મળ
જળધારા મન રંગે ॥ લૂણું ॥ ૧ ॥ જીમ
જીમ તડ તડ લૂણુ જ કુટે; તિમ તિમ અશુભ
કર્મ અંધ તૂટે ॥ લૂણું ॥ ૨ ॥ નયન સલુણાં
શ્રી જિનજીનાં, અનુપમ રૂપ દયારસ ભીનાં ॥
લૂણું ॥ ૩ ॥ રૂપ સલૂણું જિનજીનું દીસે
લાજ્યું લૂણુ તે જળમાં પેસે ॥ લૂણું ॥ ૪ ॥

ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ જલધારા, જલણ ખેપવીયે
 લૂણ ઉદારા ॥ લૂણ ० ॥ ૫ ॥ જે જિન ઉપર
 હુમણે પ્રાણી, તે એમ થાજે લૂણ જ્યું પાણી
 લૂણ ० ॥ ૬ ॥ અગર કૃષ્ણાગર કુંદર સુગંધે,
 ધુપ કરીજે વિવિધ પ્રબંધે ॥ લૂણ ० ॥ ૭ ॥

॥ અથ આરતી ॥

વિવિધ રત્નમણિ જડિત રચાવો, થાળ
 વિશાળ અનોપમ લાવો ॥ આરતી ઉતારો
 પ્રભુજીની આગે, ભાવના ભાવી શીવ સુખ માગે
 ॥ આં ॥ ૧ ॥ સાત ચૌદને એકવીશ ભેયા,
 ત્રણ ત્રણ વાર પ્રદક્ષિણા દેવા ॥ આં ॥ ૨ ॥
 જિમ જિમ જલધારા દેઈ જંપે, તિમ તિમ
 દોહગ થરહર કંપે ॥ આં ॥ ૩ ॥ બહુ
 ભવસંચિત, પાપ પણાસે, દ્રવ્ય પૂજથી ભાવ
 ઉલ્લાસે ॥ આં ॥ ૪ ॥ ચૌદ ભુવનમાં
 જિનજીને તોલે; કોઈ નહી આરતી એમ જોલે
 ॥ આં ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

॥ શ્રી મંગળદીવો ॥

દીવો રે દીવો મંગળીક દીવો, ભુવન
 પ્રકાશક જિન ચિરંજીવો ॥ દી૦ ॥ ૧ ॥
 ચંદ્ર સૂરજ પ્રભુ તુજ મુખ કેરાં, લુંછણુ કરતા
 દે નિત્ય ફેરા ॥ દી૦ ॥ ૨ ॥ જિન તુજ
 આગળ સુરની અમરી, મંગલદીપ કરી દીયે
 ભમરી ॥ દી૦ ॥ ૩ ॥ જિમ જિમ ધુપધટી
 પ્રગટાવે, તિમ તિમ ભવનાં દુરિત દઢાવે ॥
 દી૦ ॥ ૪ ॥ નીર અક્ષત કુસુમાંજલિ ચંદન,
 ધુપદીપ ફલ નૈવેદ્ય વંદન ॥ દી૦ ॥ ૫ ॥ એણી
 પેરે અષ્ટ પ્રકારી કીજે, પૂજસ્નાત્ર મહોત્સવ
 ભણીજે ॥ દી૦ ॥ ૬ ॥

॥ ઇતિ પંડિત શ્રી વીરવિજયજી ॥

કૃત સ્નાત્રપૂજ સમાપ્ત.

मांगलिक श्लोके

ॐकार षिंदु संयुक्तं, नित्यं ध्यायन्ति योगिनः ।
 कामदं मोक्षदं त्रैव, ॐकाराय नमो नमः ॥
 दर्शनं देवदेवस्य, दर्शनं पापनाशनं ।
 दर्शनं स्वर्गं सोपानं, दर्शनं मोक्षसाधनं ॥
 मंगलं लगवान वीरो, मंगलं गौतमः प्रभुः ॥
 मंगलं स्थूलिभद्राद्या, जैनो धर्मोऽस्तु मंगलं ॥
 सरस शांति सुधारस सागरं, शुचितरं गुणुर-
 त्त मडाकरं; लविक पंकज मोघ दिवाकरं,
 प्रतिदिनं प्रणुमामि जिनेश्वरं.—१ प्राह्मी चंद्रन-
 षालिका लगवती, राजिमती द्रौपदी, कौशल्या
 च मृगावतीच सुलसा, सीता सुलद्रा शिवा;
 कुंता शीलवती नलस्य दयिता, यूलो प्रलावत्यपि
 पद्मावत्यपि सुंदरी दिनमुग्धे, कुर्वतुवो मंगलां॥२॥
 त्र्येक जंषु जग ज्वाणीये, पीन नैमिकुमार;
 त्रीन वयर वभाणीये, योथा गौतमधार.

અંગુઠે અમૃત વસે, લલિત તણા ભંડાર;
 તે ગુરૂ ગૌતમ સમરીએ, વાંછિત કૃણ દાતાર.
 પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવનિધ;
 પ્રભુ દર્શનથી પામીએ, સકલ પદારથ સિદ્ધ.
 ભાવે જિનવર પૂજીએ, ભાવે દીજે દાન;
 ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવલજ્ઞાન
 જીવડા જિનવર પૂજીએ, પૂજનાં કૃણ હોય;
 રાજા નમે પ્રજા નમે, આણુ ન લોપે કોય.
 વાડી ચંપો મોરીએ, સોવન પાંખડીએ;
 પાસ જિનેશ્વર પૂજીએ, પાંચે આંગળીએ.
 આભને વહાલી વિજળી, ધરતીને વહાલો મેહ;
 રાજુલ વહાલા નેમજી, આપનો વહાલો દેહ.

પ્રભાતિક મંગલ.

આણુ અષ્ટાપદ ગીરનાર, સમેતશિખર શત્રું-
 જ્ય સાર; પાંચે તીરથ ઉત્તમ ઠામ, સિદ્ધિ
 વર્યા તેણે કરે પ્રણામ. -૧ નિત્ય નિત્ય ઉડી

કરૂં પ્રણામ, શિયળવંતના લીજે નામ; પહેલાં
 નેમ જિનેશ્વરરાય, બાળ બ્રહ્મચારી લાગું
 પાય.-૨ બીજા જંબુ હોય વૈરાગ, અષ્ટ રમણી
 જેણે કીધો ત્યાગ; ત્રીજા સ્તૂલિભદ્ર સ્વામી
 સુબાણ, કોશા પ્રતિજોધી ગુણુબાણ.-૩ ચોથા
 સુદર્શન શેઠ ગુણુવંત, જેણે કીધો ભવનો અંત;
 પાંચમા વિજય શેઠ નરનાર, વ્રત પાળી ઉતર્યા
 ભવપાર.-૪ જેની સહુ જન કીર્તિ કરે,
 શિવરમણી ત્યાં હેલે વરે; પ્રભાતે ઉઠી જે
 ગુણુગાય, તસ ઘર લક્ષ્મી લહેરે થાય.-૫

श्री नित्य स्मरणस्तोत्र संग्रह

मंगणायरण प्रवेशिका.

१ श्री आत्मरक्षा नवकार मंत्र

ॐ परमेष्ठि नमस्कारं, सारं नवपदात्मकं;
आत्मरक्षाकरं वज्र-पंजरालं स्मराम्यहं.
१ ॐ नमो अरिहंताणुं, शिरस्कं शिरसि
स्थितं; ॐ नमो सव्वसिद्धाणुं, मुग्धे मुग्धपटं
वरं. २ ॐ नमो आयरियाणुं, अंगरक्षाति-
शायिनी; ॐ नमो उवन्नआयणुं, आयुधं
हस्तयोर्द्रुहं. ३ ॐ नमो दोमे सव्वसाहूणुं,
मोयके पादयोः शुभे; असो पंच नमुक्कारे,
शिक्षा वज्रमयी तले. ४ सव्वपावप्याणुसणुो,
वप्रे वज्रमये गडिः मंगलाणुं च सव्वेसिं,
आदीरंगारभातिकाः प स्वाहान्तं च पदं ज्ञेयं,

पठमं इवमंगलं; वप्रोपरि वज्रमयं, पिधानं
 हेडरक्षणे. ६ मडाप्रभावा रक्षेयं, क्षुद्रोपद्रव-
 नाशनी; परमेष्ठिपद्मेद्भूता, कथिता पूर्व-
 सूरिसिः ७ यश्चैवं कुर्वते रक्षां, परमेष्ठिपद्मेः
 सदा; तस्य न स्याद् लयं व्याधि-राधिश्चापि
 कदाचन. ८

॥ अथ श्री नवस्मरणानि आरभ्यते ॥

॥ तत्र प्रथम नवकार ॥

॥ नमो अरिहंताणुं; नमो सिद्धाणुं, नमो
 आयरियाणुं, नमो उवज्जयाणुं, नमो दोअे
 सव्वसाडूणुं, अेसो पंचनमुकठारो, सव्वपा-
 वप्पणासणे ॥ मंगलाणुं च सव्वेसिं, पठमं
 इवमंगलं ॥ इति प्रथमं स्मरणं ॥

॥ अथ उवसग्गडरं द्वितीयं स्मरणं ॥

॥ उवसग्गडरं पासं, पासं वंहामि-

કમ્મઘણુમુક્કં ॥ વિસહર-વિસનિત્તાસં, મંગલ-
 કલ્લાણુ-આવાસં ॥ ૧ ॥ વિસહરકુલિંગમંતં,
 કંઠે ધારેઠ જ્ઞે સયા માણુએ ॥ તસ્સ ગહ-
 રોગમારી, હુહ્-જરા જંતિ ઉવસામં ॥ ૨ ॥
 ચિદ્દુઉ હૂરે મંતો, તુજ્ઞ પણામે વિ ળહુકલો
 હોઠ ॥ નરતિરિએસુ વિ જીવા, પાવંતિ ન
 હુકખ-દોગચ્યં (દોહુગ્ગં) ॥૩॥ તુહ સમ્મત્તે
 લદ્ધે, ચિંતામણિ-કખપાયવખલહિએ ॥ પાવંતિ
 અવિગ્ધેણું, જીવા અચરામરં ઠાણું ॥ ૪ ॥
 ઈઅ સંશુએ ॥ મહાયસ, ભત્તિખલર નિખલરેણુ
 હિઅએણુ ॥ તા દેવ ! દિજ્જ યોહિં, ભવે ભવે
 પાસ ! જિણુચંદ ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ સંતિકરસ્તોત્ર તૃતીયં સ્મરણું ॥

॥ સંતિકરં સંતિજિણું, જગસરણું જય-
 સિરીઠ દાચારં ॥ સમરામિ ભત્તપાલગ-નિ-
 વ્વાણીગરૂકયસેવં ॥ ૧ ॥ ઓં સ્તનમે

વિષ્ણોસહિ-પત્તાણું સંતિસામિપાયાણું ॥
 ઐં સ્વાહામંતેણું, સંવાસિવદ્દુરિચ્છરણાણું
 ॥ ૨ ॥ ઐં સંતિનમુક્કારો, ખેલોસહિમાઈ-
 લદ્ધિપત્તાણું ॥ સૌં હીં નમોસંવ્યો-સહિપત્તાણું
 ચ દેઈસિરિં ॥ ૩ ॥ વાણીતિહુચ્છણુસામિણિ-
 મિરિદેવીજ્ઞક્રખરાયગણિપિડગા ॥ ગહદ્દિસિ-
 પાલસુરિંદા, સયા વિ રક્ષંતુ જિણુભત્તે ॥૪॥
 રક્ષંતુ મમ રોહિણી, પન્નત્તી વન્નસિંખલા ચ
 સયા ॥ વન્નકુંસિ ચ્છકેસરિં, નરહત્તા કાલિ
 મહાકાલી ॥ ૫ ॥ ગોરી તહ ગંધારી, મહન્ન-
 લા માણુવી ચ વઈરૂદ્ધા ॥ અચ્છુત્તા માણુસિચ્ચા,
 મહામાણુસિચ્ચાઉ દેવીચ્ચો ॥ ૬ ॥ જ્ઞક્રખા ગોમુહ
 મહન્નજ્ઞખ, તિમુહ જ્ઞક્રખેસ તુંખરુ કુસુમો ॥
 માયંગ-વિજય-અજિચ્ચા, ખંલો માણુચ્ચો
 સુરકુમારો ॥ ૭ ॥ છરમુહ પયાલ કિન્નર,
 ગરૂદો ગંધવ્વ તહ ચ જ્ઞક્રખંદો ॥ કૂખર વરુણો

ભિઉડી, ગોમેહો પાસ માયંગો ॥૮॥ દેવીઓ
 ચક્રકેસરિ, અન્નિઆ દુરિઆરિ કાલિ મહાકાલી
 ॥ અચ્યુઅ સંતા જાલા, સુતારયાડસોચ સિરિ-
 વચ્છા ॥ ૯ ॥ ચંડા વિજયંકુસિ-પન્નઠત્તિ
 નિન્વાણિ અચ્યુઆ ધરણી ॥ વૈરુદ્ધુત્ત
 ગંધારિ, અંબ પઉમાવઠ સિદ્ધા ॥ ૧૦ ॥
 ઇઅ તિત્થરક્ષણણુરયા, અન્ને વિ સુરા સુરી ચ
 ચઉહાવિ ॥ વંતરનેઠણિપમુહા, કુણંતુ રક્ષં
 સયા અમહં ॥ ૧૧ ॥ એવં સુદિટ્ટિસુરગણ,
 સહિઓ સંઘસ્સ સંતિજિણુચંદો ॥ મજ્ઝ વિ
 કરેઉ રક્ષં, સુણિસુંદરસૂરિથુઅમહિમા ॥
 ૧૨ ॥ ઇઅ સંતિ નાહ સમ્મ-દિટ્ટી રક્ષં
 સરઠ તિકાલં જે ॥ સન્વોવદ્ધવરહિઓ, સ
 લહઠં સુહસંપયં પરમં ॥ ૧૩ ॥ તવગચ્છગયણુ-
 દિણુચર-જુગવરસિરિ સોમસુંદરગુરુણું ॥
 સુપસાયલદ્ધગણુહર-વિજ્ઞા સિદ્ધિ ભણુઠ સીસો

॥ १४ ॥ धृति श्रीतृतीयं स्मरणं ॥ ३ ॥

॥ अथ तिज्यपहुत्त यतुर्थं स्मरणं ॥

॥ तिज्यपहुत्तपयासय, अङ्कमडापाडि-
 डेरनुत्ताणुं ॥ समय छिणत्तठियाणुं, सरेमि
 यक्कं जिण्णिदाणुं ॥ १ ॥ पणुवीसा य असीआ,
 पनरस पन्नास जिणुवरसभूडे ॥ नासेठि सयल-
 डुरियं, लविआणुं लत्तिणुत्ताणुं ॥ २ ॥
 वीसा पणुयाला विय, तीसा पन्नत्तरी जिणु-
 वरिदा ॥ गडभूअरङ्ग साधणि, घोइवसग्गं
 पणुसंतु ॥ ३ ॥ सत्तरि पणुतीसा विय, सट्टी
 पंथेव जिणुगणे असे ॥ वाडि-जल-जलणु-
 डरि-डरि-योरारिमडाभयं डरठि ॥ ४ ॥ पणु-
 पन्ना य दसेव य, पन्नट्टी तड य येव आली-
 सा ॥ रङ्गंतु मे सरीरं, देवासुरपणुमिआ
 सिद्धा ॥ ५ ॥ ॐ डरडुंडः सरसुंसः, डरडुंडः
 तडय येव सरसुंसः ॥ आलिडियनाम गण्लं,

ચક્રકં કિર સવ્વઓભદ્દં ॥ ૬ ॥ ઝં રોહિણી
 પન્નત્તી, વન્નસિખલા તહય વન્નઅંકુસિઆ
 ॥ ચક્રેસરિ નરદત્તા, કાલિ મહાકાલી તહ
 ગોરી ॥ ૭ ॥ ગંધારી મહન્નલા, માણુવિ
 વઠરુદ્ધ તહય અચ્છુત્તા ॥ માણુસિ મહામા-
 ણુસિઆ વિન્નદેવીઓ રક્ખંતુ ॥ ૮ ॥ પંચ-
 દસકમ્મભૂમિસુ, ઉપ્પન્નં સત્તરિ જિણુણુ સયં
 ॥ વિવિહરયણુઠવન્નો, વસોહિઅં હરઉ દુરિ-
 આઠં ॥ ૯ ॥ ચઉત્તીસ અઠસયજુઆ, અદ્દમ-
 હાપાહિહરકયસોહા ॥ તિત્થયરા ગયમોહા, ઝા-
 એઅવ્વા પયત્તેણું ॥ ૧૦ ॥ ઝં વરકણુયસંખ-
 વિદ્દુમ, મરગયઘણુસન્નિહં વિગયમોહં ॥ સત્ત-
 રિસયં જિણુણુ, સવ્વામરપૂઠઅં વંદે ॥ સ્વાહા
 ॥ ૧૧ ॥ ઝં ભવણુવઠવાણુવંતર, ભેઠસિવાસી
 વિમાણુવાસી અ ॥ જે કેવિ દુદ્ધદેવા, તે સવ્વે
 ઉવસમંતુ મમ ॥ સ્વાહા ॥ ૧૨ ॥ અંદણુકખ્પૂ-

રેણું, ફલએ લિહિઊણ ખાલિઅં પીઅં ॥ એ-
ગંતરાઈગિહભૂઅ-સાઈણિમુગ્ગં પણાસેઈ ॥૧૩॥
ઈઅ સત્તરિસયંજંતં, સમ્મં મંતં દુવારિપ-
ડિલિહિઅં ॥ દુરિઆરિવિજયવંતં, નિબ્ભંતં
નિચ્ચમચ્ચેહ ॥ ૧૪ ॥

॥ અથ નમિઊણ પંચમં સ્મરણું ॥

॥ નમિઊણ પણયસુરગણ, ચૂડામણિકિરણ-
રંજિઅં મુણિણે ॥ ચલણુજ્જ્વલં મહાભય,
પણાસણું સંથવં વુચ્છં ॥ ૧ ॥ સડિયકરચરણુ-
નહમુહ, નિબ્બુદનાસા વિવન્નલાયન્ના ॥ કુદ્દૂમહા-
રોગાનલ, પુલિંગનિદ્દૂસવ્વંગા ॥ ૨ ॥ તે તુહ
ચલણુરાહણુ, સલિલંજલિસેયવુઠ્ઠિંચચ્છાયા
(ઉછાહા) ॥ વણુદવદ્દૂા ગિરિપાય, વવ્વ પત્તા
પુણે લચ્છિં ॥ ૩ ॥ દુવ્વાયખુભિય જલનિહિ,
ઉબ્ભડકલ્લોલભીસણુરાવે ॥ સંભંતભયવિ-
સંદુલ, નિજ્જામયમુક્કવાવારે ॥ ૪ ॥ અવિદલિ-

અન્નાણુવત્તા, ખણેણુ પાવંતિ ઈચ્છિત્ત્વં કૂલં ॥
 પાસન્નિણુચલણુન્નુઅલં, નિચ્ચં ચિચ્ચ જે ન-
 મંતિ નરા ॥ ૫ ॥ ખરપવણુચ્છૂયવણુદવ, જ્ઞલા-
 વલિમિલિચ્ચસયલદ્દમગહણે ॥ ૬ ॥ ૩જ્ઞંતમુચ્છ-
 મયવહુ, ભીસણુરવભીસણુમિ વણે ॥ ૬ ॥ જગ-
 ગુરુણે કમન્નુઅલં, નિવ્વાવિચ્ચસયલતિહુઅણુ-
 ભોઅં ॥ જે સંભરંતિ માણુઆ, ન કુણુઈ જ-
 લણે ભયં તેસિં ॥ ૭ ॥ વિલસંતભોગભી-
 સણુ, કુરિઆરુણુનયણુતરલજ્જહાલં ॥ ઉગ્ગ-
 ભુઅંગં નવજલય-સત્થહં ભીસણુઆયારં ॥ ૮ ॥
 મન્નંતિ કીડસરિસં, દ્ધરપરિચ્છૂઠવિસમવિસ-
 વેગા ॥ તુહ નામકુખરપુડસિ-દ્ધમંતગુરુઆ ન-
 રા લોચ્ચે ॥ ૯ ॥ અડવીસુ ભિલ્લતકકર-પુલિંદ-
 સદ્દૂલસદ્દભીમાસુ ॥ ભયવિહુરવુન્નકાયર-ઉલ્લ-
 રિચપહિચ્ચસત્થાસુ ॥ ૧૦ ॥ અવિલુત્તવિહ-
 વસારા, તુહ નાહ ! પણુામમત્તવાવારા ॥ વવ-

ગયવિગ્ધા સિગ્ધં, પત્તા હિઅઈચ્છિયં ઠાણું
 ॥૧૧॥ પજ્જલિઆનલનયણું, દૂરવિચારિયમુહં
 મહાકાયં ॥ નહકુલિસઘાયવિઅલિઅ, ગઈદ-
 કુંભત્થલાભોઅં ॥૧૨ ॥ પણુયસસંભમપત્થિવ-
 નહમણિમાણિક્કપડિઅપડિમસ્સ ॥ તુહ વય-
 ણુપહરણુધરા, સીહં કુદ્ધં પિ ન ગણુંતિ ॥૧૩॥
 સસિધવલદંતમુસલં, દીહકરુદ્ધાલવુહિહઉચ્છાહં ॥
 મહુપિંગનયણુબુઅલં, સસલિલનવજ્જલહરા-
 રાવં ॥૧૪॥ ભીમં મહાગઈદં, અચ્ચાસન્નં પિ
 તે ન વિ ગણુંતિ ॥ જે તુમ્હ ચલણુબુઅલં, મુણિ-
 વઈ તુંગં સમદ્વીણા ॥ ૧૫ ॥ સમરંમિ તિક્ખ-
 ખગ્ગા, લિગ્ધાયપવિદ્ધઉદ્ધુયકખંધે ॥
 કુંતવિણિભિન્નકરિકલહ — મુક્કસિક્કારપઉરંમિ
 ॥૧૬ ॥ નિબ્બિજઅદપ્પુદ્ધરરિઉ, નરિંદનિવહા
 ભડા જસં ધવલં ॥ પાવંતિ પાવપસમિણુ,
 પાસન્નિણુ તુહપ્પલાવેણુ ॥ ૧૭ ॥ રોગજ્જ-

જલાણુવસહર—ચોરારિમઈદિગયરણુભયાઈ ॥
 પાસજિણુનામસંકિ—તણેણુ પસમંતિ સન્વાઈ
 ॥ ૧૮ ॥ એવં મહાભયહરં, પાસજિણિંદસ્સ
 સંથવમુચ્ચારં ॥ ભવિચજણાણુંદયરં, કલ્લાણુ-
 પરંપરનિહાણું ॥ ૧૯ ॥ રાયભયજહ્ખરજ્ખસ,
 કુસુમિણુદ્દસ્સઉણુરિક્ખપીડાસુાસંઝાસુ દોસુ
 પંથે, ઉવસગ્ગે તહ ય રયાણીસુ ॥ ૨૦ ॥ જ્ઞે પ-
 ઠઈજ્ઞે ચ નિસુણુઈ, તાણું કઈણેા ય માણુતું-
 ગસ્સ ॥ પાસો પાવં પસમેઉ, સયલભુવણુ-
 ચિચયલણેા ॥ ૨૧ ॥ ઉવસગ્ગંતે કમઠા—સુર-
 મ્મિઠાણુએા જ્ઞે ન સંચલિએા ॥ સુરનરકિન્ન-
 રણુવઈહિં, સંથુએા જ્યઉ પાસજિણેા ॥ ૨૨ ॥
 એચ્ચસ્સ મજ્જાચારે, અઠ્ઠારસચ્ચખરેહિં જ્ઞે મંતો
 ॥ જ્ઞે જ્ઞણુઈ સો ઝાયઈ, પરમ પચત્થં કુડં પાસં
 ॥ ૨૩ ॥ પાસહ સમરણુ જ્ઞે કુણુઈ, સંતુટ્ટે હિ-
 ચએણુ ॥ અઠ્ઠુત્તરસયવાહિભય, નાસઈ તસ્સ

દૂરેણુ ॥ ૨૪ ॥ ઇતિ શ્રી મહાભયહરનામકં પં-
ચમં સ્મરણું ॥ ૫ ॥

॥ અથ શ્રી અન્નિતશાંતિ સ્તવ પદ્યંસ્મરણું ॥

॥ અન્નિઅં નિઅ સવ્વભયં, સંતિ અ પસંત-
સવ્વગયપાવં ॥ જયગુરુ સંતિ ગુણકરે, દો વિ
નિણુવરે પશિવયામિ ॥ ૧ ॥ ગાહા ॥ વવગય-
મંગુલભાવે, તે હં વિઉલતવનિમ્મલસહાવે
॥ નિરુવમમહાપ્પભાવે, થોસામિ સુદિદ્દુસપ્પભાવે
॥ ૨ ॥ ગાહા ॥ સવ્વદુક્ખપ્પસંતીણું, સવ્વપાવ-
પ્પસંતીણું ॥ સયા અન્નિઅસંતીણું, નમો અ-
ન્નિઅસંતીણું ॥ ૩ ॥ સિલોગો ॥ અન્નિઅન્નિણુ !
સુહપ્પવત્તણું, તવ પુરિસુત્તમ ! નામકિત્તણું ॥
તહ ય ધિમ્મિમ્મપ્પવત્તણું, તવ ય નિણુત્તમ !
સંતિ ! કિત્તણું ॥ ૪ ॥ માગહિઆ ॥ કિરિઆ-
વિહિસંચિઅકમ્મકિલેસવિસુક્ખયરં, અન્નિઅં
નિચિઅં અ ગુણેહિં મહાસુણિસિદ્ધિગયં ॥

અન્નિઅસ્સ ય સંતિમહામુણિણો વિ અ સંતિ-
 કરં, સયયં મમ નિવ્વુઠ્ઠકારણયં અ નમંસણયં
 ॥ ૫ ॥ આલિંગણયં ॥ પુરિસા ! જઠ ઠુક્ખ-
 વારણું, જઠ અ વિમગ્ગહ સુક્ખકારણું ॥ અ-
 ન્નિઅં સંતિં અ ભાવએ, અભયકરે સરણું પવ-
 જ્જહા ॥ ૬ ॥ માગહિઆ ॥ અરઠ્ઠરઠ્ઠતિમિર-
 વિરહિઅમુવરયજ્જરમરણું ॥ સુરઅસુર ગરુહ
 ભુયગવઠ્ઠપયયપણિવઠ્ઠયં ॥ અન્નિઅમહમવિ
 અ સુનયનયનિઉણ્ણમભયકરં ॥ સરણુમુવસ-
 રિઅ ભુવિદ્ધિવિજ્જમહિયં સયયમુવણુમે
 ॥ ૭ ॥ સંગયયં ॥ તં અ જિણુત્તમમુત્તમ-
 નિત્તમસત્તધરં, અજ્જવમદ્વખંતિવિમુત્તિ-
 સમાહુનિહિ ॥ સંતિકરં પણુમામિ દમુત્તમ-
 તિત્થયરં, સંતિમુણી મમ સંતિસમાહિવરં
 દ્ધિસઉ ॥ ૮ ॥ સોવણુયં ॥ સાવત્થિપુવ્વ-
 પત્થિવં અ વરહત્થિમત્થયપસત્થિવિત્થિન્ન-

સંથિયં ॥ ચિરસરિત્યવચ્છં મયગલ-
 લીલાયમાણુવરગંધહત્થિપત્થાણુપત્થિયંસંથવા-
 રિહં ॥ હત્થિહત્થાહુ ધંતકણુગરુચગ-
 નિરુવહયપિંજરં, પવરલક્ષ્ણોવચિચસોમ-
 ચારુર્ણં, સુઠ્ઠિહમણુલિરામપરમરમણિજ્જ-
 વરદેવહંહુહિનિનાયમહુરચરસુહગિરં ॥ ૯ ॥
 વેદ્ધ્યો ॥ અજિચં જિચારિગણું, જિચસન્વ-
 લયં લયો હરિઉં ॥ પણુમામિ ચહં પચચ્ચો,
 પાવં પસમેઉ મે લયવં ! ॥૧૦॥ રાસાણુદ્ધ્યો ॥
 કુરુજ્જણુવયહત્થિણુઉરનરીસરો પઠમં તચ્ચો
 મહાચક્કવટ્ટિભોચ્ચે મહુપ્પભાવો ॥ જ્ઞે
 ખાવત્તરિ પુરવરસહસ્સવરનગરનિગમજ્જણુ-
 વયવઠ્ઠ, ખત્તીસારાયવરસહસ્સાણુયાયમગ્ગો
 ॥ ચઉદ્ધસવરચણુનવમહાનિહિચઉસટ્ટિ સહ-
 સ્સપવરજ્જુવઠ્ઠણુસુંદરવઠ્ઠ ॥ ચુલસીહયગય-
 રહસયસહસ્સસામી, છન્નવઠ્ઠગામકોહિસામી

આસિ જો ભારહમિભ લયવં ॥ ॥ ૧૧ ॥
 વેદુઓ ॥ - તં સંતિ સંતિકરં, સંતિણું
 સવ્યભયા ॥ સંતિં થુણામિ જિણું, સંતિં વિહેઉ
 મે ॥ ૧૨ ॥ રાસાનાંદિયં ॥ ઇકિખાગ વિદેહ-
 નરીસર નરવસહા મુણિવસહા ॥ નવ-
 સારયસસિસકલાણુણુ વિગયતમા વિહુચ-
 રયા ॥ અન્નિ ઉત્તમ તેચગુણેહિં મહામુણિ
 અમિચખલા વિઉલકુલા ॥ પણુમામિ તે ભવ-
 ભયમૂરણુ, જગસરણુ મમ સરણું ॥ ૧૩ ॥
 ચિત્તલેહા ॥ દેવદાણુવિંદચંદસૂરવંદ હૃદુતુદુ-
 નિદુપરમ- લદુરૂવ ઘંતરૂપપદ્મસેચસુદ્ધનિદ્ધ-
 ધવલ ॥ ઠંતપંતિ સંતિ સત્તિકિત્તિ-
 મુત્તિજુત્તિગુત્તિપવર, દિત્ત તેચ વંદ ઘેચ
 સવ્યત્તોચ ભાવિચ ખ્પભાવણેચ પઠ્ઠસ મે
 સમાહિં ॥ ૧૪ ॥ નારાયઓ ॥ વિમલસસિકલા-
 ઈરેચઓમં, વિતિમિરસૂરકરાઈરેચતેચં ॥

તિઅસવઘગણાઈ રેઅરૂવં, ધરણિધરખવરા-
 ઈરેઅસારં ॥ ૧૫ ॥ કુસુમલયા ॥ સત્તે અ
 સયા અન્નિઅં, સારીરે અ ળલે અન્નિઅં ॥
 તવસંજમે અ અન્નિઅં, એસ થુણામિ નિણું
 અન્નિઅં ॥ ૧૬ ॥ ભુઅગપરિરંગિઅં ॥ સોમ-
 ગુણેહિં પાવઈ ન તં નવસરયસસી ॥ તેઅ-
 ગુણેહિં પાવઈ ન તં નવસરયરવિ ॥ રૂવગુણેહિં
 પાવઈ ન તં તિઅસગણુવઈ ॥ સારગુણેહિં
 પાવઈ ન તં ધરણિધરવઈ ॥ ૧૭ ॥ ખિન્નિ-
 અયં ॥ તિત્થવરપવત્તયં તમરયરહિયં ॥
 ધીરજ્જથુઅન્નિઅં ચૂઅકલિકલુસં ॥
 સંતિસુહપવત્તયં તિગરણુપયએ ॥ સંતિ-
 મહં મહામુણિં સરણુમુવણુમે ॥ ૧૮ ॥ લલિ-
 અયં ॥ વિણુએણુયસિરિરઈઅં જલિરિસિગણુ-
 સંથુઅં થિમિઅં ॥ વિબુહાહિવધણુવઈનરવઈ-
 થુઅમહિઅન્નિઅં ળહુસો ॥ અઈરુગ્ગયસરય-

દિવાયરસમહિઅસખ્પલં તવસા ॥ ગયણું-
 ગણુવિયરણુસમુઠ્ઠઅચારણુવંદિઅં સિરસા ॥ ૧૯
 ॥ કિસલયમાલા ॥ અસુરગરુલપરિવંદિઅં,
 કિન્નરોરગનમંસિઅં ॥ દેવકોડિસયસંશુઅં,
 સમણુસંઘપરિવંદિઅં ॥૨૦॥ સુમુહં ॥ અ-
 ભયં અણુહં, અરયં અરુયં, અન્નિઅં અન્નિઅં,
 પયઓ પણુમે ॥૨૧॥ વિન્નુવિલસિયં ॥ આ-
 ગયા વરવિમાણુદિવ્વકણુગ—રહતુરયપહકર-
 સએહિં હુલિઅં ॥ સસંભમેઅરણુકખુલિય-
 હુલિઅચલ-કુંડલંગયતિરીડસોહંતમહિમાલા
 ॥ ૨૨ ॥ વેહૂઓ ॥ જં સુરસંઘા સાસુર-
 સંઘા, વેરવિઉત્તા ભત્તિસુન્નુત્તા ॥ આયરભૂ-
 સિઅસંભમપિંડિઅસુદ્ધુસુવિમિહયસવ્વગલોઘા ॥
 ઉત્તમકંચણુરયણુપરૂવિયભાસુરભૂસણુભાસુરિઅં-
 ગા ॥ ગાયસમોણુયભત્તિવસાગયપંજલિ
 પેસિયસીસપણુમા ॥ ૨૩ ॥ રયણુમાલા ॥

वद्विजिणु शोडशु तो णिणुं, तिगुणु-
 मेव य पुणो पयाडिणुं ॥ पणुमिजिणु य णिणुं
 सुरासुरा, पमुध्वा सलवणुां तो गया ॥२४॥
 णित्तयं ॥ तं मडासुणुिमडं पि पंजली, राग-
 दोसलयमोडवणुिणुं. ॥ देवदाणुवनरिंदव-
 द्विणुं, संतिमुत्तममडातवनमे ॥ २५ ॥
 णित्तयं ॥ अंणरंतर विआरणिआडिं, लवि-
 अडंसवहुगाभिणिआडिं ॥ पीणुसोणुिथणु-
 सादिणिआडिं, सकलकमलदललोअणिआडिं
 ॥ २६ ॥ द्वीवयं ॥ पीणुनिरंतरथणुलरविणु-
 मिअगायलआडिं ॥ मणिउंअणुपसिठिलमे-
 डलसोडिअसोणुितडाडिं ॥ वरणिंणिणुनेउर-
 सतिलयवलयविभूसाणुआडिं ॥ २७ ॥ अत्त-
 उरमणुोडरसुंदरदंसणिआडिं ॥ २७ ॥ अत्त-
 क्णरा ॥ देवसुंदरीडं पायवद्विआडिं वद्विआ
 य णस्स ते सुविक्कमा कमा, अणुपणुो निडाल-

એહિં મંડણોદ્દણુપ્પગારએહિં કેહિં કેહિં વિ,
 અવંગતિલયપત્તલેહનામએહિં ચિલ્લએહિં
 સંગયંગયાહિં, ભત્તિસંનિવિદ્ધૂવંદણુગયાહિં
 હુંતિ તે વંદિયા પુણો પુણો ॥ ૨૮ ॥ નારાયએ
 ॥ તમહં જિણુઅંદં, અજિઅં જિઅમોહં ॥
 ધુયસન્વકિલેસં, પયએ પણુમામિ ॥ ૨૯ ॥
 નંદિઅયં ॥ શુઅવંદિઅયસ્સા રિસિગણુદેવગ-
 જ્ઞેહિં, તેા દેવવહૂહિં પયએ પણુમિઅસ્સા,
 જસ્સજ્જુત્તમસાસણુઅસ્સા, ભત્તિવસાગય-
 પિંડિઅયાહિં, દેવવરચ્છરસાળહુઆહિં, સુર-
 વરરઠ્ઠણુપંડિઅયાહિં ॥ ૩૦ ॥ ભાસુરયં ॥
 વંસ-સદ-તાંતિ-તાલ-મેલિએ, તિઉકળરાભિરામ-
 સદ્મીસએ કએ અ, સુઠ્ઠસિમાણુણે અ સુદ્ધસ-
 જ્જગીઅપાયજ્જલલઘંટિઆહિં, વલયમેહલાક-
 લાવનેઉરાભિરામ સદ્મીસએ કએ અ ॥ દેવ-
 નદિઆહિં હાવભાવવિખલમપ્પગારએહિં,

નચિયજિણુ અંગહારએહિં વંદિયા ય જસ તે
 સુવિક્રમા કમા ॥ તયં તિલોચ-સવ્વ-સત્ત-સંતિ-
 કારયં પસંત સવ્વ પાવહોસમેસ હં નમામિ
 સંતિમુત્તમં જિણું ॥ ૩૧ ॥ નારાયઓ ॥
 છતયામર પડાગજૂચ જવ મંડિયા, ઝયવર-
 મગરતુરયસિરિવચ્છસુલંછણા ॥ દીવસમુદ્દમંદર
 દિસાગય સોહિયા, સત્થિઅવસહસીહરહચ-
 ક્કવરંકિયા ॥ ૩૨ ॥ લલિયયં ॥ સહાવલઠ્ઠા
 સમખ્પઠ્ઠા, અહોસહુઠ્ઠા ગુણેહિં જિઠ્ઠા ॥ પસાય-
 સિઠ્ઠા તવેણુ પુઠ્ઠા, સિરીહિં ઇઠ્ઠા રિસીહિં જુઠ્ઠા
 ॥ ૩૩ ॥ વાણુવાસિયા ॥ તે તવેણુ ધુઅસવ્વ-
 પાવયા, સવ્વલોઅહિઅમૂલપાવયા ॥ સંથુ-
 આ અજિઅ સંતિ પાયયા, હું તુ મે સિવ-
 સુહાણુ દાયયા ॥ ૩૪ ॥ અપરાંતિકા ॥ એવં
 તવળલવિઉલં, થુઅં મએ અજિઅસંતિજિણુ-
 જુઅલં ॥ વવગયકમ્મરયમલં, ગઈ ગયં

सासयं विडितं ॥ ३४ ॥ गाढा ॥ तं षडुगुणु-
 ष्पसायं, मुङ्गभसुडैणु परमेणु अविसायं ॥
 नासेउ मे विसायं, कुणुउ अ परिसा वि अ ष्पसायं
 ॥३६॥ गाढा ॥ तं भोअेउ अ नंदिं, पावेउ अ
 नंद्दीसेणुमभिनंदिं ॥परिसा वि अ सुडनंदिं,
 मम य दिसउ संजमे नंदिं ॥३७॥ गाढा ॥ प-
 डिअअयाउम्मासित्य-संवच्छरिअे अवरस ल-
 णिअंवो ॥सोअंवो सवेडिं, उवसग्गनिवारणे
 अेसो ॥३८॥ गाढा ॥ जे पढ्ठं जे अ निसुणुधं,
 उलअो डादं पि अज्जिअसंतिथअं ॥न हुं हुंति
 तस्स रोगा, पुवुप्पन्ना वि नासंति ॥ ३९ ॥
 गाढा ॥ ज्जं धंछिडु परमपयं, अडवा कित्ति
 सुवित्थडं भुवणे ॥ ता तेलुकुद्धरणे, निणुवयणे
 आयरं कुणुड ॥ ४० ॥ गाढा ॥ धंति ॥

॥ अथ लक्ष्तामरनामकं सप्तमं स्मरणं ॥

॥ लक्ष्तामरप्रणुतमौलिमणिप्रलाणा-मु-

दूधोतकं दक्षितपापतमोवितानम् ॥ सम्यक्
 प्रणुम्य जिनपादयुगं युगादा-वालांगनं लव-
 नले पततां जनानाम् ॥ १ ॥ यः संस्तुतः
 सकलवाङ्मयतत्त्वषोधा-दुद्भूतपुद्धिपटुलिः सु-
 रलोकनाथैः स्तोत्रैर्जगत्त्रितययित्तडरैरुदारैः,
 स्तोत्रेण किलाहमपि तं प्रथमं जिनेन्द्रम् ॥ २ ॥
 पुद्गला विनाऽपि विष्णुधार्मिकपादपीठ !, स्तोत्रं
 समुद्यतमतिविगतत्रपोऽहम् ॥ आलं विहाय
 जलसंस्थितमिन्दुशिंष-मन्यः कश्चिच्छति जनः
 सहसा ब्रवीतुम् ॥ ३ ॥ वक्तुं गुणान् गुणस-
 मुद्र! शशाङ्कान्तान्, कस्ते क्षमः सुरशुरुप्रतिमोऽपि
 पुद्गला ॥ कदापि तकावपनोद्धत नक्यकं, के-
 वा तरीतुमक्षमं पुनिधिं लुब्धक्याम् ॥ ४ ॥
 सोऽहं तथापि तव लक्षितवशान्मुनीश !, कर्तुं
 स्तवं विगतशक्तिरपि प्रवृत्तः ॥ प्रीत्यात्मवी-
 र्यं भविष्यति मृगे मृगेन्द्रं, नाभ्येति किं निज-

शिशोः परिपालनार्थम् ? ॥५॥ अल्पश्रुतं श्रुत-
 वतां परिहासधाम, त्वद्भक्तिरेव मुणरीकुरुते
 जलान्माम् ॥ यत्कोकिलः किल मधौ मधुरं
 विरौति, तत्र्यारुच्युत(याम्र)कलिकानिकरैकडेतुः ॥
 ६॥ त्वत्संस्तवेन लवसंततिसन्निभद्धं, पापं क्ष-
 णात् क्षयमुपैति शरीरलाब्धम् ॥ आकांतलोकम-
 लिनीलमशेषमाशु, सूर्यांशुभिन्नमिव शार्वरमं-
 धकारम् ॥७॥ मत्वेति नाथ ! तव संस्तवनं मयेद-
 मारब्धते तनुधियाऽपि तव प्रभावात् ॥ येतो
 डरिष्यति सतां नलिनीदलेषु, मुक्ताइलघुति-
 मुपैति ननूद्वणिंदुः ॥ ८ ॥ आस्तां तव स्तव-
 नमस्तसमस्तदोषं, त्वत्संकथाऽपि जगतां दुरि-
 तानि डंति ॥ हरे सडस्रकिरणः कुरुते प्रलैव,
 पद्माकरेषु जलजनि विकाराभांजि ॥ ९ ॥ ना-
 त्यद्भुतं भुवनभूषणभूत नाथ ! भूतैर्गुणैर्भुवि
 लवंतमलिष्टुवंतः ॥ तुल्या लवंति लवतो ननु

तेन किं वा ? भूत्याश्रितं य इडि नात्मसमं करो-
 ति ॥ १० ॥ दृष्ट्वा लवन्तमनिमेषविद्वोकनीयं,
 नान्यत्र तोषमुपयाति जनस्य यक्षुः ॥ पीत्वा
 पयः शशिकरद्युतिदुग्धसिन्धोः, क्षारं जलं जल-
 निघेरशितुं क इच्छेत् ॥ ११ ॥ यैः शांतरागरु-
 च्छिलिः परमाणुलिस्त्वं, निर्मापितस्त्रिभुवनैकल-
 लामभूत् ॥ तावन्तमेव जलु तेऽप्यणुवः पृथिव्यां
 यत्ते समानपरं नडि इपमस्ति ॥ १२ ॥ वक्त्रं
 इव ते सुरनरोरगनेत्रहारि, निःशेष निर्गितजग-
 त्त्रितयोपमानम् ॥ षिंषं कलंकमलिनं इव नि-
 शाकरस्य, यद्दासरे लवति पांडुपलाशकल्पम् ॥
 १३ ॥ संपूर्णमंडलशशांककलाकलाप—शुभा
 गुणास्त्रिभुवनं तव लंघयन्ति ॥ ये सश्रितास्त्रि-
 जगद्दीश्वर! नाथमेकं, कस्तान्निवारयति सञ्चरतो
 यथेष्टम् ॥ १४ ॥ चित्रं किमत्र यद्वि ते त्रिद-
 शांगनालि-नीतं मनागपि मनो न विकार-

मार्गम् ॥ कल्पांतकालमरुता यलितायलेन, किं-
 मंदराद्रिशिखरं यलितं कदाचित् ॥ १५ ॥
 निर्धूमवर्तिरपवर्जिततैलपूरः, कृत्स्नं जगत्त्रय-
 मिदं प्रकटीकरोषि ॥ गम्ये न जतु मरुतां
 यलितायलानां, दीपोऽपरस्त्वमसि नाथ जगत्प्र-
 काशः ॥ १६ ॥ नास्तं कदाचिद्दुपयासि न राहु-
 गम्यः, स्पष्टीकरोषि सङ्घसा युगपज्जगति ॥
 नांशोधरोदरनिरुद्धमडाप्रभावः सूर्यातिशायिम-
 ङ्गिमाऽसिमुनींद्र! लोके ॥ १७ ॥ नित्योदयं दलित-
 भोऽमडांधकारं, गम्यं न राहुवदनस्य न वारि-
 दानाम् ॥ विभ्राजते तव सुष्वाण्मनदपकां-
 ति, विद्योतयज्जगदपूर्वशशांकणिंजम् ॥ १८ ॥
 किं शर्वरीषु शशिनाऽन्दि विवस्वता वा, युष्म-
 न्मुषेण्डुदलितेषु तमस्सु नाथ! ॥ निष्पन्नशालि-
 वनशालिनि ण्वलोके, कार्यं कियज्जलधरैर्जलभा-
 रनम्रैः ॥ १९ ॥ ज्ञानं यथा त्वयि विभाति कृता-

वकाशं, नैवं तथा हरिहरादिषु नायकेषु ॥ तेजः
 स्फुरन्मणिषु याति यथा मडत्वं, नैवं तु काय-
 शकले किरणकुलेऽपि ॥ २० ॥ मन्ये वरं हरि-
 हरादय एव दृष्टा, दृष्टेषु येषु हृदयं त्वयि तोष-
 मेति ॥ किं वीक्षितेन लवता लुपि येन नान्यः,
 कश्चिन्मनो हरति नाथ ! लवांतरैऽपि ॥ २१ ॥
 स्त्रीणां शतानि शतशो जनयति पुत्रान्, नान्या-
 सुतं त्वदुपमं जननी प्रसूता ॥ सर्वा दिशो दध-
 ति भानि सडस्ररश्मिं, प्राच्येव दिग्जनयति
 स्फुरदंशुजलम् ॥ २२ ॥ त्वामामनंति मुनयः
 परमं पुमांस-मादित्यवर्णममलं तमसः पर-
 स्तात् ॥ त्वामेव सम्यगुपलभ्य जयंति मृत्युं,
 नान्यः शिवः शिवपदस्य मुनींद्र ! पंथाः ॥ २३ ॥
 त्वामव्ययं विबुमयित्यमसंज्यभाद्यं, प्रह्लाणु-
 भीश्वरमनंतमनंगकेतुम् ॥ योगीश्वरं विदित-
 योगमनेकमेकं, ज्ञानस्वप्नममलं प्रवदंति संतः

॥ २४ ॥ शुद्धस्त्वमेव विष्णुधार्यित शुद्धिषोधा-
 त्, त्वं शंकरोऽसि भुवनत्रयशंकरत्वात् ॥ धाता-
 ऽसि धीर शीवमार्गं विधेर्विधानात्, व्यक्तं त्व-
 मेव लगवन् पुरुषोत्तमोऽसि ॥ २५ ॥ तुभ्यं
 नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ !, तुभ्यं नमः शि-
 तितक्षाभक्षभूषणाय ॥ तुभ्यं नमस्त्रिजगतः पर-
 मेश्वराय, तुभ्यं नमो जिन लवोद्धृष्टिशोषणाय ॥
 २६ ॥ को विस्मयोऽत्र ? यद्दि नाम गुणैरशेषै-
 स्त्वं संश्रितो निरवकाशयतया मुनीश ! ॥ हो-
 षैरुपात्तविविधाश्रयज्जतगर्वैः; स्वप्नांतरेऽपि न
 कदाचिद्विद्विषितोऽसि ॥ २७ ॥ उच्यैरशोकतरुसं-
 श्रितमुन्मथूण—माभाति इपममलं लवतो
 नितांतम् ॥ स्पष्टोऽक्षसत्किरणमस्ततमोवितानं,
 णिणं रवेरिव पयोधरपार्श्ववर्ति ॥ २८ ॥
 सिंहासने मणिमथूणशिखाविचित्रे, विभ्रान्ते
 तव वपुः कनकावहातम् ॥ णिणं वियद्विल-

सहंशुलतावितानं, तुंगोदयाद्रिशिरसीव सहस्र-
रश्मेः ॥ २६ ॥ कुंदावहातयलयाभरयारुशोभं,
विभ्राजते तव वपुः कलधौतकांतम्, उद्यच्छशांक-
शुचिनिर्जरवारिधार-मुच्यैस्तटं सुरगिरेरिव शात-
कौलम् ॥ ३० ॥ छत्रत्रयं तव विभाति शशांककांत-
मुच्यैः स्थितं स्थगितलानुकरप्रतापम् ॥ मुक्ता-
इलप्रकरजलविवृद्धशोभं, प्रणयापयत्त्रिजगतः
परमेश्वरत्वम् ॥ ३१ ॥ उन्निद्रुडेमनवपंकजपुण-
कांति, पर्युद्धसन्नभमयूषशिषालिरामौ ॥
पादौ पदानि तव यत्र जिनेन्द्रधत्तः, पद्मानि तत्र
विभुधाः परिकल्पयन्ति ॥ ३२ ॥ इत्थं यथा
तव विभूतिरभूज्जिनेन्द्र!, धर्मोपदेशनविधौ न
तथा परस्य ॥ यादृक् प्रभा दिनकृतः प्रहृतांधका-
रा, तादृक् कुतो ग्रहगणस्य विकशिनीऽपि ॥ ३३ ॥
श्रयोतन्महाविलविलोलकपोलमूल - भक्तभ्रमद्-
भ्रमरनादविवृद्धकोपम् ॥ औरावतालमिलमुद्ध-

तमापतंतं, दृष्ट्वा लयं लवति नो लवदाश्रिता-
 नाम् ॥ ३४ ॥ सिन्नेलकुंलगलहुन्नवदशो-
 णिताइत-मुइताइलप्रकरभूपितभूमिभागः॥अद्ध-
 कमः कमगतं हरिणुाधिपोऽपि, नाकामति कम-
 युगायदसंश्रितं ते ॥३५॥कल्पांतकालपवनोद्धत-
 वन्डिकल्पं, दावानलं ज्वलितमुज्ज्वलमुत्कुलिं-
 गम्॥विश्वं निघत्सुमिव संमुभमापतंतं, त्वन्ना-
 मकीर्त्तनजलं शमयत्यशेषम् ॥ ३६ ॥ रक्तेश-
 णुं समदडेऽडिलकंठनीलं, कोधोद्धतं इण्डिन-
 मुत्कृणुमापतंतम् ॥ आकामति कमयुगेन
 निरस्तशंक-स्त्वन्नामनागदमनी हृदियस्य पुंसः
 ॥ ३७ ॥ वदगत्तुरंगगजगन्तलीमनाह-मा-
 न्ने अलं अलवतामपि भूपतीनाम् ॥ उद्यद्विवा-
 करमयूअशिषाऽपविद्धं, त्वत्कीर्त्तनात्तम धवाशु
 लिहामुपैति॥३८॥कुंतायलिन्नगजशोणितवारि-
 वाह-वेगावतारतरणातुरयोधलीमे ॥ युद्धे

जयं विवितदुर्जयनेयपक्षा—स्वत्पादपंकजव-
 नाश्रयिणो ललंते ॥ ३६ ॥ अलोनिधौ क्षुलि-
 तलीषणुनकचक - पाठीनपीठलयहोत्पाणुवाडवा-
 ग्नौ ॥ रंगत्तरंगशिषरस्थितयानपात्रा—स्त्रासं
 विहाय लवतः स्मरणाद्ग्नति ॥ ४० ॥ उद्भू-
 तलीषणुजलोहरलारलुग्नाः, शोच्यां दशामुप-
 गताप्रच्युतलविताशाः ॥ त्वत्पादपंकजरन्नेऽमृत-
 द्विग्धहेडा, मर्त्या लवंति मकरध्वजतुल्यरूपा;
 ॥ ४१ ॥ आपादकंठमुरुशृणुलवेष्टितांगा, गाढं
 षुडन्निगडकेटिनिघृष्टजंघाः ॥ त्वन्नाममंत्रम-
 निशं मनुजः स्मरंतः, सद्यः स्वयं विगतजंघ-
 लया लवंति ॥ ४२ ॥ मत्तद्विपेन्द्रमृगराजद-
 वानलाहि—संत्रामवारिधिमहोदरजंघनोत्थम् ।
 तस्याशु नाशमुपयाति लयं लियेव, यस्तावकं
 स्ववमिमं मतिमानधीते ॥ ४३ ॥ स्तोत्र-
 स्रजं तव जनेन्द्र गुणैर्निष्पद्धां, लक्ष्या मया

रुचिरवर्णुविचित्रपुष्पाम् ॥ धत्ते जनो य षड्
 कंठगतामञ्जसं, तं मानतुंगमवशा समुपैति
 लक्ष्मीः ॥ ४४ ॥ धृति लक्ष्तामरनामकस्तोत्रं
 सप्तमं स्मरणम् ॥ ६ ॥

॥ अथ श्रीकल्याणुमंदिरस्तोत्रं अष्टम
 स्मरणं प्रारभ्यते ॥

॥ कल्याणुमंदिरमुद्धारमवद्यलेदि, लीता-
 लयप्रदमनिंदितमधिपन्नम् ॥ संसारसागर-
 निमज्जदृशेषणु-पोतायमानमलिनम्य जि-
 नेश्वरस्य ॥ १ ॥ यस्य स्वयं सुरगुरुर्गारिमाणु-
 राशेः, स्तोत्रं सुविस्तृतमतिर्न विबुर्विधा-
 तुम् ॥ तीर्थेश्वरस्य कमठस्मयधूमकेतो-स्तस्या-
 लुभेष किल संस्तवनं करिष्ये ॥ २ ॥ युग्मम् ॥
 सामान्यतोऽपि तव वर्णुयितुं स्वरूप-मस्मा-
 दृशाः कथमधीश लवत्यधीशाः ॥ धृष्टोऽपि कौ-
 शिकशिशुर्यदि वा द्विवांधो, रूपं प्ररूपयति किं

किलधर्मरश्मेः ॥ ३ ॥ मोडक्षयादनुभवन्नपि
 नाथ मर्त्यो, नूनं गुणान् गणयितुं न तव क्ष-
 मेत ॥ कल्पांतवांतपयसः प्रकटोऽपि यस्मान्,
 भीयेत केन जलधेर्ननु रत्नराशिः ॥ ४ ॥ अ-
 ब्युद्यतोऽस्मि तव नाथ जडाशयोऽपि, कर्तुं
 स्तव लसदसंख्यगुणाकरस्य ॥ आदोऽपि किं
 न निज्जगद्गुणं वितत्य, विस्तीर्णतां कथयति
 स्वधियांपुराशेः ॥ ५ ॥ ये योगिनामपि न यांति
 गुणास्तवेश, वक्तुं कथं भवति तेषु ममाव-
 डाशः ॥ ननु ता तद्देवमसमीक्षितकारितेयं, जल्पं-
 ति वा निज्जगिरा ननु पक्षिणोऽपि ॥ ६ ॥
 आस्तामयित्यमहिमा जिनसंस्तवस्ते, नामा-
 पि पाति भवतो भवतो जगंति ॥ तीव्रातपो-
 पडतपांथज्जनान्निदाघे, प्रीणाति पद्मसरसः
 सरसोऽनिदोऽपि ॥ ७ ॥ हृद्वर्तिनी त्वयि विभो
 शिथिलीभवति, जंतोः क्षणेन निविडा अपि

कर्मणंधाः ॥ सद्यो भुजंगममया ध्रुव मध्य-
 भाग-मल्यागते वनशिखंडिनि चंदनस्य ॥८॥
 मुख्यंत एव मनुजः सडसा जिनेंद्र, शैट्टेरुप-
 द्रवशतैस्त्वयि वीक्षितेऽपि ॥ गोस्वामिनि स्कु-
 रिततेजसि दृष्टमात्रे, शैरैरिवाशु पशवः प्रप-
 लायमानैः ॥ ९ ॥ त्वं तारके जिन कथं लवि-
 नां त एव, त्वामुद्रडंति हृदयेन यदुत्तरंतः ॥
 यद्वादतिस्तरति यज्जलमेष नून-मंतर्गतस्य
 भरुतः स किलानुभावः ॥ १० ॥ यस्मिन् उर-
 प्रभृतयोऽपि हुतप्रभावाः, सोऽपि त्वया रति-
 पतिः क्षपितः क्षणेन ॥ विध्यापिता हुतभुजः
 पयसाऽथ येन, पीतं न किं तदपि हृद्धरवाऽवेन
 ॥ ११ ॥ स्वामिन्ननल्पगरिमाणुमपि प्रपन्ना-
 स्त्वां जंतवः कथमडो हृदये दधानाः ॥ जन्मो-
 दधिं लघु तरंत्यतिलाघवेन, चित्त्यो न डंत
 मडुतां यद्वि वा प्रभावः ॥ १२ ॥ डोधस्त्वया

यद्विबले प्रथमं निरस्तो, ध्वस्तास्तदा षत
 कथं किल कर्मचौराः ॥ श्लोषत्यमुत्र यद्वि वा
 शिशिराऽपि लोके, नीलद्रुमाणि विपिनानि न किं
 हिमानी ॥ १३ ॥ त्वां योगिनो जिन सदा पर-
 मात्मरूप-मन्वेषयति हृदयांशुञ्जेशदेशे ॥
 पूतस्य निर्मलरुच्यैर्याद्विवा किमन्य-दक्षस्य सं-
 लवि पदं ननु कर्णिकायाः ॥ १४ ॥ ध्याना-
 ज्जनेश लवतो लविनः क्षणेन, देहं विहाय
 परमात्मदशां व्रजति ॥ तीव्रानलाहुपललावम-
 पास्य लोके, चाभीकरत्वमथिराद्वि धातुसेहाः
 ॥ १५ ॥ अंतः सहैव जिन यस्य विभाव्यसे
 त्वं, लव्यैः कथं तदपि नाशयसे शरीरमा ॥ अत-
 स्त्वरूपमथ मध्यविवर्तिनो हि, यद्विग्रहं प्रश-
 मयति महानुभावाः ॥ १६ ॥ आत्मा मनीषिलि-
 रथं त्वदलेह्युद्धया, ध्यातो जिनोऽद्र लवतीह
 लवत्प्रभावः ॥ पानीयमभ्यमृतमित्यनुचित्य-

मानं, किं नाम नो विषविकारमपाकरोति ॥१७॥
 त्वाभेव वीततमसं परवादिनोऽपि, नूनं विलो
 डुरिडुराद्विधिया प्रपन्नाः ॥ किं कायकामलि-
 लिरीशसितोऽपि शंभो, नो गृह्यते विविधवर्ण-
 विपर्ययेषु ॥ १८ ॥ धर्मोपदेशसमये सविधा-
 नुलावा-दास्तां जनो लवति ते तरुरभ्यशोकः॥
 अत्युद्गते दिनपतौ समडिड्डोऽपि, किं वा
 विषोध मुपयाति न श्रवणलोकः ॥ १९ ॥
 चित्रं विलो कथमवाङ्मुणवृंतमेव, विष्वक् पत-
 त्यविरला सुरपुष्पवृष्टिः ॥ त्वद्गोचरे सुमनसां
 यद्वि वा मुनीश, गच्छति नूनमध एव डि णं'
 धनानि ॥ २० ॥ स्थाने गभीरहृदयोदधिसंल-
 वायाः, पीयूषतां तव गिरः समुद्दीरयति ॥ पी-
 त्वा यतः परमसंभदसंगलान्ने, लव्या प्रवृत्ति
 तरसाऽप्यजराभरत्वम् ॥ २१ ॥ स्वामिन् सुहृद-
 भवनम्य समुत्पतंतो, मन्ये वदंति श्रुययः सु

श्यामराधाः ॥ येऽस्मै नतिं विदधते मुनिपुंग-
 वाय, ते नूनमूर्ध्वगतयः षड् शुद्धलावाः ॥ २२ ॥
 श्यामं गलीरगिरमुद्ग्वल्लहेभरत्न-सिंहासन-
 स्थभिडु लव्यशिष्यं दिनस्त्वाम् ॥ आलोकयन्ति
 रत्नसेन नदंतमुच्चै-श्रामीकराद्रिशिरसीव नवां-
 षुवाडम् ॥ २३ ॥ उद्गच्छता तव शितिद्युतिमं-
 डलेन, लुप्तच्छदच्छविरशोकतरुर्णभूव ॥ सान्नि-
 ध्यतोऽपि यद्वि वा तव वीतराग, नीरागतां व्र-
 ङति के। न सयेतनोऽपि ॥ २४ ॥ लोः लोः
 प्रमाहमवधूय लज्जध्वमेन-मागत्य निर्वृतिपुरीं
 प्रति सार्थावाडम् ॥ येतन्निवेदयति द्वेव जगत्-
 त्रयाय, मन्ये नदन्नलिनलः सुरदुंदुलिस्ते ॥ २५ ॥
 उद्योतितेषु लवता लुवनेषु नाथ, तारान्वितो
 विधुरयं विडताधिकारः ॥ मुक्ताकलापकलितो-
 र्ध्वसितातपत्र व्यान्नत्त्रिधा धृततनुर्धुवमभ्यु-
 पेतः ॥ २६ ॥ स्वेन प्रपूरितजगत्त्रयधिंडितेन,

डांतिप्रतापयशसाभिव संयथेन ॥ भाण्डिकयडे-
 भरजतप्रविनिर्मितेन, साक्षत्रयेणु लगवन्नसितो
 विलासि ॥ २७ ॥ दिव्यस्त्रजे जिन नमतत्रिदशा-
 धिपाना-मुत्सृज्य रत्नरयितानपि मौलिषंधान्
 ॥ पादौ श्रयंति लवतो यदि वा परत्र, त्वत्संग-
 मे सुमनसो न रमांत ज्येव ॥ २८ ॥ त्वं नाथ
 जन्मजलधेर्विपराऽमुषोऽपि, यत्तारयस्यसुमतो
 निजपृष्ठलग्नान् ॥ युक्तं हि पार्थिवनिपस्य स-
 तस्तवैव, यित्रं विलो यदसि कर्माविपाकशून्यः
 ॥ २९ ॥ विप्रवेश्वरोऽपि जनपालक दुर्गतस्त्वं,
 डिं वाऽक्षरप्रकृतिरप्यलिपिस्त्वमीश ॥ अज्ञानव-
 त्यपि सहैव कथांयिद्वेव, ज्ञानं त्वयि स्फुरति वि-
 श्वविकाशहेतुः ॥ ३० ॥ प्राग्भारसंभृतनलांसि
 रज्जसि रोषा-दुत्थापितानि कर्मठेन शठेन
 यानि ॥ छात्राऽपि तैस्तव न नाथ इता इताशो,
 अस्तस्त्वमीलिरयमेव परं दुरात्मा ॥ ३१ ॥

यद्गण्डदुर्गितधनौघमदभ्रलीमं, अश्यतडिन्मुस-
 लमांसलघोरधारम् ॥ द्वैत्येन मुक्तमथ दुस्तर-
 वारि दध्रे, तेनैव तस्य जिन दुस्तरवारिकृत्यम् ॥
 ३२ ॥ ध्वस्तोर्ध्वकेशविकृताकृतिमर्त्यभुङ्-
 प्राक्षंणभृद्भयदवद्भ्रविनिर्यदग्निः ॥ प्रेतत्रयः प्र-
 तिलवन्तमपीरितो यः, सोऽस्यालवत्प्रतिलवन् ल-
 वद्भुःप्रहेतुः ॥ धन्यास्त एव भुवनाधिपये त्रि-
 सन्ध्य-भाराधयन्ति विधिवद्विधुतान्यकृत्याः ॥
 लक्ष्म्योद्धसत्पुलकपक्षमलद्वेडद्वेशाः, पादद्वयं तव
 विलो भुवि जन्मलाजः ॥ ३४ ॥ अस्मिन्नपा-
 रलववारिनिधौ मुनीश, मन्ये न मे श्रवणुगोत्र-
 रतां गतोऽसि ॥ आकण्ठिते तु तव गोत्रपवित्र-
 मन्त्रे, किं वा विपद्विषधरी सविधं समेति ॥ ३५ ॥
 जन्मांतरेऽपि तव पादयुगं न देव, मन्ये मया
 भडितमीडितदानदक्षम् ॥ तेनेह जन्मनि मुनी-
 श पराभवानां, ज्ञतो निकेतनमहं भयिताशया-

नाम् ॥ ३६ ॥ नूनं न भोडतिमिरावृतलोचनेन,
 पूर्वं विभो सकृदपि प्रविलोडितोऽसि ॥ मर्मा-
 विधो विधुरयंति हि मामनर्थाः प्रोद्यत्प्रभांधग-
 तयः कथमन्यथैते ॥ ३७ ॥ आकृष्टितोऽपि म-
 डितोऽपि निरीक्षितोऽपि, नूनं न येतसि मया
 विधृतोऽसि लक्ष्म्या ॥ जततोऽस्मि तेन जन-
 भांधव दुःभापात्रं, यस्मात्कियाः प्रतिक्ष्वलंति न
 लावशून्याः ॥ ३८ ॥ त्वं नाथ दुःखिजनवत्सल
 हे शरण्य, काङ्क्षयपुण्यवसते वशिनां वरेण्य ॥
 लक्ष्म्या नते मयि महेश दयां विधाय, दुःभांकु-
 रोद्दलनतत्परतां विधेहि ॥ ३९ ॥ निःसंभ्यसा-
 रशरणुं शरणुं शरण्य, मासाद्य सादितरिपु
 प्रथितावहातम् ॥ त्वत्पादपंकजमपि प्रणिधान-
 वंध्यो, वध्योऽस्मि येद्भुवनपावन डा डतोऽ-
 स्मि ॥ ४० ॥ देवेन्द्रवंध विदिताणिलवस्तुसारं,
 संसारतारक-विभो भुवनाधिनाथ ॥ त्रायस्य देव

करुणाहृद मां पुनीडि, सीढंतमद्य लयदव्यस-
 नांपुराशेः ॥ ४१ ॥ यद्यस्ति नाथ लवहंघ्निसरो-
 रुडाणुं लज्जे इलं किमपि संततिसंचितायाः ॥
 तन्मे त्वद्देकशरणस्य शरण्य लूयाः, स्वामी
 त्वमेव लुवनेऽत्र लवांतरेऽपि ॥ ४२ ॥ धृत्वं
 समाहितधियो विधिवन्निर्गनेंद्र, सांद्रोद्धसत्पु-
 लककंयुकितांगलागाः ॥ त्वद्दृष्टिंणनिर्मलमुष्णं पु-
 ञ्जलक्ष्या, ये संस्तवं तव विलो रययंति ल-
 व्याः ॥ ४३ ॥ आर्या ॥ जननयनकुमुदयंद्र, प्रला-
 स्वराः स्वर्गसंपदो लुक्त्वा ॥ ते विगलितमल-
 नियया, अथिरान्मोक्षं प्रपद्यंते ॥ युग्मम्
 ॥ ४४ ॥ धृति श्रीकल्याणुमंहिरनामकं अष्टमं
 स्मरणुं ॥ ८ ॥

॥ अथ गृह्यशान्तिस्तव नामकनवम-
स्मरणं प्रारंभः ॥

॥ लो लो लव्याः शृणुत वचनं प्रस्तुतं
सर्वमेतत्, ये यात्रायां त्रिभुवनगुरोराहता
लक्षितलाजः ॥ तेषां शान्तिर्भवतु भवतामर्द्धा-
दिप्रभावा-द्वारोग्यश्रीवृत्तिमतिकरी इद्वेशविश्व-
सहेतुः ॥ १ ॥ अथ ॥ लो लो लव्यदोका ! छड
छि सरतरावतविद्वेडसंभवानां समस्ततीर्थ-
कृतां जन्मन्यासनप्रकंपानंतरभवधिनां विज्ञाय,
सौधर्माधिपतिः सुघोषाघंटायालनानंतरं स-
कलसुरासुरेद्रेः सड समागत्य सविनयमर्द्धल-
द्वारकं गृहीत्वा, गत्वा कनकाद्रिशृंगे विहितजन्मा-
लिषेकः शान्तिमुद्घोषयति यथा, ततोऽडं कृता-
नुकारमिति कृत्वा मडाज्जेने येन गतः स पंथा
धति लव्यजनैः सड समेत्य, स्नात्रपीठे स्नात्रं
विधाय, शान्तिमुद्घोषयामि, तत्पूजयात्रास्नात्रा-

हिमलोत्सवानंतरमिति कृत्वा कर्णं दत्त्वा नि-
 शम्यतां निशम्यतां स्वाहा ॥ ॐ पुण्याहं
 पुण्याहं प्रीयंतां प्रीयंतां लगवंतोर्हतः सर्वज्ञाः
 सर्वदृशिर्नस्त्रिलोकनाथास्त्रिलोकमहितास्त्रिलोक-
 पूज्यास्त्रिलोकेश्वरास्त्रिलोकेद्योतकराः ॥ ॐ
 इषल-अजित - संभव - अमिनंदन-सुमति
 - पद्मप्रल-सुपार्श्व-अंद्रप्रल-सुविधि - शीतल
 श्रेयांस-वासुपूज्य - विमल - अनंत-धर्म-
 शांति-कुंतु-अर-मद्वि-मुनिसुव्रत-नमि-नेमि
 -पार्श्व वद्धमानांता जिनाः शांताः शांतिकरा
 लवंतु स्वाहा ॥ ॐ मुनयो मुनिप्रवरा रिपु-
 विजयदुर्भिक्षकांतारेषु दुर्गभार्गेषु रक्षंतु वो
 नित्यं स्वाहा ॥ ॐ ह्रीं श्रीं वृति - मति -
 क्षीर्त्ति-कांति-शुद्धि लक्ष्मी-मेधा विद्या-साधन
 प्रवेश निवेशनेषु सुगृहीतनामानो जयंतु ते
 जिनेन्द्राः ॥ ॐ रोहिणी-प्रज्ञप्ति-वज्रशृंग-

दा-वज्रांकुशी अप्रतियका - पुरुषदत्ता-काली-
 मडाकाली - गौरी-गांधारी-सर्वास्त्रामडान्वा-
 दा-मानवी-वैरुटया--अच्छुभा -- मानसी--मडा-
 मानसी षोडश विद्याहेव्यो रक्षंतु वो नित्यं
 स्वाहा ॥ ॐ आचार्योपाध्यायप्रभृतियातुर्व-
 ण्यस्य श्रीश्रमणसंघस्य शांतिर्भवतु तुष्टि-
 र्भवतु पुष्टिर्भवतु ॥ ॐ ब्रह्माश्विंद्रसूर्यां-
 गारकभुधभृडस्पतिशुकशनैश्चरराहुकेतुसडिताः
 सलोडपादाः सोमयमवरुणकुभेरवासवादित्य-
 स्कंदविनायकोपेता ये चान्येऽपि ग्रामनगर-
 क्षेत्रदेवतादयस्ते सर्वे प्रीयंतां प्रीयंतां,
 अक्षीणुकोशकोष्ठागारा नरपतयश्च भवंतु स्वा-
 हा ॥ ॐ पुत्र-मित्र-भ्रातृ-कलत्र - सुहृत् -
 स्वजन-संजंघि-जंधुवर्गसडिता नित्यं चा-
 मोदप्रमोदकारिणुः अस्मिंश्च भूमंडलायतन-
 निवासिसाधुसाध्वीश्रावकश्राविकाणां रोगोपस-

र्गव्याधिदुःखदुर्लिक्षदौर्मनस्योपशमनाय शां-
 तिर्लवतु ॥ ॐं तुष्टि-पुष्टि-ऋद्धि-वृद्धि-मां-
 गल्योत्सवाः सदा प्रादुर्भूतानि पापानि
 शाभ्यंतु दुरितानि शत्रवः पराङ्मुखा
 लवंतु स्वाहा ॥ श्रीमते शांतिनाथाय, नमः
 शांतिविधायिने ॥ त्रैलोक्यस्यामराधीश, मुकु-
 टालयर्चितांघ्रये ॥ १ ॥ शांतिः शांतिकरः
 श्रीमान्, शांतिं दिशतु मे गुरुः ॥ शांतिरेव
 सदा तेषां, येषां शांतिर्गृहे गृहे ॥ २ ॥
 उन्मृष्टरिष्टदुष्ट-ग्रहगतिदुःस्वप्नदुर्निमित्तादि ॥
 संपादितहितसंप - ज्ञानग्रहणं जयतिशांतेः
 ॥ ३ ॥ श्रीसंधग्गज्जनपद - राजधिपराज-
 सन्नियेशानाम् ॥ गोष्ठिकपूरमुभयानां, व्याह-
 रणैर्व्याहरेच्छान्तिम् ॥ ४ ॥ श्रीश्रमणसंधस्य
 शांतिर्लवतु, श्रीपौरजनस्य शांतिर्लवतु, श्री
 जनपदानां शांतिर्लवतु, श्री राजधिपानां

शांतिर्भवतु, श्रीराजसन्निवेशानां शांतिर्भवतु,
 श्रीगोष्ठिकानां शांतिर्भवतु, श्रीपौरमुण्याणां
 शांतिर्भवतु, श्रीब्रह्मलोकस्य शांतिर्भवतु, ॐ
 स्वाहा ॐ स्वाहा ॐ श्रीपार्श्वनाथाय
 स्वाहा ॥ ॐ एषा शांतिः प्रतिष्ठायात्रास्नात्राद्यव-
 सानेषु, शांतिकलशं गृहीत्वा कुंकुमचंदनक-
 पूर्णरागरुधूपवासकुसुमांजलिसमेतः स्नात्रयतु-
 ष्टिकायां श्रीसंधसमेतः शुचिशुचिवपुः पुष्प-
 वस्त्रचंदनाभरणालंकृतः पुष्पमालां कंठे कृत्वा,
 शांतिमुद्घोषयित्वा शांतिपानीयं मस्तके द्वा-
 तन्यमिति ॥ नृत्यंति नृत्यं मण्डिपुष्पवर्षं,
 सृजंति गायंति च मंगलानि ॥ स्तोत्राणि
 गोत्राणि पठंति मंत्रान्, कट्याणुलाज्जे हि
 निनालिषेठे ॥ १ ॥ शिवमस्तु सर्वजगतः,
 परहितनिस्ता भवंतु भूतगणाः ॥ दोषाः प्रयांतु
 नाशं, सर्वत्र सुभी भवंतु दोषाः ॥ २ ॥

અહં તિત્થયરમાયા, સિવાદેવી તુમ્હ નયર
 નિવાસિની ॥ અમ્હ સિવં તુમ્હ સિવં, અ-
 સિવોવસમં સિવં ભવતુ સ્વાહા ॥ ૩ ॥ ઉપ-
 સર્ગાઃ ક્ષયં યાંતિ, છિદ્યંતે વિધ્નવદ્વયઃ ॥ મનઃ
 પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે ॥ ૪ ॥
 સર્વમંગલમાંગલ્યં, સર્વકલ્યાણુકારણુમ્ ॥
 પ્રધાનં સર્વધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥
 ૫ ॥ ઇતિગૃહસ્થાંતિનામકં નવમસ્મરણું સ-
 માપ્તમ્ ॥ ૯ ॥*

આ નવસ્મરણુની પ્રભાવિકતા તથા તેને
 લગતા મંત્રો, યંત્રો તથા કથાઓ માટે
 અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થએલ “ મહાપ્રા-
 ભાવિકે નવસ્મરણુ” નામના અમૂલ્ય ગ્રંથની
 એક નકલ ખરીદવા વિનંતી છે.

॥ श्री ब्रह्मान्तितस्तोत्रम् ॥

जगद्गुरुं नमस्कृत्य, श्रुत्वा सद्गुरुभा-
 षितम् ॥ ब्रह्मान्तिं प्रवक्ष्यामि, लव्यानां
 सुखदितये ॥ १ ॥ जन्म लग्ने च राशौ च,
 यदा पीडयन्ति ज्येष्ठराः ॥ तदा संपूजयेद्धी-
 मान, ज्येष्ठैः सहितान्जिनान् ॥ २ ॥ पुष्पै-
 र्गन्धैर्धूपदीपैः, इलनैवेद्यसंयुतैः ॥ वर्षासदृश-
 दानैश्च, वस्त्रैश्च दक्षिणान्वितैः ॥ ३ ॥ पद्मप्रल-
 स्य मार्तण्डश्चन्द्रश्चन्द्रप्रलस्य च ॥ वासुपूजये-
 लूसुतश्च, पुष्योऽप्यष्टजिनेश्वराः ॥ ४ ॥ विम-
 लानन्तधर्माऽराः शान्तिः कुन्थुर्नमिस्तथा ॥
 वर्धमानो जिनेन्द्राणां, पादपद्मे पुष्यो न्यसेत् ॥
 ५ ॥ इषभान्जितसुपार्श्वीश्चाभिनन्दनशीतलौ ॥
 सुभतिः संभवस्वामी, श्रेयांसश्च षड्रूपतिः
 ॥ ६ ॥ सुविधेः कथितः शुकः सुव्रतस्य शनै-
 श्चरः ॥ नेमिनाथस्य राहुः स्यात्, डेतुः

श्रीमद्विपाश्चर्योः ॥ ७ ॥ जिनानामग्रतः कृत्वा,
 अडाणां शान्तिहेतवे ॥ नमस्कारशतं लक्ष्म्या
 जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥८॥ लक्ष्म्यादुरुवाचैवं
 पंचमश्रुतकेवली ॥ विद्याप्रवादतः पूर्वाह्,
 अहशान्तिविधिं शुभम् ॥ ६ ॥

ओं ह्रीं श्रीं अडाश्चन्द्रसूर्याङ्गारकभुधभृ-
 हस्पतिशुक्रशनिश्चरराहुकेतुसहिताः षेटा जिन-
 पतिपुरतोवस्तिष्ठन्तु, मम धनधान्यजयवि-
 न्यसुभसौभाग्यधृतिकीर्तिकान्तिशातितुष्टिपुष्टि-
 भुद्धिलक्ष्मीधर्मार्थकामदाः स्युः स्वाहा ॥
 ॥ धृति श्री अहशान्तिस्तोत्रं समाप्तम् ॥११॥

॥ अथ लघुशान्ति स्तवः ॥

॥ शान्तिं शान्तिनिशान्तं, शान्तं शान्ता-
 शिवं नमस्कृत्य ॥ स्तोतुः शान्तिनिमित्तं, म-
 न्त्रपदैः शान्तये स्तौमि ॥ १ ॥ ओमितिनि-
 श्रितवचसे, नमो नमो लगवतेऽर्हते पूजम् ॥

शान्तिजिनाय नमः, यशस्विने स्वामिने ह-
 मिनाम् ॥२॥ सकलातिशेषकमडा-संपत्तिस-
 मन्विताय शश्याय ॥ त्रैलोक्यपूजिताय नमः, नमो
 नमः शान्तिदेवाय ॥ ३ ॥ सर्वाभरसुसमूह-
 स्वाभिकससंपूजिताय निजिताय ॥ लुवनजन-
 पालनोद्यत-तमाय सततं नमस्तस्मै ॥४॥ स-
 र्वदुष्टितौघनाशन-कराय सर्वाशिवप्रशमनाय ॥
 दुष्टत्रुडभूतपिशाच शाकिनीनां प्रमथनाय ॥५॥
 यस्येतिनाममन्त्र- प्रधानवाक्योपयोगकृततोषा
 ॥ विजया कुरुते जनहित-मिति च नुता
 नमत तं शान्तिम् ॥ ६ ॥ भवतु नमस्ते-
 लगवति !, विजये ! सुजये ! परापरैरजिते !
 ॥ अपराजिते ! जगत्यां, जयतीति जयावडे
 भवति ! ॥ ७ ॥ सर्वस्यापि च संधस्य,
 लद्रकल्याणमंगलप्रदहे ॥ साधूनां च सदा
 शिव-सुतुष्टिपुष्टिप्रदे जयाः ॥ ८ ॥ भव्यानां

कृतसिद्धे !, निवृत्तिनिर्वाणु जन्नि ! सत्त्वानाम्
 ॥ अलयप्रदाननिरते !, नमोऽस्तु स्वस्तिप्रदे !
 तुल्यम् ॥ ९९ ॥ लक्ष्म्यानां जन्तूनां, शुभावहे !
 नित्यमुद्यते ! देवि ! ॥ सम्यग्दृष्टीनां धृतिरति-
 भतिषुद्धिप्रदानाय ॥ १० ॥ जिनशासननिर-
 तानां, शान्तिनतानां च जगति जन्तानां ॥
 श्रीसंपत्कीर्तिथशो-वर्द्धनि जय देवि !
 विजयस्व ॥ ११ ॥ सखिलानलविषविषधर-दुष्ट-
 ग्रहुराजरोगरणुलयतः ॥ राक्षसरिपुगणुमारी-
 यौरेतिश्वापदाद्विष्यः ॥ १२ ॥ अथ रक्ष रक्ष
 सुशिवं, कुरु कुरु शान्तिं च कुरु कुरु सहेति
 ॥ तुष्टिं कुरु कुरु पुष्टिं, कुरु कुरु स्वस्तिं च
 कुरु कुरु त्वं ॥ १३ ॥ लगवति ! गुणवति !
 शिवशान्ति-तुष्टि पुष्टि स्वस्तीह कुरु कुरु
 जनानाम् ॥ ओमिति नमो नमो ह्रीं ह्रीं
 हूं हूं यः क्षः ह्रीं इह इह स्वाहा ॥ १४ ॥

ज्येवं यन्नामाक्षर-पुरस्सरं संस्तुता जया देवी
 ॥ कुरुते शान्तिं नमतां, नमो नमः शान्तये
 तस्मै ॥ १५ ॥ धृति पूर्वसूरिदृशित-मन्त्रपद-
 विदम्बितः स्तवः शान्तेः ॥ सखिलादिलयवि-
 नाशी, शान्त्यादिकरश्च लक्ष्मितामाम् ॥ १६ ॥
 यश्चैनं पठति सदा, शृणोति भावयति वा
 यथायोगम् ॥ स हि शान्तिपदं यायात्, सूरिः
 श्रीमान्देवश्च ॥ १७ ॥ उपसर्गाः क्षयं
 यान्ति, छिद्यन्ते विघ्नवह्नयः ॥ मनः प्रसन्न-
 तामेति, पूज्यमाने जिनेश्वरे ॥ १८ ॥ सर्व-
 मंगलमंगल्यं, सर्वकल्याणकारणम् ॥ प्रधानं
 सर्वधर्माणुं, जैनं जयति शासनम् ॥ १९ ॥
 धृतिश्री लघुशान्तिस्तवः ॥ १२ ॥

आ स्तोत्रनी गाथाओमां छुटा छुटा
 वेराओला मंत्राक्षरोनी समजणु माटे “ लैरव-
 पद्मावतीकल्प ” नामना अमारा तरङ्गी
 प्रसिद्ध थओला ग्रंथनुं परिशिष्ट ३१ मुं णुओ।

॥ अथ श्रीपार्श्वनाथस्य ॥
 ॥ मन्त्राधिराजस्तोत्रम् ॥
 ॥ ॐ नमः सिद्धम् ॥

श्रीपार्श्वः पातु वो नित्यं, जिनः परम
 शंकरः ॥ नाथः परमशक्तिश्च, शरण्यः सर्व-
 कामदः ॥ १ ॥ सर्वविघ्नहृत् स्वामी, सर्वसि-
 द्धिप्रदायकः ॥ सर्वसत्वहितो योगी, श्रीकरः
 परमार्थदः ॥ २ ॥ देवदेवः स्वयंसिद्धाश्चिदान-
 न्दमयः शिवः ॥ परमात्मा परब्रह्म, परमः
 परमेश्वरः ॥ ३ ॥ जगन्नाथः सुरज्येष्ठो, भूतेशः
 पुरुषोत्तमः ॥ सुरेन्द्रो नित्यधर्मश्च, श्रीनिवासः
 शुभाशुभः ॥ ४ ॥ सर्वज्ञः सर्वदेवेशः सर्वदः
 सर्वगोत्तमः ॥ सर्वात्मा सर्वदशी अ, सर्व-
 व्यापी जगद्गुरुः ॥ ५ ॥ तत्त्वभूर्तिः पराद्वित्यः
 परब्रह्मप्रकाशकः ॥ परमेन्दुः परप्राणः, पर-
 माभृतसिद्धिदः ॥ ६ ॥ अजः सनातनः शरभु-

रीश्वरश्च सदाशिवः ॥ विश्वेश्वरः प्रमोहात्मा
 क्षेत्राधीशः शुभप्रदः ॥ ७ ॥ साकारश्च निराकारः,
 सकलो निष्कलोऽव्ययः ॥ निर्भ्रमो निर्विकारश्च,
 निर्विकल्पो निरामयः ॥ ८ ॥ अमरश्चाञ्जरोऽ
 नन्त, अकेतोऽनन्तः शिवात्मकः ॥ अक्षयश्चा-
 प्रमेयश्च, ध्यानलक्ष्यो निरञ्जनः ॥ ९ ॥ ॐ
 काराकृतिरव्यक्तो, व्यक्तरूपस्त्रयीमयः ॥ अक्ष-
 द्यप्रकाशात्मा, निर्लयः परमाक्षरः ॥ १० ॥
 दिव्यतेजोमयः शान्तः, परामृतमयोऽच्युतः ॥
 आद्योऽनाद्यः परेशानः, परमेष्ठी परः पुमान्
 ॥ ११ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशः, स्वयंभूः परमा-
 च्युतः ॥ व्योमाकारस्वरूपश्च, लोकालोकावलासकः
 ॥ १२ ॥ ज्ञानात्मा परमानन्दः, प्राणुराहो
 मनःस्थितिः ॥ मनःसाध्ये मनोध्येयो, मनो-
 दृश्यः परापरः ॥ १३ ॥ सर्वतीर्थमयो नित्यः,
 सर्वद्वेषमयः प्रभुः ॥ लगवान् सर्वतत्त्वेशः

शिवश्रीसौण्यदायकः ॥ १४ ॥ इति श्रीपार्श्व-
नाथस्य, सर्वज्ञस्य जगद्गुरोः ॥ दिव्यमण्डोत्तरं
नाम शतमत्र प्रकीर्तितम् ॥ १५ ॥ पवित्रं
परमं ध्येयं, परमानन्ददायकम् ॥ बुद्धि-
मुक्तिप्रदं नित्यं, पठते मंगलप्रदम् ॥ १६ ॥
श्रीमत्परमकल्याणसिद्धिदः श्रेयसेऽस्तुवः ॥ पा-
र्श्वनाथजिनः श्रीमान्, लगवान् परमः शिवः
॥ १७ ॥ धरणेन्द्रक्षुब्धत्रालंकृतो वः श्रियं
प्रभुः ॥ दद्यात् पद्मावतीदेव्या, समधिष्ठितशा-
सनः ॥ १८ ॥ ध्यायेत्कमलध्वस्थं, श्रीपार्श्वं
जगद्दीश्वरम् ॥ ॐ ह्रीं श्रीं ह्रः समायुक्तं,
केवलज्ञानलास्करम् ॥ १९ ॥ पद्मावल्यान्वितं
वामे, धरणेन्द्रेण दक्षिणे ॥ परितोऽष्टदलस्थेन,
मन्त्रराजेन संयुतम् ॥ २० ॥ अष्टपत्रस्थितैः
पञ्चनमस्कारैस्तथा त्रिभिः ॥ ज्ञानाद्यैर्वेष्टितं
नाथं, धर्मार्थकाममोक्षदम् ॥ २१ ॥ सत्-

षोडशहलाइठं, विद्यादेवीलिरन्वितम् ॥ अतुर्वि-
 शतिपत्रस्थं, जिनमातृसमावृतम् ॥ २२ ॥
 मायावेष्टयत्रयाग्रस्थं, कोंकारसहितं प्रभुम् ॥
 नवग्रहावृतं देवं, द्विक्पालैर्दशलिर्वृतम् ॥ २३ ॥
 अतुष्केशेषु मन्त्राद्य-अतुष्पीर्णान्वितैर्जिनैः ॥
 अतुरष्टदशद्वित्रिद्विधांकसंज्ञकैर्युतम् ॥ २४ ॥
 द्विक्षु क्षकारयुक्तेन, विद्विक्षु लांकितेन च ॥
 अतुरक्षेणु वजांक क्षितितत्त्वे प्रतिष्ठितम् ॥ २५ ॥
 श्रीपार्श्वनाथमित्येवं, यः समाराधयेन्नज्जनम्
 ॥ तं सर्वपापनिर्मुक्तं, लज्जते श्रीः शुभप्रदा
 ॥ २६ ॥ जिनेश ! पूजितो लज्जत्या, संस्तुतः
 प्रस्तुतोऽथवा ॥ ध्यातस्त्वं यैः क्षणं वापि,
 सिद्धिस्तेषां महोदया ॥ २७ ॥ श्रीपार्श्वमन्त्र-
 राजन्ते, चिन्तामण्युष्णारुपदम् ॥ शान्ति-
 पुष्टिकरं नित्यं, क्षुद्रोपद्रवनाशनम् ॥ २८ ॥
 ऋद्धिसिद्धिमहाभुद्धि-धृतिश्रीकान्तिशीर्तिदम् ॥

મૃત્યુન્નયં શિવાત્માનં, જપનાન્નન્દિતો જનઃ
 ॥ ૨૬ ॥ સર્વાકલ્યાણપૂર્ણઃ સ્યાન્નજરામૃત્યુવિવ-
 ન્નિતઃ ॥ અણિમાદિમહાસિદ્ધિં, લક્ષ્મણપેન
 આપ્નુયાત્ ॥ ૩૦ ॥ પ્રાણાયામમનોમન્ત્રયો-
 ગાદમૃતમાત્મનિ ॥ ત્વામાત્માનં શિવં ધ્યાત્વા,
 સ્વામિન્ ! સિદ્ધ્યન્તિ જન્તવઃ ॥ ૩૧ ॥ હૃષ્ઠઃ
 કામદશ્ચેતિ, રિપુઘ્નઃ સર્વસૌખ્યદઃ ॥ પાતુ
 વઃ પરમાનન્દ લક્ષણુઃ સંસ્મૃતો જ્ઞિનઃ ॥ ૩૨ ॥
 તત્ત્વરૂપમિદંસ્તોત્રં, સર્વમંગલસિદ્ધિદમ્ ॥
 ત્રિસંધ્યં યઃ પઠેન્નિત્યં, નિત્યં પ્રાપ્નોતિ સ
 શ્રિયમ ॥ ૩૩ ॥

॥ ઇતિ શ્રીપાર્શ્વનાથસ્ય મન્ત્રાધિરાજસ્તોત્રમ્ ॥૧૩૥

આ સ્તોત્રના અર્થ માટે તથા સ્તોત્ર
 કર્તાએ ગુપ્ત રાખેલ યંત્ર માટે અમારા તર-
 ફથી પ્રસિદ્ધ થએલ “ મન્ત્રાધિરાજ ચિંતા-
 મણી ” નામનો ગ્રંથ જોવા લલામણ છે.

॥ શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વનાથસ્તોત્ર ॥

(શાર્દૂલછંદ)

કિં કપૂરમયં સુધારસમયં કિં ચન્દ્રરોચિ-
 મયં ॥ કિં લાવણ્યમયં મહામણિમયં કાર્ણ્ય-
 કેલિમયમ્ ॥ વિશ્વવાનન્દમયં મહોદયમયં
 શોભામયં ચિન્મયં । શુક્લધ્યાનમયં વપુર્જિ-
 નપતેભૂયાદ્ભવાલમ્બનમ્ ॥ ૧ ॥ પાતાલં
 કલયન્ ધરાં ધવલયન્નાકાશમાપૂરયન્ દ્વિકચકં
 કમયન્ સુરાસુરનરશ્રેણીં ચ વિસ્માપયન્ ॥
 બ્રહ્માણ્ડં સુખયન્ જલોનિ જલધેઃ ક્ષેનચ્છલા-
 લોલયન્, શ્રીચિન્તામણિ પાર્શ્વસંભવયશો-
 હંસપ્રિચરં રાજતે ॥ ૨ ॥ પુણ્યાનાં વિપણિસ્ત-
 મોદિનમણિઃ કામેભકુમ્ભ શૃણિઃ । મોક્ષે નિસ્સ-
 રણિઃ સુરેન્દ્રકરિણી જ્યોતિઃપ્રકાશારણિઃ ॥
 દાને દેવમણિર્નતોત્તમજન શ્રેણિઃ કૃપાસારિણી
 । વિશ્વવાનન્દસુધાઘૃણિર્ભવલિદે શ્રીપાર્શ્વચિ-

न्तामणिः ॥ ३ ॥ श्री चिन्तामणिपार्ष्वविश्व-
 जनता संश्रुवनस्त्वं मया । दृष्टस्तात ततः
 श्रियः समलवन्ना शङ्कमात्रकिणुम् ॥ मुक्तिः
 कीडति उस्तयोर्गुडुविधं सिद्धं मनोवाञ्छितं ।
 दुष्टैव दुरितं च दुर्दिनलयं कष्टं प्रणुष्टं मम
 ॥ ४ ॥ यस्यप्रौढतमप्रतापतपनः प्रोद्दामधामा
 न्ग-नंधालः कलिकालकेलिदलनो मोहान्धवि-
 ध्वंसकः ॥ नित्योद्योतपदं समस्तकमलाकेलिगृ-
 हं राजते । स श्री पार्श्वजिनो जने हितकृते
 चिन्तामणिः पातुमाम् ॥ ५ ॥ विश्वव्यापितमो
 हिनस्ति तरणिर्गोदोऽपि कल्पाङ्कुरो । दारि-
 द्राणि गन्धवतीं हरिशिशुः काष्ठानिवन्डेः
 कणुः ॥ पीयूषस्य लवोऽपि रोगनिवहं यद्दत्तथा
 ते विभो । भूर्तिः स्मृतिं मति सती त्रिजगति
 कष्टानि हर्तुं क्षमा ॥ ६ ॥

श्री चिन्तामणि मन्त्रमोक्षकृतियुतः श्रींकार सा-

राश्रितं । श्री मङ्गलमभिजिष्णुपासकलितं त्रैलोक्य-
 कथवश्यावहम् ॥ द्वेधाभूत विषापहं विषहं
 श्रेयःप्रसावाश्रयं । सोद्वासं वसुधाङ्कितं जिन-
 कुलिङ्गा-नन्दनं देहिनाम् ॥ ७ ॥ ॐ श्रींकार-
 वरं नमोऽक्षरपरंध्यायन्ति ये योगिनो-हृत्पद्मे
 विनिवेश्य पार्श्वमधिपं चिन्तामणिसंशुभम् ॥
 साक्षे वामभुजे च नाभि करयोर्भूयो भुजे दक्षिणे ।
 पश्चादष्ट दलेषु तेशिवपदं द्वित्रैर्लवैर्यान्त्यडो ॥ ८ ॥
 नो रोगा नैव शोका न कलह कलना नारि-
 मारिप्रचाराः-नैवाधिर्नासमाधर्नं च हरहरिते
 दुष्टादारिद्रतानो ॥ नो शाकिन्यो ब्रह्मा नो न
 हरिकरिगणु व्यालवैतालन्मला-लयन्ते पार्श्व-
 चिन्तामणिनतिवशतः प्राणिनां लक्षितलान्मद्द,
 गीर्वाणुद्रुमधेनुकुम्भलमणुयस्तस्यांगणु रज्जुणु-
 देवा दानवमानवाः सविनयं तस्मै हितध्या-
 यिनः ॥ लक्ष्मीस्तस्य वशा वशैव गुणीनां

પ્રહ્લાણ્ડસંસ્થાયિની । શ્રીચિન્તામણિપાર્શ્વનાથ
મનિશં સંસ્તૌતિ યો ધ્યાયતે. ૧૦ ઈતિ જિન-
પતિપાર્શ્વઃ પાર્શ્વપાર્શ્વાખ્યયક્ષઃ, પદલિતદુરિ-
તૌઘઃપ્રીણિતપ્રાણિસાર્થઃ।।ત્રિભુવનજનવાંચ્છાદાન-
ચિન્તામણિકઃ । શિવપદતરુખીજં યોઘિખીજં
દદાતુ ॥ ૧૧ ॥ ૧૪ ॥*

ચિન્તામણિ મંત્રને લગતા કલ્પો, મંત્ર-
મય સ્તોત્રો, ચંત્રો તથા તેને લગતા વિધિ
વિધાનો માટે અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થએલા
“ મંત્રાધિરાજ ચિન્તામણિ ” નામના
ગ્રંથની એક નકલ ખરીદ કરવા લલામણુ છે.

॥ અથશ્રી ઋષિમંડલ સ્તોત્ર ॥

આઘંતાક્ષરસંલક્ષ, મક્ષરંવાખ્ય યત્સ્થિતાં ।
અગ્નિજ્વાલા સમંનાદ । ણિંદુરેણા સમન્વિતં
॥ ૧ ॥ અગ્નિજ્વાલાસમાકાંતં ! મનોમલવિશે-
ધકં દેહીખ્યમાનં હૃત્પદ્મે, તત્પદંનોમિનિર્મલં ॥૨।

अर्द्धमित्यक्षरं प्रह्व । वाचकं परमेष्ठिनः
 सिद्धयुक्तस्य सहजीवम् । सर्वतः प्रणिहदंभडे ॥
 ॥ ३ ॥ ॐ नमोऽर्द्धहृद्य धृशेभ्यः ॐ सिद्धे-
 ल्यो नमो नमः । ऐं नमः सर्वसूरिभ्यः । उपा-
 ध्यायेभ्यः ऐं नमः ॥ ४ ॥ ऐं नमः सर्व
 साधुभ्यः । ऐं ज्ञानेभ्यो नमो नमः । ऐं नमस्त-
 त्वदृष्टिभ्य । श्वारित्रेभ्यस्तु ऐं नमः ॥ ५ ॥
 श्रेयसेस्तु श्रियेस्त्वेत । दृष्टं द्वाद्यष्टकं शुभम् । स्था-
 नेष्वपठ सुविन्यस्तम् । पृथग्गुणीजसमन्वितम् ॥ ६ ॥
 आद्यं पदं शिष्यारक्षेत्परं रक्षतु मस्तकं । तृतीयं
 रक्षेत्त्रेद्रे ॥ तुर्यं रक्षेच्च नासिकां ॥ ७ ॥ पंच-
 मंतु मुग्रं रक्षेत् । षष्ठं रक्षेच्च घटिकां । नाभ्यंतं-
 सप्तमं रक्षे । द्रक्षेत्पादांतमष्टमं ॥ ८ ॥ पूर्वप्रणु-
 वतः सांत । सरेश्चैद्रयण्धिपंचपान् । सप्ताष्टद-
 शसूर्याकान् । श्रितो णिंदु स्वरानपृथक् ॥ ९ ॥
 पूज्यनामाक्षरा आद्याः । पंचातो ज्ञानदर्शन ।

श्वारित्रेभ्यो नमो मध्ये । ह्रीं सांत समलंकृतः
 ॥ १० ॥ * ॥ ओं । ह्रीं । ह्रीं हुं । ह्रीं । ह्रीं
 ह्रीं । ह्रीं । ह्रीं : ओं अस्मिन्नास्मिन्ना-
 नददर्शनयारित्रेभ्यो ह्रीं नमः ॥ * ॥ जंभू-
 वृक्षधरोद्गीपः । क्षीरोदधिसमावृतः । अर्द्धदाद्य-
 ष्टकैरष्ट । काष्ठाधिष्टैरलंकृतः ॥ ११ ॥ तन्मध्ये
 संगतो मेरुः । इटलक्षैरलंकृतः । उच्चैश्चैस्तर-
 स्तार । स्तारामंडलमंडितः ॥ १२ ॥ तस्योप-
 रिसकारांतं । ग्रीष्ममध्यास्य सर्वगं । नमामि-
 णिंभमार्द्धत्यं । लालाटस्थं निरंजनं ॥ १३ ॥
 अक्षयंनिर्मलंशांतं । गडुलं जडयतोन्मिळतं ।
 निरीडं निरडंकारं सारं सारतरं धनं ॥ १४ ॥
 अनुद्धतं शुभं स्त्रीतं । सात्विकं राजसंमतं ।
 तामसं चिरसंशुद्धं । तैजसं शर्वरीसमं ॥ १५ ॥
 साकारं च निराकारं । सरसं विरसं परं । परा-
 परं परातीतं । परंपर परापरं ॥ १६ ॥ ओं-

કવર્ણુ દ્વિવર્ણુ ચ । ત્રિવર્ણુ તુર્યવર્ણુકં । પંચ-
 વર્ણુ મહાવર્ણુ । સપરં ચ પરાપરં ॥૧૭॥ સકલં
 નિષ્કલં તુષ્ટં । નિવૃત્તં ભ્રાંતિવર્જિતં । નિરં-
 જનં નિરાકારં । નિલેપં વીતસંશયં ॥ ૧૮ ॥
 ઈશ્વરં પ્રહ્લસંબુદ્ધં । બુદ્ધં સિદ્ધં મતં ગુરુ । જ્યો-
 તીરૂપં મહાદેવં । લોકાલોક પ્રકાશકં ॥૧૯॥
 અર્હદાખ્યસ્તુ વર્ણુતઃ । સરેક્રૈણિંદુમંડિતઃ ॥ તુ-
 ર્યસ્વરસમાયુક્તો । બહુધાનાદમાલિતઃ ॥૨૦॥
 અસ્મિન્ ઊજે સ્થિતાઃ સર્વે । ઋષભાઘાજિનો-
 ત્તમાઃ । વર્ણુનિજૈર્નિજૈર્યુક્તા । ધ્યાતવ્યા સ્ત-
 ત્રસંગતાઃ ॥ ૨૧ ॥ નાદશ્ચંદ્રસમાકારો । ણિંદુ-
 નીલસમપ્રભઃ । કલારુણ્યસમાસાંતઃ । સ્વર્ણાભ
 સર્વતોમુખઃ ॥ ૨૨ ॥ શિરઃ સંલીન ઈકારો ।
 વિનીલોવર્ણુતઃ સ્મૃતઃ । વર્ણુનુસારસંલીનં ।
 તીર્થકૃન્મંડલંસ્તુમઃ ॥ ૨૩ ॥ ચંદ્રપ્રભ પુષ્પ-
 દંતૌ । નાદસ્થિતિસમાશ્રિતૌ । ણિંદુમધ્યગતૌ-

नेमि । सुप्रतौ जिनसत्तमै ॥ २४ ॥ पद्मपल
 वासुपूज्यै । कलापदमघिष्ठितौ । शिरधस्थिति-
 संदीनौ । पार्श्वमद्वी जिनोत्तमै ॥ २५ ॥ शे-
 पास्तीर्थकृताः सर्वे । उरस्थाने नियोजिताः ।
 मायापीनक्षरप्राप्ता । श्रुतुविंशतिरुर्द्धतां ॥ २६ ॥
 गतरागद्वेषभोडाः । सर्वपापविवर्जिताः । स-
 र्वदा सर्वकालेषु । ते लवंतु जिनोत्तमाः ॥ २७ ॥
 देवदेवस्ययश्चक्रं । तस्य यक्रस्य या विला । त
 याच्छादित सर्वांगं । मां मा डिनस्तु डाकिनी
 ॥ २८ ॥ देवदेवस्य० । मां मा डिनस्तु राकिनी
 ॥ २९ ॥ देवदेव० । मां मा डिनस्तु लाकिनी
 ॥ ३० ॥ देव० । मां मा डिनस्तु काकिनी ॥ ३१
 ॥ देवदे० । मां मा डिनस्तु शाकिनी ॥ ३२ ॥
 देव० । मां मा डिनस्तु डाकिनी ॥ ३३ ॥ देव
 ० । मां मा डिनस्तु याकिनी ॥ ३४ ॥ देव०
 । मां मा डिनस्तु पन्नगाः ॥ ३५ ॥ देव० ।

मां मा हिंसंतु हस्तिनः ॥ ३६ ॥ देव ०
 मां मा हिंसंतु राक्षसाः ॥ ३७ ॥ देव ० ।
 मां मा हिंसंतु वन्द्यः ॥ ३८ ॥ देव ० । मां मा
 हिंसंतु सिंहाः ॥ ३९ ॥ देव ० । मां मा
 हिंसंतु दुर्जनाः ॥ ४० ॥ देव ० । मां मा
 हिंसंतु भूमिपाः ॥ ४१ ॥ श्री गौतमस्यया
 मुद्रा, तस्यायां विलम्बयः । तस्मिन् व्युद्यतयेति
 अर्द्धं सर्वनिधीश्वरः ॥ ४२ ॥ पातालवासिनो
 देवा । देवा भूपीठं वासिनः । स्वर्वासिनोऽपि ये
 देवाः । सर्वे रक्षंतु मामितः ॥ ४३ ॥ येऽ-
 वधिलम्बये येतु । परमावधिलम्बयः । ते
 सर्वे मुनयो देवाः । मां सं रक्षंतु सर्वदा ।
 ॥ ४४ ॥ दुर्जनाभूतवैतालाः ।
 पिशाचा मुद्गलास्तथा । ते सर्वेऽप्युप-
 शाभ्यंतु । देवदेव प्रभावतः ॥ ४५ ॥ ॐ ह्रीं श्रीं
 श्च धृति लक्ष्मी । गौरी चंडी सरस्वती ।

श्यामा विजयान्त्या । झिलना जिता
 महद्रवा ॥ ४६ ॥ कामांगा कामणाया च ।
 सानंदानंदमालिनी । माया मायाविनी रौद्री ।
 कला काली कलिप्रिया ॥ ४७ ॥ येताः सर्वा
 महादेव्यो । वर्तते या जगत्त्रये । मह्यं
 सर्वाः प्रयच्छंतु । कांतिं कीर्तिं धृतिं भतिं ॥
 ४८ ॥ दिव्यो गोप्यः स दुःप्राप्यः । श्री
 ऋषिभंडलस्तव । लाषितस्तीर्थनाथेन । जग-
 त्प्राणुकृतेनधः ॥ ४९ ॥ रणुराजकुलेवन्दौ जले
 दुर्गे गजे हरा । श्मशाने विपिने धारे ।
 स्मृतो रक्षति मानवं ॥ ५० ॥ राज्ञ्यभ्रष्टा
 निजं राज्ञ्यं । पदभ्रष्टा निजं पदं । लक्ष्मी
 भ्रष्टा निजं लक्ष्मीं, प्राप्नुवन्ति न संशयः ॥ ५१ ॥
 भार्याथीं लभते भार्यां । पुत्राथीं लभते सुतं ।
 वित्ताथीं लभते वित्तं । नरः स्मरणे मात्रतः
 ॥ ५२ ॥ सुवर्णैरुप्ये पटेकांस्ये । लिणित्वाय-

स्तुपूजयेत् । तस्यैवाष्टमहासिद्धिः । गृहेवसति
 शाश्वती ॥ ५३ ॥ सूर्यपत्रेलिणित्वेहं । गलके
 मूर्द्धनि वा लुञ्जे । धारितं सर्वदा दिव्यं ।
 सर्वभीतिविनाशकं ॥ ५४ ॥ सूर्यैः प्रेतैश्चैर्यक्षैः
 पिशाचैर्मुद्गलैर्मलैः । वातपित्तकक्षेत्रैः । मुच्यते
 नात्रसंशयः ॥ ५५ ॥ सूर्यवः स्वस्वयीपीठः
 । वर्तिनःशाश्वताग्निनाः । तैःस्तुतैर्वदितै ह्यै ।
 र्यतश्चलंतश्चलं स्मृतं ॥ ५६ ॥ अतद्गोप्यं
 महास्तोत्रं । न हेयं यस्यकस्यचित् मिथ्यात्ववा-
 सिनो हस्ते । गालहत्या पद्मेपद्मे ॥ ५७ ॥
 आयाभ्लादितपःकृत्वा । पूजयित्वाग्निनावलीं ।
 अष्टसाहस्रिकेन जपः । कार्यस्तत्सिद्धिहेतवे
 ॥ ५८ ॥ शतमष्टोत्तरं प्रातः । ये पठन्ति दिने-
 दिने । तेषां न व्याधयो ह्येह । प्रभवन्ति नया-
 पदः ॥ ५९ ॥ अष्टमासावधि यावत् । प्रातः
 प्रातस्तुथः पठेत् । स्तोत्रमेतन्महातेजो । गिन

ણિયં સ પશ્યતિ ॥ ૬૦ ॥ દ્વૈ સત્યહૃતોણિયે ।
 ભવેત્સમમકે ધ્રુવં । પદં પ્રાપ્નોતિશુદ્ધાત્મા ।
 પરમાનંદ નંદિતઃ ॥ ૬૧ ॥ વિશ્વવંદ્યોભવેદ્ધ્યાતા ।
 ક્ષદ્યાણુનિચ્ચસોશ્રુતે । ગત્વાસ્થાનપરંસો-
 ડપિ । ભૂયસ્તુ ન નિવર્ત્તે ॥ ૬૨ ॥ ઈદં
 સ્તોત્રં મહાસ્તોત્રં । સ્તુતિનામુત્તમંપરં । પઠ-
 નાત્સ્મરણાજ્જપાહ્લભ્યતે પદમુત્તમં ॥ ૬૩ ॥
 ઈતિ શ્રીઋષિમંડલસ્તોત્રં ॥ * ॥ ક્ષેપકપ્લોકા-
 ત્રિરાકૃત્યમૂલયંત્રકલ્પાનુસારેણ । લિખિતં ।
 ગણિઃ શ્રીક્ષમાકલ્યાણોપાધ્યાયૈઃ । તસ્યો-
 પરિમયાપિ લિખિત્ ઈદં સ્તોત્રં ॥ ૧૫ ॥

* આ સ્તોત્રના ગુજરાતી ભાષાંતર માટે
 તથા તેની પ્રાચીન અર્વાચીન યંત્રાકૃતિઓ
 માટે અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ “ મહા-
 પ્રાભાવિક નવસ્મરણ ” ગ્રંથ જોવા લલામણ છે.

॥ श्री ॥

॥ जिनपंजरस्तोत्रं ॥

॥ कमलप्रभाचार्यविरचितम् ॥

ॐ ह्रीं श्रीं अहं अहं हृद्यो नमोनमः ॥
 ॐ ह्रीं श्रीं अहं सिद्धेभ्यो नमोनमः ॥ ॐ
 ह्रीं श्रीं अहं आचार्येभ्यो नमः ॥ ॐ ह्रीं
 श्रीं अहं उपाध्यायेभ्यो नमोनमः ॥ ॐ ह्रीं
 श्रीं अहं जौतमप्रमुग्धसर्वसाधुभ्यो नमोनमः
 ॥ १ ॥ अेषः पञ्चनमस्कारः, सर्व पापक्षय-
 करः ॥ मङ्गलानां च सर्वेषां, प्रथमं भवति
 मङ्गलम् ॥ २ ॥ ॐ ह्रीं श्रीं जये विजये,
 अहं परमात्मने नमः कमलप्रभसूरिन्द्रो, भाषते
 जिनपंजरम् ॥ ३ ॥ एकलक्तोपवासेन, त्रिकालं
 यः पठेद्विदुम् ॥ मनोऽलिलक्षितं सर्वं, इदं
 स लभते ध्रुवम् ॥ ४ ॥ लूशभ्याप्रह्वयर्थेण,

क्रोधदोषविवर्जितः ॥ देवतात्रे पवित्रात्मा,
 पश्चिमाश्रिते इक्ष्व ॥ ५ ॥ अर्द्धन्तं स्था-
 पयेन्मूर्ध्नि, सिद्धं यक्षुर्दलाटके ॥ आचार्यं
 श्रोत्रयोर्मध्ये उपाध्यायं तु नासिके ॥ ६ ॥
 साधुवृन्दं मुणस्यात्रे, मनःशुद्धिं विधाय च ॥
 सूर्याग्रं निरोधेन, सुधीः सर्वार्थसिद्धये ॥७॥
 दक्षिणे महनद्रेषी, वामपार्श्वे स्थितो जिनः ॥
 अंगसंधिषु सर्वज्ञः, परमेशी शिवंकरः ॥८॥
 पूर्वाशां च जिनो रक्षे-हाग्नेयीं विजितेन्द्रियः ॥
 दक्षिणाशां परब्रह्म, नैऋतीं च त्रिकालवित्
 ॥ ९ ॥ पश्चिमाशां जगन्नाथो, वायव्यां परमेश्वरः ॥
 उत्तरां तीर्थकृत्सर्वाभीशानेऽपि निरं-
 जनः ॥ १० ॥ पातालं लगवानर्द्धनाकाशं
 पुरुषोत्तमः, रौडिणीप्रमुखा देव्यो, रक्षन्तु
 सकलं कुलम् ॥ ११ ॥ इषलो मस्तकं रक्षे-
 द्दजितोऽपि विद्वान्म ॥ संभवः कर्णयुगले

ऽभिनन्दनस्तु नासिके ॥ १२ ॥ ओष्ठौ श्री
 सुमति रक्षे-दन्तान्पद्मप्रलो विलुः ॥ निर्वृं
 सुपार्श्वद्वेयोऽयं, तालुयन्द्रप्रलालिधः ॥ १३ ॥
 कंठं श्रीसुविधीं रक्षेद्, हृदयं श्रीसुशीतलः;
 श्रेयांसो षाड्युगलं, वासुपूज्यः करद्वयम् ॥ १४ ॥
 अंगुलीर्विमलो रक्षेदन्तोऽसौ नभानपि ॥
 श्रीधर्मोऽप्युदरास्थीनि श्री शान्तिर्नालिमंऽलम्
 ॥ १५ ॥ श्री कुन्थुर्गुह्यकं रक्षेदरोलोमकटी-
 तटम् ॥ मस्तिरुपृष्ठवंशं, जंघे य मुनिसु-
 त्तः ॥ पादांगुलीर्नमी रक्षेन्निम्नेमिश्ररणुद्व-
 यम् ॥ श्रीपार्श्वनाथः सर्वाङ्गं वर्धमानश्चि-
 दात्मकम् ॥ १७ ॥ पृथिवीजलतेजस्क-वाग्वा-
 काशमयं जगत ॥ रक्षेदशेष पापेभ्यो, वीत-
 रागो निरञ्जनः ॥ १८ ॥ राजद्वारे स्मशाने
 य, संत्रामे शत्रु संकटे ॥ व्याघ्रचौराग्निस-
 र्पाहिभूतप्रेतलयाश्रिते ॥ १९ ॥ अकाले मरणे

प्राप्ते दारिद्र्यापत्समाश्रिते ॥ अपुत्रत्वे मडा-
 दुःखे, भूर्णत्वे रोगपीडिते ॥ २० ॥ डाकिनी
 शाकिनीग्रस्ते, मडाग्रहुगणुद्धिते ॥ नद्युत्तारेऽ
 ध्ववैषम्ये, व्यसनेयापद्वे स्मरेत् ॥ २१ ॥
 प्रातरेव समुत्थाय, यः स्मरेन्निज्जनपंजरम् ॥
 तस्य किञ्चिद्द्वयं नास्ति, लभते सुखसंपदः ॥
 निजपंजरनामेहं, यः स्मरेदनुवासम् ॥
कुमलप्रभाराजेन्द्र-श्रियं स लभते नरः ॥ २३ ॥
 प्रातःसमुत्थाय पठेत्कृतज्ञो, यः स्तोत्रमेतन्निज्जन-
 पंजरस्य ॥ आसाद्येच्छी **कुमलप्रभाण्यं**,
 लक्ष्मीभनोवाञ्छित पूरणाय ॥ श्रीऋद्रपक्षीय-
 वरेण्यगच्छे, **देवप्रभाचार्यं** पदाब्जहंसः ॥
 वाहीन्द्रयूडामण्डिरेष नैनो, जयाद्गुरुः श्री **कु-**
मलप्रभाण्यः ॥ इति श्री **कुमलप्रभाचार्यं**
 विरचित सर्वरक्षाकरं श्री निजपंजरस्तोत्रं
 समाप्तम् ॥ १६ ॥

શ્રી જયતિહુઅણ સ્તોત્રં.

જય તિહુઅણવરકપ્પરૂકખ, જય જિણ
 ધન્નંતરિ; જય તિહુઅણકલ્લાણકોસ, દુરિઅ-
 ક્કરિકેસરી ॥ તિહુઅણ જણ અવિલાંધિઆણ,
 ભુવણુત્તય સામિઅ; કુણુસુ સુહાઈ જિણેસ
 પાસ, થંભણુયપુરટ્ટિઅ ॥ ૧ ॥ તઈ સમરંત
 લહંતિ અત્તિ, વર પુત્તકલત્તઈ; ધન્ન સુવણુ-
 હિરણુપુણુ, જણુ ભુંજઈ રજ્જઈ ॥ પિદ્ધખઈ
 મુકખ અસંખ સુકખ, તુહ પાસ પસાઈણુ; ઈઅ
 તિહુઅણ વરકપ્પ-રૂકખ સુકખઈ કુણ મહ
 જિણ ॥ ૨ ॥ જર જજ્જર પરિવ્વણુ-કણુ,
 નદ્દુદ્દુસુકુટ્ટિણુ; અકખુકખીણુ ખએણુ ખુણુ,
 નરસદ્ધિય સૂલિણુ ॥ તુહ જિણુ સરણુ રસા-
 યણુણુ, લહુ હુંતિ પુણુણુવ, જય ધન્નંતરિ
 પાસ મહવિ, તુહ રોગહરો ભવ ॥ ૩ ॥
 વિજ્જા જ્ઞેઈસ મંત-તાંત, સિદ્ધિઉ અપયત્તિણુ,

ભુવણુડખુચ અદ્વિહ સિદ્ધિ, સિજ્ઞર્થ તુહ
 નામિણુ ॥ તુહ નામિણુ અપવિત્તઓવિ, જણુ
 હોઈ પવિત્તઉ, તં તિહુઅણુ-કલ્લાણુ-કેસ,
 તુહ પાસ નિરુત્તઉ ॥ ૪ ॥ ખુદ પવત્તઈ મંત
 તંત, જંતાઈ વિસુત્તઈ; ચર ચિર ગરલ ગહુ-
 ગખગ્ગ, રિઉ વગ્ગુ વિગંજઈ ॥ દુત્થિય સત્થ
 અણુત્થ ઘત્થ નિત્થારઈ દયકરિ; દુરિઅઈ હરઉ
 સ પાસ-દેઉ, દુરિઅકકરિ કેસરિ ॥ ૫ ॥
 તુહ આણુ થંભેઈ-ભીમ, દખ્ખુધ્ધુર સુર-
 વર; રક્ખસ જક્ખ ક્ષિંદ-વિંદ, ચોરાનલ
 જલહર ॥ જલથલ ચારિ રઉદ-ખુદ, પસુ
 ભેઈણિ ભેઈઅ; ઈઅ તિહુઅણુ અવિલાંઘિઆણુ,
 જય પાસ સુસામિય ॥ ૬ ॥ પત્થિય અત્થ
 અણુત્થ-તત્થ, ભત્તિખ્ખર નિખ્ખર; રોમંચ-
 ાયય ચારુકાય, કન્નર નર સુરવર ॥ જસુ
 સેવહિ કમ કમલ જુઅલ, પક્ખાલિય કલિ-

મહુ; સૌ ભુવણુત્તય સામિ પાસ, મહ મદ્દઉ
 રિઉખલુ ॥ ૭ ॥ જય જોઠ્ઠિય મણુ કમલ
 ભસલ, ભય પંજર કુંજર; તિહુઆણુ જણુ
 આણુંદ-ચંદ, ભુવણુત્તય દિણુચર ॥ જય મર્ઠ
 મેઠણિ વારિ-વાહ, જય જંતુ પિયામહ; થંભણુચટ્ટિય પાસ-નાહ, નાહતણુ કુણુ મહ
 ॥ ૮ ॥ ખહુવિહુ વણુણુ અવન્તુ સુન્તુ, વન્નિઉ
 છપ્પન્નિહિ; મુખખ ધમ્મુ કામત્થ કામ, નર
 નિયનિય સત્થિહિ ॥ જં આયઠ્ઠ ખહુ દરિસણુત્થ,
 ખહુ નામ પસિદ્ધઉ; સૌ જોઠ્ઠિય મણુ કમલ-
 ભસલ, સુહુ પાસ પવદ્ધઉ ॥ ૯ ॥ ભયવિખલલ
 રણુઝણિર દસણુ, થરહરિય સરીરય; તરલિય
 નયણુ વિસુન્તુ સુન્તુ, ગણિર ગિર કરુણુય; તઠ્ઠ
 સહસત્તિ સરંત-હુંતિ, નરનાસિય ગુરુદર, મહ
 વિજઝવિ સજઝસઠ્ઠ પાસ, ભય પંજર કુંજર
 ॥ ૧૦ ॥ પઠ્ઠ પાસિ વિયસંત-નિત્ત, પત્તંત પવિ-

તિય; ખાહ પવાહ પૂવઠ-રૂઠ, હુહ દાહ સુપુ-
 લઠ્ઠિ ॥ મન્નઠ મન્નુ સઉન્નુ-પુન્નુ, અપ્પાણુ
 સુરનર; ઇય તિહુઅણુ આણુંદ-અંદ, જય પાસ
 જિણેસર ॥ ૧૧ ॥ તુહ કલ્લાણુમહેસુ ઘંટ
 ઠંકારડવપિલ્લિઅ; વલ્લિર મલ્લ મહલ્લ-ભત્તિ, સુર-
 વર ગંન્નુલ્લિઅ ॥ હલ્લુપ્પલિઅ પવત્ત-યંતિ,
 ભુલ્લેવિ મહૂસવ; ઇય તિહુઅણુ આણુંદ-અંદ,
 જય પાસ સુહુપ્પલવ ॥ ૧૨ ॥ નિમ્મલ કેવલ
 કિરણુ-નિયર, વિહુરિઅ તમ પહયર; દંસિઅ
 સયલ પયત્થ સત્થ, વિત્થરિઅ પહાભર ॥
 કલિ કલુસિય જણુ ઘૂઅ-લોય, લોયણુહ અગો-
 યર; તિમિરઠ્ઠ નિરુહર પાસનાહ, ભુવણુત્તય
 દિણુયર ॥ ૧૩ ॥ તુહ સમરણુ જલ વરિસ-
 સિત્ત, માણુવ મઠ્ઠ મેઠ્ઠણિ; અવરાવર સુહુ-
 મત્થ ખોહ, કંદલ દલ રેહણિ ॥ નાયઠ્ઠ ફલ
 ભર ભરિય-હરિય, હુહ દાહ અણોવમ; ઇય

મઠ મેઠણિ વારિવાહ, દિસ પાસ મઠ મમ
 ॥ ૧૪ ॥ કય અવિકલ કલ્લાણુ-વલિલ, ઉલ્લુ-
 રિય દુહ વણુ; દાવિય સગ્ગડપવગ્ગ મગ્ગ,
 દુગ્ગઠ ગમ વારણુ ॥ જય જંતુહ જણુએણુ
 તુલ્લ, જં જણિય હિયાવહુ; રમ્મુ ધમ્મુ સો
 જયઉ-પાસ, જયજંતુ પિયામહુ ॥ ૧૫ ॥
 ભુવણુારણુ નિવાસ દરિય, પરદરિસણુ
 દેવય; જોઠણિ પૂયણુ ખિત્તવાલ, ખુદાસુર
 પસુવય ॥ તુહ ઉત્તઠ સુનઠ સુઠુ, અવિસંહુલુ
 ચિઠુહિ; ઠય તિહુઆણુ વણુ સીહ પાસ પાવાઠ
 પણુાસહિ ॥ ૧૬ ॥ ક્કણિ ક્કણુકાર પુરંત
 રયણુ, કર રંજિય નહયલ; ક્કલિણી કંદલ દલ
 તમાલ, નિલુખ્પલ સામલ ॥ કમઠાસુર ઉવ-
 સગ્ગ વગ્ગ, સંસગ્ગ અગંજિઅ; જય પરચ-
 કખ* જિણેસ પાસ !, ધંભણુય પુરઠિઅ ॥૧૭॥

* આ ગાથાના ઉચ્ચારણુ વખતે સ્તુતિ કર્તાને

મહ મહુ તરહુ પમાણુ, નેય વાયા વિ વિસં-
 હુહુ; નય તાણુરડવિ અવિણુય-સહાવુ, આલસ
 વિહલંઘલુ ॥ તુહ માહપુ પમાણુ દેવ, કાર-
 ણુ પવિત્તઉ; ઇય મઈ મા અવહીરિ પાસ
 પાલહિ વિલવંતઉ ॥ ૧૮ ॥ કિં કિં કપ્પિઉ
 નેય-કલુણુ, કિં કિં વ ન જંપિઉ; કિં વ ન
 ચિટ્ટિઉ કિટ્ટુ દેવ, દીણુયમડવલંખિઉ ॥ કાસુ
 ન કિય નિપ્ફલલલ્લિ, અમ્હેહિં દુહત્તિહિં
 ॥ તહવિ ન પત્તઉ તાણુ કિંપિ, પઈ પહુ પરિ-
 ચત્તિહિ ॥ ૧૯ ॥ તુહ સામિઉ તુહુ માય-
 ણપુ, તુહ મિત્ત પિયંકરુ; તુહુ ગઈ તુહુ મઈ
 તુહુજિ-તાણુ તુહુ ગુરુખેમંકરુ, હઉં દુહ ભર
 ભારિઉ-વરાઉ રાઉલ નિભલગ્ગહ, લીણુઉ તુહ
 કમકમલ સરણુ, જિણુ પાલહિ ચંગહ ॥૨૦॥

પ્રભુ પ્રતિમાના પ્રત્યક્ષ દર્શન થયેલા, તેથીજ અહિંયાં
 “પરચક્ષ” શબ્દ મૂકાયો છે.

પઠ કિવિ કમ નીરોય-લોય, કિવિ પાવિય સુહ-
 સય; કિવિ મઠમંત મહંત-કેવિ કિવિ સાહિય
 સિવપય; કિવિ ગંજિય રિઉવગ્ગ-કેવિ, જસ
 ધવલિય ભૂયલ; મઠ અવ-હીરહિ કેણુ-પાસ,
 સરણુગય વચ્છલ ॥ ૨૧ ॥ પચ્ચુવયાર નિરીહ-
 નાહ, નિપ્પન્ન પચ્ચોયણુ; તુહુ જિણુ પાસ
 પરોવયાર, કરણિક્ક પરાયણુ, સત્તુમિત્ત સમ-
 ચિત્ત વિત્તિ, નયનિંદય સમમણુ; મા અવહીરિ
 અબ્બુગ્ગઓ વિ, મઠ પાસ નિરંજણુ ॥ ૨૨ ॥
 હઉં ખહુવિહ હુહ તત્ત ગત્તુ, તુહુ હુહનાસ-
 ણુપરુ; હઉં સુયણુહ કરુણિક્ક ઠાણુ, તુહુ નિરુ
 કરુણાકરુ; હઉં જિણુ પાસ અસામિસાહુ, તુહુ
 તિહુઅણુ સામમ; જં અવહીરહિ મઠ ઝખંત,
 ઈય પાસ ન સોહિય ॥ ૨૩ ॥ બુગ્ગાડબુગ્ગ
 વિભાગ-નાહ, નહુ જોયહિ તુહ સમ, ભુવાણુ-
 વયાર સહાવ-ભાવ, કરુણા રસ સત્તમ; સમ

વિસમઘં કિં ઘણુ નિયઘ, ભુવિ દાહ સમંતઉ;
 ઘયિ દુહિ ઝંધવ પાસ-નાહ, મઘ પાલ થુણું-
 તઉ ॥ ૨૪ ॥ નય દીણુહ દીણુયુ મુયવિ,
 અન્નુવિ કિવિ જુગ્ગય; જં જોઘવિ ઉવયારુ
 કરહિ, ઉવયાર સમુજ્જય ॥ દીણુહ દીણુ નિહીણુ
 જેણુ, તઘ નાહિણુ ચત્તઉ; તેા જુગ્ગઉ અહ-
 મેવ પાસ, પાલહિ મઘ ચંગઉ ॥ ૨૫ ॥
 અહ અન્નુવિ જુગ્ગય વિસેસુ, કિવિ મન્નહિ
 દીણુહ; જં પાસિવિ ઉવયારુ કરઘ, તુહ નાહ
 સમગ્ગહ ॥ સુચ્ચિય કિલ કદ્દાણુ-જેણુ, જિણુ
 તુમ્હ પન્નીયહ; કિં અન્નિણુ તં ચેવ દેવ, મા
 મઘ અવહીરહ ॥ ૨૬ ॥ તુહ પત્થણુ નહુ
 હોઘ-વિહલુ, જિણુ જાણુઉ કિં પુણુ; હઉં
 દુકિંખઉ નિરુસત્ત-ચત્ત, દુક્કહુ ઉસ્સુયમણુ ॥
 તં મન્નઉ નિમિસેણુ એઉ, એઉ વિ જઘ
 લખ્ખઘ; સચ્ચં જં ભુકિંખય વસેણુ, કિં ઉ-

બરુ પચ્ચઈ ॥ ૨૭ ॥ તિહુઅણુ સામિઅ
 પાસ-નાહ, મઈ આપુ પયાસિઉ; કિન્નઈ
 જ' નિયરુવ-સરિસુ, ન મુણુઉ બહુ જ'પિઉ ॥
 અન્નુ ન જિણુ જગિ તુહ સમો, વિ દક્ષિણ-
 ણુણુ દયાસઉ; જઈ અવગણુસિ તુહું જિ
 અહહ, કહ હોસુ હયાસઉ ॥ ૨૮ ॥ જઈ
 તુહ રુવિણુ કિણુ વિ, પેય પાઈણુ વેલવિયઉ;
 તુવિ જાણુઉ જિણુ પાસ તુમ્હિહ, હઉં અંગી-
 કરિઉ ॥ ઇય મહ ઇન્ધિઈ જ' ન હોઈ, સા
 તુહ એહાવણુ; રજ્જ'તહ નિયકિત્તિ-ણેય,
 જુજ્જ'ઈ અવહીરણુ ॥ ૨૯ ॥ એહ મહારિહ
 જત્ત દેવ !, ઇહું નહવણુ મહૂસઉ; જ' અણુલિય
 ગુણુ ગહણુ તુમ્હિહ, મુણિજાણુ અણિસિદ્ધઉ ॥
 એમ પસીહ સુ પાસનાહ, થંભણુય પુરટ્ટિય;
 ઇય મુણિવરુ સિરિઅભયદેવ, વિણુણુવઈ અ-
 શિંદિય ॥ ૩૦ ॥ ૧૭ ॥

पद्मावती कवय

पद्मावती महादेवी, सर्वं दुष्टं निवर्द्धनी;
 मंथिनी सर्वं शत्रूणां, प्रसन्ना लव भारती.
 -१ पुण्य प्रकाशिनी देवी, गुह्यात् गुह्यतरं
 मडत्; पद्मावती महादेवी, कवये कवयोत्तमा.
 -२ पद्मावत्या निधानं यत्, स्वष्टे रत्नै महा-
 इभुत; सुशिष्याय प्रदातव्या, जया देवी गुणो-
 त्तमा.-३ पद्मावती महामाया, कवयं सार-
 मद्भुतम्; अहं चन्द्रे पद्म रक्षे, पद्मानाम मड-
 त्यपि.-४ तत्र रक्षे धृतिकीर्तिं, मुणं रक्षंतु
 भारती; कर्णौ रक्षेत् स्तुतिश्रद्धा, नासिकायां
 सुगंधिका.-५ स्कंध स्कंधावती देवी, इदं
 पुद्धि सिद्धिदा; ज्ञानदायी सदा रक्षेत्, नाभि
 हव्ये व्यवस्थिता.-६ कामरूपा महादेवी, शिरो
 रक्षतु मे सदा; जंघायां मे सदा रक्षेत्, कामदा
 कामवर्तिनी.-७ जनु रक्षति मातंगी, श्रीप-

દાદાશગામિની; ગતિ વેગી વેગદાયી, રક્ષત્વ
 મમ પદ્મયમ્.-૮ અંગન્યાસં કરન્યાસં,
 જિનેન્દ્રૈઃ કથિતં પુરા;યો નિત્ય ધારયેદ્ધીમાન્,
 ઇન્દ્ર તુલ્યો ભવેન્નર:-૯ ત્રિકાલં પઠતે નિત્યં,
 ક્રોધ લોભ વિવર્જિતઃ સર્વાસિદ્ધિ મવાપ્નોતિ,
 લભતેડભ્યુદયં પદમ્.-૧૦ ॥૧૮॥

લઘુઅન્વિતશાંતિ (ઉદ્ધાસિક્કમ) સ્તોત્ર,

ઉદ્ધાસિક્કમ નખખ નિગ્ગય પહા, દંડચ્છ-
 લેણુગિણું; વંદારણુ દિસંત ઇવ્વ પયડં,
 નિવ્વાણુ મગ્ગાવલિં ॥ કુંદિંદુજ્જલ દંત
 કંતિ મિસચ્ચો, નીહંત નાણુકુરૂ, -ક્કેરે દોવિ
 દુઠ્ઠજ્જ સોલસ જિણે, થોસામિ ખેમંકરે ॥૧॥
 ચરમ જલહિ નીરં, જે મિણિજ્જનંજલીહિં;
 ખય સમય સમીરં, જે જિણિજ્જન ગમ્મચ્ચે
 ॥ સયલ નહયલં વા, લંઘચ્ચે જે પચ્ચેહિં;
 અન્નિચ્ચ મહવ સંતિં, સો સમથ્થો થુણેઉં

॥ ૨ ॥ તહવિ હુ ખહુમાણુ, - દ્વાસિ ભત્તિ-
 ખલરેણુ; ગુણુ કણુમવિ કિત્તે-હામિ ચિંતામણી
 વ્વ ॥ અલમહવ અચિંતા-ણુંત-સામથથઓ-
 સિં; ફલિહઈ લહુ સવ્વં, વંછિઅં શિચ્છિઅં
 મે ॥ ૩ ॥ સયલ જય હિઆણું, નામમિ-
 તેણુ જાણું; વિહઈ લહુ હુકા-નિકું દોઘદૃ થદૃં
 ॥ નમિરસુરકિરીડૂદ્ધિકું પાચારવિંદે; સયયમ-
 જિઅ સંતી, તે જિણુંદેભિવંદે ॥૪॥ પસરઈ
 વર કિત્તી, વઠૂંએ દેહ-દિત્તી; વિલસઈ ભુવિ
 મિત્તી, જયએ સુખવિત્તી ॥ પુરઈ પરમ-તિત્તી,
 હોઈ સંસાર-છિત્તી; જિણુ-જુઅ-પય-ભત્તી
 હિ અચિંતોરુ સત્તી ॥ ૫ ॥ લલિય પય
 પચારં, ભૂરિ દિવ્વંગ હારં; કુડ ઘણુ
 રસ ભાવો-દાર સિંગાર સારં ॥ અણિ-
 મિસ રમણિ જ-દંસણુ રછેઅ ભીયા,
 ઈવ પાણુમણુમંદા (પાહાંતરે-પુણુમણિખંધા),

કાસિ નદોવયારં ॥ ૬ ॥ થુણુહ અનિય સંતી,
 તે કયા સેસ સંતી; કણુચ-ચ પિસંગા,
 ઇજ્જએ જાણિ મુત્તી ॥ સરભસ પરિરંભા,
 રંભિ નિવ્વાણુ લચ્છી; ઘણુ થણુ ઘુસિણિફફુ,
 પંક પિંગી કયવ્વ ॥ ૬ ॥ બહુવહ નય-
 ભંગં, વથુ ણિચ્યં અણિચ્યં; સદ-સદણુ-ભિ-
 લપ્પા, લપ્પ-મેગં અણેગં ॥ ઈય કુનય વિરુદ્ધં,
 સુપ્પસિદ્ધં તુ જેસિં; વયણુ-ભવય-ણિજ્જં, તે
 જિણે સંભરામિ ॥ ૮ ॥ પસરઈતિય લોએ,
 તાવ મોહંધયારં; ભમઈ જયમસન્નં, તાવ
 મિચ્છત્ત-છન્નં ॥ કુરઈ કુડ ફલંતા, ણુંતણુ-
 ણુંસુ-પૂરો; પયડમનિય સંતી, આણુ સૂરો ન
 જાવ ॥ ૯ ॥ અરિ કરિ હરિ તિણુહુ, હહંણુ
 ચોરાહિ વાહી; સમર ઉમર મારી, રુદ્ધ ખુદ્દો-
 વસગ્ગા ॥ પલય મનિચ્ચસંતી, કિત્તણે અત્તિ
 જંતિ; નિણિડતર તમોહા, ભજ્જણરા-કુણિચ્ચવ્વ

॥૧૦॥ નિચિચ દુરિચ દારૂ, દિત્ત જઝાણુગિ-
 જલા; પરિગયમિવ ગોરં, ચિંતિચં જાણુરૂવં ॥
 કણુય નિહસ રેહા, કંતિ-ચોરં કરિજ્જન; ચર
 ચિર મિહ લચ્છિં, ગાઠસં-થંભિચવ્વ ॥ ૧૧ ॥
 અડવિ નિવડિયાણું, પથિથ-વુત્તા-સિચ્ચાણું; જલ-
 હિ લહરિ હીરં-તાણુ ગુત્તિક્કિયાણું ॥ જલિચ
 જલણુ જલા, લિગિચ્ચાણું ચ જાણું; જણુયઈ
 લહુ સંતિં, સંતિનાહાજિચ્ચાણું ॥ ૧૨ ॥ હરિ
 કરિ પરિક્કિણું, પકક પાઈકક પુણુણું; સયલ
 પુહવિ રજ્જં, છંદિચં ચ્ચાણુ-સજ્જં ॥ તણુ-
 મિવ પડિ લગ્ગં, જે જિણુ મુત્તિ-મગ્ગં,
 ચરણુ મણુપ્પવના, હુંતુ તે મે પસન્ના ॥ ૧૩ ॥
 છણુ સસિ વયણાહિં, કુલ્લ નિત્તુપ્પલાહિં;
 થણુલર નમિરીહિં, મુકિ ગિજ્જનેદરીહિં ॥
 લલિચ ભુચ્ચલયાહિં, ખીણુ સોણિથ્થલાહિં;
 સય સુર-રમણીહિં, વંદિચ્ચા જેસિ પાયા ॥૧૪॥

અરિસ કિડિલ કુઠું, ગંઠિ કાસાઈસાર;
 ખય જર વણુ લૂઆ, સાસ સોસોદરાણિ ॥
 નહ મુહ દસણુચ્છી, કુચ્છિ કણુણાઈરોગે; મહ
 જિણુ-જુઅ-પાયા, સુખસાયા હરંતુ ॥ ૧૫ ॥
 ઈઅ ગુરુ દુહ તાસે, પખિખએ ચાઉમાસે;
 જિણુવર દુગ થુત્તં, વચ્છરે વા પવિત્તં ॥ ૫૬હ
 મુણુહ સિજઝા, એ અ ઝાએહ ચિત્તે; કુણુહ
 મુણુહ વિગ્ધં, જેણુ ઘાએહ સિગ્ધં ॥ ૧૬ ॥
 ઈય વિજ્યાજિયસત્તુ, પુત્ત સિરિઅજિઅજિ-
 ણેસર; તહ અઈરા વિસસેણુ-તણુય પંચમ
 ચક્કીસર ॥ તિથ્થંકર સોલસમ, સંતિ જિણુ-
 વક્ષહ સંથુઅ; કુરુ મંગલ મમ હરસુ, દુરિ-
 યમખિલાંપિ થુણુંતહ ॥ ૧૭ ॥ ૧૬ ॥

ગણુધરદેવસ્તુતિ (તંજયઉ)

તં જયઉ જએ તિથ્થં, જમિથ્થ તિથ્થા-
 હિયેણુ વીરેણુ ॥ સમમં પવત્તિયં ભવ્વ-સત્ત-

સંતાણુ સુહજણુયં ॥ ૧ ॥ નાસિય સયલ
 કિલેસા, નિહય કુલેસા પસથ્ય સુહલેસા ॥
 સિરિ-વદ્ધમાણુ તિથ્થસ્સ, મંગલં દિંતુ તે
 અરિહં ॥ ૨ ॥ નિદ્દહું કમ્મળીઆ, ળીઆ
 પરમિક્કિણે ગુણુસમિદ્ધા ॥ સિદ્ધા તિજયપસિદ્ધા,
 હણુંતુ હુથ્યાણિ તિથ્થસ્સ ॥ ૩ ॥ આચાર-
 માચરંતા, પંચપચારં સયા પયાસંતા ॥
 આચરિઆ તહ તિથ્થં, નિહય કુતિથ્થં
 પયાસંતુ ॥ ૪ ॥ સમ્મસુઅ વાયગા, વાયગા
 ય સિઅવાય વાયગા વાચ્ચે ॥ પવચણુ પડિ-
 ળીય કચ્ચે, અવણિંતુ સવ્વસ્સ સંઘસ્સ. ॥ ૫ ॥
 નિવ્વાણુ સાહણુજ્જુઅ, સાહૂણું જ્જિઅ
 સવ્વ સાહજ્જ ॥ તિથ્થપ્પભાવગા તે, હવંતુ
 પરમિક્કિણે જ્જઈણે ॥ ૬ ॥ જેણાણુગયં નાણું,
 નિવ્વાણુફલં ચ ચરણુમવિ હવઈ ॥ તિથ્થસ્સ
 દંસણું તં, મંગુલમવણેઉ સિદ્ધિચરં ॥ ૭ ॥

નિચ્છઉમો ગુચ્છમ્મો, સમગ્ગ ભવ્વંઞિ વગ્ગ
 કચ્છમ્મો ॥ ગુણ્ણુસુકુચ્છસ્સ સંઘસ્સ, મંગલં
 સમ્મમિહ દિસઉ ॥ ૮ ॥ રમ્મો ચરિત્તધમ્મો,
 સંપાવિચ્છ ભવ્વસત્ત સિવસમ્મો ॥ નિસ્સેસ
 કિલ્લેસ હરો, હવઉ સયા સયલ સંઘસ્સ ॥ ૯ ॥
 ગુણ્ણુગણ્ણુ ગુરુણ્ણો ગુરુણ્ણો, સિવસુહ-મઠ્ઠણ્ણો
 કુણ્ણંતુ તિશ્ચસ્સ ॥ સિરિ-વદ્ધમાણ્ણુ-પહુ પય-
 ડિચ્છસ્સ કુસલં સમગ્ગસ્સ. ॥ ૧૦ ॥
 જિચ્છપડિવજ્જા જાજ્જા, ગોમુહ માયંજ
 ગયમુહ પમુજ્જા ॥ સારણંભસંતિ-સાહચ્ચા,
 કચ્છ-નચ-રજ્જા સિવં દિંતુ ॥ ૧૧ ॥ અંજા
 પડિહચડિંજા, સિદ્ધા સિદ્ધાઈચ્ચા પવયણ્ણુસ્સ ॥
 ચક્કેસરિ વઠ્ઠરુદ્ધા, સંતિસુરા ઠસઉ સુજ્જા-
 ણિ ॥ ૧૨ ॥ સોલસ વિજ્જાદેવીચ્ચો, દિંતુ
 સંઘસ્સ મંગલં વિઉલં ॥ અચ્છુત્તા સહિચ્ચા-
 ચ્ચો, વિચ્છુચ્ચ સુચદ્ધેવયાઉ સ્સમં ॥ ૧૩ ॥

જિણુસાસણુકચરખખા, જખખા ચઉવ્વીસ-સા-
 સણુસુરા વિ ॥ સુહભાવા સંતાવં, તિથ્થસ્સ
 સયા પણુસંતુ ॥ ૧૪ ॥ જિણુ પવયણુમ્મિ-
 નિરયા, વિરયા કુપહાઉ સવ્વહા સવ્વે ॥
 વેયાવચ્ચકરાવિ ચ, તિથ્થસ્સ હવંતુ સંતિકરા
 ॥૧૫॥ જિણુસમય સુદ્ધ સુમગ્ગ, વહિચ્ચ ભવ્વાણુ
 જણિચ્ચ સાહજ્જે ॥ ગીયરઠ ગીયજ્જસો, સપ-
 રિવારો સુહં દિસઉ ॥ ૧૬ ॥ ગિહયુત્ત ખિત્ત
 જલથલ, વણુ પવ્વય વાસિ દેવદેવીચ્ચે ॥
 જિણુસાસણુકિચ્ચાણુ, દુહાણિ સવ્વાણિ નિહ-
 ણુંતુ ॥ ૧૭ ॥ દસદિસિવાલા સ ખિત્ત-વાલયા
 નવગ્ગહા સ નખખત્તા ॥ જ્ઞેઠ્ઠણિ રાહુગ્ગહ
 કાલ, -પાસ કુલિ અદ્ધપહરેહિં ॥ ૧૮ ॥ સહ
 કાલ કંટચ્ચેહિં, સવિક્કિવચ્ચેહિં કાલવેલાહિં ॥
 સવ્વે સવ્વચ્ચ સુહં, દિસંતુ સવ્વસ્સ સંધસ્સ
 ॥ ૧૯ ॥ ભવણુવઠ વાણુમંતર, જ્ઞેઠ્ઠસિ વેમા-

શિયા ય જે દેવા ॥ ધરણિંદ સકક
 સહિયા, દલંતુ દારઆઈં તિથ્થસ્સ ॥ ૨૦ ॥
 ચકકં જસ્સ જલંતં, ગચ્છઈ પુરઓ પણા-
 સિય તમોહં ॥ તં તિથ્થસ્સ ભગવઓ,
 નમો નમો વદ્ધમાણુસ્સ ॥ ૨૧ ॥ સો જયઉ
 જિણો વીરો, જસ્સજ્જવિ સાસણું જઓ
 જયઈ ॥ સિદ્ધિપહસાસણું કુપહ-નાસણું
 સવ્વભયમહણું ॥ ૨૨ ॥ સિરિઉસભસેણુ પમુહા,
 હયભય-નિવહા દિસંતુ તિથ્થસ્સ ॥ સવ્વજિ-
 ણાણું ગણુહારિણોણુહં વંચ્છિયં સવ્વં ॥ ૨૩ ॥
 સિરિવદ્ધમાણુ તિથ્થા-હિવેણુ તિથ્થં સમપ્પિયં
 જસ્સ ॥ સમ્મં સુહમ્મ સામી, દિસઉ સુહં
 સયલસંઘસ્સ ॥ ૨૪ ॥ પયઈઓ ભદિયા જે,
 ભદાણિ દિસંતુ સયલસંઘસ્સ ॥ ઈયરસુરાવિ
 હુ સમ્મં, જિણુગણુહર કહિય કારિસ્સ ॥ ૨૫ ॥
 ઈય જે પઠઈ તિસંઝં, હુસ્સજ્જં તસ્સ નચ્ચિ

કિં પિ જન્મે ॥ “ જિણુદત્તા ” જ્ઞાએ કિંઓ,
સુનિકિંઓ સુહી હોઈ ॥ ૨૬ ॥ ૨૦ ॥

ગુરુપારતંચ સ્તોત્ર.

મયરહિઅં ગુણુગણુ રચણુ-સાયરં સાયરં
પણુમિજિણું ॥ સુગુરુજ્ઞણુપારતંતં, ઉવહિવ્વ
થુણુમિ તં ચેવ ॥૧॥ નિમ્મહિય મોહજ્ઞેહા,
નિહય વિરોહા પણુકું સંદેહા ॥ પાણુયાંગિ વગ્ગ
દાવિઅ-સુહસંદેહા સુગુણુગેહા ॥ ૨ ॥ પત્ત
સુજ્ઞત્ત સોહા, સમથ્થ પરતિથ્થ-જ્ઞણિઅ
સંખોહા ॥ પડિભગ્ગ લોહજ્ઞેહા, દંસિય સુમહ-
થ્થ સથ્થોહા ॥ ૩ ॥ પરિહરિઅ સથ્થળાહા,
હય-હુહ-દાહા સિવંબ-તરુ-સાહા ॥ સંપાવિઅ
સુહલાહા, ખીરોદ્દહિણુવ્વ અગાહા ॥ ૪ ॥
સુગુણુ જ્ઞણુ જ્ઞણિઅ પુજ્જા, સજ્જો નિરવજ્જ
ગહિઅ પવ્વજ્જા ॥ સિવસુહ સાહણુ સજ્જા,
ભવગુરુગિરિ ચૂરણે વજ્જા ॥ ૫ ॥ અજ્જ

સુહૃમખપમુહા, ગુણગણ-નિવહા સુરિંદ
 વિહિઅ મહા ॥ તાણુ તિસંજઝં નામં, નામં
 ન પણાસઠ્ઠ જિયાણું. ॥ ૬ ॥ પડિ-
 વજિજય જિણુદેવો, દેવાયરિઓ દુરંત-
 ભવહારી ॥ સિરિનેમિચંદસૂરી, ઉજ્જેઅણુ-
 સૂરિણો સુગુરુ ॥ ૭ ॥ સિરિવદ્ધમાણસૂરી,
 પયડીકય સૂરિમંત માહખો ॥ પડિહય કસાય
 પસરો, સરય સસંકુવ્વ સુહજણુઓ ॥ ૮ ॥
 સુહસીલ ચોર ચખપરણુ, પચ્ચલો નિચ્ચલો
 જિણુમયામિ ॥ જુગપવર સુદ્ધસિદ્ધંત, જણુઓ
 પણુય સુગુણુ જણુઓ ॥ ૯ ॥ પુરઓ દુલ્લહ
 મહિ-વલ્લહસ્સ આણુહિલ્લવાડયે પયડં ॥ મુક્કા
 વિઆરિજણું, સીહેણુ વ દવ્વલિંગિ ગયા
 ॥ ૧૦ ॥ દસમચ્છેરય નિસિ વિ-પ્કુરંત
 સચ્છંદસૂરિમય તિમિરં ॥ સૂરેણુ વ સૂરિજિ-
 જેસરેણુ, હય મહિય દોસેણુ ॥ ૧૧ ॥

સુકર્મત્ત પત્ત કિત્તી, પયડિચ્ચ ગુત્તી પસંત
 સુહ મુત્તી ॥ પહય પરવાઈ દિત્તી, નિણુચ્ચંદ
 જઈસરો મંતી ॥ ૧૨ ॥ પયડિકચ્ચ નવંગ
 સુત્તચ્ચ, રચણુકોસો પણાસિય પઓસો ॥
 ભવભીય ભવિચ્ચજણુ મણુ, કય સંતોસો વિગય
 દોસો ॥ ૧૩ ॥ જુગપવરાગમસાર, ખ્ખરૂવણુ
 કરણુ ઝંધુરો ધણિયં ॥ સિરિચ્ચભયદેવસૂરી,
 મુણિપવરો પરમ પસમ ધરો ॥ ૧૪ ॥ કય
 સાવય સંતાસો, હરીવ્વ સારંગ ભગ્ગ સંદેહો
 ॥ ગય સમય દખ્ખ દલણો, આસાઈચ્ચ પવર
 કવ્વ રસો ॥ ૧૫ ॥ ભીમભવ કાણુણુમિ ચ્ચ,
 દંસિચ્ચ ગુરુ-વયણુ-રચણુ સંદેહો ॥ નીસેસ
 સત્ત ગુરુઓ, સૂરિ નિણુવલ્લેહો જયઈ ॥ ૧૬ ॥
 ઉવરિક્કિચ્ચ સચ્ચરણો, ચઉરણુઓગખ્ખહા-
 ણુ-સચ્ચરણો ॥ અસમ મયરાય મહણો, ઉદ્દ-
 મુહો સહઈ જન્સ કરો ॥ ૧૭ ॥ દંસિચ્ચ

નિમ્મલ નિચ્ચલ--દંતગણો--ગણિય--સાવચ્છોથ-
 લચ્છો ॥ ગુરુગિરિ-ગુરુચ્છો સરહુવ્વ, સૂરિનિ-
 જ્ઞવદ્દહો હોથથા ॥ ૧૮ ॥ જુગપવરાગમ
 પીઝિસ-પાણુપીણિયમણા કયા લવ્વા ॥ જ્ઞેણ
 નિજ્ઞવદ્દહેણુ, ગુરુણા તં સવ્વહા વંદે ॥૧૯॥
 વિષ્કુરિય પવર પવચણુ, સિરોમણી વૂઠ હુવ્વહ
 ખમેયા ॥ જ્ઞે સેસાણુ સેસુવ્વ, સહર્ધસત્તાણુ
 તાણુકરો ॥ ૨૦ ॥ સચ્ચરિચ્ચાણુમહીણુ, સુગુ-
 ર્ણુ પારતંતમુવ્વહર્ધ ॥ જયર્ધ નિજ્ઞદત્તસૂરિ,
 સિરિનિલચ્છો પણુચ મુણિતિલચ્છો ॥ ૨૧ ॥ ૨૧ ॥

સિઘ્ધમવહરઉ સ્તોત્ર

સિઘ્ધમવહરઉ વિઘ્ધં, નિજ્ઞવીરાણાણુગામિ
 સંઘસ્સ ॥ સિરિપાસનિજ્ઞો થંભણુ, પુરકિચ્છો
 નિકિચ્ચાનિક્કો ॥ ૧ ॥ ગોચમ સુહરમ પમુહા,
 ગણુવર્ધણુ વિહિચ્ચ લવ્વસત્ત સુહા ॥ સિરિ-
 વદ્ધમાણુનિજ્ઞ તિથ્થ-સુથ્થયં તે કુણુંતુ સયા

॥ ૨ ॥ સક્રાઈણો સુરા જે, જિણુ વેચ્યાવ-
 વ્યકારિણો સંતિ ॥ અવહરિય વિગ્ધસંઘા,
 હવંતુ તે સંઘસંતિકરા ॥ ૩ ॥ સિરિથંલ-
 ણુયક્રિયપાસ-સામિ પય પઉમ પણુય પાણીણું
 ॥ નિદ્લિય દુરિય વિદ્દો, ધરણિંદો હરઉ
 દુરિઆઈ ॥ ૪ ॥ ગોમુહ પમુજ્જ જજ્જા,
 પડિહય પડિવજ્જ પજ્જ લજ્જા તે ॥ કય
 સુગુણુસંઘ રજ્જા, હવંતુ સંપત્ત સિવ સુજ્જા
 ॥ ૫ ॥ અપ્પડિચક્કા પમુહા, જિણુસાસણુ દેવ-
 યાઉ જિણુપણુયા ॥ સિદ્ધાઈઆ સમેયા, હવંતુ
 સંઘસ્સ વિગ્ધહરા ॥ ૬ ॥ સક્રાએસા સચ્ચ-
 ઉર-પુરક્રિએ વદ્ધમાણુજિણુલત્તો ॥ સિરિથં-
 લસંતિ જજ્જો, રજ્જઉ સંઘં પયત્તેણું ॥ ૭ ॥
 ણિત્ત ગિહ ગુત્ત સંતાણુ, દેસ દેવાહિ દેવયા
 તાએ ॥ નિવ્વુઈપુર પહિઆણું, લવ્વાણું
 કુણુંતુ સુજ્જાણિ ॥ ૮ ॥ ચક્કેસરિ ચક્કધરા,

વિહિપહ રિઉચ્છિન્ન કંધરા ધણિયં ॥ સિવ-
 સરણિ લગ્ગ સંધસ્સ, સંવહા હરઉ વિગ્ધાણિ
 ॥ ૯ ॥ તિથ્થવઠ વદ્ધમાણો, જિણેસરો
 સંગઓ સુસંઘેણુ ॥ જિણુચંદોડલયદેવો,
 રખખઉ જિણુવદ્ધહો પહુ મં ॥ ૧૦ ॥
 સો જયઉ વદ્ધમાણો, જિણેસરો જેસરુવ્વ
 હયતિમિરો ॥ જિણુચંદાલયદેવા, પહુણો જિ-
 ણુવદ્ધહા જે ચ ॥ ૧૧ ॥ ગુરુ જિણુવદ્ધહ
 પાએ, -ડલયદેવ પહુત્ત દાયગે વંદે ॥ જિણુ-
 ચંદ જિણેસર, -વદ્ધમાણુ તિથ્થસ્સ વુદ્ધિકચ્ચે
 ॥ ૧૨ ॥ જિણુદત્તાણું સમ્મં, મન્નંતિ કુણુંતિ
 જે ચ કારંતિ ॥ મણુસા વયસા વઉસા,
 જયંતુ સાહમ્મિચ્ચા તે વિ ॥ ૧૩ ॥ જિણુદત્ત
 ગુણેણુણાઠણો, સયા જે ચ ધરંતિ ધારિંતિ ॥
 દંસિચ્ચ સિચ્ચવાયપચ્ચે, નમામિ સાહમ્મિચ્ચા
 તે વિ ॥ ૧૪ ॥ ૨૨ ॥

श्रीशिवनागविरचितं
श्रीपार्श्वनाथस्तोत्रम् ।

धरणीरगेन्द्रसुरपतिविद्याधरपूजितं जिनं
नत्वा । क्षुद्रोपद्रवशमनं तस्यैव हि महास्तवं
वक्ष्ये ॥ १ ॥ सुरलोकनाथपूजित ! हर हर
हरडासरोषणुष्टमपि । पन्नगविषं महाणल !
शुक्लध्यानानलाश्लेषात् ॥ २ ॥ विद्यासहस्र-
षोडशगणुनायकवीरवर्धितानन्द ! पन्नगकुलं कु-
लोत्तम ! निर्विषतां नय नयासिगमात् ॥ ३ ॥
सर्वेऽपि महानागा नागाधिपकृतक्षणा तप-
स्थाय ! । कलिकुण्डलदण्डनिहता नश्यन्ति विषा-
पहारेणु ॥ ४ ॥ औंकारसम्पुटगतं वामकरे
दण्डस्वपकं ध्यातम् । ज्वालालिपरिस्फुरन्तं
कलिकुण्डलाज्ञामिवाभोधम् ॥ ५ ॥ नाशयति सर्व-
नागान् भूतान् व्यालत्रहांश्च विस्फोटान् ।

જ્વાલાગર્હભશાકિનિવિષવેગાંશ્રાપિ રોગાંશ્રા ॥ ૬૯ ॥
 દૈત્યામરેન્દ્રપૂજિત ! નિર્નાશિતદુષ્ટકર્મભલપ-
 ઠલ ! ॥ ક્ષિપય જિન ! હું ક્ષ્ટ ત્વં પન્નજ-
 કુલવિષમવિષદર્પમ્ ॥ ૭ ॥ નિર્માથિતભવભયો-
 લ્વણુ ! પોડશવિદ્યાધિપત્વમુપપન્ન ! । શ્રીપાર્શ્વ-
 નાથ ! વિષહર ! હિલિ હિલિ માતાંગિની સ્વા-
 હા ॥ ૮ ॥ ઓં હર હર હુતભુકપવનેરિતજ્વ-
 લિતમંકુશં ધ્યાયેત્ । ઉત્થાપયતિ સરોષં
 પુનરુક્તૈર્ભોગહસ્તોડ્યમ્ ॥ ૯ ॥ આગચ્છન્તુ
 મહાનાગાઃ પન્નગાશ્ચ મહાવિષાઃ । ગરૂડસ્યેનાં
 વિદ્યાં હિલિ હિલિ માતાંગિની સ્વાહા ॥ ૧૦ ॥
 ઓં પાર્શ્વનાથ ! સુરપતિમુકુટતટોદ્દૃષ્ટપાદ-
 નલિનયુગમ્ ! નાગાષ્ટકુલવિષાપહ ! હા હૈ
 હૈ હૌ હુ હૂ હં હઃ ॥ ૧૧ ॥ સકલભુવના-
 ભિવન્દિત ! ગરૂડસ્ત્વં પન્નજેન્દ્રકૃતપૂજ ! । વિષ-
 મવિષાનલશમનો જલદ ઈવ જલપ્લુતાલોકઃ

॥ १२ ॥ द्वैत्योपसर्गलीषणुजलधरधारा वि-
 धौतकर्ममल ! । सर्वज्ञ ! नागवन्धित ! सर्व-
 विषाक्षेपणु ! नमस्ते ॥ १३ ॥ ओँ हुन हुन
 हह हह पय पय संहर संहर क्षिप हुं
 ययाल कलिकुण्ड ! । धम धम पूरय पूरय
 विषोद्वणुं हुं इद् स्वाहा ॥ १४ ॥ ओँ युरु युरु
 मुरु मुरु कुरु कुरु इर इर शर शर इलह-
 स्त्वम् । किलि किलि कलकल कलितैः कलिकुण्ड !
 कलाकलापज्ञ ! ॥ १५ ॥ ओँ यः यः यः सः सः
 ङः ङः वः वः उरुरिह्वय रुह (हुं) रुहान्त !
 शान्त ! त्वम् ! विषवन्धेविध्यपनं कुरु शीघ्र-
 मुरुप्लवाग्न्यानात् ॥ १६ ॥ हंष्ट्राकराललीषणु
 कुपितासुरजलहजलधरापातैः । अल्पस्ततपो-
 ऽनलज्जवदन्त । हह हृष्टनागविषम् ॥ १७ ॥
 कमलहलस्थितद्विभ्रुपतिमध्ये भुजगावृतं जिनं
 नत्वा । षोडशदेवी सहितं गीजक्षरसंयुतं

तद्धि ॥ १८ ॥ वन्ध्यानां सुतजननं म्रिय-
 माणुपत्यरक्षणुं परमम् । पद्ममिदं रोगहरं
 अडशाङ्गिनिभूतनिर्नाशम् ॥ १९ ॥ दृष्टकसर्वा-
 गगतं पद्ममिदं ध्यायतोऽमृतं प्लवडम् । कुर्याद्
 विषापहारं प्राणुवाद्यैः पञ्चलिर्वाणैः ॥ २० ॥
 व्यस्तसमस्तं विपतिं गडुधा परिकल्प्य पञ्च-
 लिर्वाणैः । जिननामाक्षरसहितैः पदं पदं सर्वा-
 विषमथनम् ॥ २१ ॥ क्षिप्येऽं स्वादा पञ्च-
 कमनिन्दितं पञ्चभूतपरिकल्पम् । नागाष्टक-
 कुलोपेतं सत्वरञ्जस्तमःकलानुगतम् ॥ २२ ॥
 रेङ्गसम्पुटमध्यस्थः ककारो वन्डिमण्डले । आ-
 कान्तहीप्तवर्णालः स्तोत्रयेत् त्रिदशानपि ॥ २३ ॥
 नीलोत्पलदलश्यामः ककारोपरि संस्थितः ।
 यकारवेष्टितः शुद्धः पर्वतानपि त्रालयेत् ॥ २४ ॥
 लसद्वज्रयाकान्तमिन्द्रगोपुरमध्यगम् । पद्मकिं-
 ञ्जकसङ्काशं स्तम्भयेत् त्रिपुरान्तकम् ॥ २५ ॥

कुन्देन्दुशङ्खवर्णालं निर्वाहं यस्तु चिन्तयेत् ।
 निर्विषं कुरुते क्षिप्रं विषं स्थावरजङ्गमम् ॥
 २६ ॥ उरुहारशङ्खगौरं वकारं कलशाकृतिम् ।
 ठकारवेष्टितं सुद्धं प्लवन्तं विषनाशनम् ॥ २७ ॥
 उस्ताङ्गुलीषु विन्यस्तं वामकरे भूतपञ्चकं
 सकलम् । अपहरति समस्तविषं साधकमुष्टि-
 क्कभाणन्धात् ॥ २८ ॥ धरणीारणेन्द्रसुरपति-
 विद्याधरद्वैत्यदेवतालिनुतम् । जिनगरुडमप्रमेयं
 यतुर्वाणुविभूषितं स्मरयेत् ॥ २९ ॥ आण-
 नुकनकगौरं आनालेः शङ्खकुन्दहरधवलम् ।
 आकण्ठतो नवद्विवाकरकान्तितुल्यमामूर्धतोऽङ्ग-
 ननिलं ॥ गरुडस्य रूपम् ॥ ३० ॥ सुवर्णपक्षं
 वैतथं पक्षिराजं मडाणलम् । नागान्तकं
 जितारिं च अजितं विश्वरूपिणम् ॥ ३१ ॥
 विनतायाः सुतं द्वैत्यं विडङ्गं पन्नगोत्तमम् ।
 गरुन्मन्तं षण्णेशं च ताक्षर्यं काश्यपनन्दनम्

॥ ३२ ॥ द्वादशैतानि नामानि गण्डस्य भङ्गा-
 त्मनः । यः स्मरेत् प्रातरुत्थाय स्नातो वा यदि
 वाशुचिः ॥३३॥ विषं न कुमते तस्य न च
 हिंसन्ति पन्नगाः । न दुष्टा द्रावयन्त्येनं सर्व-
 कार्याणि साधयेत् ॥ ३४ ॥ एवंब्रूतेस्तु यो
 नामैः श्रीपार्श्वं स्मरयेज्जिनम् । तस्य रोगाः
 प्रणश्यन्ति विषं च प्रलयं व्रजेत् ॥ ३५ ॥
 अद्दुःस्थसुस्थजननं सर्वविषोच्छेदनं प्रशा-
 न्तिकरम् । प्रध्वस्तदुरितनिययं पार्श्वं योगी-
 श्वरं वन्दे ॥ ३६ ॥ धृतिं मातामन्त्रपदैरलि-
 ष्टुतं यः स्मरेत् त्रिसन्ध्यमपि ॥ स करेति
 नाग क्रीडां शिव ध्रुव विषवेदनातीतः ॥ ३७ ॥
 लङ्कितर्जिनेश्वरे यस्य गन्धमाद्यानुलेपनैः ।
 सम्पूजयति यस्त्रिनं तस्यैतत् सङ्कलं लवेत् ॥
 ॥ ३८ ॥ २३ ॥

आ स्तोत्रने लगती वीस यंत्राकृतिभ्यो तथा

તેને લગતા વિધિવિધાન માટે અમારા તર-
ફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ “ મંત્રાધિરાજ ચિંતા-
મણિ ” નામનો ગ્રંથ જોવા લલામણુ છે.

મહામન્ત્રગણિતં

શ્રીકલિકુણ્ડપાર્શ્વજિનસ્તવનમ્ ।

શ્રીમદ્દેવેન્દ્રવૃન્દામલમુકુટમણિજ્યોતિષાં ચક્ર-
વાલૈ-વ્યાલીઠં પાદપીઠં શઠકમઠકૃતોપદ્રવાડ્યા-
ધિતસ્ય । લોકાલોકાવભાસિસ્કુરદ્દુરુવિમલજ્ઞાન-
સદીપ્રદીપઃ પ્રધ્વસ્તધ્વાન્તન્નલઃ સ વિતરતુ
મુખં પાર્શ્વનાથોઽત્ર નિત્યમ્ ॥૧॥ હ્રાં હ્રીં હ્રે
હ્રૌં વિભાસ્વન્મરકતમણિભાકાન્તમૂર્તે ! હિ ળં
મોં, હં સં તં ળીજમન્ત્રૈઃ કૃતસકલજગત્ક્ષેમરક્ષો-
રુવક્ષાઃ । ક્ષાં ક્ષીં ક્ષૂં ક્ષૌં સમસ્તક્ષિતિતલમ-
હિત ! જ્યોતિરુદ્યોતિતાશઃ, ક્ષં ક્ષૌં ક્ષઃ ક્ષિમ-
ળીજાત્મકસકલતનુઃ સત્પદઃ પાર્શ્વનાથઃ ॥૨॥

હોંકારે રેક્યુક્તં રરરરરરાં દેવ ! સં સં સયુક્તં,
 હોં કલોં પલૂ દ્રાં [દ્રી] સમેતં વિચદમલકલા
 કોમ્યકોહ્લાસિ હું હૂં । ધું ધું ધું ધૂમ્પણૈર-
 ખિલમિહ જગન્મે વિધેયાનુકૃષ્ણુ, વૌષ્ઠમન્ત્રં
 પઠન્તસ્ત્રિજગદધિપતે ! પાર્શ્વ ! માં રક્ષ નિત્ય-
 મ્ ॥ ૩ ॥ આં કૈં હોં સર્વાવશ્યં કુરુ કુરુ સરસં
 કાર્મણું તિષ્ઠ તિષ્ઠ, ક્ષં ક્ષં હં રક્ષ રક્ષ પ્રખલ-
 ખલમહાભૈરવારાતિભીતેઃ । દ્રાં દ્રીં દ્રૂં દ્રાવ-
 યન્તી દ્રવ હન હન તં ક્ષ્ટ વપટ્ ઘન્ધ ઘન્ધ,
 સ્વાહા મન્ત્રં પઠન્તસ્ત્રિજગદધિપતે ! પાર્શ્વ !
 માં રક્ષ નિત્યમ્ ॥ ૪ ॥ હું હું ઝાં ઝાં ક્ષ હંસઃ
 કુવલયકલિતૈરઞ્ચિતાડ્ગ ! પ્રમત્તૈ-ઝાં ઝાં હં
 યક્ષ હંસં હર હર હર હૂં પક્ષિ વઃ સત્ક્ષિ-
 કોપં । વં ઝં હં સઃ સહંસઃ વસસરસરસં
 સઃ સુધાળીજમન્ત્રૈ- સ્વાયસ્વ સ્થાવરાદેઃ પ્રખ-
 લવિષમુખં હારિભિઃ પાર્શ્વનાથ ! ॥ ૫ ॥

क्ष्मा क्ष्मी क्ष्मू क्ष्मौ क्ष्मरेतैरुपतिवितनुर्मन्त्र-
 णीनैश्च नित्यं, डाडाकारोत्रनादैर्ज्वलदनल-
 शिषाकल्पदीर्घोर्ध्वकेशः । पिङ्गाक्षैर्लोलाब्जिष्वै-
 विषमविषधरालङ्कृतैस्तीक्ष्णदण्डै-
 र्भूतैः प्रेतैः
 पिशाचैर्धनदकृतमण्डोपद्रवाद् रक्ष रक्ष ॥ ६ ॥

ॐ ॐ ॐः शाकिनीनां सपदुडरसदं बिन्दि
 शुद्धेद्धुद्धे ! ॐ क्ष्मं ॐ दिव्यजिह्वागति-
 मतिकुपितः स्तम्भनं संविधेहि । इट् इट्
 सर्वाधिरोगत्रुमरणुलयोर्याटनं यैव पार्वं !
 त्रायस्वाशेषदोषादभरनरवरैर्मौर्त्तिपादारविन्दः ॥
 ७ ॥ अथं मन्त्राक्षरोत्थं वचनमनुपमं पार्वं-
 नाथस्य नित्यं, विद्वेषोर्याटनं स्तम्भन वन
 (?) न्य वशं पापरोगापनोद्वैः । प्रोत्सर्पं
 न्जङ्गमाद्विस्थविरविषमुण्णध्वंसनं स्थायुदीर्घ-
 भारोग्यैश्रवर्थायुक्तो भवति पठति यः स्तौति
 तस्येष्टसिद्धिः ॥ ८ ॥ २४ ॥

महामंत्रगर्भित.

श्रीपद्मावतीस्तोत्रम् ।

श्रीमद्गीवर्णाचकस्पुटमुकुटतटीदिव्यभाषि-
 क्यमाला, ज्योतिर्वालाकरालास्फुरितमुकुरिकाधृ-
 ष्टपादारविन्दे ! व्याघ्रोरोदकासहस्रस्पु रन्भवदन-
 शिषालोलपाशांकुशाढये, ॐ कों ह्रीं मन्त्र-
 रूपे ! क्षपितकलिमले ! रक्ष मां देवि ! पद्मे
 ॥ १ ॥ लिप्त्वा पातालमूलं यलयलयलिते !
 व्याललीलाकरालै-विद्युद्वृणुप्रचण्डप्रहरणसहितै-
 स्तद्भुजैस्तर्जयन्ती । दैत्येन्द्रं क्रूरदंष्ट्राकटकटध-
 रिते ! स्पष्टलीमादृडासे !, मायाजीभूतमालाकु-
 डरितगगने ! रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥ २ ॥ कू-
 ण्टकोदण्डकाण्डोडुमरविधुरिते ! क्रूरघोरपसर्ग,
 दिव्यं वज्रातपत्रं प्रगुणुमणिरणुत्किङ्किणी-
 क्वाणुरभ्यम । लास्वद्वैदूर्यदण्डं महनविजयिनो

णिभ्रती पार्श्वभर्तुः । सा देवी पद्महस्ता विघ-
 टयतु महाडामरं मामकीनम् ॥ ३ ॥ लुंगी
 काली कराली परिजनसहिते ! अष्टिः आमु-
 ष्टिः नित्ये !, क्षां क्षीं क्षूं क्षः क्षणार्धे क्षत-
 रियुनिवडे ! ह्रीं महामन्त्ररूपे ! । ब्रां ब्रीं
 भ्रूं लृङ्गसङ्गेभ्रुकुटिपुटतटत्रासितोद्दामहैत्ये !
 भ्र्वां भ्रवीं भ्र्वूं भ्रवः प्रत्यष्टे ! स्तुतिशतमुभरे !
 रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥ ४ ॥ अम्यत्काम्यी-
 कलापे ! स्तनतटविलुठत्तारंडारावलीके !, प्रोत्कु-
 द्दत्पारिजातद्रुमकुसुममहामञ्जरीपूज्यपादे !
 ह्रां ह्रीं क्लीं ण्रूं समेते भुवनवशकरे ! क्षो-
 लिणी द्राविणी त्वं, आं धं गेँ पद्महस्ते ! कुरु
 कुरु घटने रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥ ५ ॥
 दीलाव्यालोदनीलोत्पलहलनयने ! प्रणवलद्वाड-
 वाग्नि-प्रोद्यन्जवालास्कुलिङ्गस्त्रुरदरुणुकरोदत्र-
 वन्नाग्रहस्ते ! । ह्रां ह्रीं ह्रूं ह्रः हरन्ती हरहर-

હરહુંકારભીમૈકનાદે !, પદ્મે ! પદ્માસનસ્થે વ્યપનય
 દુરિતં દેવિ ! દેવેન્દ્રવન્દ્યે ! ॥ ૬ ॥ કેપં વં
 ઝં સહંસઃ કુવલયકલિતોદામલીલાપ્રબન્ધે !,
 જ્ઞાં જ્ઞીં જ્ઞૂં જ્ઞઃ પવિત્રે શશિકરધવલે પ્રક્ષ-
 રત્ક્ષીરગૌરે ! । વ્યાલવ્યાબદ્ધજૂટે પ્રબલબલમ-
 હાકાલકૂટં હરન્તી, હા હા હુંકારનાદે ! કૃત-
 કરકમલે ! રક્ષ માં દેવિ ! પદ્મે ! ॥ ૭ ॥
 પ્રાતર્બાલાકર્શિમચ્છુરિતધનમહાસાન્દ્રસિન્દૂર-
 ધૂલી, સન્ધ્યારાગારુણાંગિ ત્રિદશવરવધૂવન્ધપા-
 દારવિન્દે ! । ચન્ચચન્ડાસિધારાપ્રહતરિપુકુલે
 કુણ્ડલોદ્ધૃષ્ટગલ્લે !, શ્રાં શ્રીં શ્રૂં શ્રઃ સ્મરન્તી
 મહગજગમને ! રક્ષ માં દેવિ ! પદ્મે ॥ ૮ ॥
 ગર્જ્જ્ઞીરહગર્ભનિર્ગતતડિબ્જવાલાસહસ્રસ્કુરત્-
 સદ્બ્જાર્દુશયાશપકુન્ધરા ભક્ત્યામરૈરચિતા ।
 સ્વઃ પુષ્પિતપારિબ્જતરુચિરં દિવ્યં વપુર્ગિભ્રતી,
 સા માં પાતુ સદા પ્રસન્નવહના પદ્માવતી દેવતા

॥ ८ ॥ विस्तीर्णं पद्मपीठे कमलदलनिवासो-
 चिते कामशुभते, लांतांगीश्रीसमेते प्रहसितवदने
 दिव्यहस्ते ! प्रशस्ते ! । रक्ते रक्तोत्पलाङ्गि
 प्रतिवहसि सदा वाग्भवं कामराजं, हंसारूढे !
 त्रिनेत्रे ! लगवति ! वरहे ! रक्ष मां देवि !
 पद्मे ! ॥ १० ॥ पट्टकोणे चक्रमध्ये प्रणववर-
 युते वाग्भवे कामराजे, हंसारूढे सगिन्दौ
 विकसितकमले कर्णिकात्रे निधाय । नित्ये क्लिप्ते
 महर्द्रवयति सततं साङ्कुशे पाशहस्ते !,
 ध्यानात् संक्षोभकारित्रिभुवनवशकृद् रक्ष मां
 देवि ! पद्मे ! ॥ ११ ॥ आं ह्रीं ह्रीं पञ्च-
 आङ्गुलिर्गणितषट्दले चक्रमध्ये सहस्रः, ह्रस्वुंली
 श्रीं पत्रान्तराले स्वरपरिकल्पिते वायुना वेष्टि-
 ताङ्गी । ह्रीं वेष्टया रक्तपुष्पैर्नपति शतमहा
 क्षोभिणी वीक्ष्यमाण्वा, चन्द्रार्कं आलयन्ती सपदि
 जनहिते रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥ १२ ॥

जिह्वात्रे नासिकान्ते हृदि मनसि दशोः कर्ण-
 योर्नासिपद्मे, स्कन्धे कण्ठे ललाटे शिरसि च
 लुब्धयोः पृष्ठिपार्श्वप्रदेशे । सर्वाङ्गोपाङ्गशु-
 द्धयान्यतिशयलवनं दिव्यरूपं स्वर्ग्यं, ध्यायामः
 सर्वकालं प्रणुवलयगतं पार्श्वनाथेतिशण्डम्
 ॥ १३ ॥ अह्माणी कालरात्री भगवति वरहे !
 अष्टिड आमुष्टिड नित्ये, मातङ्गी गौरिधारी
 धृतिमतिविभ्ये कीर्तिर्हीस्तुत्यपद्मे ! । संत्रामे
 शत्रुमध्ये नलनवलननले वेष्टिते तैः स्वरात्रेः,
 क्षां क्षीं क्षूं क्षः क्षणार्धे क्षतरिपुनिवडे ! रक्ष
 मां देवि ! पद्मे ! ॥ १४ ॥ भूविश्वेक्षणयन्द्र-
 यन्द्रपृथिवीयुग्मैकमंण्याकमा-च्यन्द्राम्बोनिधि-
 णालुषण्मुभवशं द्विद्वेष्यराशादिषु । जैश्वर्यं
 रिपुमारविश्वलयकृतक्षोभान्तराया विषाः, लक्ष्मी-
 लक्षणलारतीगुरुमुभान्मन्त्रानि मां देवते ।
 ॥ १५ ॥ अङ्गैः कोदण्डकाण्डैर्मुशलललकणै-

वंनारायय्यकेः, शक्त्या शक्त्यैस्त्रिशूलैर्वरकर-
 शकृणुमुद्रैर्मुष्टिदण्डैः । पाशैः पाषाणवृक्षैर्वर-
 गिरिसहितैर्दिव्यशस्त्रैरमानै-र्दुष्टानसंहरयन्ती
 वरभुजललिते ! रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥ १६ ॥
 यस्या देवैर्नरेन्द्रैरमरपतिगणैः किन्नरैर्दानवेन्द्रैः,
 सिद्धैर्नागेन्द्रयक्षैर्नरमुकुटतटैर्धृष्टपाहरविन्दे ! ।
 सौम्ये सौभाग्यलक्ष्मीदलितकलिमले ! पद्मक-
 ल्याणुमाले !, अम्ये ! काले समाधिं प्रकटय
 परमं रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥ १७ ॥ धूपै-
 श्चन्दनतन्दुलैः शुभमहागन्धैः समन्त्रालिङ्गै-
 र्नानावणुंक्षुलैर्विचित्रसरसैर्दिव्यैर्मनोहारिभिः ।
 पुष्पैर्नैवेद्यवस्त्रैर्मनभुवनकरा लङ्कितयुक्तैः प्रदाता,
 रान्यं हित्वं गृहाणु लगवति वरदे ! रक्ष मां
 देवि ! पद्मे ! ॥ १८ ॥ क्षुद्रोपद्रवरोगशोकड-
 रणी दारिद्र्यविद्राविणी, व्यालव्याघ्रहरा क्षुण्णत्रय-
 धरा देहप्रभाभास्वरा । पातालाधिपतिप्रिया

प्रणयिनी चिन्तामणिः प्राणिनां, श्रीमत्पार्श्व-
 जिनेशशासनसुरी पद्मावती देवता ॥ १९ ॥
 तारा त्वं सुगतागमे लगवती गौरीति शैवागमे,
 वज्रा कौलिकशासने जिनमते पद्मावती विश्रुता ।
 गायत्री श्रुतशाविनां प्रकृतिरित्युक्तासि सांख्या-
 गमे, मातर्भारति ! किं प्रभूतलणितैर्व्याप्तं
 समस्तं त्वया ॥ २० ॥ पाताले कृशता विषं
 विषधरा धूर्मन्ति अह्माण्डनाः, स्वर्भूमीपति-
 देवदानवगणाः सूर्येन्दवो यद्गुणाः । कल्पेन्द्राः
 स्तुतिपादपङ्कजनता मुक्तामणिं युञ्जिता, सा
 त्रैलोक्यनता मता त्रिभुवने स्तुत्या स्तुता सर्वदा
 ॥२१॥ सगन्धसा कणुवीररक्तकुसुमैः पुष्पैः समं
 सग्न्यतैः, सन्मिश्रैर्घृतगुग्गुलौघमधुभिः कुण्डे
 त्रिकोणु कृते । होमार्थं कृतषोडशाङ्गुलशता
 वन्द्यौ दशांगैर्जपेत्, तं वाच्यं वयसीह देवि!
 सहसा पद्मावती देवता ॥ २२ ॥ ह्रींकारै-

श्रीन्द्रमध्ये पुनरपि वलयं षोडशावर्णपूष्पै-
 र्णाद्या कण्ठैरवेष्टयं कमलदलयुतं मूलमन्त्रप्र-
 युक्तम् । साक्षात् त्रैलोक्यवश्यं पुरुषवशकृतं
 मन्त्रराजेन्द्रराजं, अतत्त्वस्वस्वयं परम-
 पदमिदं पातु मां पार्श्वनाथः ॥ २३ ॥
 प्रोक्तुं ह्येतेन्दनादे कमलकुवलये मालतीमाल्य-
 पूजये, पादस्थे-भूधराणां कृतरणुक्वणिते रम्य-
 अंकाररावे । गुण-जटाग-चीकलापे पृथुलकटि-
 तटे तुच्छमध्यप्रदेशे, हा हा हुंकारनादे ! कृत-
 करकमले ! रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥ २४ ॥
 द्विष्ये पद्मे सुलग्ने स्तनतटमुपरि रक्षारहा-
 रावलीके, केयूरैः कंकणाद्यैर्भाङ्गुविधरयितैर्भाङ्गु-
 दण्डप्रयण्डैः । लालाले वृद्धतेजःस्कुरन्मण्डितैः
 कुण्डलोद्भृष्टगण्डे, स्त्रां स्त्रीं स्त्रूं स्त्रः स्मरन्ती
 गणपतिगमने ! रक्ष मां देवि ! पद्मे ! ॥ २५ ॥
 या मन्त्रागमवृद्धिमानवितनोद्वासप्रसादार्पणां,

या छ्दिटाशयङ्गुलसकामाणुगणुप्रद्वंसदक्षान्कुशा ! ।
 आयुर्वृद्धिकरां न्वरामयडरां सर्वार्थसिद्धिप्रदां,
 सद्यः प्रत्ययकारिणीं भगवतीं पद्मावतीं सं-
 स्तुवे ॥ २६ ॥ पद्मासना पद्मदलायताक्षी,
 पद्मानना पद्मकराङ्घ्रिपद्मा । पद्मप्रभा पार्श्व-
 विनेन्द्रभक्ता, पद्मावती पातु इण्ड्रीन्द्रपत्नी
 ॥ २७ ॥ मातः ! पद्मिनि ! पद्मरागरुचिरे !
 पद्मप्रसूनानने !, पद्मे ! पद्मवनस्थिते ! परिल-
 सत्पद्माक्षि ! पद्मानने ! । पद्मामोदिनि ! पद्म-
 कान्तिवरहे ! पद्मप्रसूनार्थिते !, पद्मोद्भासिनि !
 पद्मनालिनिलये ! पद्मावती पाहि माम् ॥२८॥
 या देवी त्रिपुरा पुरत्रयगता शीघ्रासि शीघ्र-
 प्रदा, या देवी समया समस्तभुवने सङ्गीयते
 कामदा । तारा मानविमर्दिनी भगवती देवी
 य पद्मावती, तास्ताः सर्वांगतास्तमेव नियतं
 भायेति तुभ्य नमः ॥ २९ ॥ त्रुटयत्शृंभ-

लणन्धनं षडुविधैः पार्श्वैश्च यन्मोचनं, स्त-
 भ्ने शत्रुजलाग्निदारुणुमहीनागारिनाशे लयमा
 दारिद्र्याग्रहुरोगशोऽशमनं सौभाग्यलक्ष्मीप्रदं,
 ये लङ्क्या लुवि संस्मरन्ति मनुज स्ते देवि !
 नामग्रहम् ॥ ३० ॥ लङ्कानां देडि सिद्धि
 मम सकलमघं देवि ! हूरीकुरुत्वं, सर्वेषां
 धार्मिकाणां सततनियमितं वाञ्छितं पूरयस्व !
 संसाराण्यौ निमग्नं प्रगुणुगणुयुतं श्रवराशि
 य त्राडि, श्रीमन्मैनेन्द्रधर्म प्रकटय विमलं
 देवि ! पद्मावति ! त्वम् ॥ ३१ ॥ दिव्यं
 स्तोत्रं पवित्रं पटुतरपठतां लङ्कितपूर्वं त्रिस-
 न्ध्यं, लक्ष्मीसौभाग्यस्वरूपं दलितकलिमलं
 मङ्गलं मङ्गलानाम् । पूज्यं कल्याणुमालां
 जनयति सततं पार्श्वनाथप्रसादात्, देवि पद्मा-
 वती नः प्रहसितवदना या स्तुता दानवेन्द्रैः
 ॥ ३२ ॥ पठितं लङ्कितं गुणितं न्यविण-

યરમાનિબન્ધનં પરમમ્ । સર્વાધિવ્યાધિહરં
 જપતાં પદ્માવતી સ્તોત્રમ્ ॥ ૩૩ ॥ આઘં
 ચોપદ્રવં હન્તિ, દ્વિતીયં ભૂતનાશનમ્ । તૃતીયે
 ચામરીં હન્તિ, ચતુર્થેં રિપુનાશનમ્ ॥ ૩૪ ॥
 પચ્ચ પચ્ચજનાનાં ચ, વશીકારં ભવેદ્ધ્રુવમ્ ।
 વષ્ઠે ચોચ્ચાટનં હન્તિ, સપ્તમે રિપુનાશનમ્
 ॥ ૩૫ ॥ અત્યોદ્દેગા ચાષ્ટમે, ચ નવમે સર્વ-
 કાર્યકૃત્ । ઇષ્ટા ભવન્તિ તેષાં ચ, ત્રિકાલપઠ-
 નાર્થિનામ્ ॥ ૩૬ ॥ આર્ધ્વાનં નૈવ જ્ઞનામિ,
 ન જ્ઞનામિ વિસર્જનમ્ । પૂજ્યેં નૈવ જ્ઞનામિ,
 ત્વં ગતિઃ પરમેશ્વરિ ! ॥ ૩૭ ॥ ૨૫ ॥

પદ્માવતી દેવીને લગતા બીજાં સ્તોત્રો, મંત્રો,
 યંત્રો, કલ્પો તથા તેનાં સાધનવિધિ માટે અમારા
 તરફથી પ્રસિદ્ધ થએલ “ શ્રી ભૈરવ પદ્માવતી
 કલ્પ ” નામનો ગ્રંથ જોવા ભલામણુ છે.

भंत्रगर्भित

श्री गौतमस्वामी स्तवन

नमोऽस्तु श्रीऽहीधृतिऽतीति शुद्धि, लक्ष्मी-
 विद्यासैकनिडेतनाय; श्री वीरपट्टाभ्णर लास्क-
 राय, लोकोत्तमाय प्रभु गौतमाय ॥ १ ॥
 ओंकारमक्षीणुमडानसानां, श्रीमन्त मुञ्ज-
 र्भतपः प्रभावै; हीमन्तमात्मानुगवन्दने-
 ना-ऽर्हन्तं नमस्यामि तमिन्द्रभूतिम् ॥ २ ॥
 उन्निद्रसौवर्णुं सहस्रपत्र-गर्भस्थ सिंहासन
 सन्निषण्णुम्; दिव्यातपत्रं परिवीज्यमानं,
 सख्यामरैश्चाऽभर राजसेव्यम् ॥ ३ ॥ उदपद्रु-
 यिन्तामणि कामधेनु-समाननामानममान-
 शक्तिम्; अनेक लोकोत्तर लण्घिसिद्धं, श्री
 गौतमं धन्यतमाः स्मरन्ति ॥ ४ ॥ अथैव
 षड्दशानदृक्कनीनिका, पुराणवेदागमजन्म-

भूमिका; आनन्दत्रिद्विप्रहमयी सरस्वती,
 सद्देन्द्रभूतेश्वरणोपसेविनी ॥ ५ ॥ सदा
 यतुष्षष्टिसुरेन्द्र मानस-व्यामेहिनी पद्महृदा-
 धिवासिनी; सर्वांगशृंगारतरंगितद्युतिः, श्री
 गौतमं श्रीरपि वन्दते त्रिधा ॥ ६ ॥ जया-
 जयन्तीविजयापराजिता—नन्दासुलद्राप्रमुषः
 सुरीजनः ॥ प्रतिक्षणोन्नगरभूरिविभ्रमः,
 श्रीगौतमं गायति गाढ गौरवः ॥ ७ ॥
 भानुषोत्तरगिरेः शिरःस्थिता, द्वाःसहस्रसुलगा
 मडाप्रभा; गीतगौतमशुष्वा त्रिविष्टप-स्वामिनी
 शिवशतं दधातु मे ॥ ८ ॥ यक्षषोडशसहस्र
 नायके, दिव्यविंशतिभुजे मडाणलः; द्वादशांग
 समयाधि देवता, गौतमस्मृतिनुषां शिवंकरः
 ॥ ९ ॥ धशाननाथेन समंशतकेतु, सनत्कुमा-
 राधिपतिः सुरान्वितः; श्रीअह्नदोडाधिपतिश्च
 सेवते, सगौतमं मन्त्रवरं पदेपदे ॥ १० ॥

अष्टनागकुलनायके। मणि-प्रोक्षसत्क्षु सडस्र
 लासुरः; गौतमाय धरणुः कृतांजलि-मन्त्रराज-
 सडिताय वन्दते ॥ ११ ॥ रोडिणीप्रभृतयः
 सुरांगना, वासवा अपिपरे सदाश्रवाः; गौतमं
 मनसि यक्षयक्षिणी-श्रेणुयोऽपि दधते मुनीश्वरम्
 ॥ १२ ॥ सन्नलान्नधनलोगधृतीनां, लण्धि-
 रद्भुततमेड भवे स्यात्; गौतमस्मरणुतः
 परलोके, भूर्भुवः स्वरपवर्गं सुभानि ॥ १३ ॥
 ओं कें श्रीं ह्रीं मन्त्रतो ध्यानकाले, पार्श्वे-
 कृत्वा प्रांजलिः सर्वं देवान्; कायोत्सर्गैर्धूप-
 कर्पूरवासैः; पूजं कुर्यात् सर्वदा अह्वयारी
 ॥ १४ ॥ नितेन्द्रियः स्वल्पजलाभिषेकवान्,
 शुद्धाम्भरो गुप्तिसमित्यलंकृतः; श्रीधन्द्रभूते-
 रुपवैष्णवं गुणान्, स्मरन्नरः स्याद्भृतसिन्धु-
 पारगः ॥ १५ ॥ तं श्रयन्ति पुरुषार्थसिद्धयो,
 भूष्यते विशदसाहसेन सः ॥ गौतमः प्रणुयि-

ભુક્તિમુક્તિદો, યસ્ય ભાવિ વિભવસ્ય નાથ-
તે ॥ ૧૬ ॥ ૨૬ ॥

શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ.

(ભાષા-ઢાળ ૧ લી)

વીર જિણેસર ચરણુકમલ, કમલાકયવાસો
॥ પણુમવિ પલણિશું સામિસાલ, ગોયમગુરુ
રાસો ॥ મણુ તાણુ વયણુ એકંત કરવી, નિ-
સુણો ભો ભવિયા ॥ જિમ નિવસે તુમ્હ દેહ
ગેહ, ગુણુગણુ ગહગહીયા ॥ ૧ ॥ જંબુદ્વીવ
સિરિ ભરહખિત્ત, ખેણીતલ મંડણુ ॥ મગ-
ધદેસ સેણિય નરેસ, રિઉદ્દલખલખંડણુ ॥
ધણુવર ગુન્વર ગામ નામ, જિહાં ગુણુગણુ
સજ્જ ॥ વિખ્ય વસે વસુભૂઈ તત્થ, જસુપુ-
હવી ભજ્જ ॥ ૨ ॥ તાસપુત્ત સિરિ ઈંદ-
ભૂઈ, ભૂવલય પસિદ્ધો ॥ ચઉદ્દહ વિજ્જ

વિવિહ રૂવ, નારીરસ વિદ્ધો (લુદ્ધો) ॥ વિનય
 વિવેક વિચાર સાર, ગુણુગણુહ મનોહર ॥ સાત
 હાથ સુપ્રમાણુ દેહ, રૂપે રંભાવર ॥ ૩ ॥
 નયણુ વચણુ કર ચરણુ, જિણુવિ પંકજ જળે
 પાડિય ॥ તેજે તારા ચંદ સૂર, આકાશ
 ભમાડિય ॥ રૂવે મયણુ અનંગ કરવિ, મેલિહ-
 ઓ નિરધાડિય ॥ ધીરમે' મેરુ ગંભીર સિધુ,
 ચંગમચયચાડિય ॥ ૪ ॥ પેખવિ નિરૂવમ
 રૂવ જસ, જણુ જ'પે કિંચિય ॥ એકાકી કલિ
 ભીત ઇત્થ, ગુણુ મેહલ્યા સંચિય ॥ અહવા
 નિશ્ચે પુવ્વ જમ્મ, જિણુવર ઇણુ અંચિય ॥
 રંભા પઉમા ગૌરી ગંગ, રતિ હા વિધિ
 વંચિય ॥ ૫ ॥ નવિ બુધ નવિ ગુરૂ કવિ
 ન કોઈ, જસુ આગલ રહીઓ ॥ પંચસયાં
 ગુણુપાત્ર છાત્ર, હીંડે પરવરીઓ ॥ કરે નિરં-
 તર યજ્ઞકર્મ, મિથ્યામતિ મોહિય ॥ ઇણુ

છળ હોશે ચરમ નાણુ, દંસણુહ વિસોહિય
 ॥ ૬ ॥ (વસ્તુછંદ) જંબુદ્દીવહ જંબુદ્દી-
 વહ, ભરહવાસંમિ ॥ ખોણીતલમંડણ મગધ
 દેસ; સેણિય નરેસર, વરગુખર ગામ તિહાં,
 વિખ્પ વસે વસુભૂઈ સુંદર, તસુ ભજ્જ પુહવિ
 સયલ, ગુણુગણુ રૂવ નિહાણુ; તાસ પુત્ત
 વિજ્જનિલચ્ચો, ગોચમ અતિહિ સુજ્જણુ ॥૭॥

(ભાષા-ઢાળ ૨ ૭)

ચરમ જિણેસર દેવલનાણી, ચઉવ્વિહ
 સંધ પઠકા જાણી ॥ પાવાપુરી સામી સંપત્તો,
 ચઉવ્વિહ દેવનિકાયહિ જુત્તો ॥ ૮ ॥ દેવ
 સમવસરણુ તિહાં કીજે, જિણુ દીઠે મિથ્યા-
 મતિ ખીજે, ત્રિભુવનગુરુ સિંહાસણુ યઠકા,
 તતખિણુ મોહ દિગંતે પઠકા ॥ ૯ ॥ કોધ
 માન માયા મદ પૂરા, જાયે નાઠા જિમ દિન
 ચૌરા ॥ દેવહંહભિ આકાશે વાજે, ધર્મ નરે-

સર આઠ્યા ગાળે ॥ ૧૦ ॥ કુસુમવૃષ્ટિ વિરચે
 તિહાં દેવા, ચોસઠ ઈંદ્ર જસુ માગે સેવા ॥
 આમર છત્ર શિરોવરિ સોહે, રૂપેહિ નિણુવર
 જગ સહુ મોહે ॥ ૧૧ ॥ ઉવસમ રસભર
 ભરી વરસંતા, જોજન વાણી વખાણુ કરંતા
 ॥ જાણુવિ વદ્ધમાણુ નિણુપાયા, સુર નર કિન્નર
 આવે રાયા ॥ ૧૨ ॥ કાંતિ સમૂહે ઝલઝલ-
 કંતા, ગયણુ વિમાણુ રણુરણુકંતા ॥ પેખવિ
 ઈંદ્રભૂઈ મન ચિંતે, સુર આવે અમહુ યજ્ઞ
 હોવંતે ॥ ૧૩ ॥ તીર તરંડકનિમ તે વહતા,
 સમવસરણુ પુહતા ગહગહતા ॥ તે અભિ-
 માને ગોચમ જંપે, ઈણિ અવસરે કોપે તણુ
 કંપે ॥ ૧૪ ॥ મૂઠ લોક અજ્ઞાણીઉં જોલે,
 સુર જાણુંતા ઇમ કાંઈ ડોલે ॥ મું આગલ
 કો જાણુ લાણીને, મેરુ અવર કિમ ઓપમ
 હીને, ॥ ૧૫ ॥ (વસ્તુછંદ) વીર નિણુવર

વીર જિણુવર નાણુ સંપન્ન ॥ પાવાપુરી સુર-
મહિય પત્તનાહ સંસાર તારણુ ॥ તિહિં
દેવેહિં નિમ્મવિય સમવસરણુ બહુ સુખકારણુ
॥ જિનવર જગ ઉજ્જ્વેયકર, તેજે કરી દિન-
કર ॥ સિંહાસણે સામિય ઠંચો, હુચ્ચો
સુજયજયકાર ॥ ૧૬ ॥

(ભાષા-ઠાળા ૩ છ.)

તવ ચઢિચો ઘણુમાણુ ગજે, ઈદિભૂઈ
ભૂદેવ તો ॥ હુંકારો કરી સંચરીચો, કવણુ
સુ જિણુવર દેવ તો ॥ જ્જેજન ભૂમિ સમોવસ-
રણુ, પેખવી પ્રથમારંભ તો ॥ દહદિસિ દેખે
વિખુધ વધૂ, આવંતી સુરરંભ તો ॥ ૧૭ ॥
મણિમય તોરણુ દંડ ઘજ્જ, કોસીસે નવ ઘાટ
તો ॥ વૈરવિવર્જિત જંતુગણુ; પ્રાતિહાર જ
આઠ તો ॥ સુર નર કિન્નર અસુરવર, ઈંદ્ર
ઈંદ્રાણી રાય તો ॥ ચિત્તે ચમકિચ ચિંતવે

એ, સેવંતા પ્રભુપાય તો ॥ ૧૮ ॥ સહસ-
કિરણુ સમ વીરજિણુ, પેખવી રૂપ વિસાળ
તો ॥ એહ અસંભવ સંભવે એ, સાચો એ
ઈંદ્રજાળ તો ॥ તો જોલાવે ત્રિજગજી, ઈંદ્ર-
ભૂઈ નામેણુ તો ॥ શ્રીમુખ સંશય સામિ
સવે, ક્રેડે વેદપત્રેણુ તો ॥ ૧૯ ॥ માન
મહેલી મદ ઠેલી કરી, ભગતે નામે સીસ તો
॥ પંચ સયાશું વ્રત લીયો એ, ગોચમ
પહિલો સીસ તો ॥ બંધવ સંજમ સુણવિ
કરી, અગનિભૂઈ આવેઈ તો ॥ નામ લેઈ
આભાસ કરે, તે પણ પ્રતિજોધેઈ તો ॥૨૦॥
ઈણિ અનુક્રમે ગણુહર રચણુ, થાખ્યા વીર
અગ્યાર તો ॥ તવ ઉપદેશે ભુવનગુરુ, સંજ-
મશું વ્રત ખાર તો ॥ બિહું ઉપવાસે પારણું
એ, આપણુપે વિહરંત તો ॥ ગોચમ સંજમ
જગ સચલ, જ્યજ્યકાર કરંત તો ॥૨૧॥

(વસ્તુઈંદ) ઈંદભૂઈંદ ઈંદભૂઈંદ ચઠિય
 બહુમાન ॥ હુંકારો કરી સંચરીઓ, સમવ-
 સરણુ પુહતો તુરંત ॥ ઈંદ સંસા સામિ
 સવે, ચરમનાહ ફેડે કુરંત ॥ ઓધિળીજ
 સંજય મને, ગોયમ ભવહ વિરત્ત ॥ દિખખ
 લેઈ સિખખા સહિય, ગણુહર પય સંપત્ત ॥
 ૨૨ ॥

(ભાષા-ઠાળ ૪ થી)

આજ હુઓ સુવિહાણુ, આજ પચેલીમાં
 પુણ્ય ભરો ॥ દીઠા ગોયમસામિ, જે નિય
 નયણે અમિય ભરો ॥ સિરિ ગોયમ ગણુ-
 હાર, પંચસયાં મુનિ પરિવરિય, ભૂમિય કરીય
 વિહાર, ભવિયણુ જન પડિઓહ કરે ॥ સમ-
 વસરણુ મઝાર, જે જે સંસા ઉપજે ઓ ॥ તે
 તે પર ઉપગાર, કારણુ પૂછે મુનિપવરો ॥
 ૨૩ ॥ જિહાં જિહાં દીજે દિખખ, તિહાં

તિહાં કેવલ ઉપજે એ ॥ આપ કન્હે અણ-
 હુંત, ગોયમ દીજે દાન ઈમિ ॥ ગુરુ ઉપર
 ગુરુભક્તિ, સામિય ગોયમ ઉપનીય ॥ ઈણ
 ઇલ કેવલનાણુ, રાગ જ રાખે રંગભરે ॥
 ૨૪ ॥ જો અષ્ટાપદ શૈલ, વંદે ચઢી ચઉવીશ
 જિણુ ॥ આતમલગ્ધિ વસેણુ, ચરમસરીરી
 સોઠ મુનિ ॥ ઈઅ દેસણુ નિસુણેઈ, ગોયમ
 ગણુહર સંચલિએ ॥ તાપસ પન્નરસએણુ,
 તે મુનિ દીઠો આવતો એ ॥ ૨૫ ॥ તવ
 સોસિય નિય અંગ, અમ્હ શક્તિ નવિ ઉપજે
 એ ॥ કિમિ ચઢશે દ્રઢકાય, ગજ જિમ દિસે
 ગાજતો એ ॥ ગિરુએ એણે અભિમાન,
 તાપસ જો મન ચિંતવે એ ॥ તો મુનિ
 ચઢિયો વેગ, આલંખવિ દિનકર કિરણુ ॥૨૬॥
 કંચણુ મણિ નિષ્પન્ન દંડ, કલસ ધજ વડ
 સહિય ॥ પેખવિ પરમાણુંદ, જિણુહર ભર-

હેસર મહિય ॥ નિય નિય કાય પ્રમાણુ,
 ચઉદ્ધિસિ સંઠિય જિણુહ ણિંખ ॥ પણુમવિ
 મન ઉદ્ધાસ, ગોયમ ગણુહર તિહાં વસિય
 ॥ ૨૭ ॥ વચરસામીનો જીવ, તિર્યક્કન્દુલક
 દેવ તિહાં ॥ પ્રતિખોધે પુંડરીક, કંડરીક
 અધ્યયન ભણી ॥ વળતા ગોયમ સામી, સવિ
 તાપસ પ્રતિખોધ કરે ॥ લેઈ આપણે સાથ,
 આલે જેમ યૂથાધિપતિ ॥ ૨૮ ॥ ખીર ખાંડ
 ઘૃત આણુ, અમિઅ વૂઠ અંગુઠ ઠવે ॥ ગોયમ
 એકણુ પાત્ર, કરાવે પારણુ સવે ॥ પંચસયાં
 શુભ ભાવ, ઉજ્જવળ ભરીયો ખીર મીસે ॥
 સાચા ગુરુ સંજોગ, કવળ તે કેવળરૂપ હુઆ
 ॥ ૨૯ ॥ પંચસયાં જિણુનાહ, સમવસરણુ
 પ્રાકારત્રય ॥ પેખવિ કેવલનાણુ, ઉપન્નો ઉજ્જે-
 યકરે ॥ જાણે જિણુવિ પીયૂષ; ગાજંતી ઘણુ
 મેઘ જિમ ॥ જિણુવાણી નિસુણેઈ, નાણી હુઆ

પંચસયાં ॥ ૩૦ ॥ (વસ્તુઈંદ) ઈણે અનુ-
ક્રમે ઈણે અનુક્રમે, નાણુસંપન્ન ॥ પત્તરહ
સય પરિવરિય હરિય દુરિય જિણુનાહ વંદઈ
॥ જાણુવિ જગગુરુ વયણુ, તિહ નાણુ અખ્પાણુ
નિંદઈ ॥ ચરમ જિણેસર ઈમ ભણુઈ, ગોચમ
મ કરિસ ખેઉ ॥ છેહી જઈ આપણુ સહી,
હોસું તુદ્ધા ખેઉ ॥ ૩૧ ॥

(ભાષા-દાળ પ મી)

સામિઓ એ વીર જિણુંદ, પૂનિમચંદ
જિમ ઉદ્ધસિચ ॥ વિહરિઓ એ ભરહવાસમિ,
વરસિ ખહોંતેર સંવસિચ ॥ ઠવતો એ કણુચ
પઉમેસુ, પાયકમળ સંઘહિ સહિચ ॥ આવીઓ
એ નયણાણુંદ, નચર પાવાપુરી સુર મહિચ
॥ ૩૨ ॥ પેખિઓ એ ગોચમસામી, દેવશર્મા
પ્રતિબોધ કરે ॥ આપણો એ ત્રિશલાદેવી
-નંદન પહોતો પરમપએ ॥ વળતાં એ દેવ

આકાશ, પેખવિ જાણિય જિણુ સમે એ ॥
 તેા મુનિ એ મન વિખવાદ, નાદ ભેદ જિમ
 ઉપનો એ ॥ ૩૩ ॥ કુણુ સમો એ સામિય,
 દેખી આપ કન્હે હું ટાલિઓ એ ॥ જાણુતો
 એ તિહુઅણુનાહ, લોકવિવહાર ન પાલિઓએ
 ॥ અતિ ભલું એ કીધલું સામિ, જાણીયું કેવલ
 માગશે એ ॥ ચિંતવીયું એ ખાલક જેમ,
 અહવા કેડે લાગશે એ ॥ ૩૪ ॥ હું કિમ
 એ વીરજિણુંદ, ભગતે ભોળો ભોળવ્યો એ ॥
 આપણો એ અવિહડ નેહ, નાહ ન સંપે
 સાચવ્યો એ ॥ સાચો એ તુંહી વીતરાગ,
 નેહ ન જેને લાલિઓ એ ॥ ઇણુ સમે એ
 ગોયમ ચિત્ત, રાગ વૈરાગે વાળીઓ એ ॥
 ॥ ૩૫ ॥ આવતું એ જે ઉલટ, રહેતું રાગે
 સાહિઉં એ ॥ કેવળું એ નાણુ ઉખપન, ગોયમ
 સહેજે ઉમાહિઓ એ ॥ તિહુઅણુ એ જ્ય-

જ્યકાર કેવલ મહિમા સુર કરે એ, ગણુહર
 એ કરચ વખાણુ, ભવિયણુ ભવ ઈમિ નિસ્તરે
 એ ॥ ૩૬ ॥ (વસ્તુછંદ) પઠમ ગણુહર
 પઠમ ગણુહર વરિસ પચાસ ॥ ગિહિવાસે
 સંવસિય, તીસ વરિસ સંજમ વિભૂસિય ॥
 સિરિ કેવલનાણુ પુણુ બાર વરિસ તિહુયણુ
 નમંસિય ॥ રાયગિહિ નયરીહિ ઠવિચ, બાણુ-
 વયવરિસાએ ॥ સામી ગોયમ ગુણુનિલો, હોશે
 શિવપુર ઠાએ ॥ ૩૭ ॥

(ભાષા-ઠાળ છદી)

જિમ સહકારે કેયલ ટહુકે, જિમ કુસુમ-
 વને પરિમલ મહુકે, જિમ ચંદન સુગંધનિધિ ॥
 જિમ ગંગાજળ લહેરે લહુકે, જિમ કણુયાચલ
 તેજે ઝળકે, તિમ ગોયમ સૌભાગ્યનિધિ ॥૩૮॥
 જિમ માન સરોવર નિવસે હંસા, જિમ સુર-
 વર સિરિ કણુયવતંસા, જિમ મહુચર રાજીવ

વને ॥ જિમ રચણાયર રચણે વિલસે, જિમ
 અંબર તારાગણુ વિકસે, તિમ ગોયમ ગુણુ
 કેલિવને ॥ ૩૯ ॥ પૂનમ નિસિ જિમ શશી-
 હર સોહે, સુરતરુ મહિમા જિમ જગ મોહે,
 પૂરવ દિસિ જિમ સહસકરો ॥ પંચાનન જિમ
 ગિરિવર રાજે, નરવર્ધ ઘર જિમ મયગલ ગાજે,
 તિમ જિનશાસન મુનિપવરો ॥ ૪૦ ॥ જિમ
 સુરતરુવર સોહે સાખા, જિમ ઉત્તમ મુખ
 મધુરી ભાષા, જિમ વન કેતકી મહમહે એ
 ॥ જિમ ભૂમિપતિ ભુયળલ ચમકે, જિમ
 જિન મંદિર ઘંટા રણુકે, તિમ ગોયમ લખ્ધે
 ગહુગહે એ ॥ ૪૧ ॥ ચિંતામણી કર ચઢિઓ
 આજ, સુરતરુ સારે વંછિતકાજ, કામકુંભ
 સવિ વશ હુઆ એ ॥ કામગવી પૂરે મન-
 કામિય, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ આવે ધામિય,
 સામિય ગોયમ આણુસરો એ ॥ ૪૨ ॥ પણુ-

વળખર પહેલો પભાણીને, માયાળીજ શ્રવણ
 નિસુણીને, શ્રીમતી શોભા સંભવે એ ॥ દેવહ
 ધૂરિ અરિહંત નમીને, વિનય પહુ ઉવજ્ઞાય
 થુણીને, ઈણુ મંત્રે ગોયમ નમો એ ॥ ૪૩ ॥
 પુર પુર વસતાં કાંઈ કરીને, દેશ દેશાંતર
 કાંઈ ભમીને, કવણુ કાજ આયાસ કરો ॥
 પ્રહ ઉઠી ગોયમ સમરીને, કાજ સમગ્ગહ
 તતખીણુ સિએ, નવનિધિ વિલસે તાસ ઘરે ॥
 ૪૪ ॥ ચઉદહ સય ખારોત્તર વરસે, ગોયમ
 ગણુહર કેવલ દિવસે, કિઉં કવિત ઉપગાર
 પરો ॥ આદેહિ મંગલ એહ પભાણીને, પરવ
 મહોચ્છવ પહિલો લીને, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણુ
 કરો ॥ ૪૫ ॥ ધન્ય માતા જિણુ ઉદરે
 ધરિયા, ધન્ય પિતા જિણુ કુલ અવતરીયા,
 ધન્ય સહગુરુ જિણુ દિગ્ગિખયા એ ॥ વિનય-
 વંત વિદ્યાભંડાર, જસ ગુણુ કોઈ ન લક્ષ્મે

પાર, વિદ્યાવંત ગુરૂ વિનવે એ ॥ ગૌતમ-
સ્વામીનો રાસ લાણીને, ચઉવ્વિહ સંઘ રલિ-
યાત કીને, ઋદ્ધિવૃદ્ધિ કલ્યાણકરો ॥૪૬॥૨૭॥
ઈતિ શ્રી ગૌતમસ્વામી રાસ સંપૂર્ણ.

કલિકાલસર્વાણ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ વિરચિત
શ્રી મહાદેવ સ્તોત્રનો

અનુવાદ

હરિગીત છંદ

જેનું અતિશય શાંતરસથી ભરેલું દર્શન
યથા, જગજીવને જે અભયદાતા મંગલિક
માનું તથા; દર્શન અમોઘ અપૂર્વ ઉત્તમ ભવ્ય
ભયહર છે સદા, તેથી જ તે શિવ શ્રેષ્ઠ છે હું
હર્ષભેર નમું મુદા ॥૧॥ સૌ દેવના પણ દેવ જે
અતિ સર્વ સમૃદ્ધિવાન છે, તેથી મહેશ્વર
માનીએ ઠકુરાઈ ને ચિદ્જ્ઞાન છે; એવા સમર્થ
સ્વરાગ દ્વેષથી રહિત પરમાત્મા ખરા, તે

જિનેશ્વરને નમું જે સુખદાયકા પાવનકરા. ॥૨॥
 પરકાશ લોકાલોકને કરનાર જસ મહાજ્ઞાન
 છે, મહાદયાને મહાદમન તે જગનાથને
 મહાધ્યાન છે; એ લક્ષણે મહાદેવ તે ત્રિભુ-
 વન વિષે કહેવાય છે, બીજા અનેરા નામ
 માત્ર કુદેવ તેહ ગણાય છે. ॥ ૩ ॥ નિજ
 શરીરમાં રહેનાર વિષય કષાય આદિ તસ્કરો,
 તે સર્વથા જિતી લીધા એ દેવ સેવા આદરો;
 તે મહાદેવ ગણાય બીજા રાગદ્રેષી દેવલા,
 નવ તર્યા તે કેમ તારશે જે ભગ્નનોકા સમ
 બલા. ॥ ૪ ॥ દુર્જય મહા જે રાગદ્રેષ રૂપી
 મહા સુભટો તણો, ભવરણુ વિષે જેણે કર્યો
 જય સર્વથા જિન તે ભણો; તહેને જ હું
 મહાદેવ માનું નામધારી અન્ય છે, અહા
 મહાદયા જગજીવ શાસનરસિક કરવા ધન્ય
 છે. ॥ ૫ ॥ લૌકિક મતમાં શબ્દ માત્ર જ

મહાદેવ મનાય છે, પણ જૈનશાસનમાં સદા
 ગુણયુક્ત દેવ ગણાય છે; એ શબ્દને વળી
 અર્થથી મહાદેવ જૈનો માનતા, વિપરીત
 અન્યમતિ સદા કલ્પિત દેવ પિછાણતા. ॥૬॥
 વળી શક્તિ માત્ર વિજ્ઞાન લક્ષણ લૌકિકે
 મહાદેવ છે, પણ જૈનશાસનમાંહે વ્યક્ત
 વિજ્ઞાન લક્ષણ દેવ છે; એ લક્ષણે મહાદેવ
 શ્રીવીતરાગ તે સ્વયમેવ છે, જેણે બધી મહા
 મોહબળ ઉચ્છેદી તે મહાદેવ છે. ॥ ૭ ॥
 મહામદ વિવર્જિત મહાલોભ વિમુક્ત દેવ
 સ્વરૂપ છે, વળી મહાગુણ યુત એજ છે મહા-
 દેવ ચિદ્ધન રૂપ છે; તે ગુણયુત મહાદેવને
 હું નમસ્કાર કરું મુદા, જે તરણ તારણ ભવ-
 દુઃખ નિવારણ અભય આપે છે સદા. ૮
 મહારાગ દ્વેષને મોહ તેમ જ કષાયો જેણે
 હણ્યા, તે સત્ય જગ મહાદેવ યાચું અવર

કુદેવો ગણ્યા; તે કુળ્યા પોતે બુડાડે નિજ
 ભક્તને કલ્પિત અહા, નવ ભજે વિબુધો
 કુદેવોને ભજે તે મૂઠા મહા. ॥ ૯ ॥ મહા
 કામજ્વરનો નાશ કીધો મહા ભય દૂરે કર્યા,
 ઉપદેશ મહાવ્રતનો કર્યો તે મહાદેવ ખરા ધરા;
 હું સ્મરણુ કરું મહાદેવ એવા જિતેંદ્રિયનું
 સર્વદા, સામ્રાજ્ય જે શિવપુરીનું આપે શિવ
 તે વંદુ સદા. ॥ ૧૦ ॥ મહાક્રોધને મહા-
 માન માયા મહામદ જેણે હણ્યા, મહાલોભ
 આદિક દોષ સઘળા હણ્યા જેણે મૂળ ખણ્યાં;
 અહા તે ખરા મહાદેવ શુભ કહેવાય જગમાં
 શાશ્વતા, ખીજ સરાગી દેવ જુઠા કષાયો
 યુક્ત લાજતા. ॥ ૧૧ ॥ જે મહાદયાળુ
 મહાનંદી અને મહાજાની પૂરા, મહાયોગી
 ને મહાતપસ્વી મહામૌની તે પ્રભુજી ખરા;
 મહાદેવ એ શુભ લક્ષણો યુત સદા શોભે

જ્યકરા, કયાં જિનપતિ સુગજેંદ્ર સમ કયાં
 અન્ય દેવો ખર ધરા ॥ ૧૨ ॥
 મહાવીર્યને મહાધૈર્ય વળી મહાશીલ જેમાં
 છે સદા, મહાગુણને મહાક્ષમા આદિક સત્વ
 જેમાં છે યદા; મહાદેવ તે કહેવાય જે છે
 અભયદાતા સર્વદા, જે પમાડે જગજીવને
 શાતા વધુ શી કહું હું કથા. ॥ ૧૩ ॥
 થયું સ્વતઃ પ્રગટ જ્ઞાન લોકાલોક પ્રકાશક
 યથા, જેમાં અનંતુવીર્ય ને ચારિત્ર જેનામાં
 તથા; સાક્ષાત એ શુભ ઉદ્ભવ્યાં તે સ્વંયભુ
 કહેવાય છે, ખીન્ન અનેરા દેવ તેહ સરાગી
 દ્વેષી ગણાય છે. ॥ ૧૪ ॥ સ્ત્રી શસ્ત્ર આદિ
 રહિત જે કાર્યોત્સર્ગ મુદ્રા મુદા, મુદ્રા પર્ય-
 કાસન ધરી જે પ્રશમરસ ઝીલે સદા; એવા
 પ્રભુ જિનપતિ તે શિવ અને શંકર બાણીએ,
 એથી રહિત અન્યમતિ દેવો દેવરૂપ ન માની-

એ ॥ ૧૫ ॥ સાકાર નિરાકાર છે વળી મૂર્ત અમૂર્ત બેહ છે, જે પરમઆત્મા બાહ્ય આત્મા અંતરાત્મા તેહ છે; છે સ્વરૂપ એનું અકળ જે નવ ઓળખે અજ્ઞો ડરી, પંડીતજનો કરતા પરીક્ષા વીતરાગ તણી ખરી. ॥ ૧૬ ॥ જે પરમદર્શન જ્ઞાનયોગથી અક્ષય આત્મ સમભાવને, પામ્યા વળી જે થયા પરમાત્મા જ તબ્બય વિભાવને; જે ક્ષમા પરમ અને દયાયુત સતા પરમાત્મા ખરા, કહેવાય છે સાર્થક નથી પ્રભુ નિર્થક જગ ભાસ્કરા ॥ ૧૭ ॥ જે સિદ્ધ અવિનાશી જ સુખ સંપ્રાપ્તથી પરમાત્મ છે, વળી પ્રથમ કર્મવશાત્ સંસારે ભમ્યા બાહ્યાત્મ છે; તેમજ વિવેકથી દેહધારી છતાં અંતર આત્મ છે, એ ત્રણ પ્રકારે શિવ મનાય શ્રી જિનપતિ તે આપ્ત છે. ॥ ૧૮ ॥ જે અવસ્થા દોષિત તેહ સકલ

અવસ્થા જાણવી, વળી દોષ રહિત નિષ્કલ
 અવસ્થા તે જ સાચી માનવી; તે સર્વથા નિજ
 દેહ રહિત થતાં પરમ પદસ્થિત દશા, વીત-
 રાગ તે પામે દશા બીજા સુમાર્ગેથી ખશ્યા.
 ॥ ૧૯ ॥ જે એક મૂર્તિ છતાં પણ પર્યાય
 નયે ત્રિમૂર્તિ છે, આત્મા તણા શુદ્ધ જ્ઞાન-
 દર્શન ચરણ ગુણથી પૂર્તિ છે; તેથી જ બ્રહ્મા
 વિષ્ણુ મહેશ્વર ત્રિમૂર્તિ કહેવાય છે, વીતરા-
 ગને ઉપમા ઘટે એ અવરમાં ન ઘટાય છે.
 ॥ ૨૦ ॥ જે એક મૂર્તિ છતાં બ્રહ્મા વિષ્ણુ
 મહેશ્વર નવ ઘટે, એ ત્રણ ભાગ ન બને છે
 ભિન્ન પરસ્પર મિથ્યા રટે; એ ત્રણની મૂર્તિ
 યથાવિધ એક કદી નવ સંભવે, આવે વિરોધ
 એ વાત કહેતાં અન્યમતિ જેમ તેમ લવે.
 ॥ ૨૧ ॥ છે વિષ્ણુ કાર્ય સ્વરૂપ બ્રહ્મા ક્રિયા-
 રૂપ જાણો યથા, વળી મહેશ્વર કારણ રૂપે છે

એક મૂર્તિ નવ તથા; એવી જ રીતે કાર્ય
 કારણ યુક્ત મૂર્તિ ન એક છે, ઘટના ઘટે નવ
 એક કહેતાં કહે તે નર ભેદ છે. ॥ ૨૨ ॥
 છે પ્રજાપતિનો પુત્ર બ્રહ્મા માત પદ્માવતી કહી,
 અભિજિત નક્ષત્રે જન્મ જસ એક મૂર્તિ નવ
 રહી; અહા! અર્થ વ્યર્થ કરે મૂઠાત્મા તત્ત્વ
 જે જાણે નહીં, વીતરાગ પ્રણીત ન સૂત્ર જાણે
 વાત જુદી નવ કહી. ॥ ૨૩ ॥ વસુદેવનો
 સુત વિષ્ણુ છે માતા કહી જસ દેવકી, નક્ષત્ર
 જન્મનું રોહિણી તો એક મૂર્તિ કયાં ટકી;
 જિનશાસને કહી યુક્ત વાતો અન્યમતિ નવ
 સદ્દે, કલ્પિત-કપોલ કુવિકથા વિરોધી ઇત
 ભિત લહે. ॥ ૨૪ ॥ પેઠાલનો સુંત રૂદ્ર છે
 તસ સત્યકી માતા કહી, નક્ષત્ર મૂળમાં જન્મ
 જેનો એક મૂર્તિ કયાં રહી; અર્ધાંગ રાખે
 અંગના જે શૂળ શસ્ત્ર ધરે સદા, વીતરાગને

નહીં શસ્ત્ર રમણી પ્રશમરસ ઝીલે મુદા. ॥૨૫॥

ભુજંગી છંદ

ભુવો વર્ણુ રાતો જ પ્રહ્મા તણો છે, વળી
 શ્વેતવર્ણુ મહેશ્વર ભણ્યો છે; તથા શ્યામ-
 વર્ણુ અહા! વિષ્ણુ કેવો, ન મૂર્તિ કદા
 સંભવે એક દેવો. ॥ ૨૬ ॥ જપે જાપમાલા
 સદા એહ પ્રહ્મા, ધરે રૂદ્ર ત્રિશૂલ ને અંક
 રામા; વળી શંખ ને ચક્ર છે વિષ્ણુ પાસે, ન
 મૂર્તિ કદા સંભવે એક ખાસે. ॥ ૨૭ ॥
 વળી ચાર મુખો જ પ્રહ્મા કહ્યો છે, તથા ત્રણ
 નેત્રે મહેશ્વર રહ્યો છે; અહા વિષ્ણુને હાથ
 છે ચાર કેવા, ન મૂર્તિ કદા સંભવે એક
 દેવા. ॥ ૨૮ ॥ મથુરાં વિષે જન્મ પ્રહ્મા
 તણો છે, મહેશ્વર તણો રાજગૃહીમાં ભણ્યો
 છે; વળી દ્વારિકાં કૃષ્ણુનો જન્મ જાણો, ન
 મૂર્તિ કદા એક તો કેમ તાણો? ॥ ૨૯ ॥

જુઓ હંસનું યાન પ્રહ્મા તણું છે, વળી
 નંદીનું યાન તેો રૂદ્રનું છે; તથા વિષ્ણુનું યાન
 જાણો ગરૂડે, ન મૂર્તિ કદા એક તેો કેમ
 ઝૂડે. ॥ ૩૦ ॥ જુઓ પદ્મ પ્રહ્મા તણે હાથ
 દીસે, મહેશ્વર તણા હાથમાં શૂળ રીસે; તથા
 વિષ્ણુના હાથમાં ચક્ર કેવું, ન મૂર્તિ કદા
 એક કે કેમ એવું. ॥ ૩૧ ॥ થયા કૃત
 યુગે જ પ્રહ્મા બિચારા, થયા યુગ ત્રેતા વિષે
 રૂદ્ર ન્યારા; અને દ્વાપરે વિષ્ણુની ઉત્પત્તિ છે,
 ન મૂર્તિ કદા એક એકુવૃત્તિ છે. ॥ ૩૨ ॥
 વળી જ્ઞાન તે વિષ્ણુ સાચા જ માનું, સદા
 શુદ્ધ ચારિત્ર પ્રહ્મા વખાણું; કદા જ્ઞાન
 સમ્યક્ત્વથી શિવ શાંતિ, ઘટે મૂર્તિ અહંત
 તણી સૌમ્ય કાંતિ. ॥ ૩૩ ॥ મહી વારી વા
 વન્હિ યજ્ઞમાન માનુ, વળી વ્યોમને સોમ
 જે શ્રેષ્ઠ ભાનુ; યથા આઠ ગુણો વીત્યા રાગ

જેના, ઘટે ત્હેમને તે ણીજને ઘટે ના. ॥૩૪॥
 પ્રસન્ના સુવારી ક્ષમા તે જ પૃથ્વિ, નિઃસંગી
 સુવાયુ અને યોગ વન્હિ; છતાં મૂર્ખ માને
 કષાયો ભરેલા, કુદેવો છતાં દેવ માને છકેલા.
 ॥ ૩૫ ॥ દયા દાનને જે તપો યુક્ત આત્મા,
 ખરા એ જ યજ્ઞમાન માનો પરમાત્મા; અને
 લેપ વળ્ સ્વભાવે સુઆત્મા, સદા વ્યોમની
 તુલ્ય માનું જ મહાત્મા. ॥ ૩૬ ॥ સદા
 સૌમ્યમૂર્તિ રૂપે હું પિછાણું, ખરા ચંદ્ર શ્રી
 અહતોને વખાણું; અને જ્ઞાન વિકાસથી સૂર્ય
 જાણું, ણીજ અન્ય જે આગિયાને ન માનું.
 ॥ ૩૭ ॥ વિમુક્તા અહા પુણ્યને પાપ ખેથી,
 વળી વળ્તા રાગ ને દ્વેષ તેથી; નમસ્કાર તે
 અહતોને કરે જે, ન ઈચ્છા છતાં શિવશ્રીને
 વરે તે. ॥ ૩૮ ॥ અકારેથી વિણ્યુ રકારેથી
 પ્રદા, હકારે શિવા જાણવા જે પ્રશમ્યા; નકા-

રેથી માનો સદા શ્રેષ્ઠ મુક્તિ, રહ્યા અર્થ
 અર્હન પદે એ સુચુક્તિ. ॥ ૩૯ ॥ અકારે જ
 આદિ પ્રજોધે સુધર્મો, વળી આદિ મુક્તિ
 સ્વરૂપ જ્ઞાન પરમો; તથાવિધ અર્હન પદે એ
 અકારે, રહ્યો અર્થ યુક્તો કહ્યો સૌ સ્વિકારે.
 ॥ ૪૦ ॥ રૂપીને અરૂપી સ્વરૂપ દ્રવ્ય વાંચ્યું,
 પ્રભુ તહે દીઠું જ્ઞાન ચક્ષુથી સાચું; લોકાલોક
 દીઠા પ્રભુ તહે પ્રકાશ્યા, ભણે ભાગ્યશાળી
 રકારે સુરાસા. ॥ ૪૧ ॥ હણ્યા રાગને દ્વેષ
 મોહાદિ જણે, પરીસહ સદ્યા ને હણ્યા કર્મ
 એણે; અહા વીતરાગે જિતી સર્વ બાજી, હકારે
 ભણ્યા તે થયા વિશ્વ કાજી. ॥ ૪૨ ॥ વળી
 પુણ્યને પાપ જાણ્યા પ્રભુતા, અને આઠ
 સુપ્રાતિહાર્યોથી યુક્તા; સદા શુદ્ધ સંતોષથી
 પૂર્ણ સ્વામી, નકારે ભણે પંડીતો શિર નામી.
 ॥ ૪૩ ॥ ભવો બીજના અંકુરા રાગ આદિ,

ગયા દોષ જેના ચખાડી પ્રસાદી; ભલે પ્રહ્લ
વિષ્ણુ હરો જિન હોવે, નમસ્કાર તહેને કં
પાપ ધોવે. ॥ ૪૪ ॥

અનુવાદકની પ્રશસ્તિ:-

ભગવાન હેમાચાર્ય જે સર્વજ્ઞ કલિ-
કાલે ખરા, મહાદેવ સ્તોત્ર રચ્યો રૂડો જે
ધર્મધુરંધર ધરા; અનુવાદ આ શુભ છંદ
સાંકળચંદ્ર રચી સ્તવના કરે, જે ભણે નિસુણે
ભવ્ય તે નિશ્ચે વરે શિવશ્રી ખરે. ॥ ૪૫ ॥ ૨૮ ॥

શ્રી ચિંતામણિપાર્શ્વનાથનો છંદ.

(દોહા.)

કલ્પવેલ ચિંતામણિ, કામધેનુ ગુણ ખાણુ ॥
અલખ અગોચર અગમ ગતિ, ચિદાનંદ
ભગવાન ॥ ૧ ॥ પરમજ્યોતિ પરમાત્મા,
નિરાકાર કિરતાર ॥ નિર્ભય રૂપ જ્યોતિસરૂ,

પૂરણુ ઘ્રજ્ઞ અપાર ॥ ૨ ॥ અવિનાશી સાહીળ
 ધણી, ચિંતામણિ શ્રી પાસ ॥ અરજ કરું
 કરનેડ કે, પૂરો વંછિત આશ ॥ ૩ ॥ મન
 ચિંતિત આશા ફળે, સકળ સિદ્ધવે કામ ॥
 ચિંતામણિકો જાપ જૂપ, ચિંતાહર એ નામ
 ॥ ૪ ॥ તુમ સમ મેરે કો નહીં, ચિંતા-
 મણિ ભગવાન ॥ ચેતનકી એહ વિનતિ,
 દીને અનુભવ જ્ઞાન ॥ ૫ ॥

(ચોપાઈ)

પ્રાણુત દેવલોકથી આયે, જન્મ વાણુ-
 રશી નગરી પાયે ॥ અશ્વસેન કુલમંડન સ્વામી,
 ત્રિહું જગકે પ્રભુ અંતરજામી ॥ ૬ ॥ વામા-
 દેવી માતાકે જાણે, લંછન નાગક્રણિ મણિ-
 પાયે ॥ શુભ કાયા નવ હાથ વખાણો, નીલ
 વરણુ તનુ નિર્મળ જાણો ॥ ૭ ॥ માનવ
 જક્ષ સેવે પ્રભુ પાય, પદ્માવતી દેવી સુખદાય

॥ ઈંદ્ર ચંદ્ર પારસ ગુણુ ગાવે, કલ્પવૃક્ષ
 ચિંતામણિ પાવે ॥ ૮ ॥ નિત સમરો ચિંતા-
 મણી સ્વામી, આશા પૂરે અંતરજાતી ॥ ધન-
 ધન પારસ પુરિસાદાણી, તુજ સમ જગમેં
 કેા નહીં નાણી ॥ ૯ ॥ તુમારો નામ સદા
 સુખકારી, સુખ ઉપજે દુઃખ જાય વિસારી ॥
 ચેતનકેા મન તુમારે પાસ, મનવંછિત પૂરો
 પ્રભુ આશ ॥ ૧૦ ॥

(દોહા)

ભગવંત ચિંતામણી, પાર્શ્વ પ્રભુ જિનરાય
 ॥ નમો નમો તુમ નામસેં, રોગ શોક મિટ
 જાય ॥ ૧૧ ॥ વાત પિત્ત દૂરે ટળે, કંઈ
 નહીં આવે પાસ ॥ ચિંતામણિકે નામસેં,
 મિટે શ્વાસ ચોર ખાસ ॥ ૧૨ ॥ પ્રથમ
 દુસરો તીસરો, તાવ ચોથિયો જાય ॥ શૂળ
 બહોતેર દૂરે રહે, દાદર ખાજ ન સ્હાય ॥ ૧૩ ॥

વીસ્ફોટક ગડગુળડાં, કોડ અઠારે દૂર ॥ નેત્ર
રોગ સખ પરીહરે, કંઠમાળ ચકચૂર ॥૧૪॥
ચિંતામણીકે જાપસેં, રોગ શોક મિટ જાય ॥
ચેતન પારસ નામકો, સમરો મન ચિત લાય
॥ ૧૫ ॥

(ચોપાઈ)

મન શુદ્ધે સમરો ભગવાન, ભયભંજન
ચિંતામણિ ધ્યાન; ભૂત પ્રેત ભય જાવે દૂર,
જાપ જપે સુખ સંપતિ પૂર ॥ ૧૬ ॥ ડાકણ
શાકણ વ્યંતર દેવ, ભય નહિ લાગે પારસ
સેવ ॥ જળચર થળચર ઉરપરી જીવ, ઈનકો
ભય નહીં સમરો પીવ ॥૧૭॥ વાઘ સિંહકો
ભય નહીં હોય, સર્પ ગોહ આવે નહિ કોય
॥ વાટ ઘાટમેં રક્ષા કરે, ચિંતામણિ ચિંતા
સખ હરે ॥૧૮॥ ટોણા ટામણુ જાહ કરે,
તુમારો નામ લેતાં સખ હરે ॥ ઠગ કાંસીગર

તસ્કર હોય, દ્વેષી દુશ્મન દુષ્ટ જ કોય ॥૧૯॥
 ભય સળ ભાગે તુમારે નામ, મનવંછિત પૂરે
 સળ કામ ॥ ભય નિવારણુ પૂરે આશ, ચેતન
 જપ ચિંતામણિ પાસ ॥ ૨૦ ॥

(દોહા)

ચિંતામણિકે નામસેં, સકળ સિદ્ધવે કામ
 ॥ રાજ ઋદ્ધિ રમાણી મળે, સુખ સંપતિ
 બહુ દામ ॥ ૨૧ ॥ હય ગય રથ પાયક
 મળે, લક્ષ્મીકો નહીં પાર ॥ પુત્ર કલત્ર
 મંગળ સદા, પાવે શિવ દરબાર ॥ ૨૨ ॥
ચેતન ચિંતા હરણુકો, જપ જપો તિન કાળ
 ॥ કરં આંખિલ પટ્માસકો, ઉપજે મંગળ
 માળ ॥૨૩॥ પારસ નામ પ્રભાવથી, વાધે
 બળ બહુ જ્ઞાન ॥ મનવંછિત સુખ ઉપજે,
 નિત સમરો ભગવાન ॥ ૨૪ ॥ સંવત અઠારા
 ઉપરે, સાકત્રીશકો પરિમાણુ ॥ પોષ શુક્લ

દિન પંચમી, વાર શનિશ્ચર જાણુ ॥૨૫॥ પઢે
 ગુણે જો લાવશું, સુણે સદા ચિતલાય ॥ ચેતન
 સંપતિ ખહુ મળે, સમરો મન વચ કાય
 ॥ ૨૬ ॥ ૨૯ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીની લાવણી.

પારસનાથ વિખ્યાત જગતમેં, જિનશા-
 સનમેં જયકારી ॥ જસ ગુણ મહિમા અપ-
 રંપાર હે, ધ્યાન ધરે સુર નર નારી ॥ એ
 આંકણી ॥ નાથ નિરંજન ભવહુઃખભંજન,
 તત્વજ્ઞાનકે દરિયા હે ॥ જ્યોતિસ્વરૂપી જગ-
 દાનંદન, જગ જસ કીરતિ વરિયા હે ॥ પા૦
 ॥ ૧ ॥ નગર બનારસ વરતે જગમેં, અશ્વ-
 સેન નૃપ અધિકારી ॥ વામાકુળે કુળ અજ-
 વાળુ, પ્રગટયા પારસ પટધારી ॥ પા૦ ॥
 ૨ ॥ નરક નિગોદ ભયા અબુવાળા, આસન
 કંખ્યાં સુરપતિકા ॥ છપ્પન દિગ્કુમારી કરવા

આઠ, જનમ મહોત્સવ જગપતિકા ॥ પા૦
 ॥ ૩ ॥ ચોસઠ સુરપતિ પ્રણુમી પ્રણુને, મેરુ-
 ગિરિ લઈ નહવરાવે ॥ કરી મહોચ્છવ માતા
 પાસે, મૂકી સરગે સુર જાવે ॥ પા૦ ॥ ૪
 ॥ અનુક્રમે જીવન પાયા જિનજી, વિષયારસમે
 વરણાવે ॥ માત પિતા કરી હરખે મહોચ્છવ,
 રાણી પ્રભાવતી પરણાવે ॥ પા૦ ॥ ૫ ॥
 અદ્ભૂત રૂપ અનુપમ જોડી, દંપતિ વિલસે
 સુખ સારા ॥ મહેલ મનોહર મનકી મોજાં,
 પ્રેમ પુરાતન ધરી પ્યારા ॥ પા૦ ॥ ૬ ॥
 એક દિન જોખે રમતાં રસભર, સારી પાસા
 સુખકારી ॥ લોક કોલાહલ કૌતુક કરતાં,
 જાતાં દેખ્યાં નર નારી ॥ પા૦ ॥ ૭ ॥
 પાસકુમાર તથા પૂછત પ્રેમે, કહાં ચલત હે
 જન સારે ॥ લોક કહે એક આયા તાપસ,
 કઠોરકે હે ખમનારે ॥ પા૦ ॥ ૮ ॥ ખલક

ચાલે દુનિયાં દરશનકું, લેઈ પૂજકી પતરાળી
 ॥ મિષ્ટાન્નાદિક મોહક મેવા, ખાનપાનકું
 ઘૃતશાળી ॥ પા૦ ॥ ૯ ॥ સુનકે પાસકુમાર
 પણુ જોવા, આવે આશ્રમ કાનનમેં ॥ દીઠા
 જોગી તપ હી તપતા, કમઠ તેજસેં તાનનમેં
 ॥ પા૦ ॥ ૧૦ ॥ પંચ કુંડ પાવક પરજ-
 ણતા, અધળીચ જોઠા આસનસેં ॥ ઊર્ધ્વ
 ભુજ કરી ચહી જપમાળા, ધ્યાન ધરંતા
 નાસનસેં ॥ પા૦ ॥ ૧૧ ॥ ભૂંચે લુઠંતી
 જટા રોલેઈ, દગમુદ્રિત કરી દુનિયાસેં ॥ લાલ
 સિંદુર લપેટા ભાલે, અંગ વિભૂતિ ભુસિયાસેં
 ॥ પા૦ ॥ ૧૨ ॥ નાગ જલંતા દેખા દયાળા,
 અવધિજ્ઞાન ધરી માનનસેં ॥ કહે જોગીકું
 કયા તન જાળે, જીવદયા ગિન જાનનસેં ॥
 પા૦ ॥ ૧૩ ॥ તખ જોગી કહે સુણો નૃપ-
 નંદન, મત છેડો તુમ મુનિયનકેં ॥ ગજ

ઘોડા રથ ખેલ ખેલાઓ, જાઓ કરાવો દુનિ-
 યનકેાં ॥ પા૦ ॥ ૧૪ ॥ હમ જોગી અવધુત
 એકિલા, વનવાસી વિચરંદા હે ॥ ગુરૂકે જ્ઞાન
 સહી ઘટ ભીતર, જોગી જિહાં શંકરંદા હે
 ॥ પા૦ ॥ ૧૫ ॥ કૌન ગુરુ તુજ ભેખ ધરાયા,
 નવિ ઓળખાયા ધરમનકું ॥ દીક્ષા ભરમ
 ભરાયા તુજકું, કાયા કષ્ટ જ કરનનકું ॥ પા૦
 ॥ ૧૬ ॥ હમ ગુરુ ધરમ પિછાના ઐસેં,
 માયા મમતા નવિ ધરતા ॥ કંચન કામિની
 સંગ ન કરતા, અવિનાશી પદ અનુસરતા
 ॥ પા૦ ॥ ૧૭ ॥ કાષ્ટ ચિતાસેં નાગ નિકાલા,
 કાન સુનાયા નવપદકું ॥ પ્રભુ દરશે પરમેષ્ઠી
 ધ્યાને, લીયે અવતાર અસુર ઈંદરકું ॥ પા૦
 ॥ ૧૮ ॥ પાસકુમરકી થઈ પરશંસા, કમઠ
 લજ્જા લોકનમેં ॥ દ્રેષ ધરંતો પાસ પ્રભુ
 પર, રહેતો અહોનિશ શોકનમેં ॥ પા૦ ॥

૧૯ ॥ કષ્ટ ક્રિયા અજ્ઞાન કરીને, દેવ થયો
 સુન ગર્જનકો ॥ અવધિ પ્રયુંજી વૈર સુભાવે,
 પૂરવ પારસ તર્જનકો ॥ પા૦ ॥ ૨૦ ॥ નિજ
 ઘર આવી નાથ નિહાળે, ચિત્રમાં રાજુલ
 નેમિને ॥ સુખ સંસાર તજી તનમનથી, વર-
 શીદાને વ્રત લીને ॥ પા૦ ॥ ૨૧ ॥ તપ
 જપ સંયમ સમતા સંગે, રહેતા અહનિશિ
 ધ્યાનનમેં ॥ વડતળે ઊભા કાઉસ્સગ્ગે, તવ
 ઝડ લાગી તાનનમેં ॥ પા૦ ॥ ૨૨ ॥ જિન
 નાસા લગે નીર ભરાણા, તો ભી ન ચળિયા
 ધ્યાનનસેં ॥ આસન કંપિત દેખત અપના,
 ધરણીધર જુવે જ્ઞાનનસેં ॥ પા૦ ॥ ૨૩ ॥
 દમતા દેખી અપના સાહિજ, કમઠાસુર મદ
 હારણકું ॥ ધરણીધર પદ્માવતી આવે, શ્રીજિન
 કષ્ટ નિવારણકું ॥ પા૦ ॥ ૨૪ ॥ સહસક્રણ
 શિર છત્ર ખનાવી, ધરણીધર રહે કર જોડી ॥

પદ્માવતીકું લહી શિર સાહી, કમઠ હકાર્યો
 જઈ હોડી ॥ પા૦ ॥ ૨૫ ॥ હુંહુલિનાદ બળ્યા
 દેવે, રંગ રાગ ગુણ ઉચરંતા ॥ ધરણીધર
 પદ્માવતી નાયે, ઠમકે પાયલ પગ ધરતા ॥
 પા૦ ॥ ૨૬ ॥ ઝાંઝર ઝણકે નેઉર રણકે, ધમકે
 ધુધરી પાયનમેં ॥ ધૂમરી દેતા લુંછન લેતા,
 તત થેઈ તાન મચાવનમેં ॥ પા૦ ॥ ૨૭ ॥
 નવ નવિ ભાંતે નચતી નાટક, લણિ લણિ નાક
 નમાવત હે ॥ અષ્ટકરમ દળ દૂર હઠાવી,
 શુક્લધ્યાન પ્રભુ ધ્યાવત હે ॥ પા૦ ॥ ૨૮ ॥
 નાથકે ચરણે શીશ નમાવી, અમર ગયા નિજ
 આવાસે ॥ પ્રગટયા કેવળજ્ઞાન પ્રભુકું, પંહો-
 ત્યા શિવપુર સહવાસે ॥ પા૦ ॥ ૨૯ ॥ જ્ઞાન
 ધ્યાનસેં ગોઠ મચાવો, રંગ મચાવો અનુભ-
 વકો ॥ જિન ગુણ ગાવો ભાવના ભાવો, તાપ
 સમાવો ભવદવકો ॥ પા૦ ॥ ૩૦ ॥ અધિક

માસ ઓગણીશેં એકે, શ્રાવણ માસે શુદ્ધિ
શાળી ॥ રંગવિજય રહી રાજનગરમેં,
કહી લાવણી લટકાળી ॥ પાઠ ॥ ૩૧ ॥
॥ ઈતિ. ॥ ૩૭ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથજીનો છંદ.

(તોટકવૃત્ત)

જય જય જગનાયક પાર્શ્વજિનં, પ્રણુ-
તાખિલ માનવ દેવ ગણું ॥ જિનશાસન
મંડન સ્વામી જયો, તુમ દરશિન દેખી આનંદ
લયો ॥ ૧ ॥ અશ્વસેન કુલાંબર ભાનુનિભં,
નવ હસ્ત શરીર હસ્તિ પ્રતિભં ॥ ધરણેંદ્ર
સુસેવિત પાદયુગં, ભરભાસુરકાંતિ સદા સુભગં
॥ ૨ ॥ નિજ રૂપ વિનિર્જિત રંભપતિ, વદનો
દ્યુતિ શારદ સોમતતિ ॥ નયનાંબુજ દીપ્ત વિશા-
ળતરા, તિલકુસુમ સન્નિભ નાસા પ્રવરા ॥ ૩ ॥
રસનામૃત કંદ સમાન સદા, દશનાવણિ
અનારકળી સુખદા ॥ અધરાણુ વિદ્રુમ રંગ

ઘનં, જ્ય શંખપુરાલિધ પાર્શ્વજિનં ॥ ૪ ॥
 અતિ ચાર્ મુકુટ મસ્તક દીપે, કાને કુંડળ
 રવિ શશિ જીપે ॥ તુજ મહિમા મહિમંડલ
 ગાને, નિત પંચ શબ્દ વાનં વાને ॥ ૫ ॥
 સુર કિન્નર વિદ્યાધર આવે, નર નારી તોરા
 ગુણુ ગાવે ॥ તુજ સેવે ચોસઠ ઇંદ્ર સદા, તુજ
 નામે નાવે કષ્ટ કદા ॥ ૬ ॥ જે સેવે તુજને
 ભાવ ઘણે, નવનિધિ થાયે ઘર તેહ તણે ॥
 અડવડીયાં તું આધાર કહ્યો, સમરથ સાહિબ
 મેં આજ લહ્યો ॥ ૭ ॥ દુઃખિયાંને સુખદાયક
 તું દાખે, અશરણુને શરણે તું રાખે ॥ તુજ
 નામે સંકટ વિકટ ટળે, વીછડિયાં બહાલાં
 આવિ મળે ॥ ૮ ॥ નટ વિટ લાંપટ ફૂરે નાસે,
 તુજ નામે ચોર ચરડ ત્રાસે ॥ રણુ રાઉલ
 જ્ય તુજ નામ થકી, સઘળે આગળ તુજ
 સેવ થકી ॥ ૯ ॥ યક્ષ રાક્ષસ કિન્નર સવિ

ઉરગા, કરિ કેસરી દાવાનળ વિહગા ॥ વધ
 બંધન ભય સઘળા જાવે, જે એક મને તુજને
 ધ્યાવે ॥ ૧૦ ॥ ભૂત પ્રેત પિશાચ છળી ન
 શકે, જગદીશ તવાભિધ જાપ થકે ॥ મહોટા
 જોટીંગ રહે દૂરે, દૈત્યાદિકનાં તું મદ ચૂરે
 ॥ ૧૧ ॥ ડાયણિ સાયાણુ જાવે હટકી, ભગ-
 વંત થાય તુજ ભજન થકી ॥ કપટી તુજ
 નામ લીયા કંપે, દુર્જન મુખથી જી જી જંપે
 ॥ ૧૨ ॥ માની મછરાળા મુહ મોડે, તે પણ
 આગળથી કરજોડે ॥ દુર્મુખ દુષ્ટાદિક તુંહિ
 દમે, તુજ જાપે મહોટા મલેચ્છ નમે ॥ ૧૩ ॥
 તુજ નામે માને નૃપ સળળા, તુજ જશ
 ઉજવળ જેમ ચંદ્રકળા ॥ તુજ નામે પામે
 ઋદ્ધિ ઘણી, જય જય જગદીશ્વર ત્રિજગધણી
 ॥ ૧૪ ॥ ચિંતામણિ કામગવી પામે, હય ગય
 રથ પાયક તુજ નામે ॥ જનપદ ઠંકુરાઈ તું

આપે, દુર્જન જનનાં દારિદ્ર કાપે ॥ ૧૫ ॥
 નિર્ધનને તું ધનવંત કરે, તુઠંચો કોઠાર ભંડાર
 ભરે ॥ ઘર પુત્ર કલત્ર પરિવાર ઘણો, તે સહુ
 મહિમા તુમ નામ તણો ॥ ૧૬ ॥ મણિ માણેક
 મોતી રત્ન જડયાં, સોવન ભૂષણ બહુ સુઘડ
 ઘડયાં ॥ વળી પહેરણુ નવરંગ વેષ ઘણા,
 તુમ નામે નવિ રહે કાંઈ મણા ॥ ૧૭ ॥ વૈરી
 વિરુદ્ધો નવિ તાકી શકે, વળી ચોર ચુગલ
 મનથી ચમકે ॥ છલ છિદ્ર કદા કેહનો ન
 લગે, જિનરાજ સદા તુજ જ્યોતિ જગે ॥ ૧૮ ॥
 ઠગ ઠાકુર સવિ થરહર કંપે, પાખંડી પણ કો
 નવિ ફરકે ॥ લૂંટારક સહુ નાસીજાયે, મારગ
 તુજ જપતાં જય થાયે ॥ ૧૯ ॥ જડ મૂરખ
 જે મતિહીન વળી, અજ્ઞાન તિમિર તસ જય
 ટળી ॥ તુજ સ્મરણુથી ડાહ્યા થાયે, પંડિત
 પદ પામી પૂજાયે ॥ ૨૦ ॥ ખસ ખાંસિ ખયન

પીડા નાસે, દુર્બળ મુખ દીનપાણું ત્રાસે ॥
 ગડ ગુંબડ કુષ્ટ જિકે સખળા, તુજ જાપે રોગ
 સમે સઘળા ॥ ૨૧ ॥ ગહિલા મુંગા બહિરાય
 જિકે, તુજ ધ્યાને ગતદુઃખ થાય તિકે ॥ તનુ
 કાંતિ કળા સુવિશેષ વધે, તુજ સમરણ શું
 નવનિધિ સધે ॥ ૨૨ ॥ કરિ કેસરી અહિ રણ
 બંધ સયાં, જળ જલણ જળોદર અષ્ટ લયા ॥
 સંઘણુ પમુહા સવિ જાય ટળી, તુજ નામે
 પામે રંગ રળી ॥ ૨૩ ॥ ઑંહ્રીઅર્હે શ્રી પાર્શ્વ
 નમો, નમિજીણુ જપંતાં દુષ્ટ દમો ॥ ચિંતા-
 મણિ મંત્ર જિકે ધ્યાયે, તિણુ ઘર દિન દિન
 દોલત થાયે ॥ ૨૪ ॥ ત્રિકરણુ શુદ્ધે જે આરાધે,
 તસ જશ કીર્તિ જગમાં વાધે ॥ વળી કામિત
 કામ સવે સાધે, સમિહિત ચિંતામણિ તુજ
 લાધે ॥ ૨૫ ॥ મદ મચ્છર મનથી દૂર તજે,
 ભગવંત ભલી પરે જેહુ ભજે ॥ તસ ઘર

કમળા કલ્પોલ કરે, વળી રાજ્ય રમણી બહુ
 લીલ વરે ॥ ૨૬ ॥ ભયવારક તારક તું ત્રાતા,
 સજ્જન મન ગતિ મતિનો દાતા ॥ માત તાત
 સહોદર તું સ્વામી, શિવદાયક નાયક હિતકામી
 ॥ ૨૭ ॥ કરુણાકર ઠાકુર તું મહારો, નિશિ
 વાસર નામ જપું તહારો ॥ સેવકશું પરમ કૃપા
 કરજો, વાલેસર વાંછિત કૃપા દેજો ॥ ૨૮ ॥
 જિનરાજ સદા તું જયકારી, તુજ મૂર્તિ અતિ
 મોહનગારી ॥ મુક્તિ મહેલમાંહી તુંહી બિરાજે,
 ત્રિભુવન ઠકુરાઈ તુજ છાજે ॥ ૨૯ ॥ ધમ
 ભાવ ભલે જિનવર ગાયો, વામા સુત દેખી
 બહુ સુખ પાયો ॥ રવિ શશિ મુનિ સંવચ્છર
 રંગે, જય દેવસુરમાં સુખ સંગે ॥ ૩૦ ॥ જય
 પુરિશાદાણી પાર્શ્વપ્રભો, સકળાર્થ સમિહિત
 દેહિ વિભો ॥ બુધ હર્ષરૂચિ વિજયાય મુદા,
 તસ લખિધરૂચિ સુખ થાય સદા ॥ ૩૧ ॥

કળશ

(વસંતતિલકાવૃત્તમ.)

ઈત્યં સ્તુતઃ સકલકામિતસિદ્ધિદાતા, યક્ષા-
ધિરાજનતશંખપુરાધિરાજઃ ॥ સ્વસ્તિ શ્રી
હર્ષરૂચિપંકજ સુપ્રસાદાત્, શિષ્યેણુ લઙ્ચિ-
રૂચિનેતિ મુદા પ્રસન્નઃ ॥ ૩૧ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીનો છંદ

આપણુ ઘર ખેઠા લીલ કરો, નિજ પુત્ર
કલત્ર શું પ્રેમ ધરો ॥ તુમે દેશ દેશાંતર કાંઈ
હોડો, નિત્ય પાસ જપો શ્રી જિન રૂડો ॥
૧ ॥ મનવાંછિત સઘળાં કાજ સરે, શિર ઉપર
છત્ર ચામર ધરે ॥ કલમલ આગળ ચાલે
ઘોડો ॥ નિત્ય ० ॥ ૨ ॥ ભૂત પ્રેત અને પિ-
શાચ વળી, સાચણિ ને ડાચણિ જાય ટળી ॥
છલ છિદ્ર ન કોઈ લાગે ઘૂડો ॥ નિત્ય ૦ ॥ ૩ ॥

એકાંતર તાવ સિયો દાહ, ઔષધ વિણુ ન્દયે
 ક્ષણુ માંહ ॥ નહિ દુઃખે માથું પગ ગુડો ॥
 નિત્ય૦ ॥ ૪ ॥ કંઠમાળ ગડગુંબડ સળળા,
 તસ ઉદર રોગ ટળે સઘળા ॥ પીડા ન કરે
 ફિન ગળકેડો ॥ નિત્ય૦ ॥ ૫ ॥ જગતો તી-
 ર્થકર પાસ બહુ, એમ જાણે સઘળો જગત
 સહુ ॥ તતક્ષણુ અશુભ કર્મ તોડો ॥ નિત્ય૦
 ॥ ૬ ॥ પાસ વાણુરશિપુરિ નગરી, તિહાં ઉદયો
 જિનવર ઉદય કરી ॥ સમયસુંદર કહે કર
 જોડો ॥ નિત્ય૦ ॥ ૭ ॥ ૩૨ ॥

શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીનો છંદ.

શારદ માય નમું શિર નામિ, હું ગુણ
 ગાઊં ત્રિભુવન સ્વામી ॥ શાંતિ શાંતિ જપે
 સળ કોઈ, તે ઘેર શાંતિ સદા સુખ હોઈ ॥
 ૧ ॥ શાંતિ જપી જે કીજે કામ, સોહી કામ

હોવે અભિરામ ॥ શાંતિ જપી પરદેશ સધાવે,
 તે કુશળે કમળા લેઈ આવે ॥ ૨ ॥ ગર્ભ થકી
 પ્રભુ મારિ નિવારી, શાંતિજી નામ દિયો હિત-
 કારી ॥ જે નર શાંતિ તણા ગુણુ ગાવે, સુદ્ધિ
 અચિંતિ તે નર પાવે ॥ ૩ ॥ જે નરકું પ્રભુ
 શાંતિ સહાઈ, તે નરકું કુછ આરતિ નાહી ॥
 જે કછુ વંછે સોહી પૂરે, દુઃખ દારિદ્ર મિથ્યા-
 મતિ ચૂરે ॥ ૪ ॥ અલખ નિરંજન જ્યોત
 પ્રકાશી, ઘટ ઘટ અંતરકે પ્રભુ વાસી ॥ સ્વા-
 મી સ્વરૂપ કહ્યું નવિ જાય, કહેતાં મુજ મન
 અચરિજ થાય ॥ ૫ ॥ ડાર દીયે સખ હી
 હથિયારા, જિત્યા મોહતણા દળ સારા
 ॥ નારી તણ શિવશું રંગ રાચ્યો, રાજ તજ્યો
 પણ સાહિખ સાચો ॥ ૬ ॥ મહા બળવંત
 કહી જે દેવા, કાયર કુંથુ એક હણેવા ॥
 સુદ્ધિ સખળ પ્રભુ પાસ લહીજે, ભિક્ષાઆહારી

નામ કહીને ॥ ૭ ॥ નિંદક પૂજકકું સમભાયક,
 પણ સેવકકહીકું સુખદાયક ॥ તજ પરિગ્રહ
 હુવા જગનાયક, નામ અતિથિ સર્વ સિદ્ધિ-
 દાયક ॥ ૮ ॥ શત્રુ મિત્ર સમચિત્ત ગણીને,
 નામ દેવ અરિહંત ભણીને ॥ સકળ જીવ
 હિતવંત કહીને, સેવક બાણી મહા પદ દીને ॥
 ૯ ॥ સાયર જેસા હોત ગંભીરા, દૂષણ એક
 ન માંહે શરીરા ॥ મેરુ અચળ જિમ અંતર-
 બામી, પણ ન રહે પ્રભુ એકણુ ઠામી ॥ ૧૦ ॥
 લોક કહે જિનજી સખ દેખે, પણ સુપનાંતર
 કબહુ ન પેખે ॥ રીસ વિના બાવીશ પરીસા,
 સેના જિતી તેં જગદીશા ॥ ૧૧ ॥ માન વિના
 જગ આણુ મનાઈ, માયા વિના શિવશું લય
 લાઈ ॥ લોભ વિના ગુણરાશિ ગ્રહીને, ભિક્ષુ
 ભાવે ત્રિગડો સેવીને ॥ ૧૨ ॥ નિર્ઘ્રથપણે શિર
 છત્ર ધરાવે, નામ યતિ પણ ચમર ઢળાવે ॥

અભયદાન દાતા સુખ કારણુ, આગળ ચક્ર
 ચાલે અરિદારણુ ॥ ૧૩ ॥ શ્રી જિનરાજ દયાળ
 ભણીજે, કર્મ સવેકો મૂળ ખણીજે ॥ ચઉવિહ
 સંઘહ તીરથ થાપે, લચ્છી ઘણી દેખે નવિ
 આપે ॥ ૧૪ ॥ વિનયવંત ભગવંત કહાવે,
 નાંહી કીસીકું શીશ નમાવે ॥ અકિંચનકો
 ણિરૂદ્ધ ધરાવે, પણ સોવન પદ પંકજ ઠાવે ॥
 ૧૫ ॥ રાગ નહીં પણ સેવક તારે, દ્વેષ નહીં
 નિગુણા સંગ વારે ॥ તજી આરંભ નિજ આ-
 તમ ધ્યાવે, શિવરમણીકો સાથ ચલાવે ॥ ૧૬ ॥
 તેરો મહિમા અદ્ભૂત કહીએ, તેરા ગુણકો
 પાર ન લહીએ ॥ તું પ્રભુ સમરથ સાહેબ
 મેરા, હું મનમોહન સેવક તેરા ॥ ૧૭ ॥ તું
 છે ત્રિલોકતણે પ્રતિપાળ, હું રે અનાથ ને
 તું રે દયાળ ॥ તું શરણાગત રાખત ધીરા,
 તું પ્રભુ તારક છે વકવીરા ॥ ૧૮ ॥ તુંહિ સમે

વડ ભાગ જ પાયો, તો મેરો કાજ ચડ્યો રે
 સવાયો ॥ કરજોડી પ્રભુ વીનવું તુમશું, કરો
 કૃપા જિનવરજી અમશું ॥ ૧૯ ॥ જનમ મર-
 જુના ભય નિવારો, ભવસાગરથી પાર ઉતારો
 ॥ શ્રી હૃત્થિણાપુર મંડળ સોહિ, ત્યાં શ્રી
 શાંતિ સદા મન મોહિ ॥ ૨૦ ॥ પદ્મસાગર
 ગુફરાજ પસાયા, શ્રી ગુણસાગર કહે મન
 ભાયા ॥ જે નર નારી એક ચિત્ત ગાવે, તે
 મનવાંછિત નિશ્ચે પાવે ॥ ૨૧ ॥ ઈતિ ॥ ૩૩ ॥

શ્રી મહાવીર સ્વામીનો છંદ.

સેવો વીરને ચિત્તમાં નિત્ય ધારો, અરિ
 ક્રોધને મનથી દૂર વારો ॥ સંતોષવૃત્તિ ધરો
 ચિત્તમાંહિ, રાગદ્વેષથી દૂર થાઓ ॥ ઉચ્છાહિં
 ॥ ૧ ॥ પડયા મોહના પાસમાં જે પ્રાણી,
 શુદ્ધ તત્ત્વની વાત તેણે ન જાણી ॥ મનુ જન્મ
 પામી વૃથા કાં ગમેા છો, જિનમાર્ગ છંડી

ભૂલા કાં લભો છો ॥ ૨ ॥ અલોભી અમાની
 નિરાગી તજો છો, સલોભી સમાની સરાગી
 ભજો છો ॥ હરિ હરાદિ અન્યથી શુ' રમો
 છો, નદી ગંગ મૂકી ગલીમાં પડો છો ॥૩॥
 કેઈ દેવ હાથે અસિ ચક્રધારા, કેઈ દેવ ઘાલે
 ગળે રૂંડમાળા ॥ કેઈ દેવ ઉત્સંગે રાખે છે
 વામા, કેઈ દેવ સાથે રમે વૃંદ રામા ॥ ૪ ॥
 કેઈ દેવ જપે લેઈ જપમાળા, કેઈ માંસલક્ષી
 મહા વિકરાળા ॥ કેઈ યોગિણી ભોગિણી ભોગ
 રાગે, કેઈ રૂદ્રાણી છાગનો હોમ માગે ॥૫॥
 ઈશા દેવ દેવી તણી આશ રાખે, તદા મુક્તિનાં
 સુખને કેમ આખે ॥ જદા લોભના થોભનો
 પાર નાવ્યો, તદા મધનો ણિદુચ્ચો મન્ન લા-
 વ્યો ॥ ૬ ॥ જેહ દેવલાં આપણી આશ રાખે,
 તેહ પિંડને મન્નશુ' લેય આખે ॥ દીનહીનની
 ભીડ તે કેમ ભાંજે, કુટચો ઠાલ હોચ્ચે કહો

કેમ વાજે ॥ ૭ ॥ અરે મૂઠ બ્રાતા લજ્જે મોક્ષ-
 દાતા, અલોભી પ્રભુને લજ્જે વિશ્વખ્યાતા ॥
 રત્નચિંતામણી સરિખો એહ સાચો, કલંકી
 કાચના પિંડશું મત રાચો ॥ ૮ ॥ મંદબુદ્ધિશું
 જેહ પ્રાણી કહે છે, સવિ ધર્મ એકત્વ ભૂલો
 ભમે છે ॥ કિહાં સર્પવાને કિહાં મેઝધીરં, કિહાં
 કાચરાને કિહાં શૂરવીરં ॥ ૯ ॥ કિહાં સ્વર્ણથાળં
 કિહાં કુંભખંડં, કિહાં કોદ્રવા ને કિહાં ખીર-
 મંડં ॥ કિહાં ખીર સિંધુ કિહાં ક્ષારનીરં,
 કિહાં કામધેનુ કિહાં છાગખીરં ॥ ૧૦ ॥ કિહાં
 સત્યવાચા કિહાં કૂડવાણી, કિહાં રંકનારી કિહાં
 રાયરાણી ॥ કિહાં નારકીને કિહાં દેવભોગી,
 કિહાં ઇંદ્રદેહી કિહાં કુષ્ટરોગી ॥ ૧૧ ॥ કિહાં
 કર્મઘાતી કિહાં કર્મધારી, નમો વીરસ્વામી
 લજ્જે અન્ય વારી ॥ જિસી સેજમાં સ્વપ્નથી
 રાજ્ય પામી, રાચે મંદબુદ્ધિ ધરી જેહ સ્વામી

॥ ૧૨ ॥ અધિર સુખ સંસારમાં મન્ન રાચે,
 તે જના મૂઠમાં શ્રેષ્ઠ શુ ઇષ્ટ ઇછાને ॥ તને
 મોહ માયા હરો દંભ રોષી, સને પુણ્ય પોષી
 ભને તે અરોષી ॥ ૧૩ ॥ ગતિ ચાર સંસાર
 અસાર પામી, આવ્યો આશ ધારી પ્રભુ પાય
 સ્વામી ॥ તુંડી તુંડી પ્રભુ પરમરાગી, ભવફેરની
 શૃંખલા મોહ ભાગી ॥ ૧૪ ॥ માનીએ વીરજી
 અરજ છે એક મોરી, દીને દાસકું સેવના ચરણ
 તેરી ॥ પુણ્ય ઉદય હુવો ગુરુ આજ મેરો,
 વિવેકે લલ્યો મેં પ્રભુ દર્શ તેરો ॥ ૧૫ ॥ ૩૪ ॥

અથ શ્રી ગૌતમસ્વામીનો છંદ

વીર જિજ્ઞેસર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ
 જપો નિશ દિશ ॥ ને કીને ગૌતમનું ધ્યાન,
 તો ધર વિલસે નવે નિધાન ॥ ૧ ॥ ગૌતમ
 નામે ગિરિવર ચડે, મનવંછિત હેલા સંપને ॥
 ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ નામે સર્વ

સંભોગ ॥ ૨ ॥ જે વૈરી વિરૂપા વંકડા, તસ
 નામે નાવે હુંકડા ॥ ભૂત પ્રેત નવિ છંડે પ્રાણુ,
 તે ગૌતમનાં કરૂં વખાણુ ॥ ૩ ॥ ગૌતમ નામે
 નિર્મળ કાય, ગૌતમ નામે વાધે આય ॥ ગૌ-
 તમ જિનશાસન શણુગાર, ગૌતમ નામે જ્ય
 જ્યકાર ॥ ૪ ॥ શાળ દાળ સુરહા ધૃત ગોળ,
 મનવંછિત કાપડ તંબોળ ॥ ઘર સુઘરણી નિ-
 મર્મળ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત ॥ ૫ ॥
 ગૌતમ ઉગ્યો અવિચળ ભાણુ, ગૌતમ નામે
 જપો જગ જાણુ ॥ મ્હોટાં મંદિર મેરુ સમાન,
 ગૌતમ નામે સફળ વિહાણુ ॥ ૬ ॥ ઘર મય-
 ગળ ઘોડાની જોડ, વારૂ પહોંચે વંછિત કોડ ॥
 મહિયલ માને મ્હોટા રાય, જે તુઠે ગૌતમના
 પાય ॥ ૭ ॥ ગૌતમ પ્રણુમ્યા પાતક ટળે,
 ઉત્તમ નરની સંગત મળે ॥ ગૌતમ નામે
 નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાધે વાન ॥ ૮ ॥

પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરુ ગૌતમના ગુણ
છે બહુ ॥ કહે લાવાણ્યસમય કરજોડ, ગૌતમ
તુઠે સંપતિ કોડ ॥ ૬ ॥ ૩૫ ॥

શ્રી સોલસતીનો છંદ.

આદિનાથ આદે જિનવર વંદી, સફળ
મનોરથ કીજિયે એ ॥ પ્રભાતે ઉઠી મંગળિક
કામે, સોળ સતીનાં નામ લીજિયે એ ॥૧॥
બાળકુમારી જગ હિતકારી, પ્રાહ્મી ભરતની
બેનડી એ ॥ ઘટઘટ વ્યાપક અક્ષર રૂપે, સોળ
સતીમાં જે વડી એ ॥ ૨ ॥ બાહુબળ ભગિની
સતીય શિરોમણિ, સુંદરી નામે ઋષભ સુતા
એ ॥ અંકસ્વરૂપી ત્રિભુવનમાંહે, જેહ
અનુપમ ગુણ સુતા એ ॥ ૩ ॥ અંદનબાળા
બાળપણેથી, શિયળવંતી શુદ્ધ શ્રાવિકા એ ॥
અડદના બાકુળા વીર પ્રતિલાભ્યા, કેવળ લહી
વ્રતભાવિકા એ ॥ ૪ ॥ ઉચ્ચસેન ધૂઆ ધારિ-

ણીનંદની, રાજિમતી નેમવલ્લભા એ ॥ જોળન
 વેશે કામને જિત્યો, સંજમ લેઈ દેવ દુલ્લભા
 એ ॥ ૫ ॥ પંચલરતારી પાંડવ નારી, દ્રુપદ-
 તનયા વખાણીયે એ ॥ એકસો આઠે ચીર
 પુરાણાં, શીયળ મહિમા તસ જાણીયે એ
 ॥ ૬ ॥ દશરથ નૃપની નારી નિરૂપમ, કૌશ-
 લ્યા કુળ ચંદ્રિકા એ ॥ શીયળ સલ્લણી રામ
 જનેતા, પુણ્યતણી પ્રનાલિકા એ ॥ ૭ ॥
 કોશાંખિક ઠામે શતાનિક નામે, રાજ્ય કરે
 રંગં રાજ્યો એ ॥ ૮ ॥ સુલસા સાચી શિયળે
 ન કાચી, રાચી નહિ વિષયારસે એ ॥ મુખડું
 જોતાં પાપ પલાયે, નામ લેતાં મન ઉલ્લસે
 એ ॥ ૯ ॥ રામ રઘુવંશી તેહની કામિની,
 જનકસુતા સીતા સતી એ ॥ જગ સહુ જાણે
 ધીજ કરંતાં, અનલ શીતળ થયો શિયળથી
 એ ॥ ૧૦ ॥ સુર નર વંદિત શિયળ અખંડિત;

શિવા શિવપદ ગામિની એ ॥ જેહને નામે
 નિર્મળ થઈ એ, બલિહારી તસ નામની એ
 ॥ ૧૧ ॥ કાચે તાંતણે ચાલણી બાંધી, કૂપ
 થકી જળ કાઢીયું એ ॥ કલંક ઉતારવા સતીય
 સુભદ્રા એ, ચંપા બાર ઉઘાડીયું એ ॥ ૧૨ ॥
 હસ્તિનાગપુરે પાંડુરાયની, કુંતા નામે કામિની
 એ ॥ પાંડવ માતા દશે દશારની, ખહેન પતિ-
 વૃતા પદ્મિની એ ॥ ૧૩ ॥ શીળવતી નામે
 શીળવ્રતધારિણી, ત્રિવિધે તેહને વંદીયે એ ॥
 નામ જપતાં પાતક જાયે, દરિસણે દુરિત
 નિકંદીયે એ ॥ ૧૪ ॥ નિષધા નગરી નળહ
 નરિંદની, દમયંતી તસ ગેહિની એ ॥ સંકટ
 પડતાં શિયળ જ રાખ્યું, ત્રિભુવન કીર્તિ જેહની
 એ ॥ ૧૫ ॥ અનંગઅજિતા જગજનપૂજિતા,
 પુષ્પચૂલા ને પ્રભાવતી એ ॥ વિશ્વવિખ્યાતા
 કામને દમતા, સોળમી સતી પદ્માવતી એ

॥ ૧૬ ॥ વીરે ભાંખી શાસ્ત્રે સાખી, ઉદયરતન
 ભાખે મુદા એ ॥ બહાણું બહાતાં જે નર
 ભણુશે, તે લહિશે સુખ સંપદા એ ॥ ૧૭ ॥
 ૩૬ ॥

શ્રી મહાવીરસ્વામીનો છંદ.

શ્રી સિદ્ધારથ કુળ શણુગાર, ત્રિશલાદિ
 સુત જગ આધાર ॥ શોભે સુંદર સોવન વાન,
 શરણુ તમારું શ્રી વર્ધમાન ॥ ૧ ॥ તુમ નામે
 લહિયે સંપદા, તુમ નામે મન વંછિત મુદા
 ॥ તુમ નામે લહિયે સનમાન, શરણુ ॥ ૨ ॥
 દુર્જન દુષ્ટ વૈરી વિકરાળ, તુમ નામે નાસે
 તતકાળ ॥ તુમ નામે દિન દિન કલ્યાણુ,
 શરણુ ॥ ૩ ॥ તુમ નામે નાવે આપદા,
 ભૂત પ્રેત વ્યંતર નહિ કદા ॥ રોગ શોક
 ત્રિંતા નવિ બાણુ, શરણુ ॥ ૪ ॥ ગ્રહાદિક
 પીડા નવિ કરે, નામ તમારું જે અનુસરે ॥

ધર્મસિંહ મુનિ ભાવ પ્રધાન, શરણુ
 ॥ ૫ ॥ ૩૭ ॥

શ્રી પાંસડિયા યંત્રનો છંદ

શ્રી નેમીશ્વર સંભવ સામ, સુવિધિ ધર્મ
 શાંતિ અભિરામ ॥ અનંત સુવ્રત નમિનાથ
 સુબ્રહ્મણ્ય, શ્રી જિનવર મુજ કરો કલ્યાણ ॥૧॥
 અજિતનાથ ચંદ્રપ્રભુ ધીર, આદીશ્વર સુપાસ
 ગંભીર ॥ વિમળનાથ વિમળ જગ જ્ઞાણ, શ્રી
 જિનવર ॥ ૨ ॥ મલ્લિનાથ જિન મંગળ રૂપ,
 પચવીશ ધનુષ સુંદર સ્વરૂપ ॥ શ્રી અરનાથ
 નમું વર્ધમાન, શ્રી જિનવર ॥ ૩ ॥ સુમતિ
 પદ્મપ્રભુ અવતંસ, વાસુપૂજ્ય શીતળ શ્રેયાંસ ॥
 કુંથુ પાર્શ્વ અભિનંદનભાણુ, શ્રી જિનવર ॥
 ૪ ॥ ઈણિ પરે જિનવર સંભારીયે, દુઃખ
 દારિદ્ર વિઘ્ન નિવારીયે ॥ પરચીશે પાંસઠપરિ-
 માણુ, શ્રી જિનવર ॥ ૫ ॥ ઈમિ ભણુતાં દુઃખ

નાવે કદા, નિજ પાસે જો રાખે। સદા ॥
 ધરિયે પંચતાલુ મન ધ્યાન, શ્રી જિનવર૦
 ॥ ૬ ॥ શ્રી જિનવર નામે વંછિત મળે, મન-
 વંછિત સહુ આશા ફળે ॥ ધર્મસિંહ મુનિ
 નામ નિધાન, શ્રી જિનવર૦ ॥ ૭ ॥ ૩૮ ॥

શ્રી નવકારનો છંદ.

સુખ કારણ ભવિયણ, સમરો નિત નવ-
 કાર ॥ જિનશાસન આગમ, ચૌદ પૂરવનો
 સાર ॥ ૧ ॥ એ મંત્રનો મહિમા, કહેતાં ન
 લહું પાર ॥ સુરતરૂ જિમ ચિંતીત, વંછિત
 ફળ દાતાર ॥ ૨ ॥ સુર દાનવ માનવ, સેવા
 કરે કરજોડ ॥ ભૂમિમંડળ વિચરે, તારે ભવિ-
 યણ કોડ ॥ ૩ ॥ સુરછંદે વિલસે, અતિશય
 જસ અનંત ॥ પદ પહેલે નમિયે, અરિગંજન
 અરિહંત ॥ ૪ ॥ જે પનરે ભેદે, સિદ્ધ થયા
 ભગવંત ॥ પંચમી ગતિ પહોત્યા, અષ્ટ કરમ

કરી અંત ॥ ૫ ॥ કળ અકળ સરૂપી, પંચા-
 નંતક દેહ ॥ જિનવર પય પ્રણુમું, ળીને પદ
 વળી એહ ॥ ૬ ॥ ગચ્છભાર ધુરંધર, સુંદર
 શશિહર શોભ ॥ કરે સારણુ વારણુ, ગુણુ
 છત્રીશે થોભ ॥ ૭ ॥ શ્રુત જાણુ શિરોમણિ,
 સાગર જિમ ગંભિર ॥ ત્રીને પદ નમિયે,
 આચારજ ગુણુધીર ॥ ૮ ॥ શ્રુતધર ગુણુ આ-
 ગર, સૂત્ર ભણુાવે સાર ॥ તપ વિધિ સંયોગે,
 ભાંખે અર્થ વિચાર ॥ ૯ ॥ મુનિવર ગુણુ જુત્તી,
 કહિયે તે ઉવઝાય ॥ પદ ચોથે નમિયે, અહ-
 નિશિ તેહના પાય ॥ ૧૦ ॥ પંચાશ્રવ ટાળે,
 પાળે પંચાચાર ॥ તપસી ગુણુધારી, વારે
 વિષય વિકાર ॥ ૧૧ ॥ ત્રસ થાવર ખીયર,
 લોકમાંહી જે સાધ ॥ ત્રિવિધે તે પ્રણુમું,
 પરમારથ જિણે લાધ ॥ ૧૨ ॥ અરિકરિહરિ
 સાયણિ, ડાયાણુ ભૂત વૈતાળ ॥ સવિ પાપ

પણાસે, વાધે મંગળમાળ ॥ ૧૩ ॥ ઇણુ સમર્યા
સંકટ, હૂર ટળે તતકાળ ॥ ઇમિ જંપે જિન-
પ્રભુ-સૂરિ શિષ્ય રસાળ ॥ ૧૪ ॥ ૩૬ ॥

શ્રી નવકારમંત્રનો છંદ.

(દુહા)

વંછિત પૂરે વિવિધપરે, શ્રી જિનશાસન
સાર ॥ નિશ્ચે શ્રીનવકાર નિત્ય, જપતાં જય-
જયકાર ॥ ૧ ॥ અડસઠ અક્ષર અધિક ફલ,
નવપદ નવેનિધાન ॥ વીતરાગ સ્વયં મુખ વદે,
પંચપરમેષ્ઠિ પ્રધાન ॥ ૨ ॥ એક જ અક્ષર
એક ચિત્ત, સમર્યા સંપત્તિ થાય ॥ સંચિત
સાગર સાતનાં, પાતક હૂર પલાય ॥ ૩ ॥
સકલ મંત્ર શિર મુકુટમણિ, સદ્ગુરૂ ભાષિત-
સાર ॥ સો ભવિયાં મન શુદ્ધશું, નિત્ય
જપીએ નવકાર ॥ ૪ ॥

(૭૬)

નવકાર થકી શ્રીપાલ નરેશર, પામ્યા
 રાજ્ય પ્રસિદ્ધ, સ્મશાન વિષે શિવનામ કુમર-
 ને, સોવનપુરિસો સિદ્ધ ॥ નવ લાખ જપતાં
 નરક નિવારે, પામે ભવનો પાર; સો ભવિયાં
 ભક્તે ચોક્ષે ચિત્તે, નિત્ય જપીયે નવકાર
 ॥ ૫ ॥ બાંધી વડ શાખા શિંકે બેસી, કીધો
 કુંડ હુતાશ; તસ્કરને ચિત્તે મંત્ર સમખ્યો,
 ઉડ્યો તે આકાશ ॥ વિધિ રીતે જપતાં અહિ
 વિષ ઠાલે, ઠાલે અમૃતધાર ॥ સો ॥ ૬ ॥
 બીજેરા કારણુ રાય મહાબલ, વ્યંતરદુષ્ટ
 વિરોધ; જેણુ નવકારે હુત્યા ઠાળી, પામ્યો
 યક્ષ પ્રતિબોધ ॥ નવલાખ જપતાં થાયે જિન-
 વર, ઈસ્યો છે અધિકાર ॥ સો ॥ ૭ ॥ પદ્મી-
 પતિ શિખ્યો મુનિવર પાસે, મહામંત્ર મન
 શુદ્ધ; પરભવ તે રાજસિંહ પૃથ્વીપતિ, પામ્યો

પરિગલ રિદ્ધ ॥ એ મંત્રથકી અમરાપુર પહોંતો
 ચાઝદત્ત સુવિચાર ॥ સો ૦ ॥ ૮ ॥ સં-
 ન્યાસી કાશી તપ સાધંતો, પંચાગ્નિ પરબલે;
 દીઠો શ્રી પાસકુમારે પન્નગ, અધબલતો તે
 ટાલે ॥ સંભલાવ્યો શ્રી નવકાર સ્વયંમુખ,
 ઈંદ્રિભુવન અવતાર ॥ સો ૦ ॥ ૯ ॥
 મન શુદ્ધે જપતાં મયણાસુંદરી, પામી પ્રીય-
 સંયોગ; ઈણે ધ્યાન થકી ટલ્યો, કુષ્ઠ ઉંખરનો
 રક્તપિત્તનો રોગ ॥ નિશ્ચે શું જપતાં નવનિધિ
 થાયે, ધર્મતણો આધાર ॥ સો ૦ ॥ ૧૦ ॥
 ઘટમાંહી કૃષ્ણ ભુજંગમ ઘાલ્યો, ઘરણી કરવા
 ઘાત; પરમેષ્ઠિપ્રભાવે હાર પુલનો, વસુધા
 માંહી વિખ્યાત ॥ કમલાવતિએ પિંગલ કીધો,
 પાપતણો પરિહાર ॥ સો ૦ ॥ ૧૧ ॥ ગય-
 ણુંગણુ બતી રાખી ગ્રહીને, પાડી બાણુ પ્રહાર;
 પદપંચ સુણુંતાં પાંડુપતિ ઘર, તે થઈ કુંતા

નાર; એ મંત્ર અમુલ્ય મહિમા મંદિર, લવ-
 દુઃખ લંબનહાર ॥ સો ૦ ૧૨ ॥ કંબલ
 સંબલે કાઢવ કાઢયા, શકટ પાંચસે માન;
 દીધે નવકારે ગયા દેવલોકે, વિલસે અમર
 વિમાન ॥ એ મંત્ર થકી સંપત્તિ વસુધા
 લહી, વિલસે જૈન વિહાર ॥ સો ૦ ॥ ૧૩ ॥
 આગે ચોવીશી હુઈ અનંતી, હોશે વાર અનંત;
 નવકાર તણી કોઈ આદિ ન જાણે, એમ
 ભાખે અરિહંત ॥ પૂરવ દિશિ ચારે આદિ
 પ્રપંચે, સમયાં સંપત્તિ સાર ॥ સો ૦ ॥ ૧૪ ॥
 પરમેષ્ઠિ સુરપદ તે પણ પામે, જે કૃતકર્મ
 કઠોર; પુંડરીકગિરિ ઉપર પ્રત્યક્ષ પેળો, મણિ-
 ધરને એક મોર ॥ સહગુરુ સન્મુખ વિધિયે
 સમરતાં, સદ્ગુણ જનમ સંસાર ॥ સો ૦ ॥
 ૧૫ ॥ શૂલીકારોપણ તસ્કર કીધો, લોહખુરો
 પરસિદ્ધ; તિહાં શેઠે નવકાર સુણાવ્યો,

પામ્યો અમરની રિદ્ધ ॥ શેઠને ઘર આવી
 વિઘ્ન નિવાર્યાં, સુરે કરી મનોહાર ॥ સો ॥
 ૧૬ ॥ પંચ પરમેષ્ઠિ જ્ઞાન જ પંચહ, પંચ
 દાન ચારિત્ર; પંચ સંજ્ઞાય મહાવ્રત પંચહ,
 પંચ સમિતિ સમકિત ॥ પંચ પ્રમાદ વિષય
 તજો પંચહ, પાલો પંચાચાર ॥ સો ॥ ૧૭ ॥

કલશ-છપ્પય.

નિત્ય જપીયે નવકાર, સાર સંપત્તિ સુખ-
 હાયક; સિદ્ધમંત્ર એ શાશ્વતો, એમ જપે શ્રી
 જગનાયક । શ્રીઅરિહંત સુસિદ્ધ, શુદ્ધ આચાર્ય
 ભણીજે; શ્રી ઉવજ્ઞાય સુસાધુ, પંચ પરમેષ્ઠિ
 થુણીજે । નવકાર સાર સંસાર છે, કુશલ-
 લાભવાચક કહે; એક ચિત્તે આરાધતાં, વિવિધ
 રીતે વાંછિત લાહે ॥ ૧૮ ॥ ૪૦ ॥

શ્રી પદ્માવતી દેવીના છંદ

ॐ હ્રીં કલિકૂંડ દંડં, પાર્શ્વનાથ સંસ્તુવે;
ધરણેંદ્રઃ શચિસાકં, ધર્મકામાર્થ સિદ્ધયે.

ત્રિભંગી છંદ

શ્રી પાર્શ્વપ્રતિમા સહિત ગિરિમા, મહી-
તલ મહિમા વિસ્તરણી; ધરણીધર- રાણી, તું
જગ જાણી, ભવિયણુ પ્રાણી ભય હરણી.
શાસન જ્યકારી સમકિત ધારી, તું સહચારી
શીલવતી, સંતુષ્ટા ભવમે દેવિ પદ્મે માતગિરિમા
જૈનમતિ ॥ ૧ ॥ નાગણુ સમકાલી મુખ પ્ર-
વાલી, જીભરસાલી નિર્દોષી; દાડિમ કણુદંતી
મધુર લવંતી, જિનગુણુ થુણુંતી તાર નખી.
જિતકિન્નર વાદી સુસ્વર નાદી, જિનગુણુ આ-
દ્ધાદી રાગવતી ॥ સંતુષ્ટાં ॥ ૨ ॥ નાસા
અણિયાલી અધરપ્રવાલી, આકઝમાલી વેણુ-
વતી; જિતમીન કપોલી સેંથો ફેાલી, આડ

અમૂલી શિર ધરતી. તિલકાંકિત ભાલી, પ્રિય-
 તર લાલી, ભૂષણુમાલી ભાગ્યવતી ॥ સંતુષ્ટાં ॥
 ૩ ॥ કરભૂજદંડી મંડિત ચૂડી, ગંભીર
 ઊંડી નાભિભરી; ઉર ઉન્નત સારા કંચુક ભારા,
 વિલસિત હારા કૃષોદરી. કટિમેખલા કરણી,
 હરિ કટિ હરણી, ઝાંઝરચરણી હંસપદી ॥
 સંતુષ્ટાં ॥ ૪ ॥ કંચનસમવરણી, સકલા-
 ભરણી, શીતલકરણી સોમમુખી; ગલોન્નત
 ઉન્નવલ કરણેકુંડલ, જિતરવિમંડલ કમલાક્ષિ.
 ગગનાંગણુ ગમણી વિકસિતનયણી, અવિચલ
 વચણી માત સતી ॥ સંતુષ્ટાં ॥ ૫ ॥ પુષ્પાંબર
 વસ્ત્રે રૂપવિચિત્રે, રાજિતછત્રે રાજવતી;
 હસ્તાયુધમાના કુર્કટયાના, પાનસુપાના પુણ્ય-
 વતી. પહિરણુ પટકોલી ચરણાચોલી, લિલ
 કપોલી સંચરતી ॥ સંતુષ્ટાં ॥ ૬ ॥ હું મતિ-
 લવવાસી, તવ ગુણુરાશિ, ન શકું ભાષિ

પૂર્ણમતિ; તુમ વિણુ નવિ જ્ઞયુ' માનો સાયુ',
 દે વર જ્ઞયુ' દાનવતી. આવી અવતરજે મહે-
 રજ કરજે, સમર્થા કરજે સારમતી ॥ સંતુષ્ટાં ॥
 ॥ ૭ ॥ શિવ આસિત કામા પ્રાગમરામા, ગુરુઅ
 ગિરામા શક્તિમતી; અંદન કૃષ્ણાગર અંપક
 કેસર, લોગ મનોહર દીપવતી. ચિંતામણી
 મંત્રે વસિકર યંત્રે, હોમપવિત્રે તૃપ્તિમતી
 ॥ સંતુષ્ટાં ॥ ૮ ॥ નિજ સેવક વંછે વાંછિત
 દેજે, હેજ કરે જે હેજવતી; સંતાન વધારે
 દુઃકૃત વારે, ધર્મ સંભારે ધીરમતી. સજ્જન
 મનરંજે દુર્જન ગંજે, ભાવઠ ભંજે કામદુગ્ધે ॥
 સંતુષ્ટાં ॥ ૯ ॥ દ્વ સાયર પડીયા બંધન
 જડીયા, આયુ મકલીયા ઉદ્ધરણી; હસ્તિ હરિ
 વાઘણુ વિષધર સાપણુ, શાકિની ડાકિની નિઞ્ર-
 હણી. દ્વષ્ટાભય હરણી શૂદ્રાવરણી, રક્ષાકરણી
 માતસતી ॥ સંતુષ્ટાં ॥ ૧૦ ॥

કવચ

અતિશયવંત અનંત સદા જગ સાચી
 દેવી, સમકિત પાલે શુદ્ધ શ્રી જિનશાસન
 સેવી; અધો મધ્ય આકાશ રાસ રમંતી અમરી,
 સેવક જન આધાર સાર કરે મન સમરી.
 ક્ષિપ્તિ મંકિત પાસ પ્રતિમા મસ્તક ધરણી,
 હર્ષસાગર કહે હર્ષ શું પદ્માવતી પૂજે સુખ-
 કરણી. ॥૧૧॥૪૧॥

તાવનો છંદ

દોહા.

નમો આનંદપુર નગર, અજયપાળ રાજન;
 માતા અજયા જનમીયો, જ્વર તું કૃપાનિધાન
 ॥ ૧ ॥ સાત રૂપ શક્તિ હુઓ, કરવા ખેલ
 જગત; નામ ધરાવે જૂજૂઆં, પ્રસર્યો તું ઇત
 ઉત્ત ॥ ૨ ॥ એકાંતરો જે આંતરો, ત્રઈયો
 ચોથો તાવ; શીત ઉષ્ણ વિષમજ્વરો, એ સાતે
 તુજ નામ ॥૩॥

છંદ

એ સાતે તુજ નામ સુરંગા, જપતાં પૂરે
 કેડી ઉમંગા; તેં નામ્યા છે જ્ઞલિમ જુંગા,
 જગમાં વ્યાપી તુજ જશ ગંગા ॥ ૪ ॥
 તુજ આગે ભૂપતિ સખ રંકા, ત્રિભુવનમાં
 વાજે તુજ ડંકા; માને નહિ તું કેહની શંકા,
 તૂઠ્યો આપે સોવન ટંકા ॥ ૫ ॥ સાધક સિદ્ધ
 તણા મદ મોડે, અસુર સુરા તુજ આગળ
 દોડે; હુકું ઘિફૂનાં કંધર તોડે, નમિ ચાલે તેને
 તું છોડે ॥ ૬ ॥ આવંતો થરહરકંપાવે, ડાહ્યાને
 જિમ તિમ બહેકાવે; પહિલો તું કેડમાંથી આવે,
 સાત શિખર પણ શીત ન જાવે ॥ ૭ ॥ હીં
 હીં હું હુંકાર કરાવે, પાંસળિયાં હાડાં કકડાવે;
 ઉનાળે પણ અમલ જગાવે, તાપે પહિરણુમાં
 મુતરાવે ॥ ૮ ॥ આસો કાર્તિકમાં તુજ જોરો,
 હઠ્યો ન માને ધાગો દોરો; દેશ વિદેશ પડાવે

શોરો, કરે સખળ તું તાતો તોરો ॥ ૯ ॥
 તું હાથીનાં હાડાં ભંજે, પાપીને તાડે કર
 પંજે; ભક્તવત્સલ ભાવે જો રંજે, તો સેવકને
 કોઈ ન ગંજે ॥ ૧૦ ॥ ફેડક તોડક ડમર
 ડાક', સુરપતિ સરખા માને હાક'; ધમકે
 ધૂંસડ ધાસડ ધાક', ચઠતો ચાલે ચંચળ
 ચાક' ॥ ૧૧ ॥ પિશુન પછાડણુ નહિ કો
 તોથી, તુજ જશ જોલ્યા જાય ન કોથી;
 શી અણખીલ કરો એ થોથી, મહિર કરી અ-
 જગા રહો મોથી ॥ ૧૨ ॥ ભક્ત થકી એવડી
 કાં ખેડો, અવલ અમીના છાંટા રેડો; લાખા
 ભક્તનો એ નિવેડો, મહારાજ મૂકો મુજ
 કેડો ॥ ૧૩ ॥ લજવશે મા અજ્યા રાણી,
 ગુરુ આણુ માનો ગુણુખાણી; ઘરે સિધાવો કરણુ
 આણી, કહું છું નાકે લીટી તાણી ॥ ૧૪ ॥
 મંત્ર સહિત એ છંદ જે પઠશે, તેહને તાવ

કદી નવિ ચઢશે; કાંતિ કળાને દેહી નિરોગ,
લહેશે લખમી લીલા ભોગ ॥ ૧૫ ॥

કળશ

ૐ નમો ધરી આદિ, બીજ ગુરુ નામ
વહીને, આનંદપુર અવનિશ, અજયપાળ
આખીને, અજયા જાત અઢાર, વાંચીએ સાતે
ખેટા; જપતાં એહિ જ જાપ, ભક્ત શું ન કરે
મેટા, ઉતરે ચઢીઓ અંગ, પલમે તુજ વયણે
મુદા, કહે કાંતિ રોગ ન આવે કદી, સાર
મંત્ર ગ્રહીએ સદા. ॥ ૧૬ ॥ ૪૨ ॥

આ છંદ સાતવાર, ચૌદવાર અથવા એક-
વીશવાર સાંભળે અથવા ભણે તો તાવ
ઉતરી જાય.

શ્રી મહાલક્ષ્મી અષ્ટક

ॐ નીર નીરમલ સુગંધ અંદન અખંડ
 અક્ષત પુષ્પજં । દીપ ધૂપ નૈવેદ્ય પય ધૃત
 શર્કરાયુત ફલાદિકં ॥ પૂજા લવ્ય શિવસુખ-
 દાયક દુરિત કલ્મષ ખંડણું । શ્રી મહાલક્ષ્મી
 મહામાયા પૂજ્યાં પ્રતિગૃહ્યતાં ॥૧॥ ॐ નમો-
 ડસ્તુ મહામાયો સુરાસુર પ્રપૂજ્યતે । શંખ
 ચક્રં ગદાહસ્તે મહાલક્ષ્મી નમોડસ્તુતે ॥૨॥
 જન્માદિરહિતો દેવી આદિ શક્તિ અગોચરે ।
 યોગિની યોગ સંભૂતે મહાલક્ષ્મી નમોડસ્તુતે
 ॥૩॥ પદ્મે વનારસિ દેવી પદ્મજિહ્વા સર-
 સ્વતી । પદ્મહસ્તે જગન્નાથો મહાલક્ષ્મી નમો-
 ડસ્તુતે ॥૪॥ સર્વાન્ન સર્વદં દેવી સર્વદુઃખ
 નિવારિણી । સર્વ સિદ્ધિ કરો દેવી મહાલક્ષ્મી
 નમોડસ્તુતે ॥૫॥ સ્થૂલો સૂક્ષ્મો મહાહ્રે

સત્યે સત્ય મહોદરી । મહા પાપ હરો દેવી
 મહાલક્ષ્મી નમોઽસ્તુતે ॥૬॥ સિદ્ધિ યુદ્ધિ
 પ્રદો દેવી ભકિત મુકિત પ્રદાયિની । મિત્ર હસ્તે
 મહાદેવી મહાલક્ષ્મી નમોઽસ્તુતે ॥૭॥ લક્ષ્મી
 સ્તવનં પુન્યં, પ્રાતરુત્થાય યઃ પઠેત્ । દુઃખ
 દારિદ્ર્ય ન પશ્યંતિ રાજ્યં પ્રાપ્નોતિ નિત્ય
 સ ॥૮॥ ૪૩ ॥

॥ ઇતિ મહાલક્ષ્મી અષ્ટક સંપૂર્ણ ॥

મહાલક્ષ્મીદેવીના ચિત્ર, મંત્ર, સ્તોત્ર
 તથા તેની સાધનાના વિધિવિધાન માટે અમારા
 તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ “ મહાપ્રાભાવિક નવ-
 સ્મરણ ” નામનો ગ્રંથ જોવા ભલામણ છે.

શ્રી માણિભદ્રજનો છંદ.

સરસ વચન ઘો સરસ્વતિ, પૂજ્યું ગુરુ કે
 પાય; ગુણુ માણિકનાં ગાવતાં સેવકને સુખ
 થાય ॥૧॥ માણિભદ્રને પાંખીઓ, સુરતરુ

જેહવો સાંમ; રોગ સોગ દૂરે હરે, નમું ચરણ
 સિર નાંમ ॥૨૦॥ તું પારસ તું પોરસો, કામ-
 કુંભ સુખકાર; સાહબ વરદાઈ સદા, આત-
 મનો આધાર ॥૩૦॥ તુંહી ચિંતામણી રતન,
 ચિત્રાવેલ વિચાર; માંણુક સાહબ માહરે,
 દોલતરો દાતાર ॥૪૦॥ દેવ ઘણા દુનિયા નમેં,
 સુતા કરે સનમાન; માંણુભદ્ર મોટો મર્દ,
 દિયેં દેસ દીવાણુ ॥૫૦॥

અડયલ છંદ

દીપંતો જગમાંહે દીપેં પીસુણ તણા
 દલ તુંહી જ જીપે; આઠે ભયથી તુંહી જ
 ઉગારે નંદ્યા કરતાં શત્રુ નિવારે ॥૧॥
 ગજમુખ દેવ મહા ઉપગારી એરાવાણુ જિણુરે
 અસવારી; માંણુભદ્ર મોટો મહારાજ વાજે
 સદા છત્રીસે વાજ ॥૨॥ હેમવિમલસૂરી
 સાહાઈ ક્ષેત્રપાલ જિણેં કાઠયો જઈ; ઉણુ

વેલા માંણિક તું ઉઠ્યો ભૈરવને ગુરન્નસું
 કુટ્યો ॥૩॥ માનોજી માણિક વચન હમારો
 થેં છોડો હું ચાકર ધારો; માંણિકભદ્રજી
 વાચ્યા માનિ કાલો ગોરો કીધો કાનિ ॥૪॥
 પાટ ભગત પણ વાચ્યા પાલી વલતિ સામત્રી
 સહૂ વાલી; જલમ માંણિક બાંહેં ઝાલ્યો,
 દેસ અઠાર જ દી અબુવાલ્યો ॥૫॥ કુમતિ
 રોગ કરે નિકંદન માંણિકભદ્ર તપગચ્છ કેરો
 મંડન; ધ્યાન ધરી એકે મન ધારે સઘલા
 કારજ માંણિક સારે ॥૬॥ બોલ સવે રાખે
 દરબારે વસુધા અધિકી લાજ વધારે; આઠમ
 ચૌદસ જે આરાધેં સઘલા જાપ દીવાલી સાધે
 ॥૭॥ માંણિકભદ્ર પૂજ જે મેટો તિણુરે
 કદીએ ન આવે તોટો; ભાવ કરી જે તુઝનેં
 ભેટે માંણિક જિણુરા દાસિદ્ર મેટે ॥૮॥
 ધન અખુટ બહુ ધન પાવેં માંણિક તત-

ખિણુ રોગ ગમાવેં; સેવકને તું ખાંડિ સાંડિં
 મહિમા થાઈ જગ સહૂ માંડિં ॥ ૯૧ ॥ જો
 મુજને સેવક કરી જાણો માણિભદ્ર મુજ
 વિનતિ માનો; દીલ ભરી દરિસણુ મુજનેં
 દીજે કૃપા કરી સેવકનેં સુખ દીજે ॥૧૦૧॥

૬૬

તું વાસી ગુજરાતકો નવખંડે તુજ નાંમ;
 મગરવાડે મોટો મરદ કવિયાં [ના] સારે
 કાંમ ॥૧૧॥ સેવકને તું સીખવે નાયક નાંમ
 નરેસ; જિણુ વિધ હું પૂજા કરેં હૂકમ પ્રમાણે
 હમેસ ॥૨૧॥ કરો અગાડી કવિઆણા માણિ-
 ભદ્ર માખાપ, દીલ ભરી દરિસણુ દીજઈ
 સેવક ટાલ સંતાપ ॥૩૧॥ માણિભદ્ર મહા-
 રાજસૂં ઉઠો કરે અરજ; મૂલમંત્ર મોય
 દીજઈ રાખો માહરી લાજ ॥૪૧॥

અડયલ છંદ

વસુધામાં મારી લાજ વધારો નાત ગોત્રમે
 કુજસ નીવારો; દુઃખ દાલિદ્ર હરિજેં દૂરે
 પુત્ર તણી વંછા તુ પૂરે ॥૧॥ સેતાનીને
 તું સમજવેં અવનિપતિ પણ ચરણે આવેં;
 વિધન અનંતા રાજ નિવારે માંણિભદ્ર મુજ
 શત્રુ વારે ॥૨॥ સઘલા નર નારી વસ થાઈ
 ડાકિણી સાકિણી નાસી જઈ; ભુત પ્રેત તુજ
 નાંમે ભાગેં નાહર ચેર કદીઈ નવી લાગેં
 ॥૩॥ મોટા દાનવ તુંડી મરોડે તાવ નેજરા
 તુંડી ત્રોડે; હરી હર દેવ ઘણાઈ હોઈ કલિમેં
 તુમ સરાખો નહી કોઈ ॥૪॥ ભાવે અડસઠ
 તિરથ ભેટો ભાવે માંણિભદ્રને ભેટો; સુર-
 પતિ માહરી અરજ સુણીજેં કવીઅણુનેં તત-
 ખીણુ સુખી કીજેં ॥૫॥ તાહરી પાર ન પામે
 કોઈ જલમવીરરી જગમાં જોઈ; ઘો વાંછીત
 માણુક વરદાઈ સેવકને ગહગદ્ સવાઈ ॥૬॥

કલસ

ગુણુગાયા ગહગદ્ અન્નધન કપડાં આવે,
 ગુણુગાયા ગહગદ્ પ્રગટ ઘરે સંપદ પાવે;
 ગુણુગાયા ગહગદ્ રાજમાન મોજ દેવરાવે,
 ગુણુગાયા ગહગદ્ લોક સહૂ પૂજા લાવે. ॥૧॥

સુખકુસલ આસા સફલ ઉદયકુસલ ઈણી
 પરે કહે; ગુણુ માણિકરા ગાવતાં લાખ
 લાખ રીઝાં તે લહે. ॥૨॥ ૪૪ ॥

॥ ઇતિ શ્રી માણિકરાજનો છંદ સંપૂર્ણ ॥

શ્રી ઘંટાકર્ણ મંત્ર

ઓં ઘંટાકર્ણ મહાવીર સર્વવ્યાધિ વિના-
 શક વિષ્ણેટકલયે પ્રાપ્તે રક્ષરક્ષ મહાબલ
 યત્ર ત્વં તિષ્ઠસે દેવ લિખિતોડક્ષરપંક્તિભિઃ
 રોગાસ્તત્ર પ્રણુશ્યંતિ વાતપિત્તકફોદ્ભવાઃ ।
 તત્ર રાજભયં નાસ્તિ યાંતિ કર્ણે જપાત્
 ક્ષયં શાકિની ભૂતવેતાલા રાક્ષસાઃ પ્રભવંતિ ન ।

નાકાલે મરણું તસ્ય ન ચ સર્પેણ ડસ્યતે
અગ્નિચોરભયં નાસ્તિ હ્રીં ઘંટાકર્ણું નમોડ-
સ્તુતે ઠઃ ઠઃ ઠઃ સ્વાહા ॥

શ્રી ઘંટાકર્ણું તથા શ્રી માણિભદ્રજીને
લગતા મંત્રો, યંત્રો, ચિત્રો, સ્તોત્રો, છંદો
અને તેની સાધનાવિધિ માટે અમારા તરફથી
પ્રસિદ્ધ થયેલ “શ્રી ઘંટાકર્ણું-માણિભદ્ર-મંત્ર
તંત્ર કલ્પાદિ સંગ્રહ” નામનો ગ્રંથ જોવા
ભલામણ છે.

શ્રી સીમંધર સ્વામીના દૂહા

અનંત ચોવીશી જિન નમું, સિદ્ધ અનંતી
કોડ; કેવલનાણી ચિવિર સવિ, વંદુ જે કર-
જ્ઞેડ ॥ ૧ ॥ જે કોડિ કેવલધરા, વિહરમાન
જિન વીશ; સહસ યુગલ કોડિ નમું, સાધુ
સર્વ નિશદ્દિશ ॥ ૨ ॥ જે ચારિત્રે નિર્મલા,
તે પંચાનન સિંહ; વિષય કષાય ન ગંજ્યા,

તે પ્રણમું નિશદિશ ॥ ૩ ॥ રાંક તણી પરે
 રડવડયો, નિર્ધણીયો નિરધાર; શ્રી સીમંધર
 સાહિબા, તુમ વિણુ ધણુ સંસાર ॥ ૪ ॥

શ્રી સિદ્ધાયલજના દૂહા

સિદ્ધાયલ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
 મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વારંવાર
 ॥ ૧ ॥ એકેકું ડગલું ભરે, શત્રુજય સામો
 જોહ; ઋષલ કહે ભવ કોડના, કર્મ ખપાવે
 તેહ ॥ ૨ ॥ સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન
 ચઢયો ગઠ ગિરનાર; શેત્રુંજી નદી નાહ્યો
 નહિ, એનો એજે ગયો અવતાર ॥ ૩ ॥
 નેમ વિના ત્રેવીશ પ્રભુ, આવ્યા વિમલગિ-
 રિંદ; ભાવિ ચોવીશી આવશે, પદ્મનાભાદિ
 જિણુંદ ॥ ૪ ॥ જગમાં તીરથ હો વડા,
 શત્રુજય ગિરનાર; એક ગઠ ઋષલ સમો-
 સર્યા, એક ગઠ નેમ કુમાર ॥ ૫ ॥ સિદ્ધા-

ચલ સિદ્ધિ વર્યા, ગૃહી મુનિ લિંગ અનંત;
 આગે અનંતા સિદ્ધશે, પૂજે ભવી ભગવંત
 ॥ ૬ ॥ શત્રુજય ગિરીમંડણો, મરૂદેવાનો
 નંદ; યુગલાધર્મ નિવારણો, નમે યુગાદિ
 જિણુંદ ॥ ૭ ॥

સિદ્ધાચલના એકવીશ ખમાસમણ

દોહા.

સિદ્ધાચલ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
 મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર
 ॥ ૧ ॥ અંગ વસન મન ભૂમિકા, પૂજેપગ-
 રણુ સાર; ન્યાય દ્રવ્ય વિધિ શુદ્ધતા, શુદ્ધિ
 સાત પ્રકાર ॥ ૨ ॥ કાર્તિક સુદિ પુનમ દિને,
 દશ કોટી પરિવાર; દ્રાવિડ ને વારિખિલ્લજી,
 સિદ્ધ થયા નિરધાર ॥ ૩ ॥ તિણે કારણુ
 કાર્તિકી દિને, સંઘ સચલ પરિવાર; આદિ
 જિન સનમુખ રહી, ખમાસમણ બહુ વાર

॥ ૪ ॥ એકવીશ નામે વરણુઓ, તિહાં
પહેલું અભિધાન; શત્રુંજય શુકરાયથી, જનક
વચન બહુમાન ॥ ૫ ॥

(અહીંયાં અને હવે પછીના દરેક દોહાના
અંતે “ સિદ્ધાચલ સમરૂં સદા ” એ દોહો
બોલીને ખમાસમણ દેવું.) ૧

સમોસર્યા સિદ્ધાચલે, પુંડરીક ગણધાર;
લાખ સવા મહાતમ કથું, સુર નર સભા
મોઝાર ॥ ૬ ॥ ચૈત્રી પુનમને દિને, કરી
અણુસણુ એક માસ; પાંચ કોડી મુનિ
સાથશું, મુક્તિનિલયમાં વાસ ॥ ૭ ॥ તિણે
કારણ પુંડરીકગિરિ, નામ થયું વિખ્યાત;
મન વચ કાચે વંદીયે, ઉઠી નિત્ય પ્રભાત
॥ ૮ ॥ સિદ્ધાચલ ० ॥ ૨ ॥ વીશ કોડીશું
પાંડવા, મોક્ષ ગયા ઈણે ઠામ; એમ અનંત
મુક્તે ગયા, સિદ્ધક્ષેત્ર તિણે નામ ॥ ૯ ॥

સિદ્ધાચલ૦ ॥ ૩ ॥ અડસઠ તીરથ ન્હાવતાં,
 અંગરંગ ઘડી એક; તુંળીજળ સ્નાને કરી,
 જાગ્યેા સત્ય વિવેક ॥ ૧૦ ॥ ચંદ્રશેખર
 રાજ પ્રમુખ, કર્મ કઠિન મેલ ધામ; અચ-
 લપદે વિમલા થયા, તિણે વિમલાચલ નામ
 ॥ ૧૧ ॥ સિદ્ધાચલ૦ ॥ ૪ ॥ પર્વતમાં
 સુરગિરિ વડો, જિન અભિષેક કરાય; સિદ્ધ
 હુવા સ્નાતક પદે, સુરગિરિ નામ ધરાય
 ॥ ૧૨ ॥ અથવા ચઉદે ક્ષેત્રમાં, એ સમે
 તીરથ ન એક; તિણે સુરગિરિ નામે નમું,
 જિહાં સુરવાસ અનેક ॥ ૧૩ ॥ સિદ્ધાચલ૦
 ॥ ૫ ॥ એંસી યોજન પૃથુલ છે, ઉંચ પણે
 છન્વીશ; મહિમાએ મોટો ગિરિ, મહાગિરિ
 નામ નમીશ ॥ ૧૪ ॥ સિદ્ધાચલ૦ ॥ ૬ ॥
 ગણુધર ગુણુવંતા સુનિ, વિશ્વમાંહે વંદનીક;
 જેહવો તેહવો સંયમી, એ તીરથે પૂજનીક

॥ ૧૫ ॥ વિપ્રલોક વિષધર સમા, દુઃખીયા
 ભૂતલ માન; દ્રવ્યલિંગી કણુક્ષેત્ર સમ, મુનિ-
 વર છીપ સમાન ॥ ૧૬ ॥ શ્રાવક મેઘ
 સમા કહ્યા, કરતા પુણ્યનું કામ; પુણ્યની
 રાશિ વધે ઘણી, તેણે પુણ્યરાશિ નામ
 ॥ ૧૭ ॥ સિદ્ધાચલ ॥ ૭ ॥ સંયમધર
 મુનિવર ઘણા, તપ તપતા એક ધ્યાન; કર્મ-
 વિયોગે પામીયા, કેવલ લક્ષ્મી નિધાન ॥ ૧૮ ॥
 લાખ એકાણું શિવવર્યા, નારદશું અણુગાર;
 નામ નમો તેણે આઠમું, શ્રીપદગિરિ નિર-
 ધાર ॥ ૧૯ ॥ સિદ્ધાચલ ॥ ૮ ॥ શ્રી
 સીમંધર સ્વામીએ, એ ગિરિ મહિમા વિલાસ;
 ઈંદ્રની આગે વર્ણવ્યો, તેણે એ ઈન્દ્રપ્રકાશ
 ॥ ૨૦ ॥ સિદ્ધાચલ ॥ ૯ ॥ દશ કોટી
 અણુવ્રતધરા, લકતે જમાડે સાર; જૈન તીર્થ
 યાત્રા કરી, લાલ તણે નહીં પાર ॥ ૨૧ ॥

તેહ થકી સિદ્ધાયલે, એક મુનિને દાન; દેતાં
 લાભ ઘણેા હુવે, મહાતીરથ અભિધાન
 ॥ ૨૨ ॥ સિદ્ધાયલ ॥ ૧૦ ॥ પ્રાયે એ
 ગિરિ શાશ્વતો, રહેશે કાળ અનંત; શત્રુંજય
 મહાત્મ્ય સુણી, નમો શાશ્વતગિરિ સંત
 ॥ ૨૩ ॥ સિદ્ધાયલ ॥ ૧૧ ॥ ગૌ નારી
 બાલક મુનિ, ચઉ હત્યા કરનાર; યાત્રા કરતાં
 કાર્તિકી, ન રહે પાપ લગાર ॥ ૨૪ ॥
 જે પરદારા લંપટી, ચોરીના કરનાર; દેવદ્રવ્ય
 ગુરુદ્રવ્યના, જે વળી ચોરણુહાર ॥ ૨૫ ॥
 ચૈત્રી કાર્તિક પુનમે, કરે યાત્રા ઈણે ઠામ;
 તપ તપતાં પાતિક ગણે, તિણે દઢશક્તિ
 નામ ॥ ૨૬ ॥ સિદ્ધાયલ ॥ ૧૨ ॥ ભવ-
 ભય પામી નીકળ્યા, થાવર્યાસુત જેહ;
 સહસ મુનિ શું શિવવર્યા, મુક્તિનિલય-
 ગિરિ તેહ ॥ ૨૭ ॥ સિદ્ધાયલ ॥ ૧૩ ॥

ચંદા સુરજ ખિહું જણા, ઊભા ઇણે ગિરિ-
 શૃંગ; વધાવિયો વર્ણવ કરી, પુષ્પદંતગિરિ
 રંગ ॥ ૨૮ ॥ સિદ્ધાચલ ॥ ૧૪ ॥ કર્મ-
 કલાણુ ભવજલ તણ, ઇહાં પામ્યા શિવસક્ત;
 પ્રાણી પક્ષ નિરંજની, વંદો ગિરિ મહાપક્ષ
 ॥ ૨૯ ॥ સિદ્ધાચલ ॥ ૧૫ ॥ શિવવહુ
 વિવાહ ઉત્સવે, મંડપ રચિયો સાર; મુનિ-
 વર વર ખેઠક ભણી, પૃથ્વીપીઠ મનોહાર
 ॥ ૩૦ ॥ સિદ્ધાચલ ॥ ૧૬ ॥ શ્રીમુલ-
 દ્રગિરિ નમો, ભદ્ર તે મંગલરૂપ; જલતર-
 રજ ગિરિવર તણી, શિષ્ય ચઠાવે ભૂપ ॥ ૩૧ ॥
 સિદ્ધાચલ ॥ ૧૭ ॥ વિદ્યાધર સુર અપ-
 સરા, નદી શેત્રુંજી વિલાસ; કરતા હરતા
 પાપને, ભજ્યે ભવિ કૈલાસ ॥ ૩૨ ॥
 સિદ્ધાચલ ॥ ૧૮ ॥ ખીજ નિરવાણી પ્રભુ,
 ગઈ ચોવીશી મોઝાર; તસ ગણુધર મુનિમાં

વડા, નામે કદંબ અણુગાર ॥ ૩૩ ॥ પ્રભુ
 વચને અણુસણુ કરી, મુક્તિપુરીમાં વાસ;
 નામે કદંબગિરિ નમો, તો હોય લીલ
 વિલાસ ॥ ૩૪ ॥ સિદ્ધાચલ ॥ ૧૯ ॥
 પાતાલે જસ મૂલ છે, ઉજ્જવલગિરિનું સાર;
 ત્રિકરણુ યોગે વંદતાં, અલ્પ હોવે સંસાર
 ॥ ૩૫ ॥ સિદ્ધાચલ ॥ ૨૦ ॥ તન મન
 ધન સુત વલ્લભા, સ્વર્ગોદિક સુખ ભોગ; જે
 વંછે તે સંપન્ને, શિવરમણી સંયોગ ॥ ૩૬ ॥
 વિમલાચલ પરમેષ્ઠીનું, ધ્યાન ધરે પદ્માસ;
 તેજ અપૂરવ વિસ્તરે, પૂર્ણે સઘળી આશ
 ॥ ૩૭ ॥ ત્રીજે ભવ સિદ્ધિ લહે, એ પણ
 પ્રાયિક વાચ; ઉકૃષ્ટા પરિણામથી, અંતર-
 મુહૂરત સાચ ॥ ૩૮ ॥ સર્વકામદાયક
 નમો, નામ કરી ઓળખાણુ; શ્રીશુભવીર
 વિજય પ્રભુ, નમતાં કોડી કલ્યાણુ ॥ ૩૯ ॥
 સિદ્ધાચલ ॥ ૨૧ ॥

૧ નમુક્કારસહિનું પરચખખાણુ

ઉગ્ગચ્ચેસૂરે નમુક્કારસહિચં પરચખખાઈ
ચઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું ખાઈમં સા-
ઈમં અન્નથથણાભોગેણું સહસાગારેણું વોસિરે.

૨ નમુક્કારસહિ મુઠસહિનું પરચખખાણુ

ઉગ્ગચ્ચેસૂરે નમુક્કારસહિચં મુઠસહિચં
પરચખખાઈ ચઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું
ખાઈમં સાઈમં અન્નથથણાભોગેણું સહસાગા-
રેણું મહત્તરાગારેણું સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણું
વોસિરે.

૩ પોરસિ સાઠપોરસિનું પરચખખાણુ.

ઉગ્ગચ્ચેસૂરે નમુક્કારસહિચં પોરસિં સા-
ઠપોરસિં મુઠસહિચં પરચખખાઈ ઉગ્ગચ્ચેસૂરે
ચઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું ખાઈમં
સાઈમં અન્નથથણાભોગેણું સહસાગારેણું

પચ્છન્નકાલેણું દ્વિસામોહેણું સાહુવયણેણું
મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું
વોસિરે.

૪ પુરિમહ્ઠ અવહ્ઠનું પચ્ચખખાણ

સૂરેઉગ્ગચ્ચે નમુક્કારસહિચ્ચં પુરિમહ્ઠં
અવહ્ઠં મુઠ્ઠસહિચ્ચં પચ્ચખખાઈ સૂરે ઉગ્ગચ્ચે
ચઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું ખાઈમિં
સાઈમિં અન્નથણાભોગેણું સહસાગારેણું
પચ્છન્નકાલેણું દ્વિસામોહેણું સાહુવયણેણું
મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું
વોસિરે.

૫ વિગઈ નિવિગઈનું પચ્ચખખાણ

વિગઈચ્ચો નિવિગઈચ્ચ પચ્ચખખાઈ અન્ન-
થણાભોગેણું સહસાગારેણું લેવાલેવેણું ગિહ-
થસંસઠ્ઠેણું ઉખિત્તવિવેગેણું પદુચ્ચમખિખચ્ચેણું
પારિઠ્ઠાવણિયાગારેણું મહત્તરાગારેણું વોસિરે.

૬ ઝેઆસણા તથા એકાસણાનું પચ્ચખખાણ

ઉગ્ગએસૂરે નમુક્કારસહિઅં પોરિસિં સાઠ્ઠ-
 પોરિસિં પુરિમઠ્ઠ મુઠ્ઠસહિઅં પચ્ચખખાઠ્ઠ
 ઉગ્ગએસૂરે અઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું
 ખાઠ્ઠમિં સાઠ્ઠમિં અન્નથણાભોગેણું સહસા-
 ગારેણું પચ્છન્નકાલેણું દિસામોહેણું સાહુવ-
 ચણેણું મહત્તરાગારેણું સ્વસમાહિવત્તિઆ-
 ગારેણું એકાસણું ઝેઆસણું પચ્ચખખાઠ્ઠ
 તિવિહંપિ આહારં અસણું ખાઠ્ઠમં સાઠ્ઠમં
 અન્નથણાભોગેણું સહસાગારેણું સાગારિઆ-
 ગારેણું આઉટણપસારેણું ગુરૂઅભુકાણેણું
 પારિકાવણિઆગારેણું મહત્તરાગારેણું સ્વસ-
 માહિવત્તિઆગારેણું પાણુસ્સ લેવેણુવા અલે-
 વેણુવા અચ્છેણુવા ખહુલેવેણુવા સ્સિથ્થેણુવા
 અસિથ્થેણુવા વોસિરે.

૭ આયંખિલનું પરચખખાણુ

ઉગ્ગએસૂરે નમુક્કારસહિઅં પોરિસિં
 સાઠપોરિસિં મુકિસહિઅં પરચખખાઈ ઉગ્ગ-
 એસૂરે ચઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું
 ખાઈમં સાઈમં અન્નથણાભોગેણું સહસા-
 ગારેણું પરછન્નકાલેણું દિસામોહેણું સાહુવ-
 યણેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિઆ-
 ગારેણું આયંખિલં પરચખખાઈ અન્નથણા-
 ભોગેણું સહસાગારેણું લેવાલેવેણું ગિહથસ-
 સકેણું ઉખિત્તવિવેગેણું પારિકૂવણિઆગારેણું
 મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિઆગારેણું એ-
 ગાસણું પરચખખાઈ તિવિહંપિ આહારં અસણું
 ખાઈમંસાઈમં અન્નથણાભોગેણું સહસાગારેણું
 સાગારિઆગારેણું આહિટણુપસારેણું ગુરૂઅ-
 ભુકૂણેણું પારિકૂવણિઆગારેણું મહત્તરાગા-
 રેણું સંવસમાહિવત્તિઆગારેણું પાણુસસ

લેવેણુવા અલેવેણુવા અથ્થેણુવા બહુલેવેણુવા
સસિથ્થેણુવા વોસિરે.

૮ ચઉવિહાર ઉપવાસનું પરચખખાણુ

સૂરે ઉગ્ગએ અભત્તકું પરચખખાઈ ચઉ-
વિહંપિ આહારં અસણું પાણું ખાઈમં સાઈમં
અન્નથ્થણુભોગેણું સહસાગારેણું પારિક્કાવ-
ણિયાગારેણું મહત્તરાગારેણું સવ્વસમાહિવત્તિ-
યાગારેણું વોસિરે.

૯ તિવિહાર ઉપવાસનું પરચખખાણું

સૂરે ઉગ્ગએ અભત્તકું પરચખખાઈ
તિવિહંપિ આહારં અસણું ખાઈમં સાઈમં
અન્નથ્થણુભોગેણું સહસાગારેણું પારિક્કાવણિ-
યાગારેણું મહત્તરાગારેણું સવ્વસમાહિવત્તિ-
આગારેણું પાણુહાર પોરિસિં સાઢ્ઢુપોરિસિં
મુઠ્ઠિસહિઅં ગંઠસહિઅં પરચખખાઈ ઉગ્ગ-
એસૂરે પુરિમહ્ઢુ અવહ્ઢુ પરચખખાઈ અન્નથ્થણુ-

ભોગેણું સહસાગારેણું પર્યન્નકાલેણું દિસા-
 મોહેણું સાહુવયણેણું મહત્તરાગારેણું સંવસ-
 માહિવત્તિઆગારેણું પાણુસ્સ લેવેણુવા
 અલેવેણુવા અથથેણુવા બહુલેવેણુવા સસિથથેણુવા
 અસિથથેણુવા વોસિરે.

૧૦ ગંઠસહિ આહિ અભિયહોનું

પર્યખખાણુ

ગંઠસહિઅં વેઠસહિઅં દિવસહિઅં થિખુ-
 ગસહિઅં મુઠ્ઠિસહિઅં પર્યખખાઈ અન્નથથ-
 ણાભોગેણું સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું
 સંવસમાહિવત્તિઆગારેણું વોસિરે.

૧૧ ચૌહાનયમ ધારનારને દેશાવ-

ગાસિકનું પર્યખખાણુ

દેસાવગાસિઅં ઉવભોગં પરિભોગં પર્ય-
 ખખાઈ અન્નથથણાભોગેણું સહસાગારેણું

મહત્તરાગારેણું સંવ્યવમાહિવત્તિઆગારેણું
વોસિરે.

૧૨ પરચખખાણ પારવાનું

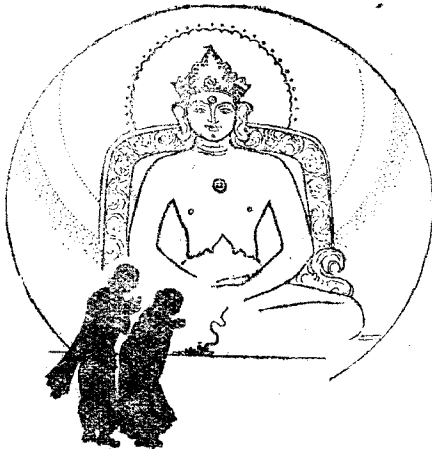
ઉગ્ગએસૂરે નમુકકારસહિઅં પોરિસિં
સાદ્ધુપોરિસિં ગંઠસહિઅં મુઠ્ઠિસહિઅં પરચ-
ખાણ કચું ચઉવિહાર આંખિલ નિવિ એકાસણું
એઆસણું કચું તિવિહાર પરચખાણ કાસિ-
અં પાલિઅં સોહિઅં તીરિઅં કિંચિઅં
આરાહિઅં જં ચ ન આરાહિઅં તસ્સ
મિચ્છામિદુક્કડં.

જૈન ધર્મને લગતાં દરેક જાતનાં પુસ્તકો

માટે નીચેના સરનામે લખો:—

સારાભાઈ મણિલાલ નવાબ

નાગજીભૂદરની પોળ; અમદાવાદ.

जिन पूजन

[होडा तथा विवेचन सहित]

हृद्यनो पणाल करती वधते.

मेरुशिखर नडवरावे हो सुरपति, मेरु-

शिखर नडवरावे; जन्मकाल जिनवरण्डे।

જાણી, પંચરૂપ કરી આવે હો સુર૦

પાણીનો પખાલ કરતી વખતે.

જ્ઞાન કલશ ભરી આતમા, સમતા રસ
ભરપૂર; શ્રી જિનને નહવરાવતાં, કરમ થયાં
ચકચૂર.

પ્રભુ આગળ ધૂપ કરતી વખતે.

અમે ધૂપની પૂજા કરીએ રે, ઓ મન-
માન્યા મોહનજી; પ્રભુ ધૂપ ઘટા અનુસરીએ
રે, ઓ મન માન્યા મોહનજી; પ્રભુ નહીં
કોઈ તુમારી તોલે રે, ઓ મન માન્યા
મોહનજી, પ્રભુ અંતે છે શરણુ તમારું રે,
ઓ મન માન્યા મોહનજી.

કુલની પૂજા કરતી વખતે.

પ્રભુ કંઠે ઠવી કુલની માળા, થૂલ થકી
વ્રત ઉચ્ચરીએ; ચિત્ત. ચોખે ચોરી નવિ
કરીએ. સ્વામિઅદત્ત કદાપિ ન લીજે, ભેદ
અઠાર પરિહરીએ. ચિત્ત૦

[૧]

જળ ભરી સંપુટ પત્રમાં; યુગલિક નર પૂજાંત;
ઋષભચરણ અંગુઠડો, હાયક ભવજળ અંત.

હે કરુણાસાગર પરમાત્મન્ !

અનાદિ કાળના સંસાર ભ્રમણથી થાકેલે
હું આજે આપના ચરણે આવ્યો છું! આપના
ચરણનું શરણું પામીને અનેક દીન દુઃખી
અને પાપી આત્માઓ ભવનો નિસ્તાર પામી
પરમ પદને વર્યા છે. દેવના દેવ ઇંદ્રો, નરેંદ્રો
અને યોગીન્દ્રોએ આપના ચરણોથી પવિત્ર
થયેલ રજને પોતાના મસ્તકે ચડાવી છે.
આપના ચરણની પવિત્ર રેણુએ કંઈક પાપી-
આઓની પાપવાસનાઓ ઉપર સૌરભ પાથરી
છે. જ્યાં જ્યાં આપના ચરણોએ વિહાર કર્યો
છે ત્યાં ત્યાં સુખ અને માંગલ્યના ઓઘ
ઉભરાયા છે.

પ્રભુ ! આપના એ પરમ પાવન ચરણો,
આ ભયંકર ભવાટવીમાં, મારું શરણું હોજો !
હે વિશ્વવત્સલ વિભુ !

આપના પગલે પગલે સ્નેહની સરિતા
ઊભરાઈ છે. અને એ સ્નેહની સરિતાએ સં-
સારમાં ભભૂકતા દ્વેષ અને વૈરના દાવાનલો
ઉપર સદાય અમી છાંટણું કર્યાં છે. પ્રભુ !
આપના સમવસરણુની રચના સૌને મંત્રમુ-
ગ્ધ કરી દે એવી છે, ન દ્વેષ, ન વૈર ! જાણે
સૌ જીવો દેહભાવ ભૂલીને આત્મભાવમાં લીન
થયા હોય એમ સમતારસમાં ઝીલતા આ-
પના ચરણે આવી વસે છે. સિંહ ને ગાય
જાણે માડી જાયા ભાઈજિંદેન ન હોય; વ્યાઘ્ર
અને હરણુ જાણે ભાઈભાઈ ન હોય; મોર
અને સૂર્ય જાણે એક કુળના ન હોય; એમ
જન્મથી વૈરભાવ ભરેલા પ્રાણીઓ આપના

ચરણે આવી શાંત થઈ જાય છે. આપના ચરણની આગળ ખેસવાનો રાય અને રંક, દેવ, દેવેન્દ્ર અને ચક્રવર્તી, પાપી કે પુણ્યાત્મા સૌને એકસરખો અધિકાર છે.

પ્રભુ ! આપના એ પરમ સ્નેહ વર્ષાવતા ચરણો, દુઃખ અને દ્વેષ ભરેલા આ સંસારમાં, મારો આધાર હોજો !

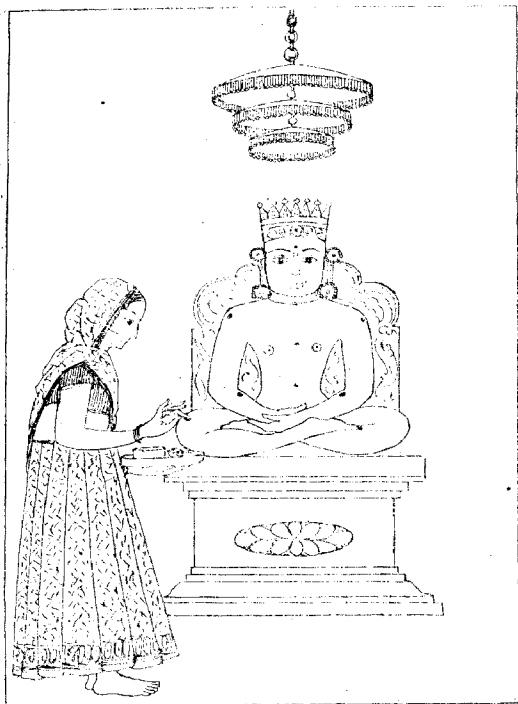
હે મંગલમય નાથ !

લોભ, લાલચ અને આશાલયા આ જીવે અનંત સંસાર સાગર ડોહ્યો છતાં એને હાથ કશું ન આવ્યું. એની આશાઓ તૃપ્ત ન થઈ; એની લાલસાઓ શાંત ન થઈ; એનો લોભ અને લાલચ સદાય વધતાં જ રહ્યાં ! પ્રભુ ! એ આશા અને લોભના પ્રેર્યા આ જીવે ન કરવાનાં કાર્યો કર્યા અને ન ભાવવાની ભાવનાઓ ભાવી ! એ લાલસાઓ અને આશા

પૂર્ણ થતાં હોય તો મેં ધર્મી થવાનો ઢાંગ
 પણ કર્યો છે અને અધર્મનાં આચરણો આદ-
 રવામાં પણ પાછી પાની નથી કરી. ભીખારી
 થયો તો પણ એ આશાના વશે ! અને મોટા
 થઈ નાનાઓને રંજીડ્યા તો પણ એ આશાના
 વશે ! પ્રભુ ! એ લોભ અને લાલચમાં અંધ
 બનેલા મેં મારું આત્મભાન ભૂલી ને કંઈક
 પાપી અને નીચ માનવીઓનાં ચરણ ચૂમ્યા
 છે. સાધુ, સંત અને મહંતોની સેવા પણ મેં
 એ નમાલી લાલચે માટે કરી છે ! સ્વામિન્ !
 આપના ચરણે આવેલા મારી એ લાલચે
 અને લોભતૃણાઓ શાંત થજો ! આપના પ-
 વિત્ર ચરણના પસાયે સંસારની માયાવી સુખ-
 સંપત્તિ અને ધનદોલતની મારી ઈચ્છાઓ
 નાશ પામજો ! આપના ચરણની સેવામાં આ
 લોભ-લાલચનો અંશ પણ ન હજો !

પ્રભુ ! આપના પગલે પગલે વેરાતી અઠ-
 ળક સંપત્તિને આપે આત્મસમૃદ્ધિ આગળ
 તણખલાથી ય તુચ્છ ગણી છે. આપ અનંત
 આત્મસમૃદ્ધિના સ્વામી છે ! મારા આત્મામાં
 એ આત્મસમૃદ્ધિનો સંચાર થાય, મારી સં-
 સારી લાલચો નાશ પામે એટલા માટે હું
 આપણા ચરણની ભાવ પૂર્વક પૂજા કરું છું.

નાથ ! અનંત આત્મલક્ષ્મીના સ્વામી
 આપના ચરણો, મુજ સમ રંકનું સદાને માટે
 શરણું હોજો !

[૨]

જનુબળે કાઉસગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ વિદેશ;
ખડાખડા કેવળ લહ્યું, પૂજે જનુ નરેશ.
હે નિષ્કારણ જગદ્ગંધુ!

તપ, ત્યાગ અને સંયમના માર્ગે આપે
આત્માને સાક્ષાત્કાર કર્યો અને એ આત્મ-
દર્શનના અમૃતનું સંસારને પાન કરાવવા
આપે અનેક વિહારો કર્યા. આધિ, વ્યાધિ
અને ઉપાધિમય સંસારનાં ત્રિવિધ તાપથી
સંતપ્ત પ્રાણીઓને આ આત્મસાધનાના ઉપ-
દેશનું પાન પરમ શાંતિને આપે છે. આ
સ્વાર્થમય સંસારમાં માતા, પિતા, ભાઈ,
ભગિની બધું જ સ્વાર્થમય છે. કોઈ કોઈનું
સાચું સગું નથી. સૌ પોતપોતાની આશા-
ઓના પ્રેર્યા આવે છે અને સ્વાર્થ સરતા
આલ્યા જાય છે. પ્રભુ! આવા સ્વાર્થમય

સંસારમાં, પરમકરુણાભર્યા અંતઃકરણથી જ-
ગત ઉપર ઉપકાર કરતા આપ સાથે જ
નિષ્કારણ જગદ્ગ્રંથુ અને નિઃસ્વાર્થી નિર્યામક
છો !

નાથ ! આપના એ નિઃસ્વાર્થી પરોપકાર
પરાયણતાને મારા લાખ લાખવાર વંદન
હુએ !

હે પરમાત્મન્ !

અનાદિ કાળથી મારો આ જીવ આ
સંસારના જન્મ મરણના ફેરામાં ભટક્યો છે.
એણે નાની મોટી અનેક કરણીઓ આદરી છે.
પણ નિઃસ્વાર્થીતાનો માર્ગ એણે કદી પિછાન્યો
નથી. સદાય સ્વાર્થી સ્વાર્થી અને સ્વાર્થીમાં જ
એ રત રહ્યો છે. અને આવી સ્વાર્થી પરાયણ-
તાના ભારથી એ હુમેશાં સંસાર સાગરમાં
ઊંડો ને ઊંડો ઉતરતો ગયો છે. પ્રભુ ! એ

સ્વાર્થના પ્રેર્યા મેં નથી ગણી રાત કે નથી ગણ્યો દિવસ; નથી જાણી ટાઢ કે નથી જાણ્યો તડકો; નથી પિછાણી ભૂખ કે નથી પીછાણી તરસ ! એક મૂઢ પશુની જેમ સર્વ સાન ભાન વિસરીને હું એ સ્વાર્થની પાછળ ભગ્યા કર્યો છું.

પ્રભુ ! મારી સર્વ શક્તિઓ જાણે મારા સંસારના સ્વાર્થ માટે જ ન હોય એમ એ શક્તિઓથી મેં કેઈનો પરમાર્થ સાધ્યો નથી. અને સ્વાર્થપરાયણતાના અવિવેકમાં હું પરમાર્થની સાથે સાથે મારા આત્માને પણ સાવ વિસરી ગયો છું. નાથ ! સ્વાર્થમાં આસક્ત એવા મારી સર્વ આત્મશક્તિઓ જાણે લુપ્ત થઈ ગઈ હોય એમ આત્મસાધનાથી હું વિમુખ બની ગયો છું.

સ્વામિન્ ! આપ અનંતશક્તિના ધણી

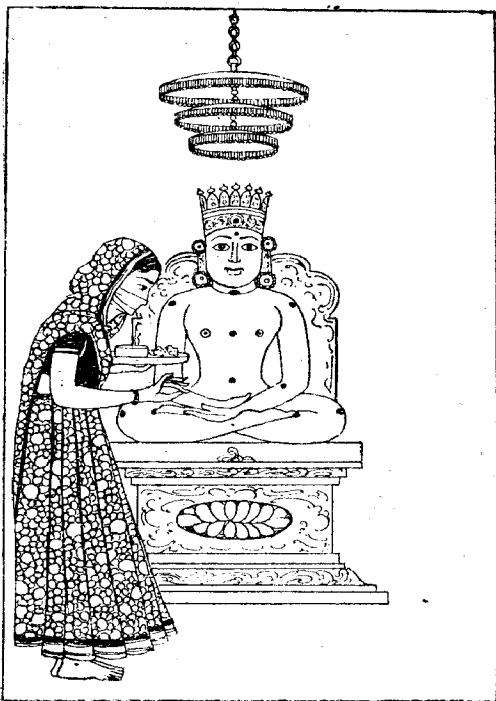
છો. સમસ્ત સંસારના કલ્યાણ માટે આપે એ અનંતશક્તિની પુનીત ગંગાને વહેતી મૂકી છે ! સંસારના ઉપકાર માટે આપે જનુઓના બળે ઉગ્ર વિહારો કર્યા છે. નિઃસ્વાર્થભાવે વિશ્વ કલ્યાણ એ જ આપનો માર્ગ છે.

પ્રભુ ! નિઃસ્વાર્થપણે ઉપકારી એવા આપની ઉપાસનાથી મારી સ્વાર્થી વાસનાઓ નાશ પામો, મારી આત્મશક્તિઓ જાગ્રત થાઓ અને પરમાર્થનો માર્ગ મને સુલભ થાઓ !

દેવ ! સંસારિક સ્વાર્થનો નાશ કરીને પરમાર્થ સિદ્ધિ મેળવવા માટે હું આપના જનુઓની ભાવપૂર્વક પૂજા કરું છું.

કામવિજેતા સ્થૂતિભદ્ર

મૂલ્ય અઠી રૂપિયા

[૩]

લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વર્ષાદાન;
કરકાંડે પ્રભુ પૂજના, કરતા ભવિ બહુમાન.
હે નિર્મોહી નાથ !

લોકાંતિક દેવતાઓએ આપને જ્યારે વિ-
નંતી કરી કે-“ પ્રભુ ! આ દુઝિયા સંસારનાં
ઉદ્ધાર માટે, આપ આપની આત્મસિદ્ધિ પ્રગટ
કરીને, તીર્થાનું પ્રવર્તન કરો, પ્રાણીઓને તરવાનો
ઉપાય બતાવો ” ત્યારે જાણે જુગ જુગ જૂના
મોહનાં આવરણોને ક્ષણ માત્રમાં તોડી દીધાં
હોય તેમ આપે વાર્ષિક દાન આપવાનો
નિર્ણય કર્યો !

નાથ ! જે સંપત્તિ માટે અમે સંસારીજીવો
અનેક પ્રકારની મુસીબતો ઊઠાવીએ છીએ, જેને
અમે અમારા પ્રાણુથી પણ પ્યારી ગણીએ
છીએ, જેને માટે અનેક પ્રકારનાં દુઝ્યાન કરીએ

છીએ અને જેને અમારા જીવનનું સર્વસ્વ માની
એની પાછળ મોહાન્ધ થઈ ભમીએ છીએ એ
સંપત્તિના ઓધના ઓધ આપના ચરણ આગળ
ઉભરાતા હતા, છતાં આપને મન એની કશી
કિંમત ન હતી ! એ સંપત્તિનું આત્મવિનાશી-
પણું આપ જાણતા હતા ! આપે એ સંપત્તિને
હસતે વહને તજીને આત્મલક્ષ્મી માટે લેખ
ધારણ કર્યો હતો !

અને પ્રભુ ! આપનું એ વાર્ષિક દાન ?
જાણે આત્મલક્ષ્મીની સાધના માટે પ્રયાણ કરતાં
પહેલાં આત્મા ઉપરની મોહ અને મમતાના
રજેરજ ઘોઈ ન નાખવી હોય એમ આપે
સંસારિક સંપત્તિને સંસારના જીવો માટે વહાવી
દીધી !

સાથે જ પ્રભુ ! આપનું એ વાર્ષિકદાન
સંસારના જીવોને જાણે કહેતું હોય કે યોગ
અને ભોગ એકી સાથે ન રહી શકે ! આત્માના

પ્રેમીએ લોગ વિલાસ અને સંપત્તિને તિલાંજલી આપવી જ રહી ! ત્યાગ એ આત્મલક્ષ્મીની સાધનાનો અમર મંત્ર છે. એ મંત્રની સાધના જેટલી અધૂરી તેટલી આત્મલક્ષ્મી ઓછી મળવાની !

સ્વામી ! આત્મસિદ્ધિની સાધના કરીને સંસારના ઉદ્ધાર માટે આપે તપ, ત્યાગ અને સંયમનો માર્ગ સ્વીકારીને આ સંસારનો ત્યાગ કર્યો હતો. સ્વભાવે સ્કૃટિક સમ આત્મા ઉપરનાં આવરણો આપને અળખામણાં લાગતાં હતાં. સંસારમાં લમતાં જીવોનાં દુઃખ અને દારિદ્ર્ય જોઈ આપનું હૃદય દ્રવતું હતું. એનો ઉપાય આપે શોધ્યો હતો ! જાણે દુનિયાનું આધ્યાત્મિક દારિદ્ર્ય દૂર કરવાનો માર્ગ ઉપદેશ્યા પહેલાં દુનિયાના સાંસારિક દારિદ્ર્યનો દાવાનળ શાંત કરવો ન હોય એ રીતે આપે સ્વહસ્તે વાર્ષિક દાન આપીને આપની અઠ-

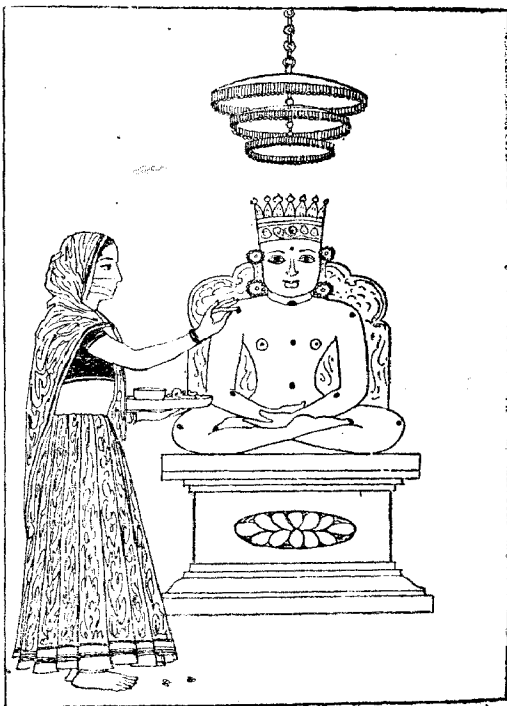
જક સંપત્તિનો ઝરો વહાવી મૂક્યા હોતો !

પ્રભુ ! ધન્ય હો એ પુણ્યવન્ત આત્મા-
ઓને જેમને આપના હાથે દાન સ્વીકારવાનો
સંયોગ મળ્યો !

નાથ ! આપ અનંત આત્મઋદ્ધિના ધણી
છો. આપે અનેક જીવોનો ઉદ્ધાર કર્યો છે.
આજે હું આપના શરણે આવ્યો છું. પ્રભુ !
આપના પૂજનથી મારા મોહનાં બંધનો દૂર
થજો. મારી મમતાનાં આવરણો નાશ પામજો,
મારી સાંસારિક સંપત્તિની આશા અને ઈચ્છા
શાંત થજો અને મારા હૃદયમાં આત્મઋદ્ધિની
અભિલાષા જાગ્રત થજો.

સ્વામી ! આપે દુનિયાનું દારિદ્ર્ય દૂર કર્યું
છે. મારું આત્મિક દારિદ્ર્ય દૂર કરવા માટે હું
આપના કાંડાની ભાવભર્યા ચિત્તે પૂજા કરું છું !

નાથ ! મને એ આત્મલક્ષ્મીનું દાન કરી
મારો નિસ્તાર કરજો !

[૪]

માન ગયું હોય અંશથી દેખી વીર્ય અનંત;
ભુજબળે ભવબળ તર્યા, પૂબે ખંધ મહંત.
હે અનન્તશક્તિ પ્રભુ !

આ આત્માને સ્વભાવે અનંતશક્તિનો ધણી આપે ઉપદેશ્યો છે. અનાદિ કાળથી લાગેલાં કર્મનાં આવરણોએ આત્માની એ અનન્તશક્તિને ઢાંકી દીધી છે. અને કોઈ મહાવિકરાળ કેસરીના પંજમાં સપડાયેલ મૃગલાની જેમ અનાદિ કાળથી કર્મના પાશમાં પકડાએલો આ આત્મા સાવ રંક બની ગયો છે.

પ્રભુ ! એ રંક બનેલ આત્માની સતામણીનો કશો પાર નથી રહ્યો ! જાણે એનામાં કશીય શક્તિ ન હોય એ જાણે સાવ હીન-સત્ત્વ હોય એવી એની સ્થિતિ થઈ છે. ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્વેષ વગેરે કષાયો

રાતદિવસ એ આત્માને ઉપદ્રવ કરી રહ્યા છે. જાણે પોતાનું શાસન ન ચાલતું હોય એમ એ કષાયો આ આત્માને આદેશો કર્યા જ કરે છે. અને રંક બની ગયેલો આ આત્મા, પોતાનો અધઃપાત આપનારા એવા પણ એ આદેશો સદાય માથે ચડાવ્યા જ કરે છે. પ્રભુ ! કર્મમલ્લે જાણે આ આત્માને ધરાશાયી બનાવી દીધો છે.

સ્વામી ! કોઈ મહાવૈરીને પડકાર કરતા હો એમ આપે એ કર્મરાજને પડકાર આપ્યો. એ કર્મરાજના શાસનના જાણે ખંડ ખંડ ટુકડા કરી નાખવા ન હોય એ રીતે આત્મ-શક્તિને શોધવા આપ સંસારનો ત્યાગ કરી ચાલી નીકળ્યા. મહામૂલ્યાં રત્નોનો શોધક જેમ પૃથ્વીના પડો લેદી નાખે તેમ આત્મ-શક્તિની શોધમાં આપે તપ અને સંયમથી

કર્મનાં પડો ભેદવા શરૂ કર્યાં. દેવ ! આપની આ અનંત આત્મશક્તિની શોધને કષાયો ન અટકાવી શક્યા, વિષયો એ શોધની આડે ન આવી શક્યા, મોહમાયા અને મમતાનાં બંધનો એ શોધને ન રોકી શક્યા ! કેઈ દિગ્વિજય કરતા ચક્રવર્તીના અશ્વની જેમ આપના આત્મશક્તિની શોધના અશ્વને કેઈ ન રોકી શક્યું. જે જે કષાયો, જે જે વિષયો કે જે જે મોહમાયા અને મમતાભરી વાસનાઓ વચમાં આવી એ સૌ ચૂરા ચૂરા થઈ ગયાં ! પ્રભુ ! જાણે કર્મરાજના કિલ્લાનો નાશ કરતા હો તેમ અનંતવીર્યની ઉપાસનામાં, આપે આ શરીર ઉપર ઉચ્ચ તપસ્યાના ઘા કર્યા !

અને પ્રભુ ! જાણે આપની અદૃશ્ય આત્મ-ઉપાસનાથી ત્રાસી ઊઠ્યો હોય તેમ છેવટે

એ કર્મરાજનો પરાજય થયો. એનાં અલેધ બંધનો રેતીના મહેલની જેમ શીર્ષુ વિશીર્ષુ થઈ ગયાં, આત્મા ઉપરનું એનું આધિપત્ય લુપ્ત થઈ ગયું અને આત્માની અનંતશક્તિનો જય જયકાર થયો !

પ્રભુ ! આપ અનંત આત્મશક્તિના ધણી થયા ! આપે સંસારને સમન્તવ્યું કે આત્મ-બળ આગળ કર્મબળ રાંક બની જાય છે.

પ્રભુ ! કેઈ મહાતરવૈયો પોતાની ભુજ્ઞ-એના બળથી મહાસમુદ્રને તરી જાય તેમ આપ આત્માની અનંતશક્તિરૂપ ભુજ્ઞએથી આ સંસારસમુદ્રને તરી ગયા.

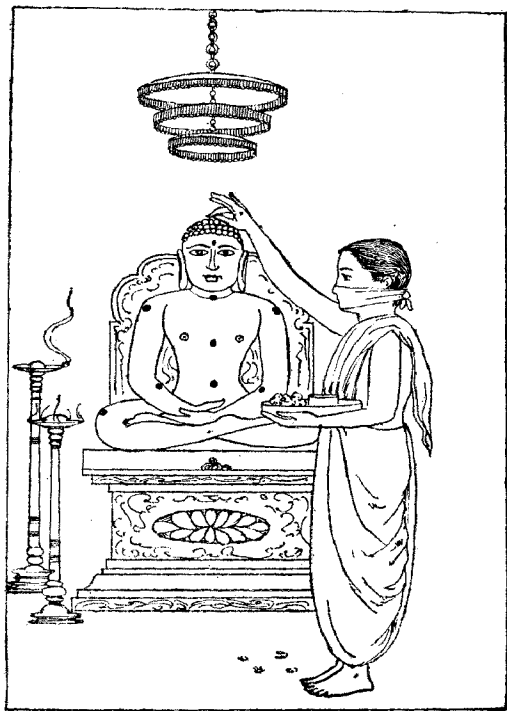
દેવ ! આપ અનંતશક્તિના ધણી છો. અનાદિકાળથી કર્મને હાથ પડેલો મારો આત્મા સત્ત્વહીન બની ગયો છે. એની અનંતશક્તિ જાણે હરાઈ ગઈ છે. પ્રભુ ! મારી એ

આત્મશક્તિએ સજીવન થાય, મારાં કર્મ-
બંધનો નાશ થાય, અપૂર્વ વીર્યઉલ્લાસના
આનંદનો મારા આત્મામાં સંચાર થાય અને
હું આ ભયંકર સંસારસમુદ્રને તરવા શક્તિ-
શાળી બનું એ માટે પ્રભુ ! અનંતબળવાળી
એવી આપની ભુજ્જોની હું ભાવપૂર્વક પૂજા
કરું છું !

નાથ ! આપે અનેક નિર્બળોમાં બળનો
સંચાર કર્યો છે, પ્રભુ આપ જેવા મહાવીર્ય-
વાનની પૂજાથી મુજ નિર્બળમાં એ આત્મ-
શક્તિનો સંચાર થજે !

મહર્ષિ મેતારજ

મૂલ્ય અઢી રૂપિયા

[૫]

સિદ્ધશિલા ગુણ ઉજળી, લોકાંતે લગવંત;
વસીયા તેણે કરણ પ્રભુ, શિરશિખા પૂજંત.
હે ત્રણલોકના નાથ !

કર્મને આધીન થઈ અનાદિકાળથી ભમ્યા
કરતો આ જીવ દેવ, મનુષ્ય, તિર્યંચ અને
નારકીના ભવોમાં ઊંચનીચ દશાને પામ્યા જ
કરે છે. કદીક સ્વર્ગલોકનાં અપાર વૈભવ
વિલાસ અને આનંદો એણે માણ્યા છે તો
કદીક નરકગતિમાં અસહ્ય અનંતવેદનાઓ
વચ્ચે એને આથકલું પડ્યું છે. કદીક મર્ત્ય-
લોકમાં કોઈ રાજામહારાજાનો વેશ ધારણ
કરીને સત્તાની મહિરાતું પાન કરી એ
મદમત્ત બન્યો છે તો કદીક દીનહીન અને
દુઃખી બની રાંકડું જીવન જીવ્યો છે. વળી
કદીક પશુજીવનની નાનીમોટી અનેક આકૃતો

એના માથે આવી પડી છે. આમ આ જીવ
 ચાર ગતિમાં બુદ્ધાબુદ્ધા વેશધારણ કરીને આ
 સ્વર્ગ મૃત્યુ અને પાતાળરૂપ ત્રણ લોકની
 રંગભૂમિ ઉપર સદાય નાચ્યા જ કરે છે. કોઈ
 સ્થળે એને શાંતિ વળતી નથી, કોઈ જગ્યાએ
 એને સ્થિરતા મળતી નથી અને કોઈ સ્થાને
 એને આત્મભાવ લાધતો નથી કે જ્યાં એ
 સુખપૂર્વક પોતાનું સ્થળ માની વસી શકે.
 મહાસાગરના ભયંકર અંઝાવાતમાં સપડાયેલ
 જહાજની જેમ આ જીવ હુમેશાં ચારેકોર
 આથક્યા જ કરે છે.

પ્રભુ! દુનિયાની આ સદાય અસ્થિર
 સ્થિતિથી આપ ત્રાસી ઉઠ્યા. જ્યાં આત્મા
 સદાકાળ આનંદમગ્ન થઈને રહી શકે, જ્યાં
 આત્માને નિજનંદમાંથી હાંકી કાઢનાર કોઈ
 ન હોય, જ્યાં આત્માને આત્મભાવ સિવાય

ખીજી કોઈ વસ્તુ સ્પર્શી શકે નહીં એવા સ્થળની શોધ કરવી આપને જરૂરી લાગી, એવું સ્થળ મળે તો જ આત્માને શાંતિ વળે એ આપે જોયું. અને એ સ્થળની શોધ માટે આપ સંસારનો ત્યાગ કરીને ચાલી નીકળ્યા.

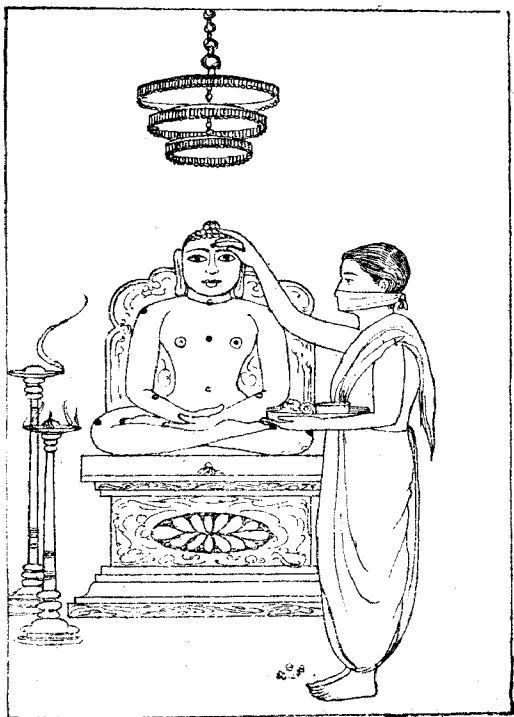
પ્રભુ ! એ શોધ માટે ચાલી નીકળતા આપનું એકેએક પગલેપગલું જાણે દૃઢનિશ્ચયની મહેર મારતું હતું. પ્રભુ ! એ શોધ કરવામાં, સ્વર્ગની અપ્સરાઓ, સ્વર્ગનાં અપાર વૈભવ વિલાસ અને સ્વર્ગની સુંવાળી સુખ-સામગ્રીઓ આપને ન લલચાવી શકી કે નરક નિગોદના જીવોની અપાર વેદનાઓ આપને હતાશ ન કરી શકી ! આપનો નિશ્ચય અફર હતો.

અને હેવ ! આપે આપનો એ નિશ્ચય પાર પાડ્યો. તપ, ત્યાગ અને સંયમની એરણુ ઉપર આત્માનો ઘાટ ઘડીને આપે એ ચારે

ગતિના તાપને શાંત કરે એવી પંચમ ગતિની શોધ પૂરી કરી. એ શોધે ત્રણે લોકમાં આથ-
 ડતા આત્માની અસ્થિરતાનો અંત આણ્યો.
 નાથ ! આપની એ પંચમગતિની-મોક્ષની શોધે
 આત્માને સ્થિરતા મેળવી આપી. સ્વામી ! એ
 પરમપદ પામીને આત્મા સ્વસ્વભાવને મેળવીને
 સદા આનંદ મગ્ન રહેવા લાગ્યો.

પ્રભુ ! ચારેગતિ અને ત્રણે લોકથી ચઢિ-
 યાતા પરમપદની શોધ કરીને સમગ્ર લોકના
 અગ્રભાગ ઉપર આપ આત્મભાવમાં લીન
 થઈને ધિરાજમાન થયા છે ! આપ સૌથી
 શ્રેષ્ઠ સ્થાનને પામ્યા છે, તેથી હું આપના
 શરીરમાં સૌથી ઊંચી એવી આપની શિર-
 શિખાની ભાવથી પૂજા કરું છું !

આપના પગલે અસંખ્ય આત્મા એ પર-
 મપદને પામ્યા છે. પ્રભુ ! મને પણ એ
 પરમપદનો માર્ગ મળજે.

[૬]

તીર્થંકર પદ પુણ્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
ત્રિભુવન તિલકસમા પ્રભુ, ભાલ તિલક જયવંત.
હે દેવાધિદેવ !

ગ્રીષ્મના મધ્યાન્હ સમયના તાપથી સંત-
પ્ત થયેલ પ્રાણી જેમ કેઈ તરુવરની શીતળ
છાયા શોધે છે તેમ સંસારના ત્રિવિધ તાપથી
દુઃખી થયેલ પ્રાણી પોતાના ઈષ્ટદેવનું શરણુ
શોધે છે. અને એ શરણું મળતાં પરમશાતા
પામે છે. પ્રભુ ! દીન દુઃખી અને સંસારમાં
રહવડંતા પ્રાણીઓના શરણુરૂપ આવા ઈષ્ટદે-
વોમાં આપ શિરોમણિ રૂપ છો.

પ્રભુ ! પૂર્વે આરાધેલ તપ, ત્યાગ અને
સંયમના બળે તીર્થંકર પદવીની સમૃદ્ધિ આપે
મેળવી છે. એ સમૃદ્ધિએ દેવતાઓ, દેવેન્દ્રો,
નરેન્દ્રો અને યોગીન્દ્રોને ભક્તિઘેલા બનાવ્યા

છે; એ સમૃદ્ધિએ તિર્થંચ એવા પશુ પંખીઓને પ્રેરણાઓ આપી છે, એ સમૃદ્ધિએ અનેક પાપીઓનો ઉદ્ધાર કર્યો છે. એ સમૃદ્ધિએ આપને ત્રણલોકના સ્વામી બનાવ્યા છે. પ્રભુ ! આપની એ તીર્થંકરપણાની અમર સમૃદ્ધિને હું ભાવપૂર્વક નમન કરું છું.

નાથ ! દેવેન્દ્રો અને નરેન્દ્રોની ભક્તિ, આઠ મહાપ્રતિહાર્યોની શોભા કે સમવસર-ણાદિની રચના:-એ બાહ્ય દેખાતી સામગ્રીના લીધે જ આપ સર્વ ઇષ્ટદેવોમાં શ્રેષ્ઠ છો એમ નથી. પ્રભુ ! એવી બાહ્ય સમૃદ્ધિ તો કોઈકોઈ ઇન્દ્રજાળીઆ પાસે પણ હોઈ શકે છે. પણ પ્રભુ ! જેના લીધે આપ દેવાધિદેવ બન્યા, જેના લીધે આપ ઇષ્ટદેવોમાં શ્રેષ્ઠ બન્યા અને જેના લીધે આપની તીર્થંકરપણાની સમૃદ્ધિ ત્રણે ભુવનથી ચઢી ગઈ તે છે, આપની અપૂર્વ

આત્મસિદ્ધિ અને આપની અમર દેશના !

પ્રભુ ! આપે જોયું કે આ સંસાર સદા દુઃખમય છે. એમાં પડેલ આત્મા સુખદુઃખનાં આંદોલનોમાં સદાકાળ અથડાયા જ કરે છે. એ સંસારથી છૂટા થવાનો ઉપાય ન શોધવામાં આવે ત્યાંસુધી આત્માને અમરશાંતિ લાધવાની નથી. અને તેથી પ્રભુ ! આપે આત્મસાધનાની શોધ કરી. એ શોધથી આપે આપના આત્માને સ્ફટિક જેવો નિર્મળ બનાવ્યો અને આપના અનંતજ્ઞાનના બળે સંસારના દુઃખદાવાનળને શાંત કરવા માટે ઉપદેશની ગંગા વહેતી મૂકી. એ પુનીત ગંગાના કિનારે આવેલો આત્મા કદી તરસ્યો પાછો ફર્યો નથી.

પ્રભુ ! આપે જોયું કે સંસાર આખો ' મત્સ્યગલાગલ ' ન્યાયે દુઃખી થઈ રહ્યો છે. મોટું માછલું નાના માછલાને ગળી જાય તેમ

બળવાન જીવ નિર્બળ જીવને સતાવી રહ્યો છે. અને આપે ઉત્કૃષ્ટ અહિંસાનો મહામૂલો મંત્ર સંસારને સમજાવ્યો. ન્હાના મોટા સૌ જીવને જીવવાનો સમાન અધિકાર છે, કોઈ જીવને મારવો કે સતાવવો એ પાપ છે. એ પાપથી આ આત્મા મલિન થાય છે. બળવાન જીવે નિર્બળના ભક્ષણના બદલે તેનું રક્ષણ કરવું જોઈએ. અહિંસાપરાયણ આત્મા જ આત્મસાધનાનો અમર પંથ પામી શકે. પ્રભુ ! આપની એ ઉત્કૃષ્ટ અહિંસાએ અનેક આત્માઓનો ઉદ્ધાર કર્યો છે. નાથ ! આપની એ પરમ અહિંસાએ આપને સર્વ ઇષ્ટદેવોમાં શ્રેષ્ઠ બનાવ્યા છે.

સ્વામી ! આપે જોયું કે સંસારના પંડિતો, તત્ત્વજ્ઞાનીઓ અને આત્માના પ્રેમીઓ સુદ્ધાં સૌ પોતાનું તે જ સાચું માની ધીજનું ખંડન

કરીને વિતંડાવાદના ઊંડા ખાડામાં પડી રહ્યા છે; કોઈ કોઈની વાત સાંભળવા તૈયાર નથી, કોઈ કોઈનો મત સમજવા તૈયાર નથી. પ્રભુ ! આવે સમયે આપે સ્યાદ્વાદ-અનેકાંતવાદ-નો મહામૂલો મંત્ર ઉપદેશ્યો. પ્રભુ ! આપના એ સ્યાદ્વાદે જગતને એક જ વસ્તુને અનેક દૃષ્ટિબિંદુથી જોતા શિખવ્યું. જાણે કોઈને લેશ પણ દુભવવાનો પ્રસંગ ન આવે એમ આપના સ્યાદ્વાદના ઉપદેશે સંસારને અહિંસાની પરાકાષ્ઠાનો માર્ગ બતાવ્યો. અને આપની નયવાદ અને સપ્તભંગીની પ્રજ્વળાએ આપના એ સ્યાદ્વાદના ઉપદેશ ઉપર કલગી ચઢાવી.

પ્રભુ ! પરમઅહિંસા, સ્યાદ્વાદ અને નયવાદના આપના ઉપદેશે જાણે સંસારને પરમશાંતિનો માર્ગ પ્રજ્વળ્યો.

પ્રભુ ! આપની આત્મસાધના પરમોત્કૃષ્ટ

છે તેથી આપ સૌ ઈષ્ટદેવોમાં શ્રેષ્ઠ છો.

સ્વામી ! સંસારના સર્વ ઉપદેશોમાં આપનો ઉપદેશ પરમસત્યમય છે તેથી આપ સૌથી મહાન છો.

દેવ ! સંસારમાં સર્વ દેવોમાં આપનું તીર્થંકરપણું તિલક સમાન છે તેથી હું આપના ભાલ ઉપર ભાવપૂર્વક તિલક કરું છું.

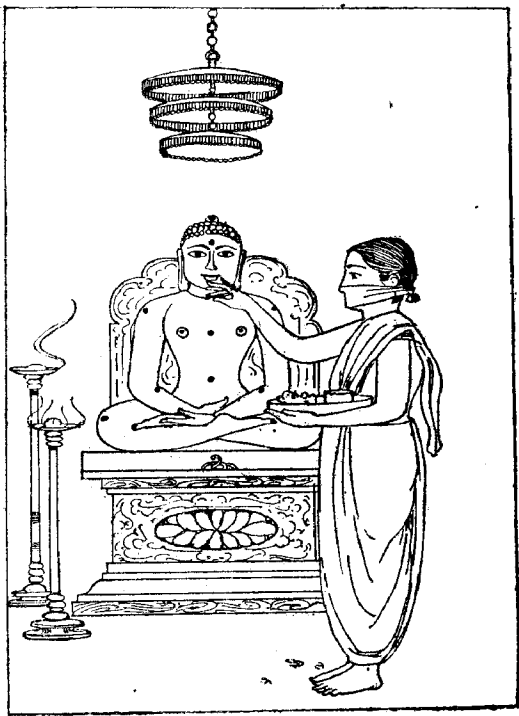
પ્રભુ ! આપના પૂજનથી મને એ આત્મ-સમૃદ્ધિનો લાભ મળજે !

જૈન ધર્મને લગતાં દરેક જાતનાં પુસ્તકો

માટે ત્રિચેના સરનામે લખો:—

સારાભાઈ મણિલાલ નવાળ

નાગજીભૂદરની પોળ; અમદાવાદ.

[૭]

સોળ પ્રહર દઈ દેશના, કંઠ વિવર વરતુલ;
મધુરધ્વનિ સુરનર સુણે, તિણે ગણે તિલક અમૂલ.
હે દયાનિધિ ભગવન !

કો ગારુડીનો મનોહર મોરલીનાદ ભયંકર
વિષધરને પણ શાંત કરી તેને ડાલાવે છે તેમ
હે પ્રભુ ! સમવસરણમાં ધિરાજેલ આપના
કંઠમાંથી નીકળતો, માલકોશરાગભર્યો,
યોજનગામી મધુર ઉપદેશધ્વનિ ભલભલા
પાપી આત્માઓને શાંત કરી દે છે. પ્રભુ !
આપના કંઠમાંથી નીકળતી એ કરુણાભરી
દેશનાએ સંસારનાં દુઃખોથી સંતપ્ત પ્રાણીઓ
ઉપર અમીના છાંટણાં છાંટ્યાં છે. નાથ ! એ
દેશનાના તાંતણે રોહિણેય સમા અનેક અધમ
આત્માઓનો નિસ્તાર થયો છે. પ્રભુ ! આપના
કંઠમાંથી નીકળતા એ દેશના ધ્વનિને હું ભાવ-
પૂર્વક વંદન કરું છું !

પ્રભુ ! આપે સમવસરણુમાં ધિરાણ આપેલ દેશનાના એ ધ્વનિનો મહિમા હું શું વર્ણવી શકું ? એ ધ્વનિએ માનવોને જ નહીં દેવતાઓને પણ મુગ્ધ કર્યા છે. સદા આનંદ-વિલાસ અને વૈભવમાં મગ્ન રહેતા દેવતાઓ પણ આપના કંઠમાંથી નીકળતા એ દેશના અમૃતનું પાન કરવા માટે પોતાના વિલાસોને વેગળા મૂકે છે અને આપના ચરણ પાસે આવી ઊંસે છે. અને આટલુંજ શા માટે ? મૂઠ અને જડ ગણાતા પશુ પંખીઓ પણ જાણે પોતાના પશુભાવને ભૂલીને આત્મભાવને પિછાનવા મથતા હોય તેમ આપના સમવસરણુમાં આવી ઊંસે છે. પ્રભુ ! આપની દેશનાના ધ્વનિનો આવો પ્રભાવ એ સમસ્ત સંસારને માટે કર્ણુરસ ભર્યા આપના હૃદયના પ્રતિબિંબ સમે છે. એ ધ્વનિમાં મનુષ્ય,

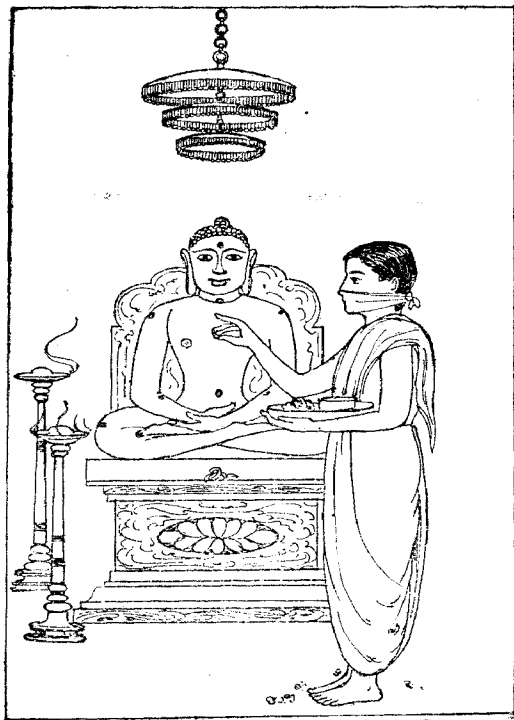
દેવ અને પશુપંખી સૌ જાણે પોતાના આપ્ત-
જનની મધુરી વાણી સાંભળતા હોય તેમ
આપના ચરણ આગળ આવી સમતારસમાં
ઝીલતા બેસે છે. પ્રભુ! આપની એ મહા-
મહિમા ભરી વાણીને હું વંદન કરું છું!

દેવ! પડતા કાળના પ્રભાવે આપના
કંઠમાંથી નીકળતો એ મધુરધ્વનિ સાંભળવો
અમારા નસીબમાં નથી; આજે આપની એ
પવિત્ર દેશના અમ ભરતવાસીઓને અલભ્ય
છે. છતાં પ્રભુ! અમારો ધર્મમાર્ગ સર્વથા
પ્રકાશહીન નથી થયો. આપના કંઠમાંથી નીક-
ળેલા એ દેશનાના ધ્વનિને શ્રી ગણધર ભગ-
વંતોએ અંતરગૃહ ગૂંથીને અમર બનાવ્યો છે.
આપની દેશનાના સાર ભર્યા અને ગણધર
ભગવંતોએ ગૂંથેલા એ આગમ અંથો અમ
પંચમકાળમાં વસતા માનવીઓનું મહામૂલું

ધન છે. પ્રભુ ! આપ જેવા જિનવરદેવના અભાવમાં જિનવર દેવે ઉપદેશેલી વાણી સંસારને સાધનાનો માર્ગ બતાવે છે. આપની દેશનાથી ભરેલા એ આગમોની આરાધનાએ અનેક આત્માઓના આત્મદર્શનના માર્ગને ઉજ્જવળ બનાવ્યો છે. પ્રભુ ! સંસારના સમસ્ત પ્રાણીઓના કલ્યાણ માટે કરુણાભર્યા ઉપદેશનો ઘોઘ વહેતો મૂકનાર આપના એ કંઠની હું ભાવભર્યા હૃદયે પૂજા કરું છું.

નાથ ! આપના કંઠની પૂજાથી મને આગમજ્ઞાનનો પ્રકાશ સાંપડ્યો !

૧૧૫૧ સ્તવન મંજુષા
પ્રાચીન સ્તવનોનો સંગ્રહ
મૂલ્ય અઢી રૂપિયા

[૮]

હૃદયકમળ ઉપશમ બળે, બાહ્યા રાગ ને રોષ;
હિમ દહે વન ખંડને, હૃદય તિલક સન્તોષ.
હે પરમાત્મન!

સંસારમાં અનાદિ કાળથી આત્માને દુઃખ
આપતાં કર્મોનો નાશ કરીને આત્માના અનંત
સુખની શોધ કરવાનો આપે નિર્ણય કર્યો
અને આપ, કે નાગરાજ કાંચળીનો ત્યાગ
કરે તેમ, સંસારનો ત્યાગ કરી ચાલી નીકળ્યા.
પ્રભુ! આપના એ નિશ્ચયને સંસારના મોહક
પાશો ન અટકાવી શક્યા કે આત્મસાધનામાં
આવી પડતી અપાર આપત્તિઓ એને ન ડગાવી
શકી. પ્રભુ! આપે હૃદયબળે સ્વીકારેલો
આપનો એ નિશ્ચય મેરુસમ અડગ હતો.
અને એ નિશ્ચયની આધારભૂમિ સમું આપનું
હૃદય વજ્રસમ કઠિન હતું. એ હૃદયબળને

લેદવું અશક્ય હતું. પ્રભુ ! આપની આત્મ-
સાધનાના આધારસમા આપના એ હૃદય-
બળને મારાં કોટિ કોટિ વંદન હજી !

નાથ ! મલીન પાણીથી મળનો નાશ થયો
કદી સાંભળ્યો નથી. આત્મા ઉપરના કર્મમ-
ળનો નાશ કરી સમસ્ત સંસારને આત્મ-
શુદ્ધિનો માર્ગ ઉપદેશવા આપે સંયમ ધારણ
કર્ચું હતું. પ્રભુ ! એ આત્મશુદ્ધિ માટે આપે
આપના હૃદયને સ્ફટિક સમું નિર્માણ બનાવ્યું.
અને એ સ્ફટિક સમ નિર્માણ હૃદયનાં આંદો-
લનોએ આપનો વિશ્વબંધુપણાનો નાદ સમસ્ત
સંસારને સંભળાવ્યો. નાથ ! આપના એ
પવિત્ર કરુણાભર્યા હૃદયમાં દીનદુઃખી અને
સંસારના ત્રિવિધ તાપથી સંતપ્ત પ્રાણીઓને
પરમશાંતિનું દર્શન થયું. પ્રભુ ! સ્ફટિક સમ
નિર્માણ એવા આપના હૃદયને હું ભાવપૂર્વક

નમન કરું છું !

પ્રભુ ! આત્મસાધનામાં વજ્રસમ આપનું એ હૃદય સંસારના દુઃખી જીવો પ્રત્યે સદાય દ્રવતું હતું. કમળની કોમળ પાંખડી જેમ જરાપણુ તાપ લાગતાં કરમાઈ જાય તેમ દીનદુઃખી જીવને જોઈને આપનું હૃદય કરુણાથી ઊભરાઈ જતું. આપના એ કરુણાના જળે અનેક જીવોના દુઃખદાવાગ્નિને શાંત કર્યો છે. પ્રભુ ! કમળથી પણ કોમળ એવા આપના એ હૃદયને હું સદા પૂજું છું.

અને પ્રભુ ! આપના એ નિર્મળ હૃદયમાં વહેતી શાંતિ સરિતાનું તો કહેવું જ શું ? હિમ ઠંડો ઠંડો પણ જેમ વનરાજીને ખાળીને ખાખ કરી નાખે છે તેમ પરમશાંતરસ ભર્યા આપના અંતઃકરણે ચંડકૌશિક સમા ક્રોધથી ધમધમતા અનેક આત્માઓને શાંત બનાવી

દીધા છે. પ્રભુ ! પરમ શાંતરસ ભર્યા આપના
એ હૃદયને મારા વંદન હોજે.

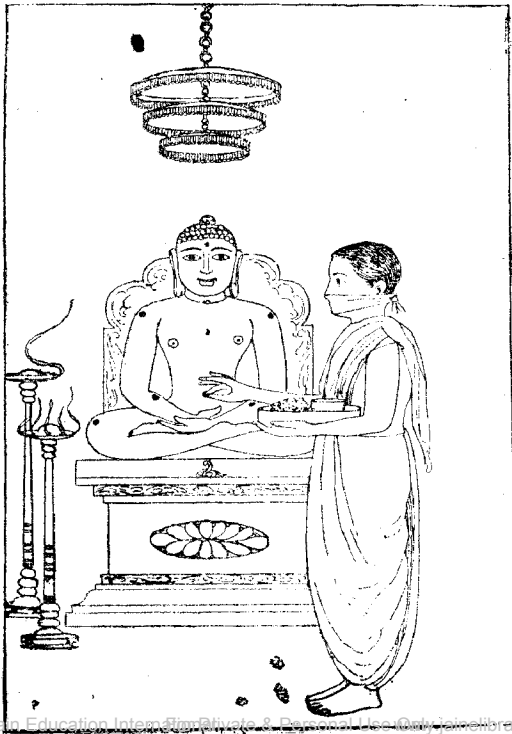
નાથ ! વજ્રથીય કઠોર, કમળથી પણ
કોમળ, સ્ફટિકથી પણ વધુ નિર્મળ અને
પરમશાંત રસભર્યા આપના હૃદયનું હું ભાવ-
પૂર્વક પૂજન કરું છું.

સ્વામી, આપના હૃદયના પૂજનથી મને
વજ્રસમ હૃદય બળ પ્રાપ્ત થયે; બધા જીવો
પ્રત્યે સમભાવભરી કરુણા મળે, સ્ફટિક
જેવી નિર્મળતા મળે અને અપાર શાંતિનો
લાભ થયે !

અમારાં પુસ્તકો મુંબઈમાં મલવાનું ઠેકાણું:-

શ્રી મેઘરાજ જૈન પુસ્તક ભંડાર

ગોડીજીની ચાલ, પાયથુની મુંબઈ ૩.

[૯]

રત્નત્રયી ગુણ ઉજળી, સકલ સુગુણ વિશ્રામ;
 નાભીકમળની પૂજના, કરતાં અવિચળ ધામ.
 હે મંગલમય પરમાત્મન્ !

અનાદિકાળથી આત્મભાન ભૂલેલો આ આત્મા પુદ્ગલનો સંગી બની પરભાવમાં રાચ્યા કરે છે. એણે પોતાનું સ્વરૂપ વિસારી મૂક્યું છે. અજ્ઞાનનાં આવરણોએ એના જ્ઞાનભાનને ઢાંકી દીધો છે; સંશય અને સંદેહની કાલિમાએ એના શ્રદ્ધાગુણને આવરી લીધો છે અને સંસારમાં નિરંતર ભોગવવાં પડતાં સુખદુઃખનાં ઘેરાં વાદળોએ એના નિબ્બનંદનું તેજ હણી દીધું છે. પ્રભુ ! આ બધી અનાદિ કાળથી વળગેલાં કર્મની રચના છે. એ જડ કર્મને વશ બનેલો આ આત્મા પોતાના ચેતન ભાવને વિસરીને ગર્ભાવાસ, જન્મ અને

મરણની કારમી વેદનાઓ સદાકાળ સહ્યા કરે છે. પ્રભુ ! જેમ મહાવેલો ગજરાજ મલિન કાદવમાં આળોટે છે તેમ આ ભાન ભૂલ્યો આત્મા પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ ભૂલીને કર્મના કાદવમાં સદાકાળ રાચ્યા કરે છે. પરમાત્મનું ! એ મલિન કર્મકીચમાંથી મારા આત્માનો નિસ્તાર કરો !

સ્વામી ! કરુણાના સાગર એવા આપે જગતને કલ્યાણનો માર્ગ ઉપદેશ્યો છે. આત્મ-ઋદ્ધિથી વિમુખ બનેલા સંસારને આપે અનંત આત્મલક્ષ્મીનું દર્શન કરાવ્યું છે. એ આત્મ-લક્ષ્મીએ અનેક આત્માઓને સમૃદ્ધ બનાવી તેમનો ઉદ્ધાર કર્યો છે. નાથ ! મારા કર્મ-દારિદ્ર્યનો નાશ કરીને મને એ આત્મલક્ષ્મીનું દાન કરો !

નાથ ! આપે શોધેલી એ આત્મલક્ષ્મીનું

મૂલ્ય હું શું કરી શકું ? પ્રભુ ! દેવતાઓએ સાગરમંથન કરી રત્નો મેળવ્યાં તેમ આપે આત્મમંથન કરી આત્મસમૃદ્ધિના મહા ખજાના સમાં ત્રણ મહારત્નોની શોધ કરીઃ અનંતજ્ઞાન, અનંતદર્શન અને અનંતચારિત્ર એ આત્માની અખૂટ સંપત્તિ છે. એ સંપત્તિને વરેલ આત્મા સંસારની સમગ્ર ઉપાધિઓને તરી જાય છે. પ્રભુ ! સ્વભાવે આ આત્મા અનંતજ્ઞાનનો ધણી છે, અનંતદર્શનનો માલિક છે અને અનંત આનંદનો ભોક્તા છે. પણ પ્રભુ ! મોહ માયાને વશ પડેલ આત્મા, મંત્રવશ બનેલ માનવી જેમ પોતાનું જ્ઞાન ભૂલી જાય તેમ, પોતાની અમૂલ્ય આત્મસંપત્તિને ભૂલી બેઠો હતો. નાથ ! આપે એને જાગ્રત કર્યો.

પ્રભુ ! આપે શોધેલ એ અમૂલ્ય રત્ન-

ત્રયીનો કેવો પ્રભાવ છે ! આંખ આગળનો પાટો દૂર થાય અને માનવી જેમ પોતાની આસપાસના પદાર્થો દેખી શકે તેમ અજ્ઞાનનાં આવરણો દૂર થતાં અનંતજ્ઞાનના બળે આત્મા સંસારના સમસ્ત ભાવોને હસ્તામલકવત્ નિહાળવા લાગે ! અનન્તદર્શન પ્રગટ થાય કે આત્માના સમસ્ત સંશયો કે સંદેહો દૂર થઈ જાય અને આત્મા સત્ય શ્રદ્ધાનની નિર્મળ સરિતામાં સ્નાન કરવા લાગે. કેાઈ મહારોગીનો રોગ દૂર થાય અને તેણે જેમ શાતા વળે તેમ અનંતચારિત્રનો ઉદ્દય થાય અને આત્માનો કર્મવ્યાધિ સર્વથા નાશ પામીને આત્માને અનંત આનંદનો સાક્ષાતકાર થવા લાગે. નાથ ! આ રત્નત્રયીની સાધના એટલે આત્માના સત્ચિત્ અને આનંદનો સાક્ષાતકાર.

નાથ ! મહામંત્રવાદીના એકાદ મંત્રાક્ષરમાં

પણ જેમ અપાર શક્તિ ભરી હોય છે તેમ આપે પ્રજ્વેલા આ જ્ઞાન-દર્શન અને ચારિત્રની રત્નત્રયીમાં કર્મનો નાશ કરીને આત્માને શુદ્ધ બનાવવાની અનંતશક્તિ ભરી છે. પારસમણિના સ્પર્શે લોહું પણ જેમ સુવર્ણ બની જાય છે; તેમ આ રત્નત્રયીના સ્પર્શે આત્માનાં કર્મરૂપી આવરણો દૂર થઈને આત્મા શુદ્ધ સ્વરૂપે પ્રકાશવા લાગે છે.

પ્રભુ ! કોઈ ગાગરમાં સાગર સમાવી દે તેમ આ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રની રત્નત્રયીમાં આપે અનંત આત્મસમૃદ્ધિને ભરી દીધી છે. પ્રભુ ! એ આત્મસમૃદ્ધિનો લાભ મારા આત્માને મળજો.

સ્વામી ! આ દેહનું મૂળ જેમ નાભી છે, તેમ ધર્મનું મૂળ આ જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રની રત્નત્રયી છે. એ રત્નત્રયી મૂલક ધર્મ

જ આત્માનો નિસ્તાર કરી શકે છે. પ્રભુ ! એ ધર્મના મૂલસમી રત્નત્રયીનો લાભ મેળવવા માટે હું આપની નાભીની ભક્તિભર્યા ચિત્તે પૂજા કરું છું.

પ્રભુ ! આપની પૂજાથી મારા અજ્ઞાનનો નાશ થજો, મારી અશ્રદ્ધા દૂર થજો, મારાં દુઃખો નાશ પામજો. અને મને અનંતજ્ઞાન-દર્શન ચારિત્રની સાધનાનો માર્ગ સાંપડજો !

[૧૦]

ઉપદેશક નવતત્ત્વના, તિણે નવ અંગ જિણુંદ;
પૂજે બહુ વિધ ભાવશું, કહે શુભવીર મુણીંદ.
હે તરણુતારણુ દેવ !

ધન્ય છે તે પુણ્યાત્માઓને કે જેમણે સમવસરણુમાં જેસી આપના મુખેથી દેશના સાંભળી છે અને આપનું પવિત્ર દર્શન કર્યું છે. ધન્ય છે તે ભૂમિને કે જ્યાં આપના ચર-

જીએ પગલાં પાડ્યાં છે. પ્રભુ! આપની વાણીએ અને આપના દર્શને અનેક આત્માઓને આત્મમાર્ગનું દર્શન કરાવી અમરપંથે વાજ્યા છે.

નાથ ! પંચમકાળના પ્રભાવે, એ સમવસરણુની રચના, એ ચોજનગામિની આપની દેશના, અને પતિતોને પાવન કરતી આપની એ દેહજ્યોતિ આજે અલભ્ય છે. છતાં પ્રભુ ! આપનું સ્મરણુ કરાવી આત્મમાર્ગે પ્રેરતી આપની પ્રતિમા આ સંસાર સમુદ્રને તરવામાં મહાયાન તુલ્ય છે. આપની આત્મસિદ્ધિના અમર મહિમાને યાદ રાખવા અને આત્મભાવનાની જ્યોતિને સજીવન રાખવા દેવતાઓ પણ પોતાના દેવવિમાનોમાં આપની પ્રતિમાને પૂજે છે.

પ્રભુ ! આપની પ્રતિમાના પવિત્ર દર્શનથી

આત્મભાવ પ્રત્યક્ષ કરીને આર્દ્રકુમાર સમા
અનેક આત્માઓ ધર્મમાર્ગને પામ્યા છે.
નાથ! આપની પ્રતિમાના પૂજનથી મારી ધર્મ-
ભાવના જાગૃત થજે !

પ્રભુ ! અનંતજ્ઞાનમય કેવળજ્ઞાનના
પ્રભાવથી સમસ્ત સંસારનો સાક્ષાત્કાર કરીને
આપે નવતત્ત્વની પ્રરૂપણા કરી. એ નવ-
તત્ત્વમાં સંસારના સમસ્ત સચરાચર પદાર્થોનો
સમાવેશ થાય છે. પ્રભુ ! આપની પવિત્ર
પ્રતિમાનાં નવ અંગોનાં પૂજનથી મને એ નવ-
તત્ત્વોનું જ્ઞાન મળજે.

સ્વામી ! અગ્નિમાં તપાવેલ સુવર્ણ જેમ
શુદ્ધ સ્વરૂપે પ્રકાશી ઊઠે છે તેમ તપસ્યાની
અગ્નિમાં તપાવેલ આ આત્માનો કર્મ મળ
બળીને ભસ્મ થઈ જાય છે. અને આત્માનું
શુદ્ધ અનંતજ્ઞાન અનંતદર્શન અનંતચારિત્ર

અને અનંતવીર્યમય સ્વરૂપ પ્રકાશી ઊઠે છે. પ્રભુ ! આત્મા ઉપરના કર્મ મળને બાળવા માટે આપે નવપદના મહાતપની પ્રરૂપણા કરી છે. એ એક એક પદના આરાધનથી આત્મા ઉપરનાં કર્મ અંધનો વધુને વધુ શિથિલ થતાં જાય છે. પ્રભુ ! આપની પ્રતિમાના નવ અંગની પૂજાથી મને એ નવપદ મહાતપની પ્રાપ્તિ થજે !

પ્રભુ ! જડકર્મથી આવી મળેલ આ કાયાનાં અંગોનું જતન કરવા મોહવશ બની મેં અનેક પાપાચરણો સેવી મારા આત્માને ભારે બનાવ્યો છે. નાથ ! આપનાં અંગોના પૂજનથી મારા અંગો ઉપરનો મારો મોહ નાશ પામજે અને મને આત્મભાવનો લાભ થજે.

દેવાધિદેવ ! શાંત રસમાં ઝીલતી આપની

પ્રતિમા મારા અંતર તાપને શમાવીને મારામાં શાંતિનો સંચાર કરજો !

પ્રભુ ! કેઈ મહામંત્રની જેમ આપના નામસ્મરણરૂપી મંત્ર પાપીઓના પાપનો નાશ કરે છે !

નાથ ! કેઈ મહાદાનીની જેમ આપની પ્રતિમાનું દર્શન પ્રાણીઓને પુણ્ય સમૃદ્ધિનું દાન કરે છે !

દેવ ! કેઈ પારસમણિની જેમ આપની પ્રતિમાનું પવિત્ર સ્પર્શન-આપની પ્રતિમાનું પૂજન આત્મભાવને જાગ્રત કરીને પ્રાણીઓના આત્માને નિર્માણ બનાવે છે.

પ્રભુ ! આપનું નામસ્મરણ મારાં પાપોને દૂર કરજો, આપનું દર્શન મારી પુણ્યસમૃદ્ધિને જાગ્રત કરજો અને દેવ ! આપનું પવિત્ર પૂજન મારા સમસ્ત કર્મોને દૂર કરી મારા આત્માને

નિસ્તાર કરજો !

નાથ ! આ લાલ મેળવવા માટે હું આપનાં નવે અંગતું ભાવપૂર્વક પૂજન કરું છું.

સ્વામી ! આ પંચમકાળમાં આપની દેશનાથી ભરેલ આગમ અને આપનું સ્મરણ કરાવતી આપની પ્રતિમા શ્રીજિનાગમ અને શ્રીજિનપ્રતિમા અમારું શરણું હોજો !

તીર્થોના સ્તવને

શ્રી શત્રુંજયના સ્તવને

તે દિન ક્યારે આવશે, શ્રી સિદ્ધાચળ જાશું;
 ઋષભજિણુંદને પૂજવા, સુરજકુંડમાં નહાશું-૧.
 સમવસરણમાં બેસીને, જિનવરની વાણી;
 સાંભળશું સાચે મને, પરમારથ જાણી. તે૦૨
 સમકિતવ્રત સુધાં ધરી, સહશુરને વંદી; પાપ
 સરવ આલોઈને, નિજ આતમ નિંદી. તે૦૩
 પડિકમણાં હોય ટંકનાં, કરશું મન કોડે;

વિષય કષાય વિસારીને, તપ કરશું હોડે. તે૦૪
 વહાલાને વૈરી વચ્ચે, નવિ કરશું વેહોરો;
 પરના અવગુણુ દેખીને, નવિ કરશું ચહોરો.
 તે૦૫ ધરમ સ્થાનક ધન વાવરી, છક્કાયના
 હોતે; પંચમહાવ્રત લેઈને, પાલશું મન
 પ્રીતે. તે૦૬ કાયાની માયા મેલીને, પરિસહને
 સહોશું; સુખદુઃખ સઘલાં વિસારીને, સમભાવે
 રહોશું. તે૦૭ અરિહંત દેવને આલખી, ગુણ
 તેહના ગાશું; ઉદયરતન ઈમ ઉચ્ચરે, ત્યારે
 નિર્મળ થાશું. તે૦૮

(૨)

આંખડીયેરે મેં આજ, શેત્રુંજે દીઠોરે;
 સવા લાખ ટકાનો દહાડોરે, લાગે મુને મીઠોરે
 સફળ થયોરે મારા મનનો ઉમાયો, વાલા
 મારા ભવનો સંશય ભાંગ્યોરે; નરક તિર્યચ-
 ગતિ દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યોરે.

શેત્રુંજે દીઠારે ॥ ૧ ॥ માનવ ભવનો લાહો
 લીજે, વાલાં દેહડી પાવન કીજેરે; સોના
 રૂપાના કુલડે વધાવી, પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દીજેરે.
 શેત્રુંજે ॥ ૨ ॥ દૂધડે પખાળીને કેસરે ઘોળી,
 વાલાં શ્રી આદીશ્વરપૂજ્યારે; શ્રી સિદ્ધાચળ
 નયણે જ્ઞેતાં, પાપ મેવાસી ધૂજ્યા રે. શેત્રુંજે ॥
 ૩ ॥ શ્રી અતુવિંધ સંઘમાં સુરપતિ આગે,
 વાલાં વીર જિણુંદ એમ ખોલે રે; ત્રણ ભુવ-
 નમાં તીરથ મોડું, નહીં કોઈ શેત્રુંજ તોલે રે.
 શેત્રુંજે ॥ ૪ ॥ ઈંદ્ર સરીખા એ તીરથની, વાલાં
 ચાકરી ચિત્તમાં ચાહે રે; કાયાની તો કાસલ કાઢી,
 સુરજકુંડમાં નાહેરે. શેત્રુંજે ॥ ૫ ॥ કાંકરે
 કાંકરે શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રે, વાલાં સાધુ અનંતા
 સિધ્યા રે; તે માટે એ તીરથ મહોડું, ઉદ્ધાર
 અનંતા કીધા રે. શેત્રુંજે ॥ ૬ ॥ નાલિરાયા
 સુત નયણે જ્ઞેતાં, વાલાં મેહ અમીરસ વૂઠ્યા

રે; ઉદયરતન કહે આજ મહારે પોતે, શ્રી
આદિશ્વર તૂઠયા રે. શેત્રુંજે દીઠો રે૦ ॥ ૭ ॥

(૩)

જાત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ, જાત્રા
નવાણું કરીએ. પૂરવ નવાણું વાર શત્રુંજય-
ગિરિ, ઋષભજીણુંદ સમોસરીએ. ॥ વિ૦ જા૦
॥ ૧ ॥ કોડી સહસ્ર ભવ પાતક ત્રૂટે, શેત્રુંજ
સામે ડગ ભરીએ. ॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૨ ॥ સાત
છકું હોય અકૂમ તપસ્યા, કરી ચઢીએ ગિરિ-
વરીએ. ॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૩ ॥ પુંડરિક પદ
જપીએ મન હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરીએ.
॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૪ ॥ પાપી અભવ્ય નજરે
ન દેખે, હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ ॥ વિ૦ જા૦
॥ ૫ ॥ ભૂમિ સંથારો ને નારી તણો સંગ,
હર થકી પરીહરીએ. વિ૦ જા૦ ॥ ૬ ॥ સચિત્ત
પરિહારીને એકલ આહારી, ગુરૂ સાથે પદ-

ચરીએ. ॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૭ ॥ પડિક્કમણાં દોચ
 વિધિ શુ' કરીએ, પાપ પડળ પરિહરીએ ॥
 વિ૦ જા૦ ॥ ૮ ॥ કલિકાલે એ તીરથ મોહું,
 પ્રવહણુ જેમ ભરદરીએ. ॥ વિ૦ ॥ જા૦ ૯ ॥
ઉત્તમ એ ગિરિવર સેવતાં **પદ્મ** કહે ભવ
 તરીએ ॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૧૦ ॥

(૪)

વિમળાચળ નિત્ય વંદીએ કીજે એહની
 સેવા; માનું હાથ એ ધર્મનો, શિવતરૂ ક્ષણ
 લેવા. ॥ વિ૦ ॥ ૧ ॥ ઉજ્જવલ જિન ગૃહ
 મંડળી, તિહાં દિપે ઉત્તંગા; માનું હિમગિરિ
 વિભ્રમે, આઈ અંબર ગંગા. ॥ વિ૦ ॥ ૨ ॥
 કોઈ અનેરૂં જગ નહિ, એ તીરથ તોલે; એમ
 શ્રી મુખ હરી આગલે, શ્રી સીમંધર ખોલે.
 ॥ વિ૦ ॥ ૩ ॥ જે સઘળાં તીરથ કર્યાં, જાત્રા
 ક્ષણ લહીએ; તેહથી એ ગિરિ ભેટતાં, શત-

ગણુ ડૂળ લહીએ. ॥ વિ૦ ॥ ૪ ॥ જનમ સડૂળ
હોય તેહનો, જે એ ગિરિ વંદે; સુજસ
વિજય સંપદ લહે, તે નર ચિર નંદે. ॥ વિ૦
॥ ૫ ॥

(૫)

સિદ્ધાયગ ગિરિ ભેટયાં રે, ધન્ય ભાગ્ય
હમારાં; એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં
ન આવે પાર; રાયણુ ડૂળ સમોસયાં સ્વામી,
પૂરવ નવાણુ વાર રે. ॥ ધન૦ ॥ ૧ ॥ મૂળ
નાયક શ્રીઆદિજિનેશ્વર, ચૌમુખ પ્રતિમા
ચાર અષ્ટ દ્રવ્ય શુ પૂજે ભાવે સમકિત મૂળ
આધાર રે. ॥ ધન૦ ॥ ૨ ॥ ભાવ ભક્તિ શુ
પ્રભુ ગુણુ ગાઈ, અપના જન્મ સુધાર્યા; યાત્રા
કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નકં તિર્યચ ગતિ
વાર્યા રે ॥ ધન૦ ॥ ૩ ॥ દૂર દેશાંતરથી હું
આવ્યો, શ્રવણે સુણી ગુણુ તોરા; પતિત ઉદ્ધા-
રણુ ગિરૂદ તુમારું; એ તીરથ જગ સારા રે.

॥ ધન૦ ॥ ૪ ॥ સંવત અઠાર ત્યાસી માસ
અષાઠા, વદિ આઠમ ભોમવારા; પ્રભુકે ચરણ
પ્રતાપસે સંઘમાં ક્ષમારતન પ્રભુ પ્યારા રે.
ધન્ય ભાગ્ય હુમારાં. ॥ ૫ ॥

(૬)

માઈં મન મોહું રે શ્રી સિદ્ધાચળે રે, ॥
માઈં૦ ॥ દેખીને હરખીત હોય; વિધિ સ્યું
કીજેરે જાત્રા એહનીરે, ભવ ભવનાં દુઃખ જાય.
॥ માઈં૦ ॥ ૧ ॥ પંચમે આરેરે પાવન કારણે
રે, એ સમે તીરથ ન કોય; મોટો મહિમા રે
જગમાં એહનો રે, આ ભરતે અહીયાંજેય. ॥
॥ માઈં૦ ॥ ૨ ॥ ઇણુગિરિ આવ્યા રે, જિન-
વરગણુધરા રે, સીધ્યા સાધુ અનંત; કઠણુ કરમ
પણુ એ ગિરિ ફરસતાં રે, હોવે કરમની શાંત
॥ માઈં૦ ॥ ૩ ॥ જૈન ધર્મનો સાચો જાણી રે,
માનવ તીરથ એ સ્થંભ; સુરનર કિન્નર નૃપ

વિદ્યાધરા રે, કરતા નાટારંભ. ॥ માઈં ॥ ૪ ॥
 ધન્ય ધન્ય દહાડો રે ધન વેળા ઘડી રે, ધરીએ
 હૃદય મોઝાર; જ્ઞાનવિભળસૂરિ ગુણ એના
 ઘણા રે, કહેતાં નાવે પાર. ॥ માઈં ॥ ૫ ॥

(૭)

શ્રીરે સિદ્ધાયળ લેટવા, મુજ મન અધિક
 ઉમાહો; શ્રી રૂપલહેવ પૂજ કરી, લીજે ભવ
 તણે લાહો. ॥ શ્રીરે ॥ ૧ ॥ મણીમય મૂરતિ
 શ્રી રૂપલની, નીપાઈ અભિરામ; ભવન કરાવ્યાં
 કનકનાં, રાખ્યા ભરતે નામ. ॥ શ્રીરે ॥ ૨ ॥
 નેમ વિના ત્રેવીશ પ્રભુ, આવ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર જાણી;
 શત્રુજય સમો તીરથ નહિં, યોદ્યા સીમંધર
 વાણી. ॥ શ્રીરે ॥ ૩ ॥ પૂરવ નવાણું સમોસર્યા,
 સ્વામી શ્રી ઋષભ જિણુંદ; રામ પાંડવ મુગતે
 ગયા, પામ્યા પરમાનંદ ॥ શ્રીરે ॥ ૪ ॥
 પૂરવ પુન્ય પસાયથી, પુંડરિકગિરિ પાયો;

કાંતિવિજય હરખે કરી, શ્રી સિદ્ધાચળ ગાયો.
॥ શ્રીરે૦ ॥ ૫ ॥

(વહાલા વેગે આવોરે—એ રાગ)

(૮)

સિદ્ધાચળ ગાવું રે; મોતીડે વધાવું રે ॥
દાદા સુણો વિનતિ હોજી ॥ પ્રભુ મારાં ભવોભ-
વનાં હુંઃખ વાર ॥ દાદા સુણો૦ ॥ ૧ ॥

સાખી.

પ્રથમ પતિ પૃથ્વી તણા, પહેલા જિણુંદ
મુણીંદ ॥ યોગીંદ્ર શ્રી આદિશ્વર, મરૂદેવી માતા
નંદ ॥ હું તો ગિરિવરના ગુણ ગાઉં રે ॥ દાદા
સુણો૦ ॥ ૨ ॥ જે પ્રીત પાળો પૂર્વની, સન્મુખ
ભાળો આપ ॥ પાપી અધમને ઉદ્ધરો, પ્રતિપા-
લની એ છાપ ॥ દયાનિધિ દિલમાં હું લાવું
રે ॥ દાદા સુણો૦ ॥ ૩ ॥ કુકટ મટી રાજ
થયો, જે સૂરજકુંડે ચંદ ॥ ભગિનીભોગી ઉદ્ધર્યો,
જે ચંદ્રશેખર નરિંદ ॥ હું તો મોહથી જંગ

મચાવું રે ॥ દાદા સુણો ॥ ૪ ॥ એ ઠામ
 સિદ્ધ અનંતનો, છે શાશ્વતો ગિરિરાજ ॥ સિદ્ધિ
 વર્ષા પાંડવ પ્રમુખ, એ મુક્તિ મંદિર પાજ ॥
 પ્રભુ તારૂં ધ્યાન લગાવું રે ॥ દાદા સુણો ॥
 ॥ ૫ ॥ તારો પ્રભુ જો મુજને, તો ગણું જગદા-
 ધાર ॥ નથી ખબને કાંઈ ખોટ, તરી તારીયાં
 નર નાર ॥ રૂડી તારી આંગીઓ રચાવું રે ॥
 દાદા સુણો ॥ ૬ ॥ ત્રિભુવન વિષે નહીં તીર્થ,
 ખીબું કહે વીર જિણુંદ ॥ ગિરિરાજના ગુણુગાન
 ગાવે, સેવક સાંકળચુંદ ॥ હું તો આવાગમન
 ન પાવું રે ॥ દાદા સુણો ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી ગિરિનારજનું સ્તવન ॥

(ગર્યાની દેશી)

(૯)

જઈને રહેજો મારા વાલાજી રે, શ્રી

ગિરિનારને ગોખ ॥ જઈને ॥ અમે પણ
 તિહાં આવશું ॥ મારાં ॥ જ્યારે પામીશું
 મોક્ષ ॥ જઈ ॥ ૧ ॥ જ્ઞાન લઈ જુનાગઢે ॥
 મારાં ॥ આંચા તોરણુ આપ ॥ જઈ ॥
 પશુઆં પેખી પાછા વળ્યા ॥ મારાં ॥ જ્ઞતાં
 ન દીધો જવાખ ॥ જઈ ॥ ૨ ॥ સુંદર આપણ
 સારિખા ॥ મારાં ॥ જ્ઞેતાં નહીં મળે જ્ઞેડ ॥
 જઈ ॥ ખોલ્યા અણખોલ્યા કરો ॥ મારાં ॥
 એ વાતે તમને ખોડ ॥ જઈ ॥ ૩ ॥ હું
 રાગી તું વૈરાગીઓ ॥ મારાં ॥ જગમાં જાણે
 સહુ કોઈ ॥ જઈ ॥ રાગી તો લાગી રહે ॥
 મારાં ॥ વૈરાગી રાગી ન હોય ॥ જઈ ॥
 ૪ ॥ વર ખીજે હું નવિ વરં ॥ મારાં ॥
 સઘળા મેલી સવાદ ॥ જઈ ॥ મોહનીયાને
 જઈ મળી ॥ મારાં ॥ મોટા સાથે શ્યો વાદ
 ॥ જઈ ॥ ૫ ॥ ગઢ તો એક ગિરનાર છે ॥

મારાં ॥ નર તો છે એક શ્રી નેમ ॥જઈં॥
 રમણી એક રાજિમતી ॥ મારાં ॥ પૂરો પાડયો
 જેણે પ્રેમ ॥ જઈં ॥ ૬ ॥ વાચક ઉદયની
 વંદના ॥ મારાં ॥ માની લેજો મહારાજ ॥
 જઈં ॥ નેમ રાજુલ મુગતે મહ્યાં ॥મારાં॥
 સાર્યાં આતમ કાજ ॥ જઈને રહેજો મારા
 વાલાજી રે ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી અષ્ટાપદજનું સ્તવન ॥

(કુંવર ગભારો નજરે દેખતાંજી-એ દેશી)

(૧૦)

ચઉ અઠ દસ દોય વંદીએજી, વર્તમાન
 જગદીશ રે ॥ અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપરેજી, નમતાં
 વાધે જગીશ રે ॥ ભરત ભરતપતિ જિનમુખેજી,
 ઉચ્ચરીયાં વ્રત ખાર રે ॥ દર્શનશુદ્ધિને કારણેજી
 ચોવીશ પ્રભુનો વિહાર રે ॥ ચઉં ॥ ૧ ॥
 ઉચપણે કોસ તિગ કહ્યુંજી, યોજન એક

વિસ્તાર રે ॥ નિજ નિજ માન પ્રમાણુ ભરા-
 વીયાંજી, ણિખ સ્વ પર ઉંપંગાર રે ॥ ચઉં ॥
 ૨ ॥ અન્નિતાદિક ચઉ દાહિણેજી, પશ્ચિમે
 પડિમા આઠ રે ॥ અનંત આદે દશ ઉત્તરેજી,
 પૂરવે રિખલ વીર પાઠ રે ॥ ચઉં ॥ ૩ ॥
 રિખલ અન્નિત પૂર્વે રહ્યાજી, એ પણ આગમ
 પાઠ રે ॥ આત્મશક્તે કરે જતરાજી, તે ભવિ
 મુક્તિ વરે હુણી આઠ રે ॥ ચઉં ॥ ૪ ॥ દેખો
 અચંખો શ્રી સિદ્ધાચણેજી, હુઆ અસંખ્ય
 ઉદ્ધાર રે ॥ આજ દિને પણ એણે ગિરિજી,
 ઝગમગ ચૈત્ય ઉદ્ધાર રે ॥ ચઉં ॥ ૫ ॥ રહેશે
 ઉત્સર્પિણી લગેજી, દેવમહિમા ગુણુ દાખ રે ॥
 સિંહ નિષદાદિક ચિરપણેજી, વસુદેવહિંડીની
 શાખ રે ॥ ચઉં ॥ ૬ ॥ કેવળી જ્ઞિનમુખ મેં
 સુષ્ટ્યુંજી, એણે વિધે પાઠ પઠાય રે ॥ શ્રી
શુભવીર વચન રસેજી, ગયા રિખવ શિવ ઠાય

રે ॥ અઉં ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી તારંગાજીનું સ્તવન ॥

(૧૧)

તુંગ તારંગ ગિરિ શોભતો રે લાલ, રાજે
અન્વિત જિણુંદ રે ॥ સોભાગી ॥ દર્શન કરતાં
હુઃખ ટલે રે લાલ, હોયે પરમાનંદ રે ॥
સોભાગી ॥ તુંગં ॥ ૧ ॥ અન્વિત જિણુંદ
જુહારીને રે લાલ, કીજે સફલ અવતાર રે ॥
સોભાગી ॥ મહિમા જસ ગાજે સદા રે લાલ,
ઉતારે ભવ પાર રે ॥ સોભાગી ॥ તુંગં ॥ ૨ ॥
કોટિશિલા જસ ઉપરે રે લાલ, સિદ્ધશિલાની
જેમ રે ॥ સોભાગી ॥ શોભે નયણે નીહાલતાં
રે લાલ, મોહ ધરે મન જેમ રે ॥ સોભાગી ॥
તુંગં ॥ ૩ ॥ અવલંબન લેતાં મુદારે લાલ,
મોહ પરાજય થાય રે ॥ સોભાગી ॥ તારે
તે તીરથ ગણે રે લાલ, લગ્ય જનોને સહાય

રે ॥ સોભાગી ॥ તુંગ૦ ॥ ૪ ॥ નિરખી હરખે
સહુ જનો રે લાલ, સેવે સુર નર સંત રે ॥
સોભાગી ॥ રત્નત્રયી પ્રગટે ખરી રે લાલ,
આવે ભવનિધિ અંતરે ॥ સોભાગી ॥ તુંગ૦ પા ॥

॥ શ્રી આપ્પુજીનું સ્તવન ॥

(કોઈ લો પર્વત ધુંધલો રે એ—દેશી)

(૧૨)

આપ્પુ અચળ રળિયામણો રે લોલ, દેલ-
વાડે મનોહાર ॥ સુખકારી રે ॥ વાદલીએ જે-
સર ધશ્યું રે લોલ, દેવલ દીપે આર ॥ બલિ-
હારી રે ॥ ભાવ ધરીને ભેટીએ રે લોલ ॥ આ૦
॥ ખાર બાદશાહ વશ કરી રે લોલ, વિમલ
મંત્રીશ્વર સાર ॥ સુખ૦ ॥ તેણે પ્રાસાદ નિપા-
ઈએ રે લોલ, રિખવ જગદાધાર ॥ બ૦ ॥
॥ આ૦ ॥ ૧ ॥ તેહ ચૈત્યમાં જિનવરૂ રે લોલ,
આઠસેં ને છોંતેર ॥ સુ૦ ॥ જેહ દીઠે પ્રભુ સાં-

ભળે રે લોલ, મોહ કર્યો જિણે જર ॥ ૫૦ ॥
 ॥ આ૦ ॥ ૨ ॥ દ્રવ્ય ભરી ધરતી ભલી રે લોલ,
 લીધી દેવલકાજ ॥ શૈલ્ય તિહાં મંડાવીઉં રે
 લોલ, લેવા શિવપુર રાજ ॥ ૫૦ ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥
 પંદરસેં કારીગરે રે લોલ, દીવીધરા પ્રત્યેક ॥
 ॥ સુ૦ ॥ તેમ મરદનકારક વલી રે લોલ, વસ્તુ-
 પાલ એ વિવેક ॥ ૫૦ ॥ આ૦ ॥ ૪ ॥ કેરાણી
 વોરાણી તિહાં કરીરે લોલ, દીઠાં બને તે વાત
 ॥ સુ૦ ॥ પણ નવિ જાયે મુખે કહી રે લોલ;
 સુરગુરૂ સમ વિખ્યાત ॥ ૫૦ ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥
 ત્રણ વરસે નીપત્યો રે લોલ, તે પ્રાસાદ ઉત્તમ
 ॥ સુ૦ ॥ ખાર કોડી ત્રેપન લક્ષને રે લોલ, ખરચ્યા
 દ્રવ્ય ઉછરંગ ॥ ૫૦ ॥ આ૦ ॥ ૬ ॥ દેરાણી જે-
 ઠાણીના ગોખલા રે લોલ, દેખતાં હરખ તે થાય
 ॥ સુ૦ ॥ લાખ અઠાર ખરચીઆ રે લોલ, ધન્ય
 ધન્ય એહની માય ॥ ૫૦ ॥ આ૦ ॥ ૭ ॥

મૂળનાયક નેમીસરૂ રે લોલ, જન્મ થકી પ્રદ્ધ-
 ચાર ॥ સુ૦ ॥ નિજ સત્તા રમણે થયા રે લોલ,
 ગુણ અનંત આધાર ॥ ખ૦ ॥ આ૦ ॥ ૮ ॥
 ચારસેં ને અડસઠ ભલાં રે લોલ, જિનવરણિખ
 વિશાલ ॥ સુ૦ ॥ આજ ભલે મેં ભેટીયા રે
 લોલ, પાપ ગયાં પાતાળ ॥ ખ૦ ॥ આ૦ ॥ ૯ ॥
 રિષભ ધાતુમયી દેહરે રે લોલ, એકસો પીસ્તા-
 લીશ ણિખ ॥ સુ૦ ॥ ચોમુખ ચૈત્ય જુહારીએ રે
 લોલ, મરૂધરમાં જેમ અંખ ॥ ખ૦ ॥ આ૦ ॥
 ॥ ૧૦ ॥ બાણું કાઉસ્સગીઆ તેહમાં રે લોલ,
 અગન્યાએંશી જિનરાય ॥ સુ૦ ॥ અચલગઢે
 ખહુ જિનવરા રે લોલ, વંદું તેહના પાય ॥ ખ૦ ॥
 ॥ આ૦ ॥ ૧૧ ॥ ધાતુમયી પરમેસરૂ રે લોલ,
 અદ્ભુત જ્ઞસ સ્વરૂપ ॥ સુ૦ ॥ ચઉમુખ જિન
 વંદતાં રે લોલ, થાયે નિજ ગુણ ભૂપ ॥ ખ૦ ॥
 ॥ આ૦ ॥ ૧૨ ॥ અઠારસેં ને અઠારમાં રે લોલ,

અર્ધતર વહિ ત્રીજ દિન ॥ સુ૦ ॥ પાલણુપુરના
 સંઘ શું રે લોલ, પ્રણુમી થયો ધન્ય ધન્ય
 ॥ બ૦ ॥ આ૦ ॥ ૧૩ ॥ તેમ શાંતિ જગદીસર
 રે લોલ, જત્રા કરી અહ્ભુત ॥ સુ૦ ॥ જે દેખી
 જિન સાંભળે રે લોલ, સેવ કરે પુરહુત ॥ બ૦ ॥
 ॥ આ૦ ॥ ૧૪ ॥ ઈમ જાણી આખુ તણી રે
 લોલ, જત્રા કરશે જેહ ॥ સુ૦ ॥ જિનઉત્તમ
 પદ પામશે રે લોલ, પદ્માવજય કહે તેહ ॥
 ॥ બ૦ ॥ આ૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ શ્રી રાણુકપુરનું સ્તવન ॥

(૧૩)

શ્રી રાણુકપુર રણીઆમણું રે લાલ ॥ શ્રી
 આદીસર દેવ ॥ મન મોહું રે ॥ ઉત્તંગ તોરણ
 દેહડું રે લાલ, નિરખીજે નિત્યમેવ ॥ મન૦ ॥
 શ્રી૦ ॥ ૧ ॥ અઉવીશ મંડપ ચિહું દિશે રે
 લાલ, અઉમુખ પ્રતિમા ચાર ॥ મન૦ ॥ ત્રિભુ-

વનદ્વીપક દેહરૂં રે લાલ, સમોવડ નહીં સંસાર
 ॥ મન૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ દેહરી ચોરાશી
 દ્વીપતી રે લાલ, માંડયો અષ્ટાષ્ટ મેર ॥
 ॥ મન૦ ॥ ભલે જુહાર્યાં ભોંચરાં રે લાલ,
 સુતાં ઉઠી સવેર ॥ મન૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ દેશ
 જાણીતું દેહરૂં રે લાલ, મોટો દેશ મેવાડ ॥ મન૦ ॥
 લાખ નવાણું લગાવીયારે લાલ, ધન ધરણો
 પોરવાડ ॥ મન૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ ખરતરવ-
 સહી ખાંતશું રે લાલ, નિરખતાં સુખ થાય
 ॥ મન૦ ॥ પાંચ પ્રાસાદ ખીજ વળી રે લાલ;
 જ્ઞેતાં પાતીક જાય ॥ મન૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥
 આજ કૃતારથ હું થયો રે લાલ, આજ થયો
 આણુંદ ॥ મન૦ ॥ યાત્રા કરી જિનવર તણી રે
 લાલ, દૂર ગયું દુઃખ દંદ ॥ મન૦ ॥ શ્રી૦ ॥
 ॥ ૬ ॥ સંવત સોલ ને છેંતેરે રે લાલ, માગ-
 શિર માસ મોઝાર ॥ મન૦ ॥ રાણકપુર યાત્રા

કરી રે લાલ, સમયસુંદર સુખકાર ॥મન૦॥
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી કેસરીયાજીનું સ્તવન ॥

(૧૪)

કેસરીયાસેં લાગ્યું માઈં ધ્યાન રે, બીજીનું
 મુને કાંઈ ન ગમે રે ॥ કે૦ ॥ નાલિ ભૂપ મરૂ-
 દેવીકો નંદન, તુમ પર જીયા કુરબાન રે
 ॥ બીજીનું૦ ॥ કેસ૦ ॥ ૧ ॥ ધનુષ પાંચસેં માન
 મનોહર, કાયા કંચનવાન રે ॥ બીજીનું૦ ॥ કેસ૦
 ॥ ૨ ॥ જીગલા રે ધર્મ નિવારણ સાહિબા, રાજે-
 શ્વર રાજનરે ॥ બીજીનું૦ ॥ કેસ૦ ॥ ૩ ॥ ઋષ-
 ભદ્રાસકી આશા પૂરજો, સેવક અપના જાન
 રે ॥ બીજીનું૦ ॥ કેસ૦ ॥ ૪ ॥

॥ શ્રી શિખરજીનું સ્તવન ॥

(૧૫)

ચાલો ચાલો શિખર ગિરિ જઈએ રે ॥

॥ आ० ॥ वीश ज्जिणुंढ मुगते गया ॥आलो०॥
 अे आंकणी ॥ पालगंजमें सकल जोलाध, मधु-
 जनमें ज्ज रहीये रे ॥ वी० ॥ १ ॥ आठ मं-
 दिर डै श्वेतांणरका, तीन द्विगम्भरी लहीये रे
 ॥ वी० ॥ सीता नाले निर्मल थर्धने, डेसर
 प्याला ब्रहीये रे ॥ वी० ॥ २ ॥ विषम पाडा-
 डकी कुंज गलन में, शीतलता गडु लहीये रे
 ॥ वी० ॥ पश्चिम आठ पूरव दिशि पारे, वीश
 टुंके जिन पढ लहीये रे ॥ वी० ॥ ३ ॥ शाम-
 लीया पारसका मंदिर, गिअ शिअर पर सो-
 लीये रे ॥ वी० ॥ वीश टुंके जिनपूजन करके,
 नरभव लाडो लहीये रे ॥ वी० ॥ ४ ॥ ओग-
 णीशसें भग्यारा मडा वदि, अेकादशी विधु कहीये
 रे ॥ वी० ॥ संध सहित यात्रा लर्ध सकली,
 विनय नमत गुणु गहीये रे ॥ वी० ॥ ५ ॥

॥ શ્રી રાજગૃહીનું સ્તવન ॥

(શિખરજીયા યાત્રા ક્યું ન કરે--એ દેશી.)

(૧૬)

આજ આનંદ ધરી, સખી મોરી આજ
 આનંદ ધરી ॥ એ આંકણી ॥ રાજગૃહીમે પાંચ
 મંદિરકી, દર્શન પૂજા કરી ॥ ગોખર ગામમેં
 એક મંદિર હૈ, ગૌતમ જનમ પુરી ॥ સખી ॥
 ॥ ૧ ॥ વિપુલાચળ રતનગિરિ હુજે, ત્રીજે ઉદ-
 યગિરિ ॥ સોનગિરિ વૈભાર પંચોપરિ, મંદિર
 સોલ વરી ॥ સખી ॥ ૨ ॥ મંદિર મુદ્રા ચરન
 પુરાતન, વંદું ભાવ ધરી ॥ બહુ મુનિ મુગતિ-
 પદ પાયે, ધન્ય ધન્ય એહ ગિરિ ॥ સખી ॥
 ॥ ૩ ॥ ઉષ્ણ યોની જલકા બહુ થાનક, કુંડકી
 રચના કરી ॥ કેવલી પ્રભુકા જ્ઞાન ગિના નર,
 તીરથ પદ પકરી ॥ સખી ॥ ૪ ॥ તીરથ
 ભૂમિ પદ ફરશનસેં, નરભવ સફલ કરી ॥ કોંધા-

द्विक सथ हूर निवारो; समता विनय धरी.
॥ सथी० ॥ ५ ॥

॥ श्री जनारसनुं स्तवन ॥

(१७)

पारस प्रभुका चार कल्याणुक, जनारसमे
लडीये रे ॥ पारस० ॥ लेलुपुरमे हो मंदिर
है, सोध पुरातन कडीये रे ॥ पारस० ॥ १ ॥
रामघाट पर कुशलाणुके, मंदिर अंदन न्धयेरे।
और गहु मंदिर है सुंदर, तारीक कडा मुण
कडीये रे ॥ पारस० ॥ २ ॥ लहेनीघाट पर
येक मंदिर है, श्रीसुपार्श्व गुणु गडीये रे ॥
चार कल्याणुक है प्रभुणुका, गंगा लहिरां लडीये
रे ॥ पारस० ॥ ३ ॥ केश सात पर चंद्रपुरी
है, चंदा प्रभु पदत्रडीये रे ॥ कल्याणुक चारो
उनहुंका, यात्रा करनकुं न्धये रे ॥ पारस०
॥ ४ ॥ केश तीन पर सिंहापुरी है, श्री श्रेयांस

प्रभु कहीये रे ॥ व्यवन जनम दीक्षा डेवलकी,
 रचना अहुविध लहीये रे ॥ पारस० ॥ ५ ॥
 यारौं जिनका सोल कल्याणुक, दर्शने चित्त ठरा-
 धये रे ॥ जनम सकल लयो यात्रा करनेसें,
 विनय नमत सुअ पधये रे पारस० ॥ ६ ॥

॥ श्री पावापुरीनुं स्तवन ॥

(१८)

पावापुरीमें वीर जिनेश्वर, मुगते गये
 वं हो भवि यरना ॥ पावा० ॥ अये आंकणी ॥ जल-
 मंदिरमें यरन पुरातन, समवसरणु रचना
 द्विल ठरना ॥ पावा० ॥ १ ॥ जलकी लहेर कमल
 शीतलता, नाग शीरत उनसे नहीं उरना ॥
 पावा० ॥ २ ॥ मंदिर और अगीच्यामें है, प्रभु
 मुदा दर्शन लव तरना ॥ जमणी आबु सन्मुख
 वेहौ पर, प्रभु पदका नित्य पूजन करना ॥
 पावा० ॥ ३ ॥ देवर्द्धिगणु क्षमाश्रमणुकी,

મૂર્તિ ગણધરજીકા ચરના ॥ દાદાજી સ્થૂલિભદ્ર
 મુનિકા, મંદિર ચિહ્નું દિશિ પાતક હરના ॥
 પાવા૦ ॥ ૪ ॥ ધર્મશાલાકી રચના સુંદર,
 દેખતહી દિલ આનંદ કરના ॥ કલ્યાણક ભૂમિ
 ફરશનથે, દર્શન પૂજન શિવસુખ વરના ॥
 પાવા૦ ॥ ૫ ॥ ઓગણીશ એકાદશ વદિ, કાશુન
 પંચમીકે દિન દર્શન કરના ॥ યાત્રા સફલ
 ભઈ સખહુંકી, વિનય નમત પ્રભુકે નિત્ય
 ચરના ॥ પાવા૦ ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનું સ્તવન ॥

(૧૯)

મંગળકારી શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જ્યેષ્ઠ
 જયવંતા, વિદ્મનિવારક ભવનિધિતારક જય જ્યેષ્ઠ
 શિવકર ભગવંતા ॥ મંગલ ॥ ૧ ॥ જાહવકુલ
 જરા નિવારી નવણ નીરથી સુખકંઠા, સુખ
 મહા નવકાર સુણાવી કર્યો ધરણુપતિ સુખચંદા

॥ મંગલ ॥ ૨ ॥ ધ્યાઈએ નિશદિન નિર્મલ તુમ
 નામ શાંતિ સુખ દેનારા, હાથ જોડી સંગાથ
 નાથજી વિનવીએ દુઃખ દલનારા ॥ મંગલ ॥
 ૩ ॥ ચરણ શરણ ભય મરણ નિહંતા કરણ
 કોડ કલ્યાણ તણું, ભવ્ય નાથ મમ હાથ
 થઈને કરો દાસ ચરદાસ ભણું ॥ મંગલ ॥
 ૪ ॥ અમૃત સમ અમ પર તમ છાયા ભવો
 ભવ હોજો સુખકારી, રત્ન રમણતા કરતા
 એક દિન શિવલક્ષ્મી છે વરનારી ॥ મંગલ
 ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી ભોયણી તીર્થનું સ્તવન ॥

(રાગ ખનગ્ગરો)

(૨૦)

પ્રભુ મહિનાથ સુખકારી, સમરૂં દિલ હર્ષ
 વધારી ॥ શ્રી ભોયણી તીર્થ ધિરાજે, સહુ વિદ્ધ
 વિદ્યારણ કાજે ॥ પ્રગટયા મહિમા અવતારી ॥

પ્રભુ મહિં ॥ ૧ ॥ સહુ અંગ ઉમંગ ધરીને,
 કરે યાત્રા મોહ હરીને, જ્ય જ્ય સુમંગલકારી
 ॥ પ્રભુ મહિં ॥ ૨ ॥ મનમોહન મૂરત તારી,
 દેખી હરખે દિલ ભારી, દિલથી નહીં ફર
 થનારી ॥ પ્રભુ મહિં ॥ ૩ ॥ તુમ નામ સદા
 હું ધ્યાવું, શિવ સંપદ અક્ષય પાવું, પ્રભુ અરજ
 સુણો આ મારી ॥ પ્રભુ માહિં ॥ ૪ ॥ જગ-
 તારક નામ ધરાવો, મોહરાયને આપ ડરાવો,
 કરું વંદન વાર હળારી ॥ પ્રભુ મહિં ॥ ૫ ॥
 મમ મન મંદિરમાં વસજો, પ્રભુ મુજથી ફર
 ન ખસજો, આપો રત્નત્રયી જયકારી ॥ પ્રભુ
 મહિં ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી તીર્થમાળાનું સ્તવન ॥

(૨૧)

શત્રુજય ઋષભ સમોસર્યા, લલા ગુણુ
 ભર્યા રે ॥ સિદ્ધા સાધુ અનંત ॥ તીરથ તે

નમું રે ॥ ત્રણ કલ્યાણક તિહાં થયાં, મુગતે
 ગયા રે ॥ નેમીશ્વર ગિરનાર ॥ તીરથ ૦ ॥ ૧ ॥
 અષ્ટાપદ એક દેહરો, ગિરિ સેહરો રે ॥ ભરતે
 ભરાવ્યાં ણિખ ॥ તીરથ ૦ ॥ આખુ ચૌમુખ
 અતિ ભલો, ત્રિભુવન તિલો રે ॥ વિમલવસહિ
 વસ્તુપાલ ॥ તીરથ ૦ ॥ ૨ ॥ સમેતશિખર
 સોહામણો, રણિયામણો રે ॥ સિદ્ધા તીર્થકર
 વીશ ॥ તીરથ ૦ ॥ નયરી ચંપા નિરખીએ,
 હૈયે હરખીએ રે ॥ સિદ્ધા શ્રી વાસુપૂજ્ય ॥ તીર-
 થ ૦ ॥ ૩ ॥ પૂરવ દિશે પાવાપુરી, ઋધે ભરી
 રે ॥ મુક્તિ ગયા મહાવીર ॥ તીરથ ૦ ॥ ૪ ॥
 ણિકાનેર જ વંદિએ, ચિર નંદીએ રે ॥ અરિહંત
 દેરાં આઠ ॥ તીરથ ૦ ॥ સેરિસરો સંખેસરો,
 પંચાસરો રે ॥ કલોધી થંભણુપાસ ॥ તીરથ ૦
 ॥ ૫ ॥ અંતરીક્ષ અન્નહરો અમીઝરો રે ॥
 જુરાવલો જગનાથ ॥ તીરથ ૦ ॥ ત્રૈલોક્યદીપક

દેહરો, જત્રા કરોરે ॥ રાણપુરે રિસહેસ ॥
 તીરથ ॥ ૬ ॥ શ્રી નાડુલાઈ જાદવો, ગોડીસ્તવો
 રે ॥ શ્રી વરકાણો પાસ ॥ તીરથ ॥ નંદીશ્વરનાં
 દેહરાં, બાવનભલાં રે ॥ રૂચક કુંડલે ચાર ચાર
 ॥ તી ॥ ૭ ॥ શાશ્વતી અશાશ્વતી, પ્રતિમા
 છતી રે ॥ સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ ॥ તીરથ ॥
 તીરથ જત્રા રૂળ તિહાં, હોજે મુજ ઈહાં રે ॥
 સમયસુંદર કહે એમ, તીરથ તે નમું રે
 ॥ ૮ ॥

ચંદ્રમાને વિનાંતિ

(૨૨)

॥ શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન ॥

સુણો ચંદાજી, સીમંધર પરમાતમ પાસે
 જાજે; મુજ વિનતડી, પ્રેમ ધરીને ઈણી પરે
 તુમે સંભળાવજે. ॥ એ આંકણી ॥ જે ત્રણ ભુવનનો

નાયક છે, જસ ચોસઠ ઈંદ્ર પાયક છે, નાણુ
 દરિસણુ જેહને ક્ષાયક છે. સુણો ૦ ॥ ૧ ॥ જેની
 કંચનવરણી કાયા છે, જસ ઘોરી લાંછન પાયા
 છે, પુંડરીગિણી નયરીનો રાયા છે. સુણો ૦
 ॥ ૨ ॥ બાર પર્ષદા માંહિ ણિરાજે છે, જસ
 ચોત્રીશ અતિશય છાજે છે, ગુણુ પાંત્રીશ
 વાણીએ ગાજે છે. સુણો ૦ ॥ ૩ ॥ ભવિજનને
 તે પડિએહિ છે, તુમ અધિક શીતળ ગુણુ
 સોહિ છે, રૂપ દેખી ભવિજન મોહિ છે. સુણો ૦
 ॥ ૪ ॥ તુમ સેવા કરવા રસીયો છું, પણ ભર-
 તમાં દૂરે વસીયો છું, મહા મોહરાય કર
 ફસીયો છું. સુણો ૦ ॥ ૫ ॥ પણ સાહિબ
 ચિત્તમાં ધરીયો છે, તુમ આણુ ખડગ કર
 ગ્રહીએ છે, પણ કાંઈક મુજથી ડરીયો છે.
 સુણો ૦ ॥ ૬ ॥ **વિજન ઉત્તમ** પુંઠ હવે પૂરો,
 કહે **પદ્મવિજય** થાઉં શૂરો, તો વાઘે મુજ
 મન અતિ નૂરો. સુણો ૦ ॥ ૭ ॥

જૈનોના મહાન વાર્તાસાહિત્યમાંથી
સર્જાયેલી સુંદર નવલકથા
કામવિજેતા

શ્રીસ્થૂલિભદ્ર

લેખક : જયભિખ્યુ

મગધના મહામાત્યની ધર્મવીરતા ભરી કુર્યાની :
સૌંદર્યાવતાર સ્થૂલિભદ્રની પ્રેમપિપાસા ને મગધની
મહિમાવંતી વારાંગના ક્રેશાનો અહ્ભુત પ્રણય.

પ્રથમથી છેલ્લે સુધી વાચકના
મગજ પર ઠાપૂ જમાવનારી

આ ધર્મવીરતા ને ધર્મવીરતાથી ભરપૂર
નવલકથાએ અનેકને આકર્ષિત કર્યા છે.

આ અંથમાં જૈન મુનિઓનાં રચેલાં
શૃંગારનાં સર્વોત્તમ પદો રજૂ થયાં છે.

કિંમત રા. રૂપિયા : પાકુ પુંઠું સુંદર દિરંગી નેકેટ.

લખો : સારાભાઈ નવાળ

નાગજીભૂદરની યોજા : અમદાવાદ

જૈન ધર્મનાં મૂળભૂત તત્ત્વોની મહાનુભાવતા
 દાખવતી, ઇતિહાસનાં ઓજસ
 પાથરતી રસભરી નવલકથા

મહર્ષિ મેતારજ

લેખક : જયભિખ્ખુ

શ્વપ્ર માતાને ઘેર જન્મનાર, વૈશ્ય શ્રેષ્ઠિના ત્યાં ઉછરનાર,
 મગધરાજ શ્રેણિકના જમાઈ બનનાર, ધર્મ-અર્થ ને
 કામની પૂર્ણ પ્રાપ્તિ પછી ત્યાગ ને બલિદાન દ્વારા
 મુક્તિમંદિર પ્રાપ્ત કરનાર એક મહર્ષિની કથા.

એ હજાર વર્ષ પૂર્વેનું આબેહૂબ કાન્તિદર્શક
 વાતાવરણ અહીં રજૂ થયું છે. જૈન સાહિત્યનાં
 અનેક પાત્રો અવનવી ઢબે રજૂ થયાં છે.

કિંમત } રૂ. ૨૦૦ }	ટૂંક સમયમાં } પ્રગટ થશે. }	{ શ્રી. રાવળનાં ચાર { સુંદર ચિત્રો

લખો : શ્રી સારાભાઈ નવાબ

નાગજીભૂદરની પોળ : અમદાવાદ

વીરત્વ ભરી અહિંસાને
સમર્થ સાધુનો પુણ્યપ્રકોપ

જેને પાને પાને આ એક જ નામ ગૂંજી
રહ્યો છે : એ શૌર્યભરી સાધુતાની નવલકથા

કાલિકાચાર્ય

લેખક : ધીરજલાલ ધનજીભાઈ શાહ

એક સાધ્વી સ્ત્રીના સંરક્ષણ માટે, સમાજસેવા માટે
પોતાની સાધનાને અળગી મૂકી મહાન ક્રાન્તિ
સાધનાર : એક સમર્થ સાધુવીરની જીવનકથા

આ નવલકથા જૈનોની લોકોપકારક
મહાન સાધુ સંસ્થાનો નવીન રીતે
પરિચય આપે છે.....તૈયાર થઈ રહી છે.

કિં. ૩) રૂપિયા.

લખો : સારાભાઈ નવાખ
નાગજીમૂદરની પોળ : અમદાવાદ